

33rd INTERNATIONAL
THESSALONIKI
Film FESTIVAL
ERT S.A.

6-15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

6-15 NOVEMBER

33ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ciné ANT1

ΜΕΓΑΛΕΣ ΠΡΕΜΙΕΡΕΣ

στη μικρή οθόνη

Η ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ ΤΟΥ ANT1
ΣΑΣ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΚΑΡΡΕ-ΚΑΡΡΕ
ΤΙΣ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ
ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΟΙ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ
ΤΑ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΟΝΟΜΑΤΑ
ΤΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ
ΟΣΚΑΡ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΟΥΖΟΥΝΙΣ
ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΙΟΥ
ΜΙΣΣΙΝΦΟΡΤΣΛΑΝΤΣ
ΣΤΙΒΙΑΝΣ ΛΑΜΟΝ

ΤΟ ΥΠΕΡΘΕΑΜΑ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ciné ANT1

ΔΕΥΤΕΡΑ
22.40

ciné ANT1

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
23.45

ciné ANT1

ΚΥΡΙΑΚΗ
21.00

ΜΟΝΟ ΟΙ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ

Κάντε ένα διάλειμμα...

ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ

11792

00000001792

Κάντε ένα...

Καφέ ΝΤΟΡΕ

ΕΚΠΛΗΞΗ!!!

MEXICAN BAR

Εορτάζει και δέχεται επισκέψεις καθημερινώς
και επί εικοσιτετράωρου βάσεως, με μεγάλην ποικιλίαν εις ποτά, εδέσματα
και μετά μουσικών επενδύσεων.
Διαφήμισίς μας η ποιότης μας και οι επώνυμοι πελάται μας.

Ντορέ στο... Ντορέ • Τηλ. 279010

Brand

THE PERFECT CHOICE

BRAND από το 1340.

Μια ιστορία απόλαυσης 6 αιώνων.

Μια μύρα περίφημη, μοναδική που ωριμάζει αργά, με τον παραδοσιακό τρόπο, στο πανέμορφο Limburg της Ολλανδίας.

BRAND.

Η μύρα με το όνομα, την ιστορία, τη φήμη, το μύθο...

BRAND.

Αίσθηση εκλεκτής απόλαυσης για όσους ξέρουν να επιλέγουν.

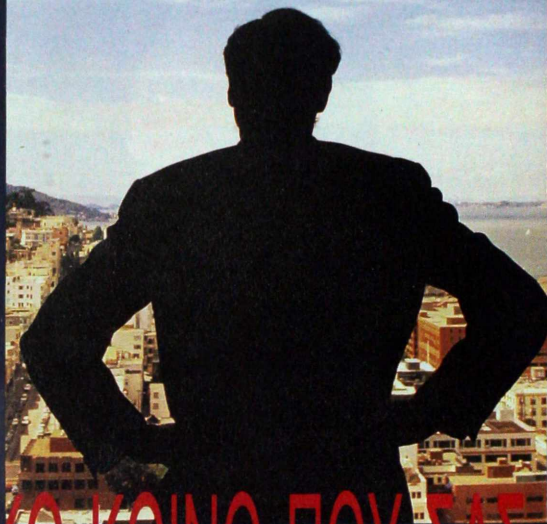
Γεύση ασύγκριτη... ακριβή.

Η μύρα που κρατάει την ποιότητα ως τις μέρες μας.

Γι' αυτούς
που δεν ακούγανε κανέναν

Για εκείνους
που τα έχουν δει όλα

ΤΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ ΚΟΙΝΟ ΠΟΥ ΣΑΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ

Για τον Έλληνα που αισθάνεται υποβαθμισμένος και υποβαθμιζόμενος από την τρομολαγνεία, το κακό γούστο και τις κραυγές,

για τον Έλληνα που αγαπά την καλή μουσική, τον κινηματογράφο και τις έξυπνες ατάκες, που απαιτεί να τον σέβεται το Μέσο που διαλέγει για την ψυχαγωγία του, που νοιάζεται για τα σύγχρονα προβλήματα και ανήκει στις υψηλότερες κοινωνικές και οικονομικές τάξεις - το πιο ζωντανό και δυναμικό κομμάτι του καταναλωτικού κοινού δημιουργήσαμε το Cool FM και το Channel Seven X.

Υπάρχουν ήδη ενδείξεις και αποδείξεις πως αυτό είναι πράγματι το κοινό μας και πως έχουμε τις πιο ισχυρές τάσεις αύξησης του ποσοστού ακροαματικότητας και θεαματικότητας απ' όλα τα κανάλια και ραδιοφωνικούς σταθμούς.

Χτίζουμε καθημερινά σχέσεις σεβασμού και εκτίμησης με το κοινό.

Αυτή η σχέση κι αυτό το μεγάλο, υψηλού επιπέδου δυναμικό κοινό, που σας ενδιαφέρει, είναι τώρα στην διάθεσή σας.

COULOUNCOUNDIS
GROUP OF COMPANIES

Coca-Cola

Εσύ, εγώ και Coca-Cola

Σε Συναρπάζει!

33°
ΦΕΣΤΙΒΑΛ Ελληνικού
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
Θεσσαλονίκης

Το MEGA

Εύχεται στους

Έλληνες

Κινηματογραφιστές και

Στις ταινίες τους

Καλό ταξίδι

Μέσα κι έξω

Από τα σύνορα

Της χώρας μας.

ΑΝΟΙΓΕΙ ΤΗΝ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ

ΚΑΠΟΙΟΙ, ΛΕΝΕ ΠΩΣ ΕΦΕΡΑΝ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ "ΣΑΝ" ΤΟΥ ΜΑΓΚΟΥ
ΆΛΛΟΣ, ΕΠΙΜΕΝΕΙ ΠΩΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΤΑ "ΪΔΙΑ" ΠΡΆΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΚΆΝΕΙ Ο ΜΑΓΚΟΣ
ΠΟΛΛΟΙ, ΠΙΣΤΕΎΟΥΝ ΟΤΙ ΤΟ ΚΆΝΟΥΝ "ΦΤΗΝΌΤΕΡΑ" ΑΠΌ ΤΟΝ ΜΑΓΚΟ
ΚΑΙ ΚΆΠΟΙΟΣ ΑΚΌΜΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΙΣΧΥΡΙΣΘΕΪ, ΟΤΙ ΤΟ ΚΆΝΕΙ "ΚΑΛΎΤΕΡΑ" ΑΠΌ ΤΟΝ ΜΑΓΚΟ.
ΆΛΛΟΙ, ΛΕΝΕ ΠΩΣ ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΝ "ΠΕΡΙΣΣΌΤΕΡΑ" ΑΠΌ ΤΟΝ ΜΑΓΚΟ
ΕΝΨ ΚΆΠΟΙΟΙ, ΟΝΕΙΡΕΎΟΝΤΑΙ ΠΩΣ ΕΪΝΑΙ "ΜΕΓΑΛΎΤΕΡΟΙ" ΑΠΌ ΤΟΝ ΜΑΓΚΟ.
ΚΆΠΟΙΟΙ ΣΥΝΕΡΓΆΖΟΝΤΑΙ ΜΕ ΧΕΙΡΙΣΤΈΣ "ΌΠΩΣ" ΤΟΥ ΜΑΓΚΟΥ,
ΕΝΨ ΈΝΑΣ ΦΙΛΆΣΘΕΝΟΣ ΝΌΜΙΖΕ ΠΩΣ Ο ΜΑΓΚΟΣ ΕΪΝΑΙ "ΦΑΡΜΑΚΕΪΌ"!

ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΠΑΝΤΩΣ ΕΪΝΑΙ ΕΝΑ

ΣΤΟΝ ΧΨΡΟ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΉΣ ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΨΝ ΈΡΓΨΝ ΚΑΙ ΨΗΦΙΑΚΉΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΪΑΣ ΕΙΚΌΝΑΣ ΚΑΙ ΗΧΟΥ Η ΕΤΑΪΡΪΑ

CHRISTOS MANGOS S.A./POST - MODERN FACILITIES

ΕΪΝΑΙ ΤΟ ΜΟΝΑΔΙΚΌ

ΣΗΜΕΙΟ ΑΝΑΦΟΡΑΣ

ΈΤΣΙ, ΕΆΝ ΔΕΝ ΣΑΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΝ
ΤΑ "ΣΑΝ", ΤΑ "ΌΠΩΣ", ΤΑ "ΪΔΙΑ", ΤΑ "ΚΑΛΎΤΕΡΑ", ΤΑ "ΠΕΡΙΣΣΌΤΕΡΑ", ΤΑ "ΜΕΓΑΛΎΤΕΡΑ"
ΚΑΙ ΌΣΑ ΆΛΛΑ ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΌΥ ΒΑΘΜΌΥ ΕΠΪΘΕΤΑ ΜΠΟΡΕΪ ΝΑ ΒΡΕΘΟΥΝ ΣΤΗΝ ΠΛΟΥΣΙΨΤΑΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΉ ΓΛΨΣΣΑ,
ΚΑΙ ΘΑ ΘΈΛΑΤΕ ΝΑ ΑΚΌΨΣΕΤΕ ΤΙ ΜΠΟΡΕΪ ΝΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΪ
Η ΣΨΓΧΡΟΝΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΪΑ ΣΤΗΝ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΪΑ ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΨΝ ΈΡΓΨΝ
ΖΗΤΉΣΤΕ ΝΑ ΜΙΛΉΣΕΤΕ ΜΕ ΤΟΝ ΆΝΔΡΕΆ ΤΣΙΛΙΦΨΝΗ, ΚΑΙ

Η ΦΑΝΤΑΣΪΑ ΕΪΝΑΙ ΤΟ ΟΡΪΟ

CHRISTOS MANGOS S.A.

POST
MODERN
AUDIOVISUAL FACILITIES

33ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ:

***ERT* A.E.**

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ - ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ

SPONSORED BY:

***ERT* S.A.**

GREEK RADIO - TELEVISION

33rd INTERNATIONAL THESSALONIKI FILM FESTIVAL

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ CONTENTS

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΤΜΗΜΑ
INTERNATIONAL COMPETITION SECTION

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΤΜΗΜΑ
ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΓΙΣΜΟΥ
INTERNATIONAL COMPETITION SECTION
OUT OF COMPETITION

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΤΜΗΜΑ
NATIONAL COMPETITION SECTION

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΟ ΤΜΗΜΑ

INFORMATIVE SECTION

ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ
NEW HORIZONS

ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ
ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΝ ΑΤΟΜ ΕΓΟΥΑΝ
NEW HORIZONS
TRIBUTE TO ATOM EGOVAN

ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ
ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΝ ΑΒΒΑΣ ΚΙΑΡΟΣΤΑΜΙ
NEW HORIZONS
TRIBUTE TO ABBAS Kiarostami

ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ
ΝΕΟΣ ΡΩΣΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ
NEW HORIZONS
NEW RUSSIAN CINEMA

ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΣΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΤΖΩΝ ΚΑΣΣΑΒΕΤΗ
RETROSPECTIVE JOHN CASSAVETES

ΕΙΔΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ
SPECIAL PROGRAMMES
ΣΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΣΙΝΕΜΑ
ΔΟΝ ΚΙΧΩΤΗΣ
IN COLLABORATION WITH THE "CINEMA" MAGAZINE
DON QUIJOTE

ΤΟ ΓΑΛΛΙΚΟ ΣΙΝΕΜΑΤΗΚΕ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ:
LE CARROSSE D'OR
Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ:
Η ΧΡΥΣΗ ΑΜΑΞΑ
ΤΟ ΓΡΕΚ ΣΙΝΕΜΑΤΗΚΕ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ:
DAPHNIS AND CHLOI
Η ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ:
ΔΑΦΝΙΣ ΚΑΙ ΧΛΟΗ

ΕΙΔΙΚΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ
SPECIAL TRIBUTE
AN AMERICAN GREEK
JULES DASSIN
ΕΝΑΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ ΕΛΛΗΝΑΣ
JULES DASSIN
ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΣΤΟ ΘΑΝΑΣΗ ΒΕΓΓΟ
A TRIBUTE TO THANASSIS VEGOS

ΕΤΣΙ ΞΕΚΙΝΗΣΑΝ
THE FIRST STEP

ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ
ALTERNATIVE DIMENSIONS

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΝ ΚΩΣΤΑ ΣΦΙΚΑ
A TRIBUTE TO KOSTAS SFIKAS
CINEMATONS:
ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΣΕ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΦΙΛΜ
ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΑΠΟ ΤΟΝ GERARD COURANT
CINEMATONS:
THE LONGEST FEATURE FILM
IN THE CINEMA HISTORY
BY GERARD COURANT
ΣΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΟ ΜΥΛΟ
IN COLLABORATION WITH "MYLOS"

ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ
SPECIAL SCREENINGS

ΠΡΩΤΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ
AVANT PREMIERES

ΧΡΥΣΑ ΚΑΡΤΟΥΝ:
ΤΑ ΕΝΤΕΚΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ
ΚΙΝΟΥΜΕΝΑ ΣΧΕΔΙΑ 1991-1992
GOLDEN CARTOON
BEST EUROPEAN CARTOONS 1991-1992

ΤΟΤΟ Ο ΗΡΩΑΣ:
ΜΙΑ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΙΚΗ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ
TOTO THE HERO:
AN EXEMPLARY EUROPEAN PRODUCTION

Η ΝΙΚΗ ΤΗΣ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ
NICE OF SAMOTHRACE

ΒΡΑΒΕΥΜΕΝΕΣ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ
ΜΙΚΡΟΥ ΜΗΚΟΥΣ 1992
AWARDED GREEK
SHORT FILMS 1992

ΣΑΝ ΠΑΙΔΙ ΤΟΥ ΑΝΕΜΟΥ
LIKE A CHILD OF THE WIND

ΕΚΘΕΣΕΙΣ
EXHIBITIONS

Ευχαριστούμε τις εταιρείες και τους οργανισμούς για την υποστήριξη του Φεστιβάλ.
The Festival would like to thank the following companies and organizations
for their support.

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΖΥΘΟΠΟΙΙΑ Α.Ε.
AMSTEL Heineken Buckler

ΟΥΖΕΡΙ
"ΑΓΟΡΑ,,

Καφέ - μπαρ

De facto

MALEV
Hungarian Airlines

Σ' επικοινωνία με το Μέλλον
TOSHIBA
OFFICE AUTOMATION

Μαγνητική

ΖΥΘΟΣ

DOMAINE CARRAS

Καφέ **ΝΤΟΡΕ**

ΕΤΑΙΡΙΑ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ - ΚΕΦΑΛΑΣ Α.Ε.

JACOBS SUCHARD / PAVLIDES

Apple Computer

papillon
TU YAMAHA BELIEVEN IN YOUR COMPANY

Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης ευχαριστεί τους:

Υπουργό Πολιτισμού κ. Άννα Ψαρούδα-Μπενάκη
τέως Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Πολιτισμού και νυν βουλευτή Μεσσηνίας
κ. Παναγιώτη Φωτέα
Πρόεδρο της HELEXPO - ΔΕΘ Α.Ε. κ. Αλέξανδρο Μπακατσέλο
Υπουργό Μακεδονίας - Θράκης κ. Παναγιώτη Χατζηνικολάου
Δήμαρχο Θεσσαλονίκης κ. Κωνσταντίνο Κοσμόπουλο
Εντεταλμένο Σύμβουλο της HELEXPO-ΔΕΘ Α.Ε. κ. Γιώργο Παρισάκη
Αντιδήμαρχο Πολιτισμού Δήμου Θεσσαλονίκης κ. Βασιλή Καλφόπουλο
Πρόεδρο της ΕΡΤ Α.Ε. κ. Βασιλή Συλιβρίδη
Πρόεδρο του Ε.Κ.Κ. κ. Κώστα Βρεττάκο
Διευθυντή του Κ.Θ.Β.Ε. κ. Νίκο Μπακόλα
Βούλα Γεωργακάκου (Ε.Κ.Κ.)
Έλλη Πετρίδη (Ε.Κ.Κ.)
Μαξ Ρόμαν
Bernard Lajot (Μορφωτικό ακόλουθο της Γαλλικής Πρεσβείας)
Αλέξη Γρίβα
Παντελή Μητρόπουλο (ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ Α.Ε.)
Ιωάννη Τακαζιάδη (U.I.P.)
Αλέκο Σπέντζο (ΣΠΕΝΤΖΟΣ ΦΙΛΜ)
Ζήνο Παναγιωτίδη (ΝΕΑ ΚΙΝΗΣΗ)
Γιώργο Μιχαηλίδη (ΕΛΚΕ)
Πανελλήνια Ένωση Κριτικών Κινηματογράφου (ΠΕΚΚ)
Κωνσταντίνο Λαγά (Βελλίδειο Πολιτιστικό Κέντρο)
Κώστα Αρβαντιδίδη
Γιάννη Χατζηγάγα
Νίκο Στεφανίδη (Μύλος)
Νίκο Γούλια (Club I.D.)
Γιώργο Μακρή (Αίγλη)
Αθηνά Σωτηροπούλου (Λονδίνο)
Γιώργο Μπράμο
Έυη Δεμίρη (Διεθνείς Σχέσεις ΕΡΤ Α.Ε.)
Νίκο Παπαθανασίου (ΕΡΤ Α.Ε.)
Γιάννη Κόλλια (ΕΡΤ Α.Ε.)
Παντελή Καρακάση
Institut Français d'Athènes
Gilbert Beranger και Anne Constanty (Institut Français de Salonique)
Kenneth Murray Cook (Embassy of Canada - Athens)
Issa Rezazadek, Μορφωτικό Σύμβουλο (Embassy of the Islamic Republic of Iran)
Lynn G. Sever και J. Riley Sever (Embassy of the U.S.A.)
Gunter Coenen (Goethe Institute)
Silvio Giachino και Melita Palestini (Ιταλικό Ινστιτούτο Θεσσαλονίκης)
James Erichson - Brown και Μαρία Μακρή (Αμερικάνικο Κέντρο Θεσσαλονίκης)
(Βρετανικό Συμβούλιο Θεσσαλονίκης)
Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας (Αεροδρόμιο Μακεδονίας)
Διεύθυνση Τροχαίας Θεσσαλονίκης
Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος
Τράπεζα Εγνατία
ΕΛΤΑ
ΕΟΤ
ΟΤΕ
Βιβλιοπωλείο Μόλχο
Φωτιστικά IDEA LUCE
Polaroid

The International Thessaloniki Film Festival wants to thank:

- Azzedine Mabouki (Alger)
Jean-Pierre Garcia (Amiens)
Helen Loveridge (Amsterdam)
Stela Bratescu (Barcelona)
Peter Rommel (Berlin)
Christina Callas (Berlin)
Donald Ranvaud (Berlin)
Predrag Golubovic (Beograd)
Carinne Hacquart (Bruxelles)
Eric Vauthier (Bruxelles)
Marie-Do de la Patellere (Bruxelles)
Anna-Maria Huszarik (Budapest)
Janus Szatz (Budapest)
Katalin Vajda (Budapest)
Andrea Martini (Firenze)
Carl Baumgartner (Frankfurt)
Kirsy Tykkylainen (Helsinki)
Asli Selcuk (Istanbul)
Furusan (Istanbul)
Hulla Ucencu (Istanbul)
Attila Dorsai (Istanbul)
Freddy Buache (Lausanne)
Maria Lopez Ribeiro (Lisboa)
Marco Müller (Locarno)
Roanne Moore (London)
Ashley Luke (London)
Cindy Sison (Los Angeles)
Carmelo Romero de Andrés (Madrid)
Fernando de Garcillan (Madrid)
Maria Jose Alvarez (Madrid)
Jose Maria Prado (Madrid)
Laura Ruiz (Mexico)
Luigi Musini (Milan)
Jan Rofekamp (Montréal)
Brigitte Hubmann (Montréal)
Jean Lefèvre (Montréal)
Steve Pantos (Montréal)
Marie-Claude Poulin (Montréal)
Martin Deslile (Montréal)
Andrey Plachov (Moscow)
Valentina Michalevna (Moscow)
Yury Khodjaev (Moscow)
Raissa Fomina (Moscow)
Vladimir Talalae (Moscow)
Nichole Kauffman (Munich)
Mathias Allary (Munich)
Klaus Eder (Munich)
Gabrielle Rohrer (Munich)
Vangelis Kalabakas (New Delhi)
Malti Sahai (New Delhi)
Giorgos Kalogeropoulos (New York)
Fabiano Canosa (New York)
Millie Sherman (New York)
Jutta Jensen (New York)
Sam and Larry Shaw (New York)
Isa Cucinotta (New York)
David Cashion (New York)
Ralph McKay (New York)
Adrienne Mancia (New York)
Jim Stark (New York)
Richard Pena (New York)
Dominique Paini (Paris)
Alain Marchand (Paris)
Louisa Dent (Paris)
Anne-Françoise Beylier (Paris)
Galeshka Moravioff (Paris)
Michel Mavros (Paris)
Koukou Chanska (Paris)
Max Tessier (Paris)
Pierre Rissient (Paris)
Michel David (Paris)
Marie-Anne Dupin (Paris)
Vera Sudlikova (Prague)
Daniele Shcerer (Rio de Janeiro)
Sergio Cocciola (Roma)
Paola Ferraresi (Roma)
Marco Melani (Roma)
Enrico Ghezzi (Roma)
Carmelo Marabello (Roma)
Angela Prudenzi (Roma)
Emile Fallaux (Rotterdam)
Rudi Barnett (San Sebastian)
Patxie Irigoyen (Seville)
Alexandre Mamontov (St-Petersburg)
Tatyana Antonova (St-Petersburg)
Veronica Tung (Taipei)
Peggy Chaw (Taipei)
Ali R. Shoja Noori (Teheran)
- Mohamed Attabei (Teheran)
Kyushiro Kusakabe (Tokyo)
Hayashi Kanako (Tokyo)
Kazuko Shibata (Tokyo)
Susumi Matsui (Tokyo)
Simone Urdl (Toronto)
Piers Handling (Toronto)
Ramiro Puerto (Toronto)
André Bennett (Toronto)
Alberto Barbera (Turin)
Angela Salvoti (Turin)
Flora Melsek (Vienna)
Anna Milkowska (Warsaw)
Jolanda Galiska (Warsaw)
Katrin Farnet (Zürich)
Ellis Driesen (Zürich)
Francine Brücher (Zürich)
Christa Saredi (Zürich)
Marcel Hoehn (Zürich)
- Special thanks to:
Al Ruban (New York)
Maria Manthoulis (Paris)
- and:
- Fortissimo Films Sales (Amsterdam)
Cyrk Films (Barcelona)
Berlin Forum of Young Cinema
Brussels Avenue (Brussels)
CARTOON (Brussels)
Hungarofilm (Budapest)
ICAIC (Habana)
Finnish Film Foundation (Helsinki)
Hong Kong International Festival
Istanbul International Festival
Cinemathèque Suisse (Lausanne)
Instituto Português de Cinema (Lisboa)
SCALE (Lisboa)
Locarno International Festival
London International Film Festival
Jane Balfour Films (London)
Adventure Pictures (London)
Columbia Pictures (London)
U.I.P. (London)
Trans Atlantic Entertainment (Los Angeles)
Instituto de la Cinematografía (Madrid)
Union of Russian Filmmakers (Moscow)
Art Organisation KINOCENTR (Moscow)
Moscow International Festival
Festival du nouveau cinema et de la video (Montréal)
Telefin Canada (Montréal)
Export Union des Deutschen Films (Munich)
Munich International Festival
Directorate of Film Festivals (New Delhi)
New York Film Festival
Faces Distribution (New York)
Castle Hill Production (New York)
Museum of Modern Art (New York)
Independent Feature Project (New York)
Caucous Films (New York)
Ministère des Affaires Etrangères, Bureau du Cinéma (Paris)
Cinémathèque Française (Paris)
U.G.C. (Paris)
A.F.M.D (Paris)
Films sans Frontières (Paris)
Unifrance (Paris)
Czech Culture Ministry (Prague)
SACIS (Roma)
Rotterdam International Festival
Silencio Producciones (Sevilla)
Lenfilm Studios (St-Petersburg)
Festival de San Sebastian
City Films LTD (Taipei)
Taormina Film Festival
The Farabi Cinema Foundation (Teheran)
Teheran International Festival
Toronto Festival of Festivals
INEX INC (Tokyo)
Japan Film Library (Tokyo)
Festival del Cinema Giovani (Turin)
Austrian Film Commission (Vienna)
Film Polski (Warsaw)
K. Izykowskiego Film Studio (Warsaw)
Centre du cinéma suisse (Zürich)
Metropolis Film Sales (Zürich)
Christa Saredi Film Sales (Zürich)
Swiss Film Center (Zürich)

Διευθυντής: Μιχάλης Δημόπουλος
Γραμματέας: Παύλος Φιλίππου
Υπεύθυνος Δημοσίων Σχέσεων: Ρούλα Βαβαλέα

ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ Διευθυντής: Δημήτρης Εϊπίδης

ΟΡΓΑΝΩΣΗ - ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ: Αντώνης Κιούκας

ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Διευθυντής: Μιχάλης Δημόπουλος
Συντονισμός: Πατρύς Βιβάνκος
Γραμματεία: Χαρά Παπαδημητρίου

ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ

Διευθυντής: Δημήτρης Εϊπίδης
Προγραμματισμός - Οργάνωση: Θρασύβουλος Γιάτσιοις
Γραμματεία: Μαρία Γκολφινόπουλου

ΤΖΩΝ ΚΑΣΣΑΒΕΤΗΣ - ΕΙΔΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Πατρύς Βιβάνκος

«ΕΤΣΙ ΞΕΚΙΝΗΣΑΝ»

Αντώνης Κιούκας

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ - ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ

Υπεύθυνος: Ρούλα Βαβαλέα
Γραμματεία: Ιωάννα Πανάρετου
Marketing - Sales: Γιώργος Σταμάτης - Όλγα Αμπάζογλου
Πρακτορείο Ταξιδιών: WIND TRAVEL, Χάρης Πέτρου

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

Υπεύθυνος: Ντορέτα Αδαμάκη
Συνεντεύξεις: Γ. Έξαρχος, Ο. Ανδρεαδάκης
Διοίκηση Προσωπικού: Πόπη Μέλιου

FILM TRAFFIC

Συντονιστής: Δημήτρης Φαληρέας
Εκτελωνισμός: GREKA INTERNATIONAL

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ - ΥΠΟΤΙΤΛΙΣΜΟΣ

Υπεύθυνος: Εφη Καλλιφατίδου
Υποτιτλισμός: SOFTITLER

ΕΝΤΥΠΑ - ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Συντονισμός: Σταμάτης Περιβολαράκης
Επιμέλεια - Γραμματεία: Άννα Παναγιωτοπούλου
Καλλιτεχνική Επιμέλεια Εντύπων: Ειρήνη Δαφέρμου
Επιμέλεια έκδοσης Προγράμματος - Κασσαβέτη: Ν. Σαββάτης
Επιμέλεια έκδοσης Εγκογιάν - Κιαροστάμι: Σ. Τριανταφύλλου
Επιμέλεια έκδοσης Βέγγου: Γ. Μπακογιαννόπουλος - Γ. Σολδάτος
Επιμέλεια έκδοσης Ντασσέν: Γ. Μπράμος
Εκδόσεις: ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Διευθυντής Έκδοσης: Βασίλης Κεχαγιάς
Αρχισυντάκτης: Χρήστος Μήτσης

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ & ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΧΩΡΩΝ

Αρχιτέκτων: Τίτη Παπαδοπούλου
Συνεργάτες: Αργυρή Ζέλκα, Γρηγόρης Μπουτούδης, Τάσος Σιαμπίρης
Φοιτητές Αρχιτεκτονικής: Έφη Πιπλικάτση, Έλενα Σταυροπούλου,
Χρήστος Τομπάζης, Ηρώ Τσιούνη

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΦΕΣΤΙΒΑΛ: Κατερίνα Τσιώλη, Μυρτώ Ρηγοπούλου

ΝΟΜΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: Δ. Χ" εμμανουήλ

ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ: Ελένη Αποστόλου

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΠΕΡΙΠΤΕΡΩΝ: Παύλος Ξενάκης

ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΦΕΣΤΙΒΑΛ: Παναγιώτης Σκορδάς

ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΑΙΘΟΥΣΩΝ: Κυριάκος Μπουσδούκης

ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΜΣ: Θάνος Θάνου

ΓΡΑΦΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Υπεύθυνος: Νότης Φόρσος
Δημόσιες Σχέσεις: Άννα Τζόλα

ΤΕΛΕΤΗ ΛΗΞΗΣ: Δ. Χρονόπουλος

ΕΚΘΕΣΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ - ΒΙΒΛΙΩΝ: Έφη Βενιανάκη

ΣΥΝΕΔΡΙΑ - ΗΜΕΡΙΔΕΣ: Άννα Τζόλα

ΛΟΓΟΤΥΠΟ: Ειρήνη Δαφέρμου

ΑΦΙΣΑ: Έργο του Γιάννη Ψυχοπαίδη, μακέτα της Ειρήνης Δαφέρμου

ΓΛΥΠΤΟ ΒΡΑΒΕΙΟ: Παύλος Κουγιουμτζής

ΟΠΤΙΚΟ ΣΗΜΑ: ARTOON STUDIO

Director: Michel Demopoulos
Secretary: Pavlos Filipou
Public Relations: Roula Vavalea

NEW HORIZONS Director: Dimitri Eipides

ORGANIZATION - COORDINATOR: Antonis Kioukas

COMPETITION

Director: Michel Demopoulos
Coordination: Patrice Vivancos
Secretary: Hara Papadimitriou

NEW HORIZONS

Director: Dimitri Eipides
Programmins - Organization: Thrassivoulos Giatsios
Secretary: Maria Golfinoupolou

JOHN CASSAVETES - SPECIAL EVENTS

Patrice Vivancos

THE FIRST STEP

Antonis Kioukas

PUBLIC - RELATIONS - HOSPITALITY

Coordinator: Roula Vavalea
Secretary: Ioanna Panaretou
Marketing - Sales: George Stamatiss - Olga Abazoglu
Travel Agent: WIND TRAVEL, Harry Petrou

PRESS RELATIONS

Director: Doreta Adamaki
Interviews: Y. Exarchos, O. Andreadakis
Personal Management: Popi Meliou

FILM TRAFFIC

Coordinator: Dimitri Falireas
Customs: GREKA INTERNATIONAL

TRANSLATIONS - SUBTITLING

Efi Kallifatidou
Subtitling: SOFTITLER

PUBLICATIONS

Co-ordination: Stamatiss Perivolarakis
Secretary - Supervisor: Anna Panayotopoulou
Art Direction: Irimi Dafermou
Editor of Catalogue - Kassavettes: Nikos Savatis
Editor of Egoyan - Kiarostami: S. Triantafyllou
Editor of Vengos: J. Bakoyannopoulos - J. Soldatos
Editor of Jules Dassin: G. Bramos
Publisher: ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ

NEWSPAPER

Editor: Vassilis Kehayas
Staff Editor: Christos Mitsis

CONSTRUCTIONS

Architect: Titi Papadopoulou
Assistants: Argiri Zelka, Grego Boutoudis, Tassos Siambiris
Students of Architecture: Efi Piplikatsi, Elena Stavropoulou,
Christos Tombazis, Iro Tsiouni

Pavillions No 8 & 7 Manager: Pavlos Xenakis
Technical Supervisor of Pavillion No 8: Panayotis Skordas
Technical Supervisor of Theaters: Kiriakos Bousdoukis
Technical Supervisor of M.S.C.: Thanos Thanou

SECRETARIAT: Katerina Tsioli, Mirto Rigopoulou

ACCOUNTANT: Eleni Apostolou

LAW CONSULTANT: D. Hatziemmanuel

THESSALONIKI OFFICE:

Manager: Notis Forsos
Public Relations: Anna Jiola

BOOK AND MAGAZINE EXHIBITION: Efi Venianaki

CLOSING EVENT: D. Chronopoulos

SYMPOSIUM 92: Anna Jiola

LOGO: Irimi Dafermou
POSTER PAINTING: Y. Psihopedis
POSTER DESIGN: Irimi Dafermou
AWARD DESIGN: Pavlos Kouyoumtzis
TRAILER: ARTON STUDIO

**ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ
ΣΥΝΕΡΓΑΣΤΗΚΑΝ.
CATALOGUE'S EDITION
CO-OPERATORS**

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ - ΚΕΙΜΕΝΑ: ΝΙΚΟΣ ΣΑΒΑΤΗΣ EDITOR: NIKOS SAVATIS

ΕΡΕΥΝΑ - ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΕΣ: ΜΑΡΙΤΙΝΑ ΠΑΣΣΑΡΗ RESEARCH - FILMOGRAPHIES: MARITINA PASSARI

ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ: TRANSLATIONS:
POLLY GABRIEL POLLY GABRIEL
ΜΑΡΙΤΙΝΑ ΠΑΣΣΑΡΗ MARITINA PASSARI
ΝΙΚΟΣ ΣΑΒΒΑΤΗΣ NIKOS SAVATIS

ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ: PHOTOTYPESETTING
ΦΩΤΟΓΡΑΜΜΑ Ε.Π.Ε. PHOTOGRAMMA L.T.D.
ORION Ο.Ε. ORION CO

ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΙ COLOUR SEPARATIONS
ΦΩΤΟΓΡΑΜΜΑ Ε.Π.Ε. PHOTOGRAMMA L.T.D.
ΧΡΩΜΟΓΡΑΦΙΚΗ - Μ. ΤΟΜΑΔΑΚΗΣ Ο.Ε. CHROMOGRAPHIKI M. TOMADAKIS CO.

ΕΚΤΥΠΩΣΗ - ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ PRINTING - BOOKBINDING
ΤΣΑΚΟΣ - ΜΠΕΝΟΣ - ΚΑΜΑΡΑΔΟΣ TSAKOS - BENOS - KAMARADOS

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ - ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ DESIGN - PRINTING SUPERVISION
ΑΤΤΙΚΑ Α.Ε. ΑΤΤΙΚΑ S.A.
ΔΑΦΕΡΜΟΥ ΕΙΡΗΝΗ ΔΑΦΕΡΜΟΥ IRENE
ΚΑΒΒΑΔΙΑ ΜΑΡΙΑ CAVVADIA MARIA

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ORGANIZING COMMITTEE

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Αλέξανδρος Μπακατσέλος
(Πρόεδρος της Δ. Εκθέσεως Θεσσαλονίκης Α.Ε.)

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Μιχάλης Δημόπουλος
(Διευθυντής Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου)

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Παύλος Φιλίππου

ΜΕΛΗ

Σπύρος Μπέλος

(Εκπρόσωπος Υπουργείου Μακεδονίας - Θράκης)

Νίκος Δασκαλάκης

(Εκπρόσωπος Γενικής Γραμματείας Νέας Γενιάς)

Αριστείδης Πατρικίδης

(Εκπρόσωπος Δ.Ε.Θ.)

Αντώνης Γυφτόπουλος

(Εκπρόσωπος Δήμου Θεσσαλονίκης)

Μανώλης Σταυρακάκης

(Εκπρόσωπος Ομοσπονδίας Κινηματογραφικών Λεσχών)

Αλέξανδρος Ψυχόπουλος

(Εκπρόσωπος Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Αιθουσαρχών)

Θανάσης Ανανίδης

(Εκπρόσωπος Πανελλήνιας Ένωσης Κινηματογραφικών Εργαστηρίων)

Μπάμπης Τσικλιρόπουλος

(Εκπρόσωπος Ένωσης Σεναριογράφων Ελλάδος)

Παύλος Ξενάκης

(Εκπρόσωπος Ένωσης Τεχνικών Ελληνικού Κινηματογράφου - Τηλεόρασης)

Ρήγας Αξελός

(Εκπρόσωπος Σωματείου Ελλήνων Ηθοποιών)

Αντώνης Παπαϊωάννου

(Εκπρόσωπος Ένωσης Μουσικοσυνθετών - Στιχουργών Ελλάδας)

Βασίλης Κεχαγιάς

(Εκπρόσωπος Πανελλήνιας Ένωσης Κριτικών Κινηματογράφου)

Κώστας Καραγιάννης

(Εκπρόσωπος Συνδέσμου Παραγωγών Κινηματογράφου - Τηλεόρασης - Βίντεο)

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

ΡΟΥΛΑ

ΒΑΒΑΛΕΑ

PRESIDENT

Alexandros Bakatselos
(Chairperson of the HELEXPO)

VICE PRESIDENT

Michel Demopoulos
(Director of the Film Festival)

SECRETARY

Pavlos Philippou

MEMBERS

Spiros Belos

(Representative of the Ministry Macedonia - Thrace)

Nicos Daskalakis

(Representative of the General Secretary for Youth)

Aristidis Patrikidis

(Representative of the Hellelpxo)

Antonis Gyftopoulos

(Representative of the City of Thessaloniki)

Manolis Stavrakakis

(Representative of the Federation of Film Clubs)

Alexandros Psychopoulos

(Representative of the Hellenic Federation of Film Theatres)

Thanassis Ananidis

(Representative of the Hellenic Association of Film Laboratories)

Babis Tsiikliropoulos

(Representative of the Hellenic Association of Screenwriters)

Pavlos Xenakis

(Representative of the Association of Technicians of Greek Cinema and TV)

Rigas Axelos

(Representative of the Greek Actors' Guild)

Antonis Papaioannou

(Representative of the Association of composers and Songwriters)

Vassilis Kehagias

(Representative of the Hellenic Association of Film Critics)

Costas Carayannis

(Representative of the Association of Film, TV and Video Producers)

PUBLIC RELATIONS

ROULA

VAVALEA

ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΘΑΝΑΣΗΣ ΒΑΛΤΙΝΟΣ
(Συγγραφέας - Σεναριογράφος)

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ
(Σκηνοθέτης)

ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ
(Συνθέτης)

ΝΤΙΝΟΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ
(Σκηνοθέτης)

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ
(Συγγραφέας)

ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΑΦΕΤΖΟΠΟΥΛΟΣ
(Ηθοποιός)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΟΥΜΤΖΗΣ
(Κριτικός Κινηματογράφου)

ΑΡΗΣ ΣΤΑΥΡΟΥ
(Διευθυντής Φωτογραφίας)

ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΣΕΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ
(Σκηνοθέτης)

JURY FIPRESCI

DEREK MALCOLM
President FIPRESCI
England

BOZIDAR ZEZEVIC
Serbia

PETER VAN LIEROP
Netherlands

GÖÖRGY BARON
Hungaria

NINOS FENEK MIKELIDIS
Greece

INTERNATIONAL JURY

NICOS PAPATAKIS
President (Director)
Greece

FABIENNE BABE
(Actress)
France

EDGARDO COZARINSKY
(Director)
Argentina

DIONYSIS FOTOPOULOS
(Art Director)
Greece

LANA GOGOBERIDZE
(Director)
Georgia

ADRIENNE MANCIA
(Museum of Modern Art)
USA

ANDREI PLAKHOV
(Critic)
Russia

INTERNATIONAL
THESSALONIKI
Film FESTIVAL

33ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ 1992

Το 33ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης αποτελεί μια σημαντική τομή στην ιστορία του θεσμού. Το νέο του πρόσωπο συνδυάζει τη συνέχεια της παράδοσης με τις επιταγές του παρόντος και του μέλλοντος.

Η διεθνοποίηση του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης δεν προσφέρει μόνο μια νέα ώθηση και δυναμική στην μέχρι σήμερα πετυχημένη πορεία του, αλλά συνιστά και ένα γεγονός ζωτικής σημασίας για τον Ελληνικό Κινηματογράφο, ο οποίος βρίσκεται σε μια περίοδο αναζήτησης ενός ριζικού επαναπροσδιορισμού των παραγωγικών και αισθητικών κατευθύνσεών του, επιχειρώντας ταυτόχρονα ένα τολμηρό αλλά αναγκαίο άλμα: να ξεπεράσει τα εθνικά μας σύνορα, να ενταχθεί στη διεθνή κινηματογραφική πραγματικότητα.

Το Φεστιβάλ, με το νέο προσανατολισμό του, θα αποτελέσει τον πολύτιμο συμπαραστάτη του σε αυτή την πορεία του.

Η επιλογή του προγράμματος του Φεστιβάλ δημιουργεί τις καλύτερες προϋποθέσεις για την ανάδειξή του στο διεθνή κινηματογραφικό χώρο και την εδραίωσή του ως το κορυφαίο κινηματογραφικό γεγονός της χώρας μας.

Τιμώντας και ευχαριστώντας όσους συνέβαλαν στην υλοποίηση της νέας μορφής του Φεστιβάλ, προσφέρουμε την αμέριστη συμπαράστασή μας και ευχόμαστε κάθε επιτυχία στο καινούργιο του πρόσωπο.

Η Υπουργός Πολιτισμού
ANNA ΨΑΡΟΥΔΑ-ΜΠΕΝΑΚΗ

The 33rd Thessaloniki Film Festival constitutes a turning point in the history of the institution. It's new physiognomy combines the continuation of tradition with the demands of the present and the future.

The internationalization of the Thessaloniki Film Festival doesn't only offer a new driving force and energy to its up to day successful course, it also constitutes an event of vital importance for Greek cinema which is going through a period of quest in order to fundamentally redefine its objectives in production and aesthetics. At the same time it attempts a bold but necessary leap: to overcome our national borders and to claim its place in the international reality of film.

With its new orientation, the Festival will be a precious ally for the cinema in its course.

The selection of the Festival programme creates the most favorable conditions for its acknowledgement in the international cinema world and strengthens its position as our country's top cinematic event.

Honoring and thanking those who contributed to the realisation of the Festival's new form we offer our unconditional support and wish it every success in its new phase.

The Minister of Culture
ANNA PSAROUDA-BENAKI

Το 33ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης πραγματοποιεί εφέτος το μεγάλο βήμα της διεθνοποίησης και ενώνει σε μία δυο προσπάθειες που είχαν θεσμική καταξίωση στο παρελθόν και ανιχνεύουν τολμηρά, μ' αυτή τη νέα μορφή, το μέλλον.

Οι δυο αυτές προσπάθειες —το Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου της Θεσσαλονίκης, που συνδέθηκε με την πιο ευτυχισμένη περίοδο της ελληνικής κινηματογραφίας, και το Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, που δεν είχε τη μεταχείριση η οποία, τελικά, του άξιζε— κινήθηκαν με κύριο άξονα και φορέα τη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης και άφησαν εποχή. Και κράτησαν τον ομφάλιο λώρο τους —σχέση ζωής και ακμής— τόσο με τη ΔΕΘ, όσο και με τη Θεσσαλονίκη.

Αυτός ο ομφάλιος λώρος είναι ζωντανός και στο 33ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου, με μεγαλύτερη, μάλιστα, συνειδητοποίηση τώρα, τόσο της ζωτικής ανάγκης να γίνει πιο δυνατός και λειτουργικός, όσο και του επιτακτικού χρέους να ενσωματωθεί δραστικότερα στις εθνικές διαδικασίες, αφενός μεν για την ανάδειξη του ρόλου της Μακεδονίας, στο διηνεκές, αφετέρου δε για την επιβλητική εκπλήρωση του ρόλου της Θεσσαλονίκης ως πολιτιστικής πρωτεύουσας της Ευρώπης, το 1997. Υπό τα δεδομένα αυτά, η HELEXPO-ΔΕΘ α.ε. χαιρετίζει με μεγάλη ικανοποίηση το 33ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Θεσσαλονίκης και εύχεται κάθε επιτυχία.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΕΘ

This year's 33rd Thessaloniki Film Festival takes the big step of internationalization by uniting two efforts which in the past had been widely acknowledged as institutions and which, in their present form, will boldly investigate the future.

Those two efforts - the Greek Film Festival of Thessaloniki which became associated with the happiest period of Greek Cinema and the International Film Festival of Thessaloniki which never received the treatment it deserved - revolved around and depended upon Thessaloniki's International Exhibition and made their mark. They lived and prospered by maintaining their connection both with the Exhibition and with Thessaloniki itself.

This umbilical cord is still intact in the 33rd Film Festival. Along with it comes a better understanding of the need to strengthen it and improve its function and an understanding of our obligation to incorporate it drastically in the national proceedings. This, on the one hand, will contribute to the better promotion of Macedonia's role, on the other hand, it will help Thessaloniki accomplish its imposing role as 1997's Cultural Capital of Europe.

With that in mind, HELEXPO - T.I.E., is very pleased to welcome Thessaloniki's 33rd Film Festival and wishes it every success.

ALEXANDER BAKATSELOS
PRESIDENT T.I.E.

Στα τριάντα τρία του χρόνια το Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Θεσσαλονίκης πραγματοποιεί φέτος την μεγάλη του έξοδο, εγκαινιάζει την διεθνή του πορεία. Έχει ένα πλούσιο και γόνιμο παρελθόν γιατί ήταν από τους σημαντικότερους θεσμούς για την ανάπτυξη, την ενίσχυση και την προβολή του ελληνικού κινηματογράφου.

Φιλοδοξεί να κερδίσει ένα ριζοσπαστικό και φωτεινό μέλλον, να γίνει τόπος συνάντησης νέων κινηματογραφιστών από όλο τον κόσμο, να φιλοξενήσει, να αναδείξει και να ενισχύσει τα όνειρα, τις προσπάθειες και τις επιτεύξεις τους. Το νέο πρόσωπο του κινηματογραφικού φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, η νέα εποχή που ανοίγει συμπίπτει με μια βαθειά, δομική κρίση της έβδομης τέχνης. Οι κινηματογραφικές αίθουσες σ' όλο τον κόσμο μειώνονται δραματικά και τα φεστιβάλ λειτουργούν πλέον σαν νησίδες αντίστασης του κινηματογραφικού πολιτισμού.

Μια τέτοια νησίδα είναι από φέτος και το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης. Δεν ανταγωνίζεται τους κατεστημένους και ισχυρούς πόλους των μεγάλων ευρωπαϊκών φεστιβάλ, αλλά ανοίγεται στον κινηματογράφο των νέων δημιουργών. Και παραμένει πάντα βήμα προβολής για τον σύγχρονο ελληνικό κινηματογράφο.

Στην Θεσσαλονίκη θα προβληθούν 100 περίπου ταινίες, δείγματα των πολύμορφων τάσεων, των κατακτήσεων και της αγωνίας του σημερινού παγκόσμιου κινηματογράφου. Οι περισσότερες απ' αυτές δεν έχουν πολλές προσβάσεις στο κύκλωμα διανομής. Έτσι η ευκαιρία που δίδεται στους θεατές είναι μοναδική. Η ελληνική κινηματογραφία επίσης δεν θα είναι αποκλεισμένη, εγκλωβισμένη στα δικά της, δραματικά κατά τα άλλα, προβλήματα. Αντίθετα θα συναντήσει και θα συγκριθεί, θα αντιμετωπίσει και θα συμπορευθεί με την παγκόσμια έβδομη τέχνη, θα συνδεθεί με τον προβληματισμό για τον ευρωπαϊκό κινηματογράφο.

Στην Θεσσαλονίκη, από τις 6 ως τις 15 Νοεμβρίου ελπίζουμε και επιδιόκουμε να γίνει το Φεστιβάλ μια γιορτή του σινεμά, να κερδίσει το κύρος και την δυναμική ενός ξεχωριστού γεγονότος πολιτισμού και δημιουργίας.

Η πρώτη χρονιά της νέας εποχής του κινηματογραφικού Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης είναι κρίσιμη και δεν έχουμε αυταπάτες για τις δυσκολίες. Είμαστε όμως σίγουροι ότι μας συμπαραστέκονται όλοι, με γόνιμη κριτική και κοινή ελπίδα για την καθιέρωση και καταξίωση του διεθνούς χαρακτήρα αυτής της κινηματογραφικής γιορτής.

ΜΙΣΣΑ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

At its 33rd anniversary, the Thessaloniki Film Festival sets out for a new start, inaugurating an international orbit.

The festival has a rich and fertile past being one of the most important institutions for the development, reinforcement and expansion of the hellenic cinema worldwide. What it aspires to now, is a radical and bright future, a meeting point of new cinema people from all over the world, to nourish and pamper their dreams, efforts and achievements.

The fresh face of the Thessaloniki Film Festival and the opening era coincides with a profound structural crisis of the 7th art. Throughout the world, film theatres are declining dramatically and festivals function as resisting strongholds of the movie civilization.

This Thessaloniki Festival is such a stronghold, such a bastion. It does not challenge the established and powerful poles of the great European festivals but opens itself towards young artists while remaining a tribune for the local film production.

About 100 films will be shown at Thessaloniki, specimens of various tendencies victories and expectations of the contemporary world cinema. Most of them do not have easy access to the distribution network. Thus, the chance offered to the spectators is rather unique.

The hellenic production will be neither excluded nor secluded in its own dramatic problems. It will meet and confront, stand by and walk with the international 7th art, contacting the European ways of seeing.

From the 6th to the 15th November, in Thessaloniki, we hope to hold a real movie celebration that will get the prestige and the dynamics of a creative and cultural fact in its own right.

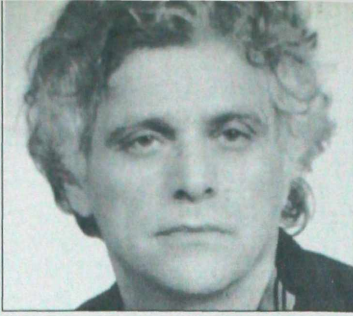
The first year of this new era for the Thessaloniki Film Festival is rather critical and we have no illusions about our drawbacks. Nevertheless, we are convinced that people will stand by us, being constructive critics and we hope that this film celebration will be an internationally acknowledged institution soon enough.

MICHEL DEMOPOULOS
DIRECTOR OF THESSALONIKI
FILM FESTIVAL

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

INTERNATIONAL COMPETITION SECTION

1973-1977: Ο **Τάκης Τουλιάτος** σπουδάζει στην Ακαδημία Κινηματογράφου του Βερολίνου.

1973-77: **Takis Touloulatos** studied at the Berlin film Academy

APRICOSEN IM KORB
GREECE/GERMANY/POLAND

ΤΑΙΝΙΕΣ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ.

<i>Nicos Goliass</i>	Fiction	16χιλ.	62'
<i>Αμέρικα</i>	Fiction	16 χιλ.	45'
<i>Πάθος</i>	Fiction	16χιλ.	102'
1987: <i>Λεβάντα</i>	Fiction	35χιλ.	12'
<i>Μοιρολόι</i>	Fiction	35χιλ.	12'
1988: <i>Το Σπασμένο Ρόιδο</i>	Fiction	35χιλ.	12'
1991-92: <i>Βεργύκοκα στο καλάθι</i>	Fiction	35χιλ.	104'

FILMS DURING STUDIES:

<i>Nicos Goliass</i>	Fiction	16mm	62'
<i>America</i>	Fiction	16mm	45'
<i>Passian</i>	Fiction	16mm	102'
1987: <i>Levanda</i>	Fiction	35mm	12'
<i>Mourning Song</i>	Fiction	35mm	12'
1988: <i>The Broken Grenade</i>	Fiction	35mm	12'
1991/92: <i>Apricots in the Basket</i>	Fiction	35mm.	104'

Σκηνοθεσία/Direction: Takis Touloulatos, **Σενάριο/Screenplay:** Takis Touloulatos, **Μουσική/Music:** Alexios Kyriazis, **Φωτογραφία/Photography:** Marian Czura, **Σκηνογραφία/Art Director:** Wlapietlaw Buski, **Ενδυματολόγος/Costume Designer:** Maragozat Obloza, **Μοντάζ/Editor:** Lucyna Dubrowska, **Ηθοποιοί/Cast:** Franciszek Piecka, Broniek Wrozwaski, Henryk Bista, Theresa Marzelska.

Π ΟΛΩΝΙΑ 1991: Ο Δημοσθένης και ο Αργύρης, Έλληνες πολιτικοί πρόσφυγες, βρίσκονται στο δρόμο, κάνοντας το 1237ο τους ταξίδι, από την ανθρακωρυχογειτονιά, που εδώ και 40 χρόνια μένουνε, προς το νεκροταφείο, που είναι θαμμένη, εδώ και 22 χρόνια, η γυναίκα του Δημοσθένη και Μητριά του Αργύρη. Περιμένοντας να σταματήσει η νεροποντή που τους αφνιδιάσε, μέσα στο στενό, τώρα και υγρό βαγόνι, που χρησιμοποιούνε κάθε φορά σ' αυτό το καθεκτριακάτικό τους «ταξίδι», δεν τους απομένει άλλη επιλογή, παρά μιά ριζική εξομολόγηση μέσα από κουβέντες και καμιώματα που διαρκώς αγγίζουνε τη γραμμή του παραλόγου, χωρίς να την σπάνε, και δίνεται έτσι η δυνατότητα στο θεατή να παρακολουθήσει δύο ανθρώπους χωμένους βαθειά μέσα στο θλιβερό, μα και «ειδικό-στην περίπτωση των δύο Ελλήνων στην Πολωνία- εμγκρεδικο είναι τους» από το οποίο να ξεφύγουν δεν φαίνονται πιά ικανοί.

ΒΕΡΥΚΟΚΑ ΣΤΟ ΚΑΛΑΘΙ

APRICOTS IN THE BASKET

P oland 1991: Demosthenes and Argyris, Greek political fugitives are on the road, journeying for the 1237th time from the neighbourhood of the miners to the graveyard. Demosthenes' wife and Argyris' step mother lies there. While waiting for the pouring rain to stop, the two men confess to one another touching without ever surpassing the line of the absurd. This is the story of two lonely people in a bleak landscape on an equally gloomy Sunday.

ΦΛΟΡΑ ΓΚΟΜΕΣ Γεννήθηκε το 1949 στο Καντίκε της Γουινέα - Μπισάου. Σπούδασε στο Ινστιτούτο Τεχνών της Κούβας με δάσκαλο τον Σαντιάγο Αλβαρέζ. Από το 1977 αρχίζει να σκηνοθετεί πρώτα σε συνεργασία με άλλους σκηνοθέτες. Η πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία **Mortu Nega**, το 1987, πήρε μέρος και διακρίθηκε σε πολλά φεστιβάλ. Στη Βενετία τιμήθηκε με δύο ειδικές μνείες της επιτροπής, στο Ουαγκαντούγκο με βραβείο πρωτοεμφανιζόμενου σκηνοθέτη και μνεία για τον πρώτο γυναικείο ρόλο, στο Αβέιρο με δεύτερο βραβείο, στην Καρχηδόνα με βραβείο ερμηνείας πρώτου γυναικείου ρόλου. Ο Φλόρα Γκόμες έχει επίσης σκηνοθετήσει μια ταινία σε βίντεο κι έχει δουλέψει ως βοηθός σκηνοθέτη (στην ταινία **Amélia** της σουηδέζας σκηνοθέτιδας Sheila Tengroth).

FLORA GOMES Born in 1949 in Cadique, Guinea - Bissau. He studied cinema at the Cuban Institute of Art under the guidance of Santiago Alvarez. He starts directing in 1977, as a co-director and in 1987 directs his first feature **Mortu Negra** which was awarded prizes at many film festivals; two special mentions from the Jury at the Venice Festival, best first work and best female part mention at Ouagadougou Festival, second prize at the Aveiro International Festival, best female part trophy at the Carthage Festival. He has also directed a video film and was assistant director in the film **Amelia** by the Swedish director Sheila Tengroth.

FILMOGRAFIA

- 1977 *A Reconstrucao 52'* (συν-σκηνοθέτης με / co-director with: Sérgio Pina)
 1978 *Anos no Oca Luta μ.μ. short film* (συνσκηνοθέτης με/co-director with: Sana N'hada)
 1978 *Mortu Nega*
 1991 *Mascaras 28' Video BETA SP*
 1991 *Udju Azul di Yonta (The Blue Eyes of Yonta)*

OS OLHOS AZUIS DE YONDA
 PORTUGAL - GUINE BISSAU

Ταινία - Μπισάου 35mm, χρώμα 100' 1991
 Portugal Guine-Bissau 35 mm, color, 100', 1991

Σκηνοθεσία/Director: Flora Gomes, **Σενάριο/Screen-play:** Flora Gomes, Ina Césaire, David Lang, Manuel Rambaut Barcelos, **Φωτογραφία/Cinematography:** Dominique Gentil, **Ήχος/Sound:** Pierre Donnadieu, **Μουσική/Music:** Adriano G. Ferreira - Atchutchi, **Μοντάζι-κόντας/Image Editing:** Dominique Paris, **Μοντάζι ήχου/Sound editing:** Anita Fernandez, **Κοστούμια/Costumes:** Seco Faye, Teresa Campos, **Διανομή/Cast:** Maysa Maria, António Simão Mendes, Pedro Dias, Dina Vaz, Mohamed Seidi, Bia Gomes, **Παραγωγή/Production:** Paulo de Sousa - Vermedia, **Διεύθυνση παραγωγής/Production Director:** Angela Cerveira, Ana Costa, **Συμπαράγωγή Co - production:** Vermedia (Lisboa), Arco - Iris (Bissau), Eurocreation Production (Paris), Radiotelevisao Portuguesa (Lisboa), **Σε συνεργασία με/In association with:** Channel Four Television (London) **Χρηματοδότηση από/ Subsidized by:** Instituto Portugues de Cinema **Με την υποστήριξη των/Supported by:** Minister de la Cooperation Francaise, Ministério das Finanças da Guine - Bissau D.D.A.- Coopération au Développement et Aide Humanitaire (Suisse), **Παγκόσμια εκμετάλλευση World sales:** Vermedia, Rua Joao Saraiva 13 - 4 1700 Lisboa, Portugal Tel (351-1) 848 82 31 - 848 86 48 - 848 69 32, Fax (351-1) 848 31 93.

Η ταινία του Φλόρα Γκομές μας βυθίζει μέσα στην καθημερινή πραγματικότητα του Μπισάου, της πόλης όπου γεννήθηκε και ζει ο σκηνοθέτης. Σε αυτή την πρωτεύουσα μιας από τις φτωχότερες χώρες του κόσμου, η ζωή συνεχίζεται με όλο και πιο γρήγορους ρυθμούς. Οι μνήμες του απελευθερωτικού αγώνα είναι ακόμα ωπές και ο φόβος της επιβίωσης και της ανεργίας πλανιέται απειλητικά. Η πόλη είναι η μια πρωταγωνίστρια της ταινίας. Και μαζί της η νέα και όμορφη Γιόντα που κινείται μέσα στην πόλη κουράει ερωτευμένη με τον Βισσέντε, ένα δραστήριο αλλά πολύ θλιμμένο οικογενειακό της φίλο. Αυτός αγνοεί το αίσθημά της και ούτε έχει διάθεση για έρωτες. Αλλά και η Γιόντα αγνοεί ότι ο άνθρωπος που της στέλνει ποιητικά ερωτικά γραμμάρια μινώντας τα γαλανά της μάτια είναι ο νεαρός Ζέι, που ψάχνει για δουλειά στο λιμάνι. Γύρω από αυτούς τους τρεις πλέκεται ένας ολόκληρος ιστός από καθημερινά προβλήματα και γιορτές, χαρές και λύπες. Οι φίλοι, οι συνεργάτες κι οι οικογένειές τους κινούνται γύρω τους, ενώ η σκιά του Νάντο, ενός απογοητευμένου ήρωα του παρελθόντος, πέφτει κάποτε μελαγχολικά πάνω στον καθημερινό ρυθμό της ζωής τους. Σκεπάζει τα πάντα εκτός του φτωχινού χαμόγελο των παιδιών, που συμβολίζουν το μέλλον μιας Αφρικής που γελάει.

ΤΑ ΓΑΛΑΖΙΑ ΜΑΤΙΑ ΤΗΣ ΓΙΟΝΤΑ

THE BLUE EYES OF YONTA

With his film, *Flora Gomes* immerses us in the everyday reality of Bissau, the town in which he was born and still lives. The pace of life in Bissau - capital of one of the world's poorest countries - is changing. Everything is speeding up. Memories of the people's fight for independence are still vivid and the fear of unemployment is a haunting presence in everyday struggle for survival. The film is about this town. It is also about Yonta, a young girl who is secretly in love with Vicente, a family friend and former hero in the fight for independence. He isn't aware of Yonta's feelings and anyway, he is not in a flirting mood. At the same time, Yonta will never learn that the wild love letters and poems about her...blue eyes she has been receiving, come from Zé, the young man looking for a job on the waterfront. A social web is woven by friends, relatives and colleagues around these three people with their everyday problems, celebrations, their happiness and sadness. Sometimes we are aware of the melancholy shadow cast by Nando, a disenchanting hero of the past war. It falls over everything. Only the bright smile on the children's faces shines through, the symbol of the «smiling» Africa of the future.

ΠΑΟΛΟ ΜΠΕΝΒΕΝΟΥΤΙ Γεννήθηκε στην Πίζα το 1946. Από μικρός έδειξε ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τη ζωγραφική. Το 1965 αποφοίτησε από τη Σχολή Καλών Τεχνών της Φλωρεντίας και εργάστηκε ως ζωγράφος και γραφίστας, κερδίζοντας διάφορα βραβεία και διακρίσεις. Από το 1968 μπαίνει στο χώρο του πρωτοποριακού κινηματογράφου και σκηνοθετεί αρκετές μικρού και μεσαίου μήκους ανεξάρτητες παραγωγές. Το 1988 ακινοθετεί την πρώτη μεγάλο μήκους ταινία του **Το φίλι του Ιούδα** που επιλέγεται για την εβδομάδα της Κριτικής στο φεστιβάλ της Βενετίας. Πρόσφατα έκανε τη **Δόξα**, μία δεκάλεπτη κωμωδία για το μουσικό συγκρότημα Specchio.

Βαθιά επηρεασμένος από τον κινηματογράφο του Ντράγιερ, του Στράουμπ και του Ροσελίνι, με το **Confortorio** προσπάθησε να αναπαραστήσει την ιδεολογία της Ρώμης του 18ου αιώνα μέσα από το στίλ του Καραβάτζιο και των φλαμανδών ζωγράφων. Η ταινία στηρίχτηκε στην τετράχρονη ιστορική έρευνα της συγγραφέας Σίμονα Φόα. Παρουσιάστηκε και βραβεύτηκε στο Φεστιβάλ του Λοκάρνο 1992.

ΠΑΟΛΟ BENVENUTI Born in Pisa in 1946. He took an early interest in painting. In 1965 he graduated from the Florence Art School and worked as a painter and graphic artist winning several prizes and citations. In 1968, he moves into avant-garde filmmaking and directs a number of independently - produced shorts and medium length films.

In 1988 he directs his first feature film **The Kiss of Judas** selected for the Critics' Week at the Venice Film Festival. He recently made a ten-minute comedy entitled **Fame** for the music group Specchio. Deeply influenced by the films of Dreyer, Straub and Huillet and Rossellini, with **Confortorio** he tried to recreate 18th century Roman ideology through lighting and framing inspired by Flemish art and Caravaggio. The screenplay was based on historical research conducted during a four-year period by the author Simona Foa. It was shown and was awarded the prize of the Young Jury at the 1992 Locarno Festival.

1988 *Le Bacio di Jucla*
1992 *Confortorio*

CONFORTORIO ITALY

Ιταλία 35χλ. χρώμα 84' 1992
Italy 35mm color 84' 1992

Σκηνοθεσία/Director: Paolo Benvenuti, **Σενάριο/Screenplay:** Simona Foa, Gianni Lazzaro, Giuseppe Cordon, Paolo Benvenuti, **Φωτογραφία/Cinematography:** Aldo Dimarcantonio, **Σκηνογραφία/Art Direction:** Paolo Barbi, **Κοστούμια/Costumes:** Marta Scarlatti, **Μοντάζ/Editing:** Mario Benvenuti, **Ήχος/Sound:** Marco Fiumara, **Διανομή/Cast:** Emidio Simini, Franco Pistoni, Emanuele Carucci Viterbi, Adriano Jurissevich, Gianni Lazzaro, Dario Marconcini, **Παραγωγή/Producer:** Andrea De Gioia Por Arsenali Medicei, **Παγκόσμια Εμπόρευμα/World Sales:** Arsenali Medicei, Via S. Martino, 59 - 56125 Pisa. Tel. 050-501398. Fax: 050-45272.

Αναπαριστώντας ένα ιστορικό γεγονός που συνέβη στη Ρώμη στις 24 Νοεμβρίου του 1736, η ταινία μιλά για την αιώνια πάλη ανάμεσα στη Εξουσία και τη Συνείδηση.

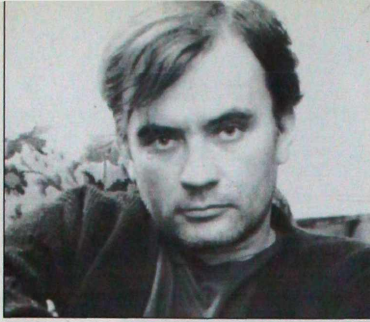
Δύο Εβραίοι συλλαμβάνονται για διάρρηξη, βασανίζονται και ομολογούν. Το Παπικό Δικαστήριο τους καταδικάζει σε θάνατο με απαγχονισμό. Ανάλογη περίπτωση, όμως, η θρησκευτική δικαιοσύνη δεν έχει αντιμετωπίσει τα τελευταία 120 χρόνια. Ως Εβραίοι και δολοφόνοι του Χριστού, οι δύο κλέφτες είναι εκ των προτέρων καταδικασμένοι να πάνε στην Κόλαση. Η αποστολή της Εκκλησίας, που σώζει όλες τις ψυχές, είναι να τους προσηλυτίσει στην πραγματική πίστη. Κι έτσι επιστρατεύεται το Confortorio, η εκκλησιαστική αιδελοφότητα που τελεί τα τελευταία μυστήρια. Για όλη τη νύχτα οι πιο διακεκομμένοι κήρυκες και κατηχητές - δομικανοί, καπουτσίνοι, καρμελίτες και ιησούιτες - παρελαύνουν από το κελί των μελλοθανάτων. Χρησιμοποιώντας κάθε γνωστή μέθοδο, από την κολακεία ως τον εξορκισμό και την προσευχή, προσπαθούν να μεταπείσουν τους καταδίκους. Εκείνοι όμως, μολονότι αγράμματοι και απολίτιστοι, ανασύρουν από τα βάθη της συνείδησής τους μια ξεχασμένη εβραϊκή ταυτότητα και την υπερασπίζονται, ανυποχώρητοι ακόμη και μπροστά στο δήμιο.

ΚΟΝΦΟΡΤΟΡΙΟ

CONFORTORIO

Based on a historical incident that took place in Rome on November 24, 1736, the film is about the eternal struggle between Power and Conscience.

Two Jews are arrested for burglary, and confess under torture. The Papal Court condemns them to death by hanging. But ecclesiastic justice has not encountered a similar case in the last 120 years. As Jews, the two men are already doomed to Hell as Christ Killers. In its mission to save all souls, the Church decides to convert the two thieves to the "true faith". And so the "Confortorio" - the ecclesiastic brotherhood in charge of performing the last rites - is summoned to convert the condemned men. All night long, the most distinguished specialists in sermons and catechism - Capuchin, Dominican, Carmelite and Jesuit priests - visit the prisoners' cell. Flattery, pity, commiseration, self flagellation, fear, humiliation, blackmail, exorcism and even prayer and penitence are used to break the two men's determination. In vain. For in the end, the thieves, though ill-bred and illiterate, find deep within their consciences a long forgotten sense of Jewish cultural identity, which they defend, even before the executioner.

ΒΟΥΤΣΕΧ ΝΟΒΑΚ Γεννήθηκε το 1957. Σπούδασε πρώτα φιλολογία στο Πανεπιστήμιο και μετά σκηνοθεσία στην Ανώτερη Κρατική Σχολή Θεάτρου, Κινηματογράφου και Τηλεόρασης. Από το 1987 είναι μέλος του στούντιο K. Irzykowski, ανήκει μάλιστα στο Καλλιτεχνικό Συμβούλιο. Συνεργάστηκε με τον M. Trelinski στη σκηνοθεσία της ταινίας **Pozegnanie Jesieni** (Αποχαιρετισμός στο Φθινόπωρο). **Ο θάνατος ενός γεννήτορα** είναι η πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία.

WOJCIECH NOWAK Born in 1957. He completed his philological studies at University, then studied direction at the State Higher Film, Television and Theater School. He has been a member of the K. Irzykowski Studio since 1987 and also part of its Artistic Council. He has co-directed M. Trelinski's film **Pozegnanie Jesieni** (Farewell to Autumn). **Death of the Baby Maker** is his first feature film.

Pozegnanie Jesieni (Farewell to Autumn)
1990 *Smierc Dziecioroba (Death of the Baby Maker)*

SMIERC DZIECIOROBA
POLAND

Πολωνία 35χιλ. χρώμα 75' 1990
Poland 35mm colour 75' 1990
Σενάριο και Σκηνοθεσία/Screenplay and Director: Wojciech Nowak,
Φωτογραφία/Cinematography: Jaroslaw Szoda, Μουσική/Music: Tadeusz Nalepa, Σκηνογραφία/Art Direction: Bogdan Mazer, Κοστούμια/Costumes: Maria Kotarska, Μοντάζ/Editing: Ewa Pakulska, Ήχος/Sound: Norbert Medlewski, Διανομή/Cast: Marek Kasprzyk, Anna Majcher, Beata Tyszkiewicz, Henryk Bista, Διεύθυνση Παραγωγής/Production Manager: Jerzy Szebasta, Παραγωγή/Production: Studio Filmowe im. Karola Irzykowskiego, Παγκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales: Film Polski, 618 Mazowiecka, 00048 Warsaw, Poland, Tel: 268455, Telex: 813640 film pl.

Σε μια μικρή επαρχιακή πόλη στη δεκαετία του ογδόντα ο Γιάνουτσεκ επιστρέφει από το Στρατό. Κατάφερε να απολυθεί πιο γρήγορα με τη βοήθεια του πατέρα της Μπλάντα, ο οποίος υπηρετεί στην τοπική αστυνομία. Η Μπλάντα πρόκειται να φέρει στον κόσμο το παιδί του Γιάνουτσεκ που έχει συνδεθεί και με άλλες γυναίκες της περιοχής. Ο πατέρας της έχει βαλθεί να τους παντρεύει πάση θυσία. Ο Γιάνουτσεκ όμως θα υπερασπιστεί την ελευθερία του μέχρι τέλους...

«Πολύ πριν γυρίσω την ταινία υπήρχε μια περίοδος της ζωής μου όπου το μίσος ήταν ο μοναδικός συναισθηματικός μου κρίκος με την πραγματικότητα. Μέχρι τότε δεν υπήρχε μεγαλύτερο πρόβλημα στη ζωή μου. Η ταινία μου ήταν μια απόπειρα να λύσω αυτό το πρόβλημα», λέει ο σκηνοθέτης Βόϊτσεχ Νόβακ.

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΝΟΣ ΓΕΝΝΗΤΟΡΑ

DEATH OF THE BABY MAKER

In a small provincial township, sometime in the 80's, Januszek returns home early from his military service. His undue release was made possible after an intervention by Blada's father, a local police agent. Blada is expecting Januszek's baby and he hasn't always been faithful to her. Her father is determined to go through anything in order to see them married. But Januszek will defend his freedom...

"Long before the making of this film, there was a time in my life when hatred was my only emotional link with reality. Until then, there had not been a greater problem in my life. My film was an attempt at resolving that problem", says the director Wojciech Nowak.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΑΝΤΩΝΙΟΥ Γεννήθηκε στην Αθήνα του 1956. Οι γονείς της ανέδρασαν στην επιθυμία της να σπουδάσει ηθοποιός. Σπούδασε αρχιτεκτονική και αφού πήρε το πτυχίο της ασχολήθηκε με τη φωτογραφία. Έδειξε τη δουλειά της στην Αθήνα και την Πάρο. Το 1983 εγκαταστάθηκε στο Βερολίνο όπου σπούδασε σκηνοθεσία.

Εργάστηκε ως σεναριογράφος (συν-σεναριογράφος στο *Das Glück sei Unbeweglichkeit*), ως οπερατέρ και ως βοηθός σκηνοθέτη (*Komitas* του D. Askarjan, που παίχτηκε στη Βενετία, *Schaflose Nächte*, του Μαρσέλ Ζισιέρ, που βραβεύτηκε στο Λονδίνο). Μετά από μερικά ντοκιμαντέρ και μικρού μήκους σκηνοθέτησε την *Περασφόνη* (1986) που βραβεύτηκε από το Υπουργείο Πολιτισμού και στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης. Το 1987 κέρδισε μια υποτροφία από το Εργαστήριο Σεναρίου του Βερολίνου για να γράψει το σενάριο της *Δονούσας*, της πρώτης μεγάλου μήκους ταινίας της.

ANGELIKI ANTONIOU Born in Athens in 1956. Her parents didn't like the idea of her becoming an actress. She studied architecture and after she'd graduated she became interested in photography. She exhibited her work in Athens and in Paros. In 1983 she moved to Berlin where she studied film direction.

She worked as a scriptwriter (in *Das Glück sei Unbeweglichkeit*), as a camerawoman and director's assistant (*Komitas* by D. Askarjan shown at Venice, Marcel Zisler's *Schaflose Nächte* which won an award at Locarno). After making some documentaries and short length films, she directed *Persefony* (1986), which won an award by the Ministry of Culture at the Thessaloniki Festival. In 1987 she was awarded a scholarship by the Berlin Script Workshop in order to write the script to *Donusa*, her first feature film effort.

DONUSA GREECE

1983	<i>Guten tag, Hier ist Marianna</i>	short
1983	<i>Karnaval</i>	doc
1984	<i>The Night of the Snake</i>	short
1985	<i>Under Fremden Himmeln</i>	short
1986	<i>Liebe auf den Letzten biss</i>	short
1990	<i>Gefangene des Meeres</i>	doc
1992	<i>Donusa</i>	

Ελλάς 35χιλ., χρώμα 87' 1992
Greece 35mm color 87' 1992

Σκηνοθεσία/Director: Αγγελική Αντωνίου/Angeliki Antoniou, **Σενάριο/Screenplay:** Αγγελική Αντωνίου/Angeliki Antoniou, **Φωτογραφία/Cinematography:** Ρίο Κοράτι, **Ήχος/Sound:** Νίκος Παπαδημητρίου/Nikos Papadimitriou, **Μοντάζ/Editing:** Γιάννης Τσιτσόπουλος/Yiannis Tsisopoulos, **Μουσική/Music:** Νίκος Κυπουργός/Nikos Kourgouros, **Καλλιτεχνική Διεύθυνση/Art Direction:** Αναστασία Αραμένη/Anastasia Arseni, **Διασκευή/Cast:** André Hennicke, Χριστίνα Παπαμίχου/Christina Papamichou, Δημήτρης Πουλικάκος/Dimitris Poulidakos, Γεράσιμος Σκιαδαρέσης/Gerasimos Skiadarexis, Εύα Κοταμονίδου/Eva Kotamniidou, Χρήστος Τσάγκας/Christos Tsagas, **Παραγωγή/Production:** Von Vielinghoff Filmproduktion GMBH, Berlin, Germany, Kyros Film, Swiss, Flash Film, Athens, Greek Film Center, **Παγκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales:** Von Vielinghoff Filmproduktion GMBH, Potsdamerstr. 199, 1000 Berlin 30, Tel.: 49-30-216 89 31, Fax: 49-30-215 82 19.

Η Δονούσα είναι ένα μικρό νησί χαμένο στο Αιγαίο, που το πλοίο επισκέπτεται κάθε βδομάδα. Μια χειμωνιάτικη μέρα φτάνει εκεί ένας νεαρός ξένος, ένας γερμανός φωτογράφος, ο Στεφάν. Οι κάτοικοι τον αντιμετωπίζουν με καχυποψία, αλλά ο Στεφάν αισθάνεται μια παράξενη έλξη για μια κοπέλα του νησιού, την Ελένη.

Η παρουσία του ξένου στο νησί δρα σαν καταλύτης που εξωθεί στο φως τις συμβάσεις αυτής της ερημικής κοινωνίας. Το μυστικό της Ελένης, η αιμομικτική σχέση με τον πατέρα της, αποκαλύπτεται. Τώρα η Ελένη είναι έγκυος και ο πατέρας της απαγορεύει οποιαδήποτε σχέση με τον ξένο.

Όταν βρίσκουν την κοπέλα νεκρή, όλες οι υποψίες πέφτουν στον Στέφαν. Ο πατέρας της Ελένης στρέφει όλο το νησί εναντίον του. Ο νεαρός Γερμανός κινδυνεύει...

ΔΟΝΟΥΣΑ

DONUSA

Lost in the Aegean is a small island called Donusa visited by the mainline ship once a week. One winter day a young German photographer, Stefan, arrives as a visitor. The locals treat him with suspicion, but Stefan feels strangely attracted to a local girl called Eleni.

The stranger's presence on the island works as a catalyst shedding light on this impenetrable society's conventions. Eleni's secret, her incestuous relationship with her father, is revealed. Eleni is now pregnant and her father forbids her any kind of relationship with the stranger.

When she is found dead, everyone suspects Stefan. The whole island is set against him by Eleni's father. The young German is in danger....

ΧΣΟΥ ΧΣΙΑΟ ΜΙΝΓΚ Σπούδασε στο τμήμα κινηματογράφου στο Παγκόσμιο Κολέγιο Δημοσιογραφίας. Πήρε πτυχίο σεναριογράφου και σκηνοθέτη. Εργάστηκε ως βοηθός σκηνοθέτης σε ταινίες των Λι Χσιγκ, Τσανγκ Πέι Τσεγκ και Χου Χαϊάο Χσιεν. Η σκόνη των αγγέλων είναι η πρώτη του ταινία μεγάλου μήκους στα 35 χιλ.

HSU HSIAO MING Studied at the World College of Journalism, Department of Film and got a degree in screen writing and directing. Worked as assistant director in films by Li Hsing, Chang Pei Cheng and Hou Hsiao Hsien. *Dust of Angels* is his first 35mm feature.

DUST OF ANGELS

TAIWAN

Ταίριον 35χιλ. χρώμα 105'
 Taiwan 35mm color 105'
Σκηνοθεσία/Director: Hsu Hsiao Ming, **Διεύθυνση Φωτογραφίας/Director of Photography:** Chang Hui Kung, **Φωτισμοί/Lighting:** Song Dian Sheng, **Μοντάζ/Editing:** Liao Ching Sung, **Διασκευές/Cast:** Jack Gao, Vicky Wei, Yan Cheng-Guo, Tan Chi-Gang, Chang Yi-Han, Chen Sung-Yung, Chang Shih, **Εκτέλεση Παραγωγής/Executive Producer:** Hou Hsiao Hsien, **Παραγωγή/Production:** Chiang Wen Shuine, **Συμπαραγωγή/Co-Production:** Jan Hung, Chih, Chen Guo Fu, **Παραγωγός Εταιρία/Production Co:** City Films Ltd. 2F, 95 Han Kou St, Sec. 2, Taipei Taiwan R.O.C. Tel: 886-2-3831969, Fax: 886-2-3817088, **Παγκόσμια Εμπειρά/World Sales:** Cine Electra (UK) Ltd., National House, 2nd Floor, 60-66 Wardour Str. London W1. Tel: (71) 287-1123 Fax: (71) 722 4251.

Δυο ανήσυχοι δεκαεπτάχρονοι επαρχιώτες από το Μπείγκανγκ, που ξεχλιζούν από την ενέργεια και την επαναστατικότητα της νιότης, αναγκάζονται να ωριμάσουν βίαια, όταν συγκρούονται μετωπικά με την αμείλικτη πραγματικότητα και την ηθική αποστέρωση της ζωής των ενηλίκων μέσα στο διαλυμένο μεγαλείο της πρωτεύουσας.

Οι δυο νέοι ταξιδεύουν στο Ταϊπέι για να επισκεφτούν ένα μεγαλύτερο φίλο τους, που έχει υποβαθμιστεί στην κοινωνία των γκάνγκστερ και αποφασίζει να ξανακερδίσει τη θέση του και να εκδικηθεί. Καθώς βουλιάζουν σε όλες τις καταχρήσεις που μπορεί να προσφέρει μια μεγαλούπολη, οι δυο ήρωες παρασύρονται από το θανατερό κυνήγι του «δασκάλου» τους και ξαφνικά, χωρίς να το συνειδητοποιήσουν, γίνονται συνεργοί σε ένα έγκλημα. Η ασυναίσθητη ανάμειξη τους στην τραγωδία αυτή δείχνει πόσο η αλαζονεία της νιότης είναι απομακρυσμένη από τις απαιτήσεις της ενήλικης ζωής που τους κοιτάζει κατάματα.

Το επόμενο πρωί, ο ένας από τους δύο φίλους βρίζεται νεκρός σε μια λίμνη αίματος και το ποτάμι κυλάει πλάι του σαν να θρηνεί τον παράκαυρο χαμό του. Μόνος και τρομαγμένος ο άλλος ψάχνει μάταια, μέσα στο πλούσιο σκηνικό του Ταϊπέι, να βρει το φίλο του και τις απαντήσεις στα ερωτήματά του.

ΣΚΟΝΗ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ

DUST OF ANGELS

Two seventeen year old boys from Beigang- bursting with energy and youthful recklessness - are forced into a bewildering adulthood when they collide head - on with the harsh reality and moral deprivation of adult life amidst the dissipated grandeur of the big city.

The boys travel to Taipei in the wake of an older friend whose own displacement within the gangster society makes him want to seek revenge in order to recover his lost honor. As the two kids indulge in the array of excesses the big city has on offer, they are swept in their mentor's deadly pursuit and find themselves caught up in a crime. Their unwitting involvement in this tragedy shows up the big chasm between their youthful arrogance and the demands of adult life they were so suddenly thrust into.

Early the next morning we find the body of one of the boys lying in a pool of his own blood. The flowing river beside him seems to mourn the youngster's untimely death. Alone and frightened his friend is searching for him in vain, along with the answers to his questions, among the shadows of Taipei's prosperity.

ΑΛΕΚΟ ΤΣΑΜΠΑΝΤΖΕ Γεννήθηκε στην Τιφλίδα το 1956. Μετά το κινηματογραφικό του ντεμπούτο **Laka**, ο **Νυχτερινός χορός** είναι η δεύτερη ταινία του.

ALEKO TSABADZE Born in Tbilisi, 1956. His film debut was **Laka**. Six years later he directed **Night Dance**, his second feature.

1985 *Laka*
 1991 *Gnamis zekwa, Night Dance*

Γεωργία 35χιλ. χρώμα 128' 1991
 Georgia 35mm color 128' 1991

Σενάριο-Σκηνοθεσία/Screenplay-Director: Aleko Tsabadze, **Φωτογραφία/Cinematography:** Leri Matschaidze, **Μοντάζ/Editing:** Lali Kolchidaschwili, **Ήχος/Sound:** Madona Tewsdadze, **Σκηνογραφία/Art Direction:** Gogi Tatishvili, **Διανομή/Cast:** Surab Begalishvili, Amiran Amiranashvili, **Παραγωγή/Production:** Armasi Film Production, **Παγκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales:** Ex picturis. Fidicinstr. 40, 1000 Berlin 61. Tel.: (030) 691600819, Fax: (030)6929575.

Σε μια μικρή βιομηχανική πόλη της Γεωργίας η ζωή είναι ένας αδιάκοπος πόλεμος μέσα σε έναν εφιάλτη που δεν τελειώνει ποτέ.

Ο κυνικός, καταπιεστικός εβραϊός Μόσε και ο ευέξαπτος, ρομαντικός σλάβος Σίμπα είναι φίλοι και συνάδελφοι στο τοπικό χαλυβουργείο. Οι κάτοικοι της πόλης έχουν ξεχάσει τι σημαίνει καλοσύνη και ζουν μέσα στη βλακεία, την ανηθικότητα και την αυθαιρεσία. Ο Μαξίμ είναι ο σπιούνος που κάνει κόμμα με όλους και τους καρφώνει πίσω από την πλάτη τους. Ο μουσουλμάνος Τέλμαν αποκτά το «χιλιοστό» παιδί του και η αστυνομία κυνηγά την Μπαμπιλίνα, που μόλις έχει καταγγείλει το θετό της γιο για απόπειρα φόνου εναντίον της. Δυο Βιετναμέζοι τραγουδούν σε ένα δείπνο ερωτικά στιχάκια και ένας γέρος με το παιδί του ζητιανεύει τα αποφάγια. Όλα εξελίσσονται ως συνήθως ώσπου ο Σίμπα χάνει τον έλεγχο και στραγγαλίζει τη μητριά του. Αναγκασμένος να αντιδράσει, ο Μόσε γίνεται συνεργός του.

ΝΥΧΤΕΡΙΝΟΣ ΧΟΡΟΣ

NIGHT DANCE

In a small, industrial town in Georgia resembling a hellish nightmare that never went away, life is a constant fight.

The cynical, bossy Jewish Moshe and the hot-tempered romantic slav Shiba are friends and colleagues in the local steel mill. The inhabitants of this bleak terrain have forgotten the meaning of kindness. They sink into arbitrariness, stupidity and lack of scruples. Maxim, the rat, sides with everybody and betrays anyone. The moslem Telman generates his umpteenth child while the policeman is after Babilina who has just denounced her step-son of attempted murder. Two Vietnamese sing couplets to love in a dinner party and an old man with his child beg for left-overs at kitchen windows. Everything goes on as usual, until the good-natured Shiba loses control and strangles his step-mother. Forced to react Moshe becomes his accomplice.

ΛΟΥΚΑΣ ΚΑΡΒΩΦΣΚΙ Γεννήθηκε στις 30 Δεκεμβρίου 1965. Σπούδασε φιλολογία στο Πανεπιστήμιο Κοπέρνικ στο Τόρουν από το 1985 ως το 1986. Ύστερα συνεχίζει τις σπουδές του στην κινηματογραφική σχολή του Λοτζ. Το 1989 κάνει σπουδές στο NFTS του Λονδίνου. Το 1990 παίρνει το πτυχίο σκηνοθεσίας από τη σχολή του Λοτζ. Ως το 1990 σκηνοθέτησε έξι ταινίες μικρού μήκους. Το 1989 η ταινία του **Η κορδέλα του Μόμπιους** βραβεύεται στο Φεστιβάλ της Νιμ, προβάλλεται στο επίσημο πρόγραμμα των ταινιών μικρού μήκους στις Κάννες. Το 1990 κερδίζει μια υποψηφιότητα για Όσκαρ σπουδαστικής ταινίας και βραβεύεται στο Φεστιβάλ του Εδιμβούργου. Το **Νοέμβρης** είναι η πρώτη του ταινία.

LUKASZ KARWOWSKI Born on December 30th 1965. From 1985 till 1986 he studied Literature at the Copernic University, Torun. Then he continued his studies at the Lodz Film School. In 1989 he studied at London's N.F.T.S. In 1990 he graduates as a director from the Lodz Film School, having directed six short length films. **The Mobius Strip** won the award for Best Original screenplay at Nimes in 1989 and got shown at Cannes as part of the Official Short Length Programme. In 1990 it won an Oscar nomination for student film and an award at the Edinburgh Festival. **November** is his first feature.

- 1987 *Nieroby*
- 1987 *Karuzela, Karuzela*
- 1988 *Rejestracja*
- 1989 *Wstęga Möbiusa (The Mobius Strip)*
- 1990 *Maria*
- 1990 *Sal*
- 1992 *November*

LISTOPAD (NOVEMBRE)

POLAND/FRANCE

Η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του Λούκας Καρβόφσκι εμπνέεται από ένα πραγματικό γεγονός που συνέβη πριν μερικά χρόνια. Δείχνει την ιστορία μιας γυναίκας που χάνεται και καταρακιά στα βάθη ενός κόσμου από όπου είναι πολύ δύσκολο να βγει.

Απροσδόκητα, ξαφνικά και ανεξήγητα μια φοιτήτρια του Πανεπιστημίου του Λοτζ παρουσιάζει μια βίαιη παραμόρφωση της προσωπικότητάς της. Η συμπεριφορά της γίνεται παράλογη και ανεύθυνη και την πιάνουν κρίσεις υστερίας. Οι γιατροί δεν μπορούν ούτε να διαγνώσουν ούτε να θεραπεύσουν τη μυστηριώδη αυτή ασθένεια. Πρόκειται άραγε για περίπτωση δαιμονισμού σαν αυτές που περιέγραφαν οι παλιοί θεολόγοι;

Η παράξενη αυτή ιστορία συμβαίνει στις μέρες μας σε μια μεγάλη πόλη που αναδίδει μυστηριώδη και αρνητική ενέργεια.

ΝΟΕΜΒΡΗΣ

NOVEMBER

A real incident that took place a few years ago became the basis for Lukasz Karwowski's first feature film. It's the story of a woman who loses herself and falls into the depths of a world from where there's no escape.

Suddenly, unexpectedly and without precedence the personality of a Lodz University student takes a violent turn. She becomes unreasonable and irresponsible and has hysterical fits. The doctors can't diagnose or cure this mysterious illness. Could it possibly be a case of possession like those described by theologians in the past?

This strange story takes place in our time, in a big city which gives off mysterious and negative energy.

Πολωνία/Γαλλία 35χιλ χρώμα 90' 1992
 Poland/France 35min color 90' 1992
Σκηνοθεσία/Director: Lukasz Karwowski, **Σενάριο/Screenplay:** Lukasz Karwowski, Pawel Edelman,
Φωτογραφία/Cinematography: Pawel Edelman, **Ήχος/Sound:** Piotr Domaradski,
Μοντάζ/Editing: Mirtoslawa Garlicka, **Μουσική/Music:** This Mortal Coil, **Σκηνικά/Sets:** Andrzej
 Przedworski, Albina Baranska, Slawomir Witzcak, **Κοστούμια/Costumes:** Elizbieta Radke, **Διανομή/Cast:** Marina Delterme, Judith Henry, Alexandr Kajdanowski, Michel Vitold, Zbigniew
 Zapasiewicz, **Συμπαράγωγή/Co-production:** Studio Indeks, Lodz, Warsaw TV, Jeck Films (Paris)
 CNC, Canal+, France, **Παγκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales:** Claudia Rae-Motion Media. 4
 avenue de l'Abbé Roussel, 75016 Paris. Tel: 40501818.

ΦΡΕΝΤΥ ΒΙΑΝΕΛΛΗΣ Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1950. Ξεκίνησε την καριέρα του στον κινηματογράφο το 1975 ως βοηθός σε διαφημιστικά και οδηγός/μεταφραστής στην ταινία *Skyrides*, μια παραγωγή της 20th Century Fox που γυρίστηκε στην Ελλάδα. Το 1976 εργάστηκε ως βοηθός σκηνοθέτη σε μια άλλη παραγωγή της Fox *The Other Side of Midnight* και στην ταινία του Joe Camp *For the Love of Benji*. Από τότε εργάστηκε ως βοηθός σκηνοθέτη σε πολλές διεθνείς παραγωγές (*Meetings with Remarkable Men* του Πίτερ Μπρουκ, *Απόδραση από την Αθήνα* του Γιώργου Κοσμάτου, *Hurricane* μια παραγωγή του Ντίνου ντε Λαουρέντις σε σκηνοθεσία John Troell γυρισμένη στην Μπόρα-Μπόρα, *Καταιγίδα* του Πολ Μαζούρακι κ.α.).

Από το 1979 έχει γράψει αρκετά σενάρια που δεν έχουν όλα πραγματοποιηθεί (1979 *Μια μέρα*, 1981 *Μια ωραία μέρα το χειμώνα*, 1985 *Ματάπο* κ.ά.).

FREDDY VIANELLIS Born in Athens (1950). Began his career in film in 1975 as assistant on commercials and as driver/interpreter on a 20th Century Fox production shot in Greece (*Skyrides*). In 1976 he worked as assistant director on another Fox production *The Other Side of Midnight* as well as on Joe Camp's film *For the Love of Benji*. Since then he has worked as an assistant director on numerous international productions (*Meetings with Remarkable Men* by Peter Brook, *Escape from Athens* by Giorgos Kosmatos, *Hurricane*, a Dino de Laurentis production shot in Bora-Bora and directed by Jan Troell, *Tampest* by Paul Majursky etc.). Since 1979 he has written several scripts, some of them have not been produced (1979 *One Day*, 1981 *One Fine Day in Winter*, 1985 *Matapo* etc.).

ONIRO II
GREECE

1980	...στο δρόμο	...in the Street	short
1983	Αφιέρωμα για το Γιώργο Ζαμπέτα	Hommage to Giorgos Zambetas	TV. doc.
1983	Χομα και νερό	Earth and Water	TV film
1987	Θαλάσσιο τρένο	Sea Train	TV film
1988	Εικόνες αλληλογραφίας	Images of a Correspondence	

Ελλάς 35χιλ. χρώμα 90' 1992
Greece 35mm color 90' 1992

Σενάριο, Σκηνοθεσία/Screenplay, Director: Φρέντυ Βιανέλλης/Freddy Vianellis,
Φωτογραφία/Cinematography: Φίλιππος Κουτσαφτής/Filippos Koutsafitis, **Μοντάζ/Editing:** Γιάννης Τσιτσόπουλος/Yannis Tsiotsopoulos, **Ήχος/Sound:** Αντώνης Σαμαράς/Antonis Samaras, **Καλλιτεχνική Διεύθυνση/Art Direction:** Άγγελος Παπαδημητρίου/Angelos Papadimitriou,
Διανομή/Cast: Πάνος Κρανιδιώτης/Panos Kranidiotis, Φραγκίσκος Κυριακόπουλος/Frangiskos Kyriakopoulos, **Διεύθυνση Παραγωγής/Production Manager:** Κώστας Νάστος/Kostas Nastos,
Παραγωγή/Production: Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου/Greek Film Centre κινη...ματο...γραφ... Ε.Π.Ε./Cine...mato...graphy L.t.d., **Παγκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales:** 10, Panepistimiou Avenue, 10671 Athens, Greece. Tel.: 3631733-3634586, Telex: 222614 CFC GR.

«**Ο** ΝΕΙΠΟ II» είναι το όνομα του ιστιοπλοϊκού, επαγγελματικού σκάφους του Μανώλη. Η ταινία, ένα ταξίδι μύησης στη φύση, έχει πρωταγωνιστές το Αιγαίο, το σκάφος, τον καπετάνιο Μανώλη και το γιο του Νικόλα. Ο Μανώλης αντιμετωπίζει οικονομικές δυσκολίες και είναι ενέξαρτος και δύσθυμος όσο βρισκόμαστε στη στεριά. Ο γιός, παιδί ακόμα, δε φαίνεται να κατανοεί, ούτε συμμερίζεται τα προβλήματα του πατέρα του. Παρ' όλ' αυτά, όταν το ταξίδι αρχίζει και το σκάφος ανοίγεται στο Αιγαίο, ο Μανώλης σαν να ξεχνάει τα προβλήματά του και προσπαθεί να «ξεπνήσει» στο γιό του την αγάπη για τη θάλασσα και τη φύση. Την πρώτη έρα ο Νικόλας συμμετέχει, την επόμενη χάνει το ενδιαφέρον του. Η σύγκρουση ανάμεσα στον πατέρα και το γιο αρχίζει. Αργότερα τσακώνονται και χωρίζουν. Όταν ξεσπάσει η καταιγίδα θα βρεθεί ο καθένας μόνος του ενάντια στα στοιχεία της φύσης...

ONEIPO II

DREAM II

"**D**REAM II" is the name of Manolis' sailing-boat which he charters out for a living. The film is an initiation journey into the mysteries of nature. The stars are the Aegean Sea, the boat, Captain Manolis and his son Nicholas.

Manolis is having financial difficulties and is irritable and miserable while he is on land. His son, only a child, does not seem to understand or share his father's problems. However, when the journey begins and the boat sails the Aegean Sea, Manolis seems to forget his problems. He tries to infuse the love of sea and nature into his son. On the first day Nicholas is an active participant but on the next day he loses interest. The conflict between father and son begins. Later on they quarrel and part. When the storm breaks each one of them will have to fight against the elements of nature on his own.

ΤΑΚΑΣΙ ΙΣΙ Γεννήθηκε στο Σεντάι το 1946. Αρχισε την καριέρα του σαν καρτουνίστας ενώ εργαζόταν στην εταιρία Νικάτσου και ταυτόχρονα φοιτούσε στο Πανεπιστήμιο Γουασένια. Έγινε διάσημος σχεδιαστής κινουμένων σκίτσων μεταξύ των ταινιών του στην κατηγορία αυτή συγκαταλέγονται το **Tenshi No Harawata** και **Nami**. Όταν ένα από τα καρτούν του διασκευάστηκε για ταινία το 1978, άρχισε να γράφει σενάρια. Ως σεναριογράφος έγινε γνωστός με τις ταινίες **Tenshi Ni Harawata**, **Akai Kyohitsu**, **Tenshi No Harawata Akai Inga**, **Love Hotel**. Σκηνοθέτησε την πρώτη του ταινία το 1988.

TAKASHI ISHI Born in Sendai, 1946. He started his career as a cartoonist while working part-time at Nikatsu and he was still a student at Waseda University. He became an established cartoonist with his work including **Tenshi No Harawata** and **Nami**. In 1978, when one of his cartoons was adopted for a movie, he started writing screenplays. As a scriptwriter he is known for his work on **Tenshi Ni Harawata**, **Akai Kyohitsu**, **Tenshi No Harawata**, **Akai Inga**, **Love Hotel**. He directed his first film in 1988.

SINDEMOII
JAPAN

Ισπανία 35χιλ. χρώμα 117' 1992
Japan 35mm color 117' 1992

Σκηνοθεσία/Director: Takashi Ishi, Σενάριο/Screenplay: Takashi Ishi, Βασισμένο στο βιβλίο/Based on the novel: «Hi No Ga», Bo Nishimura, Φωτογραφία/Cinematography: Yasushi Sasakihara, Φωτισμοί/Lighting: Masao Kenazawa, Καλλιτεχνική Διεύθυνση/Art Direction: Terumi Koshiishi, Μοντάζ/Editing: Yuhio Sugano, Ήχος/Sound: Tsusomu Honda, Διανομή/Cast: Shinobu Chikae, Masatoshi Nagase, Hideo Murota, Kouen Okumura, Naoto Takenaka, Παραγωγή/Production Co: ARGO PROJECT, Sol Sakaeka-Shimizu Building, Chome Akasa.

Είναί ένα αισθηματικό δράμα, βασισμένο στο βιβλίο του Μπο Νισιμούρα **Hi No Ga**, που αφηγείται μια πραγματική ιστορία των τελευταίων δέκα χρόνων. Ένα από τα τρία βασικά πρόσωπα εμμένει στον έρωτά του πέρα από τη λογική, ένα άλλο είναι αναποφάσιστο στο σεξ, πράγμα που ρίχνει λάδι στη φωτιά ενός παράλογου πάθους και το τρίτο έχει καρδιά μάλαμα αλλά δεν έχει τον τρόπο να την προστατεύσει από τη δυστυχία. Είναι ένα τυπικό γιαπωνέζικο τρίγωνο και περιγράφεται πολύ λεπτομερειακά στην ταινία.

Η ιστορία μας μεταφέρεται στο Οτσουκί στην αρχή του καλοκαιριού. Φτάνοντας εκεί με το τρένο ο Μακότο βλέπει μια γυναίκα να μπαίνει σε κάποιο μεσιτικό γραφείο. Μαγεύεται τόσο πολύ, που αρπάζει την ευκαιρία να δουλέψει στην επιχείρηση. Η γυναίκα αυτή, η Νάμι, είναι η σύζυγος του ιδιοκτήτη Τσουσίγια και εμπνέει στο Μαότο ανεξέλεγκτο πάθος. Τελικά γίνονται εραστές. Ο Τσουσίγια διώχνει τον Μακότο. Όταν η Νάμι έρχεται να τον βρει χωρίς ιδιαίτερο λόγο της προτείνει να σκοτώσουν τον Τσουσίγια.

ΠΡΟΠΑΤΟΡΙΚΟ ΑΜΑΡΤΗΜΑ

ORIGINAL SIN

This is a very sentimental drama based on the novel by Bo Nishimura, which narrates a true story that happened ten years ago. Of the three main characters one shows persistency beyond reason for the beloved, another shows indecisiveness about sex that goes like pouring oil in the fire with unreasonable passion and the other has a heart of gold but doesn't know how to protect it from being broken. It is a carefully described, typical Japanese triangle.

Sometime, in early summer Makoto arrives by train to Otsuki. In the pouring rain he spots a woman going into a real estate agency. She is Nami, the wife of the owner Tsuchiya and she fascinates Makoto so much, that he grabs the opportunity to work at the agency. His passion for her becomes uncontrollable and he makes love to her, almost rapes her. Tsuchiya gets furious when he finds out and kicks him out. Nami comes to see him and Makoto suggests, without any profound thought or reason, of killing Tsuchiya.

ΣΑΛΙ ΠΟΤΕΡ Σκηνοθέτης και χορογράφος. Αρχισε να γυρίζει ταινίες σε σούπερ 8 από 14 ετών. Σπούδασε στη Σχολή Μοντέρνου Χορού του Λονδίνου και ίδρυσε τη δική της χορευτική ομάδα. Πριν αφιερωθεί αποκλειστικά στον κινηματογράφο, χορογράφησε και σκηνοθέτησε πολλές παραγωγές (Aida, Combines, Who is Sylvia, Berlin, κ.ά.). Εργάστηκε επίσης ως μουσικός και στιχουργός σε μουσικά θεάματα.

Το 1979 σκηνοθέτησε την πρώτη μαυρόασπρη ταινία της (μικρού μήκους) **Thriller**, μια δουλειά πάνω στη όπερα **La Boheme**, που παίχτηκε σε φεστιβάλ σ' όλο τον κόσμο. Η πρώτη της ταινία μεγάλου μήκους ήταν επίσης μαυρόασπρη (**The Gold Diggers**) και πρωταγωνιστούσε η Julie Christie. Μετά από ένα έγχρωμο μικρού μήκους καασκοπευτικό μιούζικαλ (**The London Story**) συνεργάζεται με την τηλεόραση, όπου σκηνοθετεί μια μίνι σειρά με θέμα την πολιτική των αισθημάτων κι ένα ντοκιμαντέρ που προσπαθεί ν' ανιχνεύσει την ιστορία της μετεπαναστατικής Σοβιετικής Ένωσης στις εκόνες γυναικών στο σινεμά. Η Πότερ ίδρυσε τη δική της εταιρία παραγωγής (Adventure Pictures) με τον παραγωγό Christopher Sheppard το 1989. Προετοιμάζει τρία τουλάχιστον καινούργια σχέδια.

SALLY POTTER Director and choreographer. She started making films on Super-8, age fourteen. She trained at the London School of Contemporary Dance and formed her own dance outfit. Before dedicating herself full time to film, she choreographed and directed a number of productions (Aida, Combines, Who is Sylvia, Berlin etc.). She's also worked as a musician and lyricist in **Fig, The Marx Brothers** etc. In 1979 she directed her first black & white film (short) **Thriller**, a deconstruction of the opera **La Boheme** which played at film festivals worldwide. Her first feature film was also in black & white (**The Gold Diggers**) and starred Julie Christie. After a short length, color spy musical (**The London Story**) she directed a mini series for television on the politics of emotions and a documentary which tries to trace the history of post-revolutionary Soviet Union through images of women in cinema. Potter formed her film production company (Adventure Pictures) with producer Christopher Sheppard in 1989. She is currently working on at least three new projects.

ORLANDO ENGLAND

1979	<i>Thriller</i>	short
1981	<i>The Gold Diggers</i>	
	<i>The London Story</i>	short
1986	<i>Tears, Laughter, Fear and Rage</i>	4-part T.V. Series
1988	<i>I Am an Ox...</i>	T.V. Documentary
1992	<i>Orlando</i>	

Βρετανία 35 χιλ. χρώμα 92' 1992
Great Britain 35mm color 92' 1992

Σκηνοθεσία/Director: Sally Potter, **Σενάριο/Screenplay:** Sally Potter, **Βασισμένο στο μυθιστόρημα/Based on the novel:** Orlando by Virginia Wolf, **Φωτογραφία/Cinematography:** Alexei Rodionov, **Σχεδιασμός Παραγωγής/Production Design:** Ben van Oe, Jan Roelofs, **Κοστούμια/Costumes:** Sandy Powell, **Μοντάζ/Editing:** Herve Scheid, **Διανομή/Cast:** Tilda Swinton, Billy Zane, Lothaire Bluteau, Charlotte Valandrey, Quentin Gisp, **Εκτέλεση Παραγωγής/Production Executives:** Anna Vronskaya, Linda Bruce, **Παραγωγή/Production:** Adventure Pictures, **Συμπαραγωγή/Co-production:** Lenfilm, Mikado Film, Rio, Sigma Filmproductions, **Με συμμετοχή/With the participation of:** British Screen, **Παγκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales:** The Sales Co.

Το βιβλίο της Βιρτζίνια Γουλφ Ορλάντο («μιά μισο-ασεΐα μισο-σοβαρή απόδραση από την πραγματικότητα», όπως το περιέγραψε στο ημερολόγιό της η συγγραφέας) ενέπνευσε το σενάριο της ταινίας. Είναι ένα ταξίδι στο χρόνο ενός προσώπου που ζει τέσσερις αιώνες, πρώτα σαν άντρας και μετά σαν γυναίκα. Ο νεαρός ευγενής Ορλάντο, ευνοούμενος της Βασίλισσας Ελισάβετ της Α' ερωτεύεται μια ρωσίδα πριγκίπισσα. Όταν αυτή τον εγκαταλείπει, ακολουθεί το «ανδρικό» του πεπρωμένο και γίνεται Πρεσβευτής στην Κεντρική Ασία. Μη θέλοντας να σκοτώσει ή να σκοτωθεί στον πόλεμο, αλλάζει φύλο και επιστρέφει σαν γυναίκα στα σαλόνια του Λονδίνου του 18ου αιώνα. Τώρα πρέπει να διαλέξει: να παντρευτεί ή να χάσει τα πάντα. Σ' αυτή την τρελή και καταπιεστική βικτωριανή εποχή, η γυναίκα-Ορλάντο συναντά τον άντρα των ονείρων της, χάνει όμως τον έρωτα και την περυσία της. Στο τέλος, η Ορλάντο εμφανίζεται στο πορνό – στο θορυβώδη εικοστό αιώνα της ταχύτητας – σαν ένα συνηθισμένο πρόσωπο που χάνοντας τα πάντα βρίσκει τον εαυτό του.

ΟΡΛΑΝΤΟ

ORLANDO

Τhe film script was inspired by the book «Orlando» by Virginia Woolf - «a half serious, half laughing escapade» as described by the author herself in her diary. A journey through time of a person who lives for four centuries, first as a man then as a woman. The young nobleman Orlando is granted favors and property by Queen Elizabeth I and falls in love with a Russian princess. She leaves him and he takes up his «manly» destiny as an Ambassador in central Asia. Not wishing to kill or be killed in the war, he changes sex and returns to the formal salons of 18th century London, as a woman. Now he has to choose: get married or lose everything. In the wild and repressive Victorian age the woman-Orlando meets the man of her dreams but then loses both love and inheritance. Finally, Orlando emerges into the present - in the noisy, speedy twentieth century - as an ordinary individual who, in losing everything - has found herself.

АНДРИЙ НТОНΤΕΪΚ Γεννήθηκε το 1961 στο Κίεβο. Από το 1978 ως το 1983 παρακολούθησε μαθήματα στη Σχολή Κινηματογράφου του Κρατικού Ινστιτούτου Θεάτρου του Κίεβου. Το 1985, αφού υπηρέτησε στο σοβιετικό στρατό, εργάστηκε στο Κινηματογραφικό Στούντιο Ντοβζένκο πρώτα ως βοηθός του γνωστού σκηνοθέτη Yuri Illienko και αργότερα ως σκηνοθέτης της βραβευμένης μικρού μήκους ταινίας **Zahybel bohiv** (Η πτώση των θεών), που βασίζεται σε μια ατέλειωτη ιστορία του κλασικού σκηνοθέτη Αλεξάντερ Ντοβζένκο. Το καλοκαίρι του 1989 κατάφερε να υπερπηρήσει τα εμπόδια της στρατιωτικής λογοκρισίας και ξεκίνησε το γύρισμα της πρώτης του μεγάλου μήκους **Kysneriy Holod** (Ασφυξία), που έγραψε μαζί με έναν ουκρανό ποιητή της αβάν-γκαρντ, τον Γιούρι Ανδρουκχόβιτς.

ANDRIY DONCHYK Born in 1961 in Kiev. From 1978 to 1983, he attended classes at the Faculty of Film Studies at the Kiev State Theater Institute. In 1985, straight after serving in the ranks of the Soviet Army, he began working at the Dovzhenko Film Studio in Kiev, first as an assistant to the well-know director Yuri Illienko, and later as sole director of the award winning short **Zahybel Bohir**, based on the unfinished short novel by classic film director Alexander Dovzhenko. In the summery of 1989 he managed to overcome resistance from army censors and began shooting his first feature **Kysneriy Holod** (Oxygen Starvation), which he co-wrote with the Ukrainian avant-garde poet Yuri Andrukhovych.

Zahybel bohiv (short)
1992 Kysnevyi Holod

KYSNEVI HOLOD
UKRAINE/CANADA

Ουκρανία 35 γλ. χρώμα 92' 1992
Ukraine 35mm color 92' 1992
Σκηνοθεσία/Director: Andriy Donchik, **Σενάριο/Screenplay:** Yuri Andrukhovych, Andriy Donchik, **Διεύθ. Φωτογραφίας/Cinematography:** Ihor Krupnov, **Μοντάζ/Editing:** Veronika Arefieva, **Ήχος/Sound:** Serhiy Vachi, **Μουσική/Music:** Yuri Sayenko, **Σκηνογραφία/Art Director:** Volodymyr Subotovsky, **Κοστούμια/Costumes:** Valeria Zhuravliova, **Διανομή/Cast:** Taras Denysenko, Oleh Maslenikov, Viktor Stepanov, Oleksiy Hordunov, Oleksandr Mironov, Mukhamed Rakhimov, **Παραγωγοί/Producers:** Marko Stech, Andriy Donchik, **Εκτέλεση Παραγωγής/Executive Producer:** Mykola Moros, **Παραγωγή/Production:** Kobza International Corp. & Kobza Joint Venture, 3253 Lakeshore Blvd. West, Toronto, Ontario, Canada, M8V 1M3, Tel: (416) 253 9314, Fax: (416) 253 9515 **Παγκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales:** Andre Bennett, Cinema Esperança International Inc, Suite 3011302 - 96 Spadina Avenue, Toronto, Ontario, Canada, M5V 2J6, Tel: (416) 865 1225, Fax: (416) 865 9223.

Ανάμεσα σε εκατοντάδες άλλους ο νεαρός ουκρανός Μπιλίχ κατατάσσεται στο κέντρο Εκπαίδευσης Νεοσυλλέκτων. Αρχίζει τη θητεία του με γυμνάσια, πορείες, βολές. Μετά την τελετή της ορκωμοσίας τοποθετείται σε μια μεραρχία σε κάποιο μακρινό δάσος. Μέσα στις άθλιες συνθήκες διαβίωσης του στρατοπέδου εντάσσεται στη σκληρή πραγματικότητα της στρατιωτικής ζωής, προσπαθώντας να διατηρήσει την ηθική του ακεραιότητα. Πράγμα εξαιρετικά δύσκολο, γιατί, όπως σε όλες τις τάξεις του πάλι ποτέ απόλυτα πειθαρχημένου Κόκκινου Στρατού, έτσι και στη μονάδα αυτή επικρατεί χάος και ηθική διάλυση.

Οι παλιοί στρατιώτες ξυλοκοπούν τους νέους και ο λοχίας του Μπιλίχ, ο Χαμάλια, τον προορίζει για «ταχυδρομό», δηλαδή καταδότη του λόχου. Όταν εκείνος αρνείται, ο λοχίας σρέφει τον παλιού εναντίά του, υπονοώντας ότι είναι πράγματι καταδότης. Ο Μπιλίχ υφίσταται ατελείωτες ταπεινώσεις και βία κι εξαναγκάζεται από αυτούς να κάνει παράνομα και επικίνδυνα θελήματα.

Η στρατονομία τον συλλαμβάνει ενώ προσπαθεί να αγοράσει βότκα για τον αμέσως ανώτερό του Κοσάτσι. Στη φυλακή δέχνει ένα κρατούμενο που προσπαθεί να τον βιάσει. Όταν επιστρέφει στη μονάδα του, ο λοχίας έχει πείσει τον Κοσάτσι ότι ο Μπιλίχ τον κατέδωσε και του έχει αναθέσει την «εκπαίδευση» του. Στη διάρκεια μιας ιδιαίτερα βασανιστικής «εκπαίδευσης», ο Μπιλίχ εξεγείρεται από την πίεση και σκοτώνει τον Κοσάτσι.

ΑΣΦΥΞΙΑ

OXYGEN STARVATION

Αmong hundreds of young recruits, Bilyk, a Ukrainian is heading for boot camp by subway. His first months of training include target practice, endless marches and manoeuvres in gas masks. Soon after being sworn in, he is stationed in a division in a distant forest. There, within the dreadful conditions of the army camp, he is initiated into the cruel reality of life in the army where he tries to maintain his moral integrity. This proves to be impossible in the confines of the Red Army whose ranks are now in chaotic disarray and severe moral decline.

The young conscripts are customarily beaten by older soldiers and Bilyk's sergeant, Hamaliia, proposes that he takes the position of "postman" i.e. informing on the other soldiers. When Bilyk refuses, the sergeant sets the older soldiers against him insinuating that Bilyk is in fact an informer. Bilyk is repeatedly humiliated and beaten up. The older soldiers assign him the most perilous tasks and make him run illegal errands. He is caught by the military police while buying vodka for his immediate superior Koshachy. In prison he beats one of the inmates who tried to rape him unconscious. On his return to his rank he discovers the sergeant has convinced Koshachy that he had informed on him and that Koshachy has been made responsible for Bilyk's "training". During one "training session" Bilyk is unable to withstand the pressure and kills Koshachy.

PARFOIS TROP D'AMOUR
FRANCE

ΛΙΚΑ ΜΠΕΛΒΟ Γεννήθηκε το 1961 στην πόλη Ναμίρ του Βελγίου. Σπούδασε ηθοποιός στο ατελιέ της Σάρα Σάντερς. Από το 1980 αρχίζει την καριέρα του ηθοποιού στην τηλεόραση, τον κινηματογράφο και το θέατρο. Εμφανίζεται σε πολλές ταινίες γάλλων και ευρωπαϊκών σκηνοθετών (π.χ. **Allons -3-enfants** του Ιβ Μπουσσέ, **L'agent secret** του Μαρσέλ Καμί, **La mort de Mario Ricci** του Κλόντ Γκορετά, **Desordre** του Ολβιέ Ασσιγιάς, **Madam Bovary** του Κλόντ Σαμπρόλ κ.ά.). Το **Πολύς έρωτας καμιά φορά** είναι η πρώτη του σκηνοθεσία.

LUCAS BELVAUX He was born in Namur, Belgium (1961). He studied acting at the Atelier Sarah Sanders. Since 1980 he works as an actor in television, film and theater. He has appeared in a great number of French and European films. (i.e. **Allons-3-enfants** by Vues Boisset, **L'agent secret** by Marcel Camus, **La mort de Mario Ricci** by Claude Goretta, **Desordre** by Olivier Assayas, **Madame Bovary** by Claude Chabrol etc.). **Sometimes Too Much Love** is his first film as a writer-director.

1991 *Parfois trop d'amour*

Γαλλία 35χλ. χρώμα 80' 1991
France 35mm color 80' 1991
Σενάριο-Σκηνοθεσία/Screenplay-Director: Lucas Belvaux, **Φωτογραφία/Cinematography:** Bertrand Chabry, **Μοντάζ/Editing:** Valérie Loiseleux, **Ήχος/Sound:** Alain Sironval, **Μουσική/Music:** Lee Clayton, Christian Montreim, **Διανομή/Cast:** Joséphine Fresson, David Martin, Bernard Mazzinghi, Francis Bouc, Lucas Thiery, **Παράγωγή/Production:** Michel David for OAN FILMS (Paris), **Συμπαράγωγή/Co-Production:** Jean-Jacques Andrieu for LES FILMS DE LA DREVE (Bruxelles).

Στο τέλος μιας νύχτας γεμάτης κρασί και κοινές αναμνήσεις αρχίζει η περιπέτεια τριών ανθρώπων που πασχίζουν να επεκτείνουν όσο το δυνατόν περισσότερο τις στιγμές της οικειότητας, να σταματήσουν το χρόνο.

Ακολουθεί μια απόδραση. Ένα βιαστικό ξεκίνημα – με ασήμαντο πρόσχημα – για ένα αγκυροβολημένο πλοίο: το «πάθος».

Η Ντελφίν είναι ψηλή και κοκκινομάλλα, τριάντα ετών. Έχει ένα μικρό γιο, τον Λεόν. Το γέλιο της είναι αυθόρμητο και ηχηρό.

Ο Ντανιέλ είναι σαράντα ετών. Στη δεκαετία του εβδομήντα, τη δεκαετία των ονείρων όπου ακόμα ζει, ήταν είκοσι.

Ο Φερνάν είναι ο πιο νέος. Εικοσιέξι ή εικοσιεπτά ετών, έχει ύψος 1,95 και βάρος 100 κιλά. Όλα τα υπόλοιπα είναι στα μέτρα αυτού του εξαιρετικού κορμιού. Η αγάπη του για τον ωκεανό τον βυθίζει, το γέλιο του καμιά φορά τον ισοπεδώνει.

Κυνηγώντας την ευτυχία θα αποκαλυφθούν, θα δείξουν ότι προσπαθούσαν να κρύψουν, θα παρασύρουν μοναξιές μεγαλύτερες από τις δικές τους και ύστερα θα τις εγκαταλείψουν στη θλιβερή τους μοίρα.

Ύστερα, η καθημερινότητα κλείνει την παρένθεση.

ΠΟΛΥΣ ΕΡΩΤΑΣ ΚΑΜΙΑ ΦΟΡΑ

SOMETIMES TOO MUCH LOVE

As a night full of wine and common recollections comes to an end, three persons try to prolong those intimate moments and stop time.

They leave hastily for an escapade, under a false pretext: to catch a ship named «Passion».

Delfine is around thirty, a tall redhead. She has a little son, Leon. She has a spontaneous and sonorous laugh.

Daniel is forty. He was twenty in the seventies, the decade of dreams, where he still lives.

Fernand is the youngest. Twenty-six or twenty-seven years old, 6 ft. 5 in. tall, he weighs 200 pounds. Everything else on him matches his wonderful physique. His love for the ocean submerges him, his laughter demolishes him.

Chasing after happiness they will reveal themselves and everything they wish to conceal, dragging along lives with more desperate loneliness than their own only to leave them later to their sad fate.

Then the parenthesis is closed by everyday life.

ΦΙΛΙΠ ΡΕΝΤΣ Γεννήθηκε στην Πράγα στις 17 Αυγούστου του 1965. Πολύ μικρός έπαιξε σε αρκετές τηλεοπτικές και θεατρικές ταινίες που σκηνοθέτησαν οι Ότα Κόβαλ, Γιρί Χάνιμπάλ, Γιρί Σβόμποντα. Στη διάρκεια των σπουδών του στο τμήμα Κινηματογράφου και Τηλεόρασης της Πράγας γύρισε μερικά εξαιρετικά ντοκιμαντέρ που κέρδισαν την εκτίμηση και του κοινού και των ειδικών. Κατά σειρά τα ντοκιμαντέρ αυτά ήταν: **Drava na Start** (Όρνια, ετοιμαστείτε για απογείωση), **Zapadakov** (Το πίσω του πέραν) για μια ομάδα απόκληρων σιδηροδρομικών που κέρδισε το πρώτο βραβείο στο φεστιβάλ ταινιών σπουδαστών του Μονάχου Fanstory, για τις θαυμαστριες ενός τσέχου τραγουδιστή της ποπ, που κέρδισε το πρώτο βραβείο του πανεπιστημίου, **Sdricko** (Μικρή καρδιά), **Vzruseni** (Έξαψη), και **Lod do Bombaje** (Πλοίο για τη Βομβάη) που ακολούθησε το ταξίδι ενός τσέχικου πλοίου που εμπορεύεται όπλα στον Ινδικό Ωκεανό. Σκηνοθέτησε ακόμη για την τηλεόραση το **Bezek**, το πορτρέτο του χορευτή Βλαστμίλ Χαράπες. Το **Ρέκβιεμ** για ένα κορίτσι είναι η πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία.

FILIP RENC Born in Prague on August 17, 1965. From a young age he often played in Czech theatrical or TV films directed by Ota Koval, Jiri Hanibal and Jiri Svoboda. While studying direction at the Prague film and TV faculty, he made several remarkable documentaries which won the cinemagoers' and film specialists' acclaim. His first documentary was **Dravci na start** (Birds of Prey, Prepare to Take Off!) followed by **Zapadakov** (The Back of Beyond) which was about a gang of railwaymen who seem to live on the edge, of the world and which won him the 1st prize at the International Festival of Student Films in Munich. Next came **Fanstory**, about the groupies of a Czech pop singer which won the university's 1st prize, **Srdicko** (Little Heart), **Vzruseni** (Excitement) and **Lod do Bombaje** (A Ship to Bombay), showing a voyage across the Indian Ocean aboard a Czechoslovak ship loaded with ammunition. Also, he directed **Bezek** (The Runner) for television, a portrait of a Czech dancer Vlastimil Harapes. **Requiem for a Maiden** is his first feature film.

Documentaries

- Deavci na Start 1991 *Requiem pro panenku*
- Zapadakov
- Fanstory
- Sdricko
- Vzruseni
- Lod do bombaje
- Bezek

**REQUIEM PRO PANENKU
CZECHOSLOVAKIA**

Η ταινία βασίστηκε σε ένα πραγματικό γεγονός που συνέβη το 1984.

Η δεκαετήχρονη Μαρίκα είναι ηρωίδα ενός οικογενειακού δράματος που διαλύει ολοκληρωτικά το σπίτι της. Μια νύχτα του Νοέμβρη, ο πατέρας της τη βιάζει. Ύστερα από γραφειοκρατικό λάθος, αντί να σταλεί σε κάποιο ίδρυμα για κανονικά παιδιά, η Μαρίκα καταλήγει σε ένα ψυχιατρικό κατάστημα, όπου η αντίληψη γιά τους ασθενείς είναι απάνθρωπη. Οι διευθύντριες τους εφαρμόζουν ειδικές μορφές θεραπείας και οι τιμωρίες τους αγγίζουν τα όρια του φασισμού. Και, το χειρότερο, από το ίδρυμα αυτό δεν υπάρχει διαφυγή.

Αρνούμενη να ενταχθεί στη διεστραμμένη αυτή τάξη, η Μαρίκα με τη συμπεριφορά της αρχίζει να απειλεί το «κράτος εν κράτει» των υπευθύνων του ιδρύματος. Όπως συμβαίνει πάντοτε, ανάμεσα στους ισχυρούς και τους αδύναμους και σ' αυτή τη μικρή κοινότητα δημιουργούνται δυο στρατόπεδα. Όσο μεγαλώνει η πίεση των πρώτων τόσο ενισχύεται η αντίσταση των δεύτερων. Και το μίσος βαθαίνει και στις δυο πλευρές.

ΡΕΚΒΙΕΜ ΓΙΑ ΕΝΑ ΚΟΡΙΤΣΙ

REQUIEM FOR A MAIDEN

Τ he film was based on a real incident that took place in 1984.

Fourteen year old Marika is the heroine of a family drama which totally wrecks her home. Her father rapes her one dark November night. Instead of being sent to a normal home for children, as a result of a red-tape error, she ends up in an establishment for the mentally handicapped where patients are treated inhumanly. In it, the caretakers use peculiar forms of punishment, verging on fascism and, worse still, no one can escape.

Refusing to submit to its perverse order, Marika, with her stance, becomes a threat to the «state within a state» system adopted by the nursing staff. An invisible struggle is waged between the power of the incapable ones and the resistance of the powerless. The more pressure is exerted by one side, the more the other side resists and the more hatred is growing on both sides.

Ισχυρολογία 35 χιλ χρώμα 94' 1991
Czechoslovakia 35mm color 94' 1991
Επιθεώρηση/Director: Filip Renc, Σενάριο/Screenplay: Filip Renc, Igor Chaum,
Φωτογραφία/Cinematography: Juraj Fandl, Μουσική/Music: Ondrej Soukup, Σηηνικά/Sets:
Michal Kouril, Μοντάζ/Editing: Jan Mattlach, Ήχος/Sound: Vondracek, Διανομή/Cast: Anna
Zeislerova, Barbora Hrzanova, Sona Valentora, Eva Holubova, Jaroslava Hanusova. Διεύθυνση
Παραγωγής/Production Manager: Vera Kopecka, Παραγωγός Εταιρία/Production Company:
Himexport Prague, Vaclavé nemeští 28, 11145 Praha 1, Czechoslovakia, Tel.: (422)2365385-9, Fax:
4222358432

ΡΟΜΠΕΡ ΜΟΡΕΝ Ο Ρομπέρ Μορέν εργάζεται στο χώρο του κινηματογράφου και του βίντεο εδώ και είκοσι χρόνια. Ιδρυτικό μέλος της Κοοπερατίβας Βίντεο του Μοντρεάλ έχει σκηνοθετήσει καμιά εικοσαριά βίντεο και ταινίες μικρού, μεσαίου ή μεγάλου μήκους. Από το 1976 το Καλλιτεχνικό Συμβούλιο του Καναδά του έχει χρηματοδοτήσει πολλές παραγωγές βίντεο. Η δουλειά του έχει παρουσιαστεί σε καναδικά και ευρωπαϊκά φεστιβάλ και το σύνολο του έργου του έχει προβληθεί σε τρεις ρετροσπεκτιβες. Πρόσφατες ταινίες του που διακρίθηκαν είναι: η βραβευμένη συμπαραγωγή του Εθνικού Γραφείου Κινηματογραφίας και της Κοοπερατίβας Βίντεο του Μοντρεάλ **Tristesse modéle réduit**, το **La Réception**, συμμετοχή στο Φεστιβάλ των Βρυξελλών και η βραβευμένη στο φεστιβάλ της Νάντης **La Femme Etrangère**. Το **Ρέκβιεμ για έναν ωραίο χωρίς καρδιά** είναι η πρώτη του ταινία σε 35χιλ. και προβλήθηκε στο Μοντρεάλ στις 28 Σεπτεμβρίου.

ROBERT MORIN Robert Morin has worked in film and video for the last twenty years. A founder member of the Montreal video co-operative, he has directed about twenty video and films - short, medium and feature length. Since 1976 the Artistic Council of Canada has funded many of his video productions. His films have been shown at many Canadian and European festivals and there have been three retrospectives of his collective works. Some of his recent films that have stood apart are: the award winning **Tristesse Modéle Réduit** a co-production of the National Film Office and the Video Co-operative of Montreal, his Brussels festival entry **La Recéption** and his award winning Nantes festival entry **La Femme Entrangere**. **Requiem for a Heartless Beau** is his first 35mm film and has been shown at Montreal on September the 18th.

1992 *Requiem pour un beau sans -coeur*

Καναδάς 35χιλ. χρώμα 92' 1992
 Canada 35mm colour 92' 1992

Σενάριο και Σκηνοθεσία/Screenplay and Director: Robert Morin, Διεύθ. Φωτογρ./Cinematography: James Gray, Καλλιτεχνική Διεύθυνση/Art Director: Marie-Carole de Beaumont, Marie-Christiane Mathieu, Μοντάζ/Editing: Lorraine Dufour, Μουσική/Music: Jean Corriveau, Διανομή/Cast: Gildor Roy, Jean-Guy Bouchard, Klimbo, Stéphan Côté, Sabrina Boudot, Διεύθυνση Παραγωγής/Production Director: Muriel Uzé, Παραγωγή/Production: Lux Films, Coop Vidéo de Montreal, Συμπαραγωγή/Co-production: Société Général des Industries Culturelles, Québec. Téléfilm Canada. Super Ecran, Παγκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales: Films Transis.

Ο γνωστός εγκληματίας Ρεζί Λαβουά, ένας άνθρωπος εντυπωσιακός στην εμφάνιση και τις εκδηλώσεις, δραπετεύει από τη φυλακή μπροστά στα μάτια του γιου του Ματιέ που τον επισκέπτεται μετά από πέντε χρόνια. Παρά το ανθρωποκνηνητό που εξαπολύουν οι αρχές, ο Λαβουά θα εκμεταλλευτεί την ελευθερία του κάνοντας παράτολμες κινήσεις και ρισκάροντας τη ζωή του. Έρχεται σε επαφή με δικαστικούς λειτουργούς και εκπροσώπους των μέσων ενημέρωσης, ξανασυνδέεται με τους φίλους, την οικογένεια και την ερωμένη του. Όλοι αυτοί θα προτιμούσαν να τον δουν να ξαναγυρίζει στη φυλακή για να εκτίσει το υπόλοιπο της εικοσιπενταετούς του κάθειρξης... Από αυτό τον κύκλο κάποιος θα τον καταδώσει στο τέλος. Η ταινία ανασυνθέτει τις τρεις τελευταίες μέρες της ζωής του όπως τις θυμούνται οκτώ διαφορετικά πρόσωπα.

ΡΕΚΒΙΕΜ ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΩΡΑΙΟ ΧΩΡΙΣ ΚΑΡΔΙΑ

REQUIEM FOR A HEARTLESS BEAU

The notorious criminal Régis Savoie, an impressive and flamboyant character, escapes from prison in the presence of his son, Mathieu, who visits him for the first time in five years. Despite the manhunt unleashed by the authorities in order to find him, Savoie will take advantage of his freedom acting rashly and risking his life. He comes into contact with judicial functionaries and mass media representatives and goes back to his friends, his family and girlfriend. They would all rather see him back in prison serving the rest of his twenty-five year sentence... In the end, who will be the one to denounce him? The film is a reconstruction of the last three days of his life as remembered by eight different persons.

ΝΙΛ ΧΙΜΕΝΕΣ, ΜΑΪΚΑ ΣΤΑΪΝΜΠΕΡΓΚ Ο χορός του νερού είναι το αυτοβιογραφικό σκηνοθετικό ντεμπούτο του σεναριογράφου Νιλ Χιμένες, που είχε γράψει την *Άκρη του ποταμού* βασισμένη σε μια αληθινή ιστορία. Την ταινία αυτή σκηνοθέτησε ο Τιμ Χάντερ. Ο *χορός του νερού* κέρδισε το Βραβείο κοινού και το Βραβείο σεναρίου του Γουόλντο Σολτ στο Φεστιβάλ του Σάντανς του 1992.

NEAL JIMENEZ, MICHAEL STEINBERG *The Waterdance* is the autobiographical directorial debut by scriptwriter Neal Jimenez, who had written the *River's Edge* based on a true story. That film was directed by Tim Hunter. *The Waterdance* is the winner of the Audience Award and the Waldo Salt Screenwriting Award at the 1992 Sundance Film Festival.

1992 *The Waterdance* (σεν. συν-σκην./scr.co-dir.)

ΗΠΑ 35χλ 106' 1992
USA 35mm color 106' 1992

Σκηνοθεσία/Directors: Neal Jimenez, Michael Steinberg, **Σενάριο/Screenplay:** Neal Jimenez, **Φωτογραφία/Cinematography:** Mark Plummer, **Μοντάζ/Editing:** Jeff Freeman, **Σχέδιο Παραγωγής/Production Design:** Bob Ziembecki, **Μουσική/Music:** Mark Convertino, **Διανομή/Cast:** Eric Stolz, Wesley Snipes, William Forsythe, Helen Hunt, Elizabeth Pence, **Εκτέλεση Παραγωγής/Executive Producer:** Guy Riedel, **Παραγωγή/Producers:** Gale Anne Hurd, Marie Cantin, **Εταιρία Παραγωγής/Production Co:** RCA/Columbia, **Εκμετάλλευση/Distribution:** The Samuel Goldwyn Company, 10203 Santa Monica Blvd, Los Angeles California 90067-6403. Tel: (310) 522-2255. Fax: (310) 284-8493

Μια φριχτή κοινή μοίρα, η παράλυση, φέρνει κοντά τρεις πολύ διαφορετικούς άντρες στο θάλαμο κάποιου ειδικού νοσοκομείου για την επανένταξη των παραπληγικών.

Ο ταλαντούχος νέος συγγραφέας Τζόελ Γκαρσία, όταν ξυπνάει παράλυτος από τη μέση και κάτω μετά από την πτώση του σε κάποιο γκρεμό, δε συνειδητοποιεί απόλυτα ότι ολόκληρη η πραγματικότητα του έχει κοπεί στα δύο. Στο γαλήνιο νοσοκομείο όπου αναρρώνει αντιμετωπίζει ακόμη την κατάσταση με χιούμορ. Η αισιοδοξία του όμως δοκιμάζεται σκληρά όταν μεταφέρεται στο κέντρο για την αποκατάσταση ατόμων με μειωμένες ικανότητες. Οι πιο κοντινοί του ασθενείς είναι ο Μπλος, ένας πικρόχολος και ρατσιστής πρώην μηχανόβιος, που προσπαθεί να σύρει στα δικαστήρια τον υπεύθυνο για το δυστύχημά του και ο Ρέιμοντ Χιλ, ένας μαύρος γυναικοκατακτητής και παραμυθάς που δυσκολεύεται ιδιαίτερα να αντιμετωπίσει την καινούργια του κατάσταση. Παρά τις μεγάλες διαφορές τους και σε πείσμα των φυλετικών και κοινωνικών τους προκαταλήψεων, αυτοί οι τρεις άνθρωποι ανακαλύπτουν μια καινούργια συντροφικότητα.

Περισσότερο από όλα ο έρωτας και το σεξ έχουν μια διαφορετικό νόημα και τους δημιουργούν καινούργια προβλήματα. Ιδιαίτερα στον Τζόελ που πρέπει τώρα να αντιμετωπίσει τις δυσκολίες με την αφοσιωμένη σε αυτόν αλλά παντρεμένη Άννα.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ

THE WATERDANCE

Three totally different men are brought together by their common misfortune-paralysis, while spending time in the hospital's special rehabilitation wing for paraplegics.

Joel Garcia, a talented writer, finds it hard to realise that his whole reality has snapped, when he comes round-after having fallen off a cliff-paralysed from the waist down. In the tranquility of the hospital he takes a light hearted approach at his situation. But once transferred to the rehabilitation wing his optimism is put to the test. He finds himself among Bloss, a rough-and-tumble, racist biker pursuing a lawsuit against the man he considers responsible for his accident and Raymond Mill, a talespinning, womanising black man who finds it particularly hard to adjust to his new situation. Despite their big differences and social jealousies and prejudices they find an unlikely comradeship in their shared adversity.

Above all else, love and sex have now taken a completely different meaning and create new problems, especially for Joel who now has to face the difficulties with his devoted, but still married girlfriend, Anna.

ΧΟΥΑΙΟ ΜΕΝΤΕΜ Γεννήθηκε στο Σαν Σεμπάστιαν το 1958. Σπούδασε ιατρική στο πανεπιστήμιο της Χώρας των Βάσκων. Έχει εργαστεί ως κριτικός σε εφημερίδες και περιοδικά και έχει γράψει αρκετά σενάρια. Ξενίησε κάνοντας ταινίες σε 8χιλ. ύστερα έκανε δύο βραβευμένες μικρού μήκους σε 35χιλ. και έχει εργαστεί στην τηλεόραση. Οι **Αγελάδες** είναι η πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία.

JULIO MEDEM Born in San Sebastian in 1958. Graduated in Medicine and General Surgery at University in the Basque Country. He has worked as a newspaper and magazine critic and has written a number of scripts. He started off making short films in Super 8 and later won prizes for two 35mm shorts. He has also worked in television. **Cows** is his first feature film.

VACAS SPAIN

1985 *Legs in the Mind*
1987 *Six on the Dot*
1988 *Martin (T.V.)*
1989 *El Diario Vasco*
1991 *Vacas*

Ισπανία 35χιλ. χρώμα 96'' 1992
Spain 35mm color 96'' 1992

Σκηνοθεσία/Director: Julio Medem, **Σενάριο/Screenplay:** Stelio Medem, Michel Gaztambide, **Διεύθ. Φωτογραφίας/Cinematography:** Carlos Cusi, **Μοντάζ/Editing:** Maria Elena Sainz de Rozas, **Ήχος/Sound:** Julio Recuerdo, **Μουσική/Music:** Alberto Iglesias, **Κοστούμια/Costumes:** Maria José Iglesias, **Διανομή/Cast:** Emma Suarez, Carmelo Gomez, Ana Torrent, Manuel Blasco, Clara Badiola, Candido Uranga, **Διεύθ. παραγωγής/Production Manager:** Ricardo Garcia Arrojo, **Εκτέλεση Παραγωγής/Executive Producers:** Vose Luis Olazola, Fernando de Garcillan, **Παραγωγή και Παγκόσμια Εμπόρευμα/ Production and World Sales:** Sogetel S.A. Gran Vía 32, 2a E 28013 Madrid. Tel: 341-5217405, Fax: 341-523 2366.

Μια ιστορία επιβίωσης, παράνομου έρωτα, φόβου και σκιών. Ένας κύκλος ζωής εκατό χρόνων που συνδέει τρεις γενιές δυο οικογενειών και περνάει από δύο πολέμους.

Το 1875, ο νεαρός αγρότης και ξακουστός αϊζκολαρί (υλοτόμος στη γλώσσα των Βάσκων) Μανουέλ δειλιάζει στη μάχη. Ο γείτονάς του Καρμέλο, προσπαθώντας να τον κάνει να πυροβολήσει, σκοτώνεται. Βάφοντας το πρόσωπό του με το αίμα του νεκρού, ο Μανουέλ σώζεται από το θάνατο. Μόνο μια αγελάδα παρακολουθεί την απόδρασή του από το κάρο που κουβαλά τα πτώματα. Τριάντα χρόνια αργότερα, οι οικογένειες των δυο συμπολεμιστών εξακολουθούν να ζουν πολύ κοντά και συνδέονται με σχέσεις πάθους, μίσους, φόβου και ανταγωνισμού. Ο Μανουέλ ζωγραφίζει παράξενους και μακάβριους πίνακες με αγελάδες. Ο γιος του, Ιγνάτιο, νικά το γιο του Καρμέλο, Χουάν, σε έναν αγώνα κοψίματος κορμών. Έχει ένα παθιασμένο δεσμό με την αδελφή του Χουάν, Καταλίνα. Ο νόθος γιος τους, Περού, ακολουθεί τους γονείς του στην Αμερική, ύστερα επιστρέφει στην Ισπανία στα χρόνια του Εμφύλιου, για να συναντήσει τον έρωτα και το πεπρωμένο του.

Οι αγελάδες (η βάση της βασκικής οικονομίας) παρακολουθούν ατάραχες τους φόβους και τα πάθη, τις φιλοδοξίες και τις χιμαιρές αυτών των ηρώων.

ΑΓΕΛΑΔΕΣ

COWS

A story about survival, illegitimate love, fear and shadows. A one hundred year life cycle spanning two wars and three generations in the history of two families.

In 1875, the young Manuel a famous "aizkolari" (a tree-trunk cutter in Basque) suddenly cowers during a battle. As Carmelo, a neighbor of his, turns to help him fire his rifle, he is shot and killed. By covering himself with his neighbor's blood, Manuel manages to escape death. On the way to the communal grave, he falls from the cart and creeps away. The action is witnessed only by a cow.

Thirty years on, the two fighters' families are still neighbors, bound to each other by feelings of hatred, passion, fear and rivalry. Manuel is obsessively painting strange, macabre pictures of cows. Carmelo's son, Juan, challenges Manuel's son, Ignacio to a tree-trunk chopping duel and loses. Ignacio has a passionate affair with Catalina, Juan's sister. Their illegitimate son, Peru, follows this parents to America then returns to Spain during the Civil War to fall in love and follow his destiny.

The Cows (the traditional basis for Basque rural economy) observe everything with disinterest; the heros' ambitions, their passions and fears and petty conceits.

**ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΤΜΗΜΑ
ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ
INTERNATIONAL COMPETITION SECTION
OUT OF COMPETITION**

ΒΙΤΑΛΙ ΚΑΝΕΦΣΚΙ Γεννήθηκε στο Σουτσάν το 1935. Ο πατέρας του, που ήταν μουσικός, σκοτώθηκε στον πόλεμο. Το 1960 μπαίνει στην κινηματογραφική σχολή της Μόσχας (VGIK). Οι σπουδές του διακόπτονται από οκτώ χρόνια φυλακής (1966-1974). Το 1977 καταφέρνει να πάρει το πτυχίο σκηνοθεσίας. Η μικρού και η μεσαίου μήκους ταινίες που γύρισε χωρίς καμιά καλλιτεχνική ελευθερία δεν του επιτρέπουν να συνεχίσει την καριέρα του. Για να ζήσει εργάζεται ως κομπάρσος. Τελικά με την ηθική και υλική υποστήριξη του Αλεξέι Γκέρμαν γυρίζει το 1989 το **Μην κουνήθεις, πέθανε και αναστήσου**. Τυχαία, περαστικός από το Λένινγκραντ ο Άλαν Πάρκερ βλέπει την ταινία σε κασέτα και ενθουσιάζεται. Η ταινία προβάλλεται στο Φεστιβάλ Καννών του 1990 και παίρνει τη Χρυσή Κάμερα. Το 1991 γυρίζει το **Μια ανεξάρτητη ζωή**, γαλλορωσική συμπαραγωγή, που βραβεύεται επίσης στις Κάννες το 1992 με το βραβείο της Κριτικής Επιτροπής.

VITALIJ KANEVSKIJ Born in Sutchan, 1935. His father, a musician, was killed in the war. In 1960 he begins his film studies at VGIK (Moscow Film School). But they are interrupted by eight years of imprisonment, from 1966 to 1974. He manages to graduate in 1977. He directed a short and a medium length film with no artistic control. Their mediocrity is unjustly attributed to him and Lenfilm doesn't trust him with any other project. To support himself he works as an extra. Later with the moral and financial support of Alexei German he starts filming his first feature, **Hold Still, Die and Rise Again** in 1989. Alan Parker saw it on video while in St. Petersburg and through his connections it was selected for the Cannes Film Festival in 1990. It won a Caméra d'Or. In 1991 he directs an independent sequel to his first feature **An Independent Life** which was shown at Cannes in 1992 and won the Jury's Award.

1990 *Hold Still, Die and Rise Again*
1991 *Samostoitel'naja Shizn (An Independent Life)*

SAMOSTOJATELNAJA SHIZIN

RUSSIA

Ρωσία 35χιλ. χρώμα 97' 1991
Russia 35mm color 97' 1991
Σενάριο-Σκηνοθεσία/Screenplay-Director: Vitalij Kanevskij, **Φωτογραφία/Cinematography:** Vladimir Bryllakov, **Μοντάζ/Editing:** Jelena Gagarin, **Ήχος/Sound:** Kirill Kouzmin, **Μουσική/Music:** Boris Rytchikov, **Σκηνογραφία/Art Direction:** G. Kropatchev, **Κοστούμια/Costumes:** N. Kotova, O. Koulechova, **Διανομή/Cast:** Pavel Nazarov, Dinaara Droukarova, Toshihiro Watanabe, Elena Popova, Liana Ivania, **Συμπαραγωγοί/Co-Producers:** Patrick Godeau, Vitalij Kanevski, **Συμπαραγωγή/Co-Production:** PXP Productions/PCC/La Sept Cinéma (Paris) DAR (St. Petersburg), **Παγκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales:** UGC 24, Ave. Charles de Gaulle F-92522 Neuillysur Seine. Tel: 46371111, Fax: 46243728.

Το **Μια ανεξάρτητη ζωή** είναι η ανεξάρτητη ταινία που παρακολουθεί την εφηβεία του Βαλέρκα, του μικρού ήρωα της πρώτης ταινίας του Κανιέφσκι **Μην κουνήθεις, πέθανε και αναστήσου**.

Έφηβος πια εξακολουθεί να ζει τη σκληρή και δύσκολη ζωή στο Σουτσάν. Οι στιγμές τρυφερότητας είναι σπάνιες και οι στιγμές που ζει τον πρώτο του έρωτα με τη Βάλκα, την αδελφή της παιδικής του συντρόφου Γκάλια, που σκοτώνουν οι ληστές στο τέλος του προηγούμενου φιλμ. Συνειδητοποιώντας ότι εν μέρει έχει χαλάσει τη ζωή της μητέρας του, εγκαταλείπει το Σουτσάν, όταν τον διώχνουν άδικα από την επαγγελματική σχολή. Αρχίζει ένα ταξίδι μήησης προς το Βορά ψάχνοντας μια θεία που δεν έχει δει ποτέ.

Στο Νικολαγιέφσκ δουλεύει σε ένα ναυπηγείο. Μέσα από μια πλούσια και φιλόξενη οικογένεια ανακαλύπτει ένα κόσμο ώριμο και υπεύθυνο. Ο Βαλέρκα ωριμάζει, γίνεται κάθε μέρα όλο και πιο σίγουρος. Ξαφνικά η Βάλκα έρχεται να τον δει και ανακαλύπτει ότι έχει αλλάξει πολύ. Απελπισμένη, τον αφήνει στην καινούργια του ζωή. Τώρα ο Βαλέρκα ανκεφαλαιώνει τη ζωή του, τα ψέματα και τις προδοσίες που τον έχουν σημαδέψει. Είναι καιρός να ενηλικιωθεί.

ΜΙΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΖΩΗ

AN INDEPENDENT LIFE

In this «independent» sequel to his first feature **Hold Still and Die, Rise Again** Vitali Kanevski films the adolescence of Valerka, whose troubled childhood of the first film is over.

The strain and hardship of living in Suchan though, is not. Moments of tenderness are Care. These are the moments when Valerka lives his first love with Valka, the sister of his childhood companion Galia, who was brutally murdered by the bandits in the end of the previous film. Realizing that he is partially responsible for the ruin of his mother's life, Valerka leaves Suchan breaking all his ties with his hometown. He travels north searching for an aunt he's never seen in a journey of initiation.

In Nikolaiesk he works in a shipyard. There, through his relationship with a rich and open family he discovers a new world of maturity and responsibility. He is growing up, is more assured. Suddenly Velka comes to see him and discovers that he is totally changed. In despair she leaves him with his new life.

Now Valerka has the chance to rethink his life, the lies and betrayals that have marked him. He is growing up.

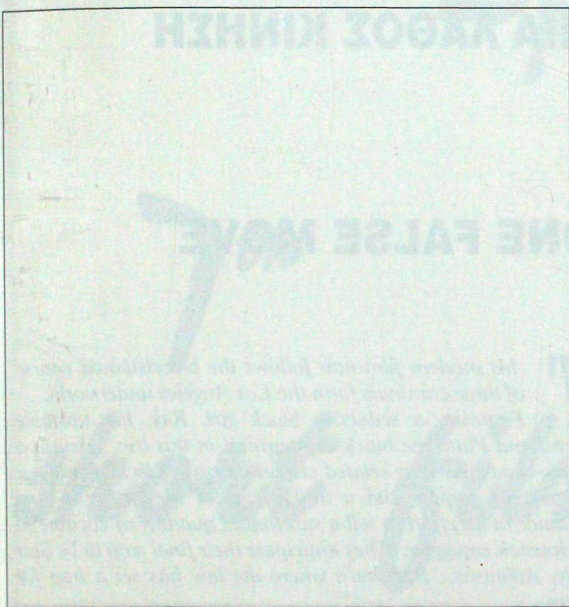

ΤΖΙΜΠΡΙΑ ΝΤΙΟΠ ΜΑΜΠΕΤΥ Γεννήθηκε στο Ντακάρ της Σενεγάλης το 1945. Σπούδασε θέατρο. Έπαιξε στο Εθνικό Θέατρο Ντανιέλ Σορανό και σε πολλές σεναριογραφικές και ιταλικές ταινίες.

DJIBRIL DIOP MAMBETY Born in Dakar, Senegal in 1945. Studied drama. Has acted at the Daniel Sorano Theater and in a number of Senegalese and Italian films.

- 1969 *Contras' City* (16 mm, 16')
- 1970 *Babou Boy* (16 mm, 60')
- 1973 *Touki Bouki* (35 mm, 90')
- Παρουσιάστηκε στο Δεκαπενθήμερο των Σκηνοθετών στις Κάννες το 1973. Πήρε το Βραβείο της Διεθνούς Κριτικής στο Φεστιβάλ της Μόσχας το 1973.
- Shown in the Director' Fortnight, Cannes 1973
- International Critics' Award, Moscow Festival 1973
- 1989 *Parlons Grand-Mère* (34')
- Βραβείο της πόλης της Περούζια
- Price of the City of Perugia
- 1992 *Ramatou*
- Επίσημη συμμετοχή στο Φεστιβάλ Καννών 1992
- Official Selection in Competition, Cannes 1992

**RAMATOU
SENEGAL**

Σεναγώλη/Ελβετία/Γαλλία 35 χιλ. χρώμα 110' 1992
Senegal/Switzerland/France 35 mm, color 110' 1992

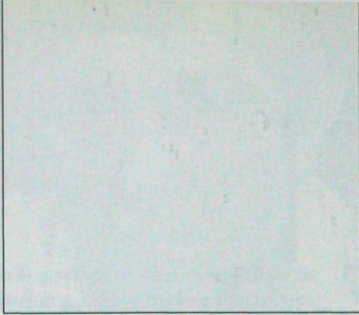
Σενάριο/S screenplay: Djibril Diop Mambety (από το θεατρικό έργο του Φρόντριχ Ντρίενματ) **Η επίσκεψη** - adapted from Friedrich Dürrenmatt's «The Visit» **Σκηνοθεσία/Director:** Djibril Diop Mambety. **Φωτογραφία/Cinematography:** Matthias Kälin. **Ήχος/Sound:** Maguette Salla. **Μοντάζ/Editing:** Loredana Cristelli. **Κοστούμια/Costumes:** Oumou Sy. **Μουσική/Music:** Wasis Diop. **Διανομή/Cast:** Mansour Diouf, Ami Diakhate, Mahouredia Gueye, Issa Ramagelissa Samb, Kaoru Egushi, Djibril Diop Mambety. **Εκτέλεση Παραγωγής/Executive Producers:** Pierre Alain Meier, Thelma Film AG, Zürich - Alain Rozanes, ADR Productions, Paris. **Συμπαράγωγοι/Associate Producers:** Maag Daan (Dakar) George Reinhart Productions (Zürich), Television Suisse DRS (Zürich), Channel Four (London), Filmco company (Amsterdam). **Παγκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales:** Metropolis Film Word Sales, Francine Brücher, Münchaldenstr. 10, 8034 Zürich, Suisse Tel.: 41 1 383 7727, Fax: 41 1 383 80 03.

Στο ερειπωμένο από τη φτώχεια Κολομπάνε επιστρέφει, ύστερα από τριάντα χρόνια, η πολυεκατομμυριούχος Λενγκέρ Ραματού. Οι κάτοικοι κρεμούν τις ελπίδες τους να γλιτώσουν από τη μιζέρια από αυτή την επίσκεψη. Ο παλιός εραστής της Λενγκέρ, Ντραμάν Ντραμέχ, σπεύδει να την προϋπαντήσει. Στο επίσημο δείπνο που οργανώνεται προς τιμή της, εκείνη ανακοινώνει την απόφασή της να δωρίσει στο χωριό ένα τεράστιο χρηματικό ποσό. Όμως αυτό θα είναι το αντίτιμο της Δικαιοσύνης που απαιτεί να αποδοθεί τώρα, όπως εκμυστηρεύεται στον παλιό δικαστή του χωριού Γκαανά. Πριν από τριάντα χρόνια ο Ντραμάν, για να αποφύγει να αναγνωρίσει την πατρότητα του παιδιού του με τη Λενγκέρ, πλήρωσε δύο ψευδομάρτυρες να καταθέσουν ότι είχαν κοιμηθεί μαζί της. Τώρα αυτή ζητά το θάνατό του και τα χρήματά της θα αλλάξουν για πάντα τη μορφή του χωριού. Εξοργισμένοι, ο δήμαρχος και οι κάτοικοι αρνούνται αυτή την εξωφρενική πρόταση και συσπειρώνονται γύρω από τον Ντραμάν. Όμως η φτώχεια είναι κακός σύμβουλος και η επιθυμία του πλούτου ακόμη χειρότερος. Κι έτσι ξεκινά η μακριά δοκιμασία του Ντραμάν.

ΥΑΙΝΕΣ

HYENAS

Linguère Ramatou, now a multimillionaire, returns to her hometown Colobane after thirty years, to find it has turned into a ghost town shattered by poverty. The people see in her return the end of their suffering. Draman Drameh, once Linguère's lover, rushes to greet her. A big banquet is given by the authorities in her honor during which she announces that she intends to donate a vast sum of money to the village. But, as she tells Gaana (once the village's judge) she will only donate the money in return for justice which is long overdue. Thirty years ago Draman, in order to refute paternity of Linguère's child, had paid two false witnesses to testify they had slept with her. Now, she is asking for his death and her money will save the village once and for all. Angered and astonished the mayor and the village population refuse Linguère's offer and leave with dignity, surrounding and protecting Draman. But poverty is bad news and riches are hard to refuse and so begins Draman's long ordeal.

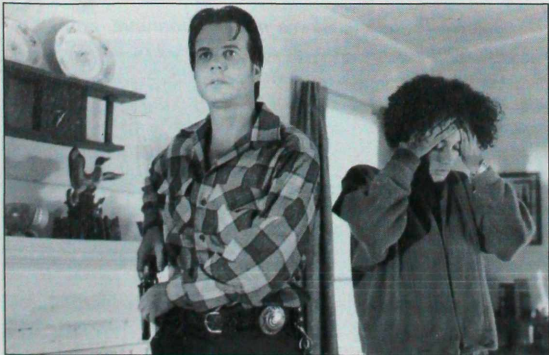
ΚΑΡΑ ΦΡΑΝΚΛΙΝ Σπούδασε ιστορία της δραματικής τέχνης στο Μπέρκλι. Ύστερα άρχισε μια λαμπρή καριέρα ηθοποιού στο θέατρο. Η ταινία **Five on the Black Hand Side** τον έφερε στο Λος Άντζελες όπου αποφασίζει να εγκατασταθεί. Συμμετέχει σε πολλές σημαντικές παραστάσεις και παίζει σε γνωστές σειρές στην τηλεόραση. Το 1986 μπαίνει στο Αμερικαν Φιλμ Ίνστιτούτ, σπουδάζει σκηνοθεσία και παράλληλα σκηνοθετεί κάποιες ταινίες χαμηλού κόστους για την εταιρία Κινκάρντ του Ρότζερ Κόρμαν. Μετά την προβολή της διπλωματικής του ταινίας **Πανκ** του αναθέτουν τη σκηνοθεσία του **Μια λάθος κίνηση** το 1991. Η ταινία βγαίνει στις αμερικάνικες αίθουσες την άνοιξη του 1992 παίρνει εξαιρετικές κριτικές κι έχει ζωηρή υποδοχή από το κοινό. Αυτή την εποχή προετοιμάζει μια τηλεοπτική σειρά **Shelton Avenue** για το καλωδιακό κανάλι HBO.

CARL FRANKLIN Studied history of drama at Berkeley University. Then he became a successful theater actor. The film **Five on the Black Hand Side** brought him to Los Angeles, where he decided to settle. He participated in many notable theater productions and acted in various well known television series. In 1986 he entered the American Film Institute to study film direction. At the same time he directed low budget films for Roger Corman's "Concorde" company. After the showing of his student project film **Punk** he was asked to direct **One False Move** in 1991. The film was released in America in the spring of 1992. It was very well received by the critics and liked by the public. Currently, he is busy working on a television series for cable channel HBO, called **Shelton Avenue**.

ONE FALSE MOVE

U.S.A.

1989 *Nowhere to Run*
Eye of the Eagle II: Inside the Enemy
 1990 *Full Fathom Five*

ΗΠΑ 35mm, χρώμα 106' 1991
 USA 35mm, color 106' 1991

Σκηνοθεσία/Director: Carl Franklin, **Σενάριο/Screenplay:** Billy Bob Thornton, Tom Epperson, **Φωτογραφία/Cinematography:** James L. Carter, **Σκηνικά/Sets:** Gary T. New, **Μοντάζ/Editing:** Carole Kravetz, **Μουσική/Music:** Peter Haycock, Derek Hol, **Διανομή/Cast:** Bill Paxton, Cynda Williams, Billy Bob Thornton, Michael Beach, Jim Metzler, Earl Billings, **Παραγωγή/Production:** Jesse Beaton & Ben Myron I.R.S. Media Inc. 3939 Lankershim Blvd. Universal City, CA 91604, Tel: (818) 505-0555. Fax: (818) 505-1318, **Παγκόσμια Εμπόρευση/World Sales:** I.R.S. Media International 3939 Lankershim Blvd. Universal City, CA 91604, Tel: (818) 505-0555, Fax: (818) 505-1318.

Την αιματοβαμμένη διαδρομή ενός εγκληματικού τριό από τον υπόκομο του Λος Άντζελες ακολουθεί αυτό το σύγχρονο φιλμ νουάρ.

Η Φαντάζια, μια γοητευτική μαύρη, ο ασαφής φίλος της Ρέι και ο Πλούτο, ο μαύρος εγκέφαλος της παρέας, διαπράττουν μια σειρά από άγρια εγκλήματα που σχετίζονται με τα ναρκωτικά. Αφήνοντας πίσω τους πτώματα κι ένα ρυάκι αίματος, διασχίζουν μια μεγάλη περιοχή προσπαθώντας να πουλήσουν μια σημαντική ποσότητα κοκαΐνης σε κάποιο λαθρέμπορο του Χιούστον. Ο τελικός προορισμός του ταξιδιού τους θα είναι το Σταρ Σίτι του Αρκάνσας.

Εκεί όμως στήνεται η παγίδα του Νόμου. Δυο βετεράνοι αστυνομικοί από το Λος Άντζελες τους περιμένουν —ο κουρασμένος και αλκοολικός Νταντ κι ο συνεργάτης του Μακ Φίλι που συνεργάζονται με το φιλόδοξο, εκδηλωτικό και καλοκάγαθο σερίφη της περιοχής Ντέιλ «Χαρικένιν» Ντίξον. Ο τελευταίος, μελετώντας τα στοιχεία της υπόθεσης, ανακαλύπτει ότι η Φαντάζια είναι στην πραγματικότητα η Λίλα Ντέιβις, μια παλιά του ερωμένη. Καθώς η ταινία προχωρεί αμείλικτα προς το μοιραίο λουτρό αίματος του τέλους, ο σερίφης πρέπει να διαλέξει ανάμεσα στα συναισθήματα και το καθήκον του.

ΜΙΑ ΛΑΘΟΣ ΚΙΝΗΣΗ

ONE FALSE MOVE

Τhis modern film-noir follows the bloodstained course of three criminals from the Los Angeles underworld.

Fantasia, a seductive black girl, Ray, her unstable friend and Pluto the black mastermind in this trio, commit a series of savage, drug related crimes. Leaving in their wake a number of corpses and a trail of blood, they cover a long distance in an effort to sell a substantial quantity of cocaine to a Houston smuggler. They anticipate their final stop to be Star City, Arkansas. But that's where the law has set a trap for them.

Two veteran L.A. homicide detectives are waiting. One is the tired, alcoholic Dud, the other is his companion McFeely and there they connect with the ambitious, good-natured, over-eager local sheriff, Dale "Hurricane" Dixon. While going through the case files, the sheriff discovers that Fantasia is in fact Lilla Davies an ex-lover of his. As the film progresses mercilessly towards its final, fateful bloodbath, the sheriff has to choose between his feelings and his duty.

7^ο Φεστιβάλ
Ταινιών
Μικροί Μίκους
Δράμας

ΔΡΑΜΑ 6-12 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ '93

7th
short film festival
of Drama

DRAMA 6-12 SEPTEMBER '93

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

NATIONAL COMPETITION SECTION

Ελλάς/Ρωσία 35mm χρώμα 138' 1992
Greece/Russia 35mm color 138' 1992
Σκηνοθεσία/Director: Νίκος Κούνδουρος/Nikos Koundouros, **Σενάριο/Screenplay:** Φώτης Κωνσταντινίδης/Photis Konstantinidis, Νίκος Κούνδουρος/Nikos Koundouros, **Φωτογραφία/Cinematography:** Νίκος Καβουκίδης/Nikos Kavoukidis, **Ήχος/Sound:** Θανάσης Αρβανίτης/Thanassis Arvanitis, Οσάνθης Γεωργιάδης/Thanassis Georgiades, **Σκηνικά/Sets:** Konstantin Forestenko, **Κοστούμια/Costumes:** Διονύσης Φωτόπουλος/Dionissis Fotopoulos, **Μουσική/Music:** Γιάννης Μαρκόπουλος/Yiannis Markopoulos, **Μοντάζ/Editing:** Τάκης Γιαννόπουλος/Takis Giannopoulos, **Παράγωγος/Producer:** Νίκος Κούνδουρος/Nikos Koundouros, **Διεύθυνση Παραγωγής/Production Manager:** Πέτρος Ράπτης/Petros Raptis, **Εκτέλεση Παραγωγής/Executive Producers:** Μάνος Ζαχαρίας/Manos Zaharias, Vladimir Kovalenko, **Συμπαραγωγή/Co-production:** Profil Ltd. Athens, Greece, AKVO Company Moscow, Russia, Greek Film Centre, Greek TV Channel one with the collaboration of Mosfilm-Moscow, **Παγκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales:** GREEK FILM CENTER, 10 Panepistimiou St., 106 71 Athens, Tel.: 3634586, 3631733, Fax: 3614336.

ΝΙΚΟΣ ΚΟΥΝΔΟΥΡΟΣ Γεννήθηκε στην Κρήτη και σπούδασε στη Σχολή Καλών Τεχνών. Η πρώτη του ταινία *Η Μαγική πόλη* αντιπροσώπησε την Ελλάδα στο Φεστιβάλ Βενετίας το 1953. Η δεύτερη ταινία του *Ο Δράκος*, συμμετείχε πάλι στη Βενετία το 1956. Το *Ποτάμι* το 1959 βραβιάστηκε στο Φεστιβάλ της Βοστώνης. Οι *Μικρές Αφροδίτες* παίρνουν το βραβείο ακροαθούς στο Φεστιβάλ του Βερολίνου το 1963 και το βραβείο καλύτερης ταινίας της FIPRESCI. Το 1980 σκηνοθετεί το 1922, που προβάλλεται στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης κερδίζοντας πέντε βραβεία (παραγωγής, σκηνοθεσίας, σεναρίου, καλλιτεχνικής διεύθυνσης και κοστούμιών). Η ταινία παρουσιάστηκε στο Φεστιβάλ του Λονδίνου και πήρε δύο βραβεία στο Φεστιβάλ του Κέιπ Τάουν.

NIKOS KOUNDOUROS Born in Crete. Graduate of the Athens School of Fine Arts. His first feature film *The Magic City* was the official Greek entry at the Venice Film Festival in 1953. Then he directed *The Ogre of Athens Drakos*, which was again selected for the competition at the Venice Film Festival. *The River* won the Best Direction Award at the Boston Film Festival 1959. *Young Aphrodites* won the Best Direction Award at the Berlin Festival in 1963 and was voted Best Film of the year by the FIPRESCI. In 1980 he directs *1922* which won 5 major awards at the Thessaloniki Film Festival. It was also shown at the London Film Festival and the Capetown International Film Festival where it won awards for best direction and production.

1953	<i>Μαγική πόλη</i>	<i>The Magic City</i>
1956	<i>Δράκος</i>	<i>Drakos or The Ogre of Athens</i>
1958	<i>Οι παράνομοι</i>	<i>The Outlaws</i>
1959	<i>Το ποτάμι</i>	<i>The River</i>
1961	<i>Popular Songs & Dances of Greece, Aristophanes the Classic Comedy, Contemporary Greek Songs (TV)</i>	
1963	<i>Μικρές Αφροδίτες</i>	<i>Young Aphrodites</i>
1970	<i>Vortex</i>	
1974	<i>Τραγούδια της φωτιάς Songs of Fire (ντοκ./doc.)</i>	
1980	<i>1922</i>	
1987	<i>Μπορντέλο</i>	<i>Bordello</i>
1992	<i>Μπάιρον</i>	<i>Byron</i>

Γενάρης 1824. Ο ποιητής Τζωρτζ Γκόρντον Μπάιρον φτάνει στο Μεσολόγγι να βοηθήσει στην επανάσταση των Ελλήνων. Εκεί τον περικυβερτούν βροχές, κουνούπια, δυστυχία και η θλίψη μιας επανάστασης που αργοπεθαίνει. Μάταια περιμένει τη μεγάλη μάχη και ίσως ένα δοξασμένο θάνατο.

Οι Έλληνες τον κάνουν στρατηγό ενός στρατού από απείθαρχους χωρικούς και ευρωπαίους τυχοδιώκτες. Μαζί του είναι ο ιταλός φίλος του Πιέτρο Γκάμπα, ο αμερικανός Τζέρεμι Μπάξτερ, ο ελβετός τυπογράφος Μάιερ, ο άγγλος Γουίλιαμ Πάρι, ο ταγματάρχης Λέστερ Στάνχοπ, ο γιατρός Μπρούνο και ο πιστός υπηρέτης του Φλέτσερ. Όλοι ξένοι σε μια ξένη γη, μοιράζονται το φως και το σκοτάδι της τυρανισμένης ψυχής του στρατηγού-ποιητή που δε θα προφτάσει να χαρεί την τελευταία παράσταση της ζωής του.

Στο χάος της επανάστασης, βασανισμένοι από πυρετούς, κυνηγημένοι από τις μνήμες του, από την αγάπη του για τον μικρό Έλληνα Λουκά και από το φάντασμα της αδελφής και ερωμένης του Αυγούστας, ο Μπάιρον, ο «καταραμένος ποιητής», ο αναρχικός της Ευρώπης, ο εραστής των σαλονιών δίνει την τελευταία μάχη με το θάνατο και τη δόξα.

ΜΠΑΪΡΟΝ, Η ΜΠΑΛΑΝΤΑ ΕΝΟΣ ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΟΥ

BYRON, BALLAD FOR A DAEMON

January 1824. The poet George Gordon Byron arrives at Messolongi to join the Greek rebellion against the Ottoman Empire. In this destroyed land he will find only mud, mosquitoes, misery and the disillusionment of a slowly dying struggle. He waits in vain for a big battle and, maybe, a glorified death, but he is not to enjoy his last performance.

The Greeks make him a general of an army of indisciplined peasants and European wanderers, mercenaries and adventurers. With him are his Italian friend Pietro Gamba, the American Jeremy Baxter, the Swiss printer Meyer, the English firemaster William Parry, Major Leicester Stanhope, Doctor Bruno and his faithful servant, Fletcher. All of them are strangers in a strange land, all sharing the light and darkness of the poet's trapped soul.

In the chaos of revolution, tormented by fever, haunted by his past, the ghost of his sister and lover Augusta, and by his love for the young Greek Loukas, Byron, the poet of the Satanic school, the notorious anarchist of Europe, the lover of countless women gives his last battle with death and glory.

ΤΩΝΙΑ ΜΑΡΚΕΤΑΚΗ Γεννήθηκε στην Ελλάδα. Σπούδασε κινηματογράφο στη Γαλλία. Εργάστηκε ως δημοσιογράφος, μεταφράστρια, διευθύντρια παραγωγής, σπερατέρ, μοντέλ, σκηνοθέτης θεάτρου, σύμβουλος στην τηλεόραση. Το 1973 γύρισε την πρώτη μεγάλου μήκους ταινία της **Ιωάννης ο βίαιος** που κέρδισε τρία βραβεία στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης. Οι δύο επόμενες ταινίες της **Η τιμή της αγάπης** και **Κρυστάλλινες νύχτες** τιμήθηκαν αντίστοιχα με 7 και 5 κρατικά βραβεία. **Η τιμή της αγάπης** βραβεύτηκε επίσης στο Μεσογειακό Φεστιβάλ της Μπίστια και οι **Κρυστάλλινες Νύχτες** παρουσιάστηκαν στις Κάννες το 1992 στο τμήμα Un certain regard.

TONIA MARKETAKI Born in Greece. Studied film in France. Worked as a journalist, translator, production manager, camerawoman, editor, stage director, television consultant. She directed her first feature **John the Violent** in 1973 and won three prizes in the Thessaloniki Film Festival. Her two following films **The Price of Love** and **Crystal Nights** won respectively 7 and 5 state awards. **The Price of Love** received also the Grand Prix (Golden Olive) at the Mediterranean Film Festival in Bastia and **Crystal Nights** was officially selected for the 1992 Cannes Festival (in the section of Un Certain Regard).

1967	<i>Ο Γιάννης και ο δρόμος</i>	<i>John and the road</i>	(short)
1973	<i>Ιωάννης ο βίαιος</i>	<i>John the Violent</i>	
1977	<i>Το Λεμονοδάσος</i>	<i>Lemon Grove</i>	TV
1978-1983	<i>Νίσσυρος</i>	<i>Nissyros</i>	(doc.)
	<i>Επίδαυρος</i>	<i>Epidaurus</i>	(doc.)
1983	<i>Η τιμή της αγάπης</i>	<i>The Price of Love</i>	
1991	<i>Κρυστάλλινες νύχτες</i>	<i>Crystal Nights</i>	

CRISTALLINES NICHITES

GREECE

Ελλάς 35χλ. χρώμα 1991
Greece 35mm color 1991

Σκηνοθεσία/Director: Τώνια Μαρκετάκη/Tonia Marketaki. **Σενάριο/Screenplay:** Μαλβίνα Καραλή/Tonia Marketaki/Malvina Karali, Τώνια Μαρκετάκη/Malvina Karali, Τώνια Μαρκετάκη. **Φωτογραφία/Cinematography:** Σταύρος Χασάπης/Stavros Hassapis, **Σκηνικά, Κοστούμια/Sets, Costumes:** Γιώργος Πάτσας/Giorgos Patsas, **Ήχος/Sound:** Νίκος Δεσποτόδης/Nikos Despotidis, **Μουσική/Music:** Γιώργος Παπαδόκης/Giorgos Papadakis, **Μοντάζ/Editing:** Michel Lewin, **Διανομή/Cast:** François Delaive, Michèle Valley, Τάνια Τρύπη/Tania Tripi, Ovidin Inlin Mollovan, **Εκτέλεση Παραγωγής/ Executive Producer:** Κώστας Ηλιόπουλος/Costas Iliopoulos, **Συμπαράγωγή/Co-production:** E.K.K/G.F.C. Κένταυρος Ε.Π.Ε./Kentavros Ltd., ET1 (Greece), Sofracima S.A. (France), Slotint S.A. (Switzerland), **Παγκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales:** Greek Film Center, 10, Panepistimiou Avenue, 106 71 Athens, Greece. Tel: 3631-733, 3634586, Telex: 222614 GFC GR.

Σ πρωγμένη από το υπέρτατο κίνητρο του έρωτα μια γυναίκα πεθαίνει και ύστερα ξαναγεννιέται. Όσο διαρκούν οι δυο ζωές της ο κόσμος γύρω της αλλάζει. Η ιστορία του ατόμου διασταυρώνεται με την Ιστορία.

Μια ταινία με θέμα τον έρωτα. Θα μπορούσε να είναι θρίλερ. Βρίσκεται ακριβώς στο όριο που χωρίζει τη φαντασία από τον (εσωτερικό) τρόμο.

«...γιατί ακόμα και η αγάπη που σε οδηγεί στο θάνατο... θα πεθάνει με τη σειρά της...»

ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΝΕΣ ΝΥΧΤΕΣ

CRYSTAL NIGHTS

E gged on by the supreme motive - that of winning the love of her life, a woman dies and is born again. In the course of her two lives, the world around her evolves. The story of the individual traverses History.

A film that considers the subject of love and that could also be a thriller. On the borderline between imagination and (inner) terror.

«... because even a love that leads you to death... it too, in its turn will die...»

"ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΜΗ ΚΛΑΙΤΕ..."
GREECE

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΣΙΩΛΗΣ Γεννήθηκε στην Τρίπολη το 1937 και τέλειωσε τις σπουδές του στην Αθήνα. Αρχισε να εργάζεται το 1958. Ήταν βοηθός σκηνοθέτης 54 ταινίες. Το 1968 σκηνοθέτη ο **Μικρό Δραπέτη**, την πρώτη του ταινία. Το 1969 ακολούθησαν ο **Πανικός** και **Η Ζούγκλα των Πόλεων**. Η **Κατάχρησις εξουσίας** του 1970 ήταν η μεγαλύτερη εμπορική επιτυχία του ελληνικού κινηματογράφου και παίχτηκε σε 36 χώρες. Τότε σταματά να κάνει ταινίες. Αναγνωρίζει το 1985 με το **Μια τόσο μακρινή απουσία**, που κερδίζει πέντε βραβεία στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης. Ακολουθούν τα **Σχετικά με τον Βασίλη** (1986), **Ακατανίκητοι εραστές** (βραβευμένο με τρία βραβεία στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης), **Έρωτας κάτω από τη χουρμαδιά** (1990). Στην τελευταία του ταινία **«Παρακαλώ, γυναίκες μη κλαίτε...»** συνυπογράφει το σενάριο και τη σκηνοθεσία ο Χρήστος Βακαλόπουλος.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1956. Σπούδασε οικονομικά στην Αθήνα και κινηματογράφο στο Παρίσι. Από το 1975-1985, ήταν κριτικός στη **Αυγή** και στα περιοδικά **Σύγχρονος Κινηματογράφος** και **Αντί**. Δημοσίευσε δυο νουβέλες, **Υπόθεση μπεστέλερ** (1980) και **Οι πτυχιούχοι** (1984) και μια συλλογή διηγημάτων **Νέες αθηναϊκές ιστορίες** (1988). Συνεργάστηκε στα σενάρια των ταινιών **Σχετικά με τον Βασίλη** του Σταύρου Τσιώλη και **Η γυναίκα που έβλεπε τα όνειρα** του Νίκου Παναγιωτόπουλου. Έχει σκηνοθετήσει δύο ταινίες μικρού μήκους και το 1989 την **Όλγα Ρόμπαρντς**, την πρώτη του ταινία μεγάλου μήκους. Με τον Σταύρο Τσιώλη συνυπογράφει το σενάριο και τη σκηνοθεσία του **«Παρακαλώ, γυναίκες, μη κλαίτε...»**

STAVROS TSIOLIS Born in Tripolis, Arcadia in 1937 and completed his studies in Athens. He started working in 1958 as assistant director on 54 films. In 1968 he made **The Young Runaway**, his first feature film. **Panic** and **The City Jungle** followed in 1969. **Abuse of Authority** (1970) was the biggest commercial success of the greek cinema and was screened in 36 countries. **Such A Long Absence** won many awards at the 1985 Thessaloniki Film Festival. **About Vassilis** (1986) followed and **Invincible Lovers** (1988) won the awards for Best Film, Best Director and Best Cinematography at the 1988 Thessaloniki Film Festival. **Love Beneath the Date Tree** followed in 1990.

CHRISTOS VAKALOPOULOS Born in Athens, 1956. Studied economics in Athens and film in Paris. Film critic for the daily AVGIH (1975-1985) and the magazines CONTEMPORARY CINEMA and ANTI. His novels THE BEST-SELLER AFFAIR and THE GRADUATES were published in 1980 and 1984 and a collection of his short stories in 1988. He co-wrote the screenplays for **About Vassilis** by Stavros Tsiolis and **The Woman Who Dreamed** by Nikos Panayotopoulos. **Olga Robards** was his first feature in 1989.

1968	<i>Ο μικρός δραπέτης</i>	<i>The Young Runaway</i>
1969	<i>Πανικός</i>	<i>Panic</i>
1969	<i>Η ζούγκλα των πόλεων</i>	<i>The City Jungle</i>
1970	<i>Κατάχρησις εξουσίας</i>	<i>Abuse of Authority</i>
1985	<i>Μια τόσο μακρινή απουσία</i>	<i>Such a Long Absence</i>
1986	<i>Σχετικά με το Βασίλη</i>	<i>About Vassilis</i>
1988	<i>Ακατανίκητοι εραστές</i>	<i>Invincible Lovers</i>
1990	<i>Έρωτας κάτω από τη χουρμαδιά</i>	<i>Love Beneath the Date Tree</i>
1992	<i>Παρακαλώ, γυναίκες μη κλαίτε...</i>	<i>"Please Women Don't Cry" (συμ-σκη. Co-dir)</i>
1984	<i>Βεράντες (μικ. μηκ.)</i>	<i>Terraces (short)</i>
1986	<i>Θέατρο (μικ. μηκ.)</i>	<i>Theater (short)</i>
1989	<i>Όλγα Ρόμπαρτς</i>	<i>Olga Robards</i>
1992	<i>«Παρακαλώ, γυναίκες μη κλαίτε...»</i>	<i>"Please Women don't Cry..." (συν. σκηνη.)</i>

Ελλάς 35χλ. χρώμα 88' 1992
Greece 35mm. color 88' 1992

Σενάριο-Σκηνοθεσία/Screenplay-Director: Σταύρος Τσιώλης, Χρήστος Βακαλόπουλος/Stavros Tsiolis, Christos Vakalopoulos, **Φωτογραφία/Cinematography:** Βασίλης Καμφούρος/Vassili Kapsuros, **Μοντάζ/Editing:** Κώστας Ιορδανίδης/Costas Iordanidis, **Ήχος/Sound:** Μαρίνος Αθανασόπουλος/Marinos Athanasopoulos, **Μουσική/Music:** Μάκης Μπέκος/Makis Bekos, **Κοστούμια/Costumes:** Κατερίνα Καραθανάση, Μένια Μπουλή-Παρασκευά/Katerina Karathanassi, Menia Bouli-Paraskeva, **Διανομή/Cast:** Αργύρης Μπακτιρίδης, Δημήτρης Βλάχος, Δώρα Μασκλαβάνου, Νικόλαος Κέκος, Έμιλυ Παπαχρήστου, Αργίρις Βακίρτις, Dimitris Vlahos, Dora Masklavanou, Nikolas Kekos, Emily Papachristou, **Συμπαραγωγή/Co-Production:** Γιάννης Γαβρίλος, Σταύρος Τσιώλης, EKK, Yannis Gavrilos, Stavros Tsiolis, GFC, **Παγκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales:** GREEK FILM CENTER, 10 Panepistimiou Av., 106 71 Athens Greece. Tel.: 36 31 733.

Το καλοκαίρι του 1992, δυο διάσημοι αγιογράφοι (και αστρονόμοι) καταφθάνουν από την Αθήνα σε ορεινό χωριό της Αρκαδίας για να αποκαταστήσουν τις κατεστραμμένες τοιχογραφίες σε βυζαντινό εξωκλήσι του δεκάτου πέμπτου αιώνα.

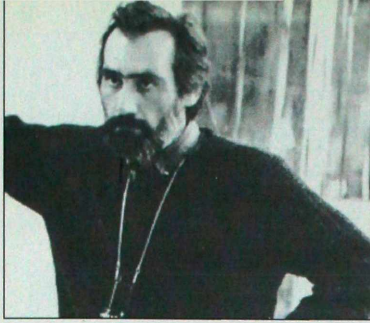
Η άφιξή τους κατακλύζει με νέα ζωή την ξεχασμένη εκκλησία αλλά η ταινία αναγκάζεται να παρακολουθεί την... μη επιτέλεση του έργου έως και τον ερχομό του χειμώνα, οπότε και οι δυο διάσημοι αγιογράφοι (και αστρονόμοι) κατεβαίνουν προς τη θάλασσα για να ξεχειμωνιάσουν.

«ΠΑΡΑΚΑΛΩ, ΓΥΝΑΙΚΕΣ, ΜΗ ΚΛΑΙΤΕ...»

"PLEASE WOMEN DON'T CRY..."

In the summer of 1992, two famous icon painters - and astronomers - from Athens arrive at a mountain village in Arcadia to restore the ruined frescoes of a 15th century Byzantine chapel.

Though their arrival floods the forlorn church with new life, the film is forced to reconstruct the non-progress of the work up until the coming of winter, when the two famous icon painters - and astronomers - heading to the coast to hibernate.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΡΥΠΙΔΗΣ Γεννήθηκε το 1946 στη Θεσσαλονίκη. Παρακολούθησε μαθήματα ζωγραφικής στην Ακαδημία Τεχνών στο Άμστερνταμ και κινηματογράφου στην Ακαδημία Κινηματογράφου. Εργάστηκε ως σκηνοθέτης ντοκιμαντέρ στο Βερολίνο (SFB). Σκηνοθέτησε σχεδόν 100 ντοκιμαντέρ για την ελληνική τηλεόραση. Δημοσίευσε άρθρα και διηγήματα σε περιοδικά και εφημερίδες. Διετέλεσε πρόεδρος του Δ.Σ. της Εταιρίας Ελλήνων Σκηνοθετών (ΕΕΣ) για δύο χρόνια (1988-90). Η μικρού μήκους ταινία του **Θεόφιλος, ο ζωγράφος** πήρε το α' βραβείο στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης. Η πρώτη ταινία του μεγάλου μήκους (**Επικίνδυνο παιχνίδι**) πήρε το βραβείο της Ένωσης Κριτικών και η δεύτερη (**Στη σκιά του φόβου**) τιμήθηκε με 6 βραβεία στο Φεστιβάλ της Θεσσαλονίκης, με το κρατικό βραβείο καλύτερης ταινίας και σκηνοθεσίας ισότιμα με το **Τοπίο στην ομίχλη** του Θόδωρου Αγγελόπουλου και με το βραβείο καλύτερης σκηνοθεσίας στο Διεθνές Κινηματογραφικό Φεστιβάλ Τεχεράνης το 1991. Προετοιμάζει την ταινία του **Το χαμόγελο του τίγρη**.

GEORGE KARIPIDIS He was born in Thessaloniki in 1946. He attended Art School in Amsterdam and the Academy of Film. He directed documentaries in Berlin (SFB). He directed more than a hundred documentaries for Greek Television. He published articles and short stories. For two years he was the president of the Society of Greek Filmmakers. His short film **Theofilos, The Painter** won the first award in the Thessaloniki Film Festival. His first feature **Dangerous Game** was awarded by the Society of Greek Filmcritics. His second feature (**In the Shadow of Fear**) won 6 prizes in Thessaloniki Film Festival. He also shared the state award for best picture and best direction (with Theo Angelopoulos and won the best direction prize in the International Festival of Tehran (1991). He is working on a new film (**The Smile of the Tiger**).

	<i>Οι Μάγισσες</i>	<i>The Witches</i>	(TV film)
	<i>Κρόιτσαπεργκ,</i>	<i>Last Station,</i>	
	<i>τελευταίος σταθμός</i>	<i>Kreutzberg</i>	(short)
	<i>Θεόφιλος, ο ζωγράφος</i>	<i>Theofilos, the Painter</i>	(short)
1982	<i>Επικίνδυνο παιχνίδι</i>	<i>Dangerous Game</i>	
1987	<i>Στη σκιά του φόβου</i>	<i>In the Shadow of Fear</i>	
1992	<i>Το πεθαμένο λικέρ</i>	<i>The Dead Liquer</i>	

Το **Πεθαμένο Λικέρ** αφηγείται ένα ερωτικό θανατερό παιχνίδι τριών παιδιών στην Κυψέλη, στο τέλος της δεκαετίας του '50. Ένα παιχνίδι που συνεχίζεται και στην υπόλοιπη ζωή τους, καθοριστικό για τη συναισθηματική τους αγωγή. Μέσα στην αστική ατμόσφαιρα του σπιτιού τους αναπτύσσεται ο ανταγωνισμός στον έρωτα και η διεκδίκηση του μεγαλύτερου δυνατού μεριτικού από την έπαρση που διακατέχει τα προεφηβικά χρόνια. Τα αντικείμενα, η Κυψέλη, τα πρόσωπα και οι ήχοι μεγαθύνονται με τους κανόνες του παιχνιδιού των τριών παιδιών, κανόνες γεμάτους φόβου και πάθους. Τα παιχνίδια, όμως, δεν έχουν ανθρώπινη λογική. Είναι εκδικητικά από τη μαγική τους φύση, γιατί διαιωνίζονται μέσα από τα λάθη και τις αδυναμίες των παικτών τους.

ΤΟ ΠΕΘΑΜΕΝΟ ΛΙΚΕΡ

THE DEAD LIQUER

This is the story of a deadly game three children play. Set in Athens by the end of the fifties, it is a game crucial for the children's emotional upbringing and will continue for the rest of their lives.

In the bourgeois atmosphere of their home flourish rivalry for love and the claim of the biggest possible share of the arrogance of adolescence. The objects, the neighborhood, the faces and the sounds are full of fear and passion.

Games, however, are beyond reason. By virtue of their magical nature they are vindictive because they survive for ever through their players' mistakes and weaknesses.

TO PETHAMENO LIKER

GREECE

Ελλάδα 35mm χρώμα 91' 1992
Greece 35mm color 91' 1992
Σενάριο/Director: Γιώργος Καρυπίδης/George Karipidis. **Σενάριο/Screenplay:** Γιάννης Ξανθογιάννης/Giannis Xanthoulis. **Φωτογραφία/Cinematography:** Ανδρέας Ξανθός/Andreas Sinanos. **Ήχος/Sound:** Νίκος Παπαδημητρίου/Nikos Papadimitriou. **Μοντάζ/Editing:** Παύλος Φιλίππου/Pavlos Filippou. **Μουσική/Music:** Νίκος Κιτσουργός/Nikos Kizouros, **Καλλιτεχνική Διεύθυνση/Art Direction:** Μιχαήλ Σδούγκος/Michalis Sdougos, **Διανομή/Cast:** Μπέτυ Λιλιανού/Betty Livanou, Κώστας και Γιάννης Καρύπιδης/Kostas and John Karabelas, **Παραγωγός/Producer:** Λουκία Ρικιάκη/Loukia Rikaki.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΟ ΤΜΗΜΑ
INFORMATIVE SECTION

Η Μαρία Μαυρίκου γεννήθηκε και μεγάλωσε στη Σκύρο. Μετά το Γυμνάσιο στην Αθήνα, έφυγε με υποτροφία για σπουδές στην Αμερική. Σπούδασε Λογοτεχνία, Αρχαιολογία (ΜΑΣΤΕΡ) και κινηματογράφο στο Πανεπιστήμιο της Καλιφόρνιας στο Λος Άντζελες (UCLA). Το 1978 επιστρέφει στην Ελλάδα και από τότε έχει γράψει και σκηνοθετήσει πενήντα ντοκιμαντέρ για την Ελληνική τηλεόραση, Υπουργεία ή άλλους οργανισμούς. Τα θέματα τους είναι γύρω από την Βυζαντινή Τέχνη, Τον Ελληνικό Παραδοσιακό Πολιτισμό, Την Ζωή στα νησιά του Αιγαίου καθώς και πορτραίτα απλών ανθρώπων. Το πρώτο της φιλμ με τίτλο **Σκυριανός Γάμος** πήρε παμψηφεί το πρώτο βραβείο στο φεστιβάλ Θεσσαλονίκης το 1978. Οι ταινίες της Μαρίας Μαυρίκου έχουν αντιπροσωπεύσει την Ελλάδα σε διεθνή φεστιβάλ και έχουν διακριθεί. (Μόσχα 1979, Αργυρό βραβείο, Βαλκανικό φεστιβάλ κινηματογράφου Κων/πολη 1981, Παλέρμο Σικελίας, Αργυρό βραβείο 1984). Πολλά ξένα τηλεοπτικά κανάλια έχουν αγοράσει ταινίες της. Εκτός της Ελλάδας, η Μαρία Μαυρίκου έχει κάνει ταινίες για το NBC της Αφρικής, στην Κένυα και Αυστραλία.

Maria Mavrikou was born in the island of Skyros, Greece. After High School in Athens she went, (on a scholarship program), for studies in U.S.A. She studied literature archaeology (M.A.) and film at the University of Calif Los angeles (U.C.L.A.) In 1978 she returns to Greece, and since then she has written and directed fifty (50) documentary film for Greek T.V., Byzantine Art, Aegean island life, portraits of simple people etc. Her first film **Skyros Wedding**, got by unanimous vote, the first award in the 1978 Thessaloniki Film Festival. Marias Mavrikou films, have represented Greece at international film festivals and got distinctions. (Among them in Moscow silver award 1979, Balkan Film Festival, constantinople 1981 silver award Palermo 1984. Many foreign T.V. Stations have bought he films. Besides Greece, Maria Mavrikou has done films in U.S.S. (for N.B.C.), Kenya and Australia.

ALBANIA VIMATA ΣΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
GREECE

Ενα συγκλονιστικό οδοιπορικό σε μιά ξεχασμένη γωνιά της Ευρώπης του 1992. Την Αλβανία, τη χώρα που μοιάζει να ξεκόλλησε από κάποιον άλλον πλανήτη. Την Αλβανία της πείνας και της εξαθλίωσης, με πολλές δυσκολίες και κινδύνους ταξίδεψε το συνεργείο τρεις φορές σ' ολόκληρη τη χώρα και κατέγραψε τα πρώτα ελεύθερα Χριστουγεννα, δραματικές συνεντεύξεις του Προέδρου Berisha και απλών ανθρώπων πριν τις εκλογές του Μάρτη. Τραγικές συνθήκες διαβίωσης. Ξεκινώντας από τον Ορθόδοξο Νότο όπου σε πληγώνει ο Ελληνικός πολιτισμός έως πάνω το Βορρά που ζουν καθολικοί και Μουσουλμάνοι οι συνθήκες ζωής κοινές πρωτόγονες. Στο Νότο βγάζουν το λάδι πατώντας τις ελιές σαν σταφύλια... Ενώ στο Βορρά οι γυναίκες οργώνουν σάββοντα γιατί δεν υπάρχει ούτε αλέτρι.

ALBANIA ΒΗΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ALBANIA STEPS INTO FREEDOM

A shocking trip to a poverty stricken country in 1992 Europe. To the land of desperation. That is Albania today, due to 45 years of isolation by Enver Hotza regine Albania seems to be from another planet. The crew travelled with great difficulties through out the whole country and filmed unique scenes that look as they come from the past. We filmed the free Christmas as well as dramatic interviews by president S. Berisha and simple people just before the March elections. Starting from Orthodox South where Greek Civilization left its stamp with magnificent Theaters and Temples and going up North where the Moslem an Catholics live, the condition are common for all. Primitive and difficult. Women plow by digging due to the absence of animals and (of course) tracteurs... And in places in South because of no olive mills, they get the oil by pressing the olives with their feet like grapes!...

ΜΑΣ 16χλ. χρώμα, 78' 1992
 ΕΓΧΕ 16mm, color, 78' 1992
 παραγωγός/Producer: Μαρία Μαυρίκου/Maria Mavrikou, Σεναριογράφος/Writer: Μαρία Μαυρίκου/Maria Mavrikou, Μουσική/Music: Παραδοσιακή μουσική της Αλβανίας/Albanian Traditional sic. Φωτογραφία/Cinematographer: Ανδρέας Σινάνας/Andreas Sinanos, Ilyr Kasneci, Ηχολόγος/Engineer: Bardhyl Xhani, Μοντέρ/Editor: Νώντας Σαρλής/Nontas Sarlis

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ Το 1980 τελειώνει τις σπουδές του στην κινηματογραφική ακαδημία του Βερολίνου κάνοντας την πρώτη μικρού μήκους ταινία **In Mitten** 16μμ, 12'

Δουλεύει σαν βοηθός σε εμπορικές ταινίες και σήριαλ της τηλεόρασης όπως: **Μεγεθύνσεις, Άγηση Γραμμή, Πολιτιστική Αποκέντρωση.**

Κάνει διεύθυνση παραγωγής, στο σήριαλ της ΕΡΤ2 **Χριστιανικό Παρθενοναγέο**, της Έλλης Αλεξίου καθώς και την δεύτερη μικρού μήκους ταινία **Είνα κεφάτος** 16μμ διάρκειας 25'

Σκηνοθετεί το ντοκιμαντέρ **Ελευσίνα**, παραγωγή Τάσου Φαρά, γιά ΕΡΤ2.

Κάνει την τρίτη μικρού μήκους ταινία **Μια Κυριακή** που παρουσιάστηκε στο διεγωνιστικό τμήμα του 25ου Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης και εργάζεται ως μοντέρ.

Το 1986 κάνει την τέταρτη ταινία μικρού μήκους με τίτλο **Φλου**, διάρκειας 29ου, που παρουσιάστηκε στο 27ο φεστιβάλ Θεσσαλονίκης και συμμετείχε στο φεστιβάλ ταινιών μικρού μήκους του Δ. Βερολίνου. Για την ίδια ταινία πήρε τον επόμενο χρόνο **Κρατικό Βραβείο.**

Από το 1987 και για τα δύο επόμενα χρόνια είναι σκηνοθέτης και παραγωγός της εβδομαδιαίας εκπομπής **Εικόνες από την Ελλάδα**, και του ντοκιμαντέρ **Φθινοπωρινή Ελλάδα** που προβάλλεται αυτόν τον καιρό από την ΕΤ1. Γράφει το σενάριο της μεγάλου μήκους ταινίας: **Στο ύψος της χαράμαδας** και συνεργάζεται με την εταιρία **Ξένιος Ζεύς** σαν σκηνοθέτης.

YANNIS PARASKEVOPOULOS He graduated from the Berlin film Academy in 1980 with the short film **In Mitten**. He worked as an assistant in various TV films and produces a TV series in 1982. After a number of short films as a director and/or editor he works for the ET1 channel. In 1990 he writes the screenplay for his feature.

TO IPSOS TIS CHARAMADAS
GREECE

Ελλάς 35χλ. 130' 1992
Greece 35mm color 130' 1992

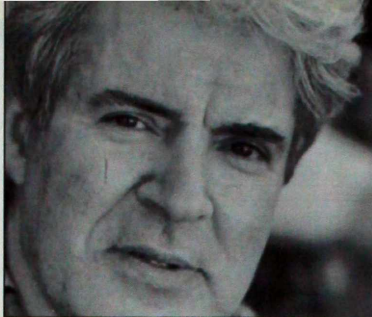
Σενάριο, Σκηνοθεσία/Screenplay, Director: Γιάννης Παρασκευόπουλος/Yiannis Paraskevoopoulos, **Φωτογραφία/Cinematography:** Δημήτρης Κούκας/Dimitris Koukas, **Ήχος/Sound:** Δημήτρης Γαλανόπουλος/Dimitris Galanopoulos, **Μοντάζ/Editing:** Γιάννης Παρασκευόπουλος/Yiannis Paraskevoopoulos, **Μουσική/Music:** Άλκις Παπαδόπουλος/Alkis Papadopoulos, Ιάκωβος Μανής/Iakovos Manis, **Σκηνικά/Sets:** Χριστίνα Σάββα/Christina Sava, **Κοστούμια/Costumes:** Μυρσίνη Σαμοθράκη/Mirsin Samothraki, **Διανομή/Cast:** Δ. Πετρόπουλος/D. Petropoulos, Θ. Κωνσταντινίδης/Th. Constantinidis, Β. Ρικουδής/V. Rikoudis, Ν. Νεφέλη/N. Nefeli, **Παραγωγή/Producer:** Γιάννης Παρασκευόπουλος/Yiannis Paraskevoopoulos.

ΕΛΛΑΔΑ 1998: Μετά την πτώση της κυβέρνησης Λεβέντη, που ανέβηκε στην εξουσία μ' ένα ριζοσπαστικό οικολογικό σχήμα, στη χώρα επικρατεί κομματικό και κατά συνέπεια εκλογικό χάος. Καθώς τα κόμματα διασπώνται και πολλαπλασιάζονται ταχύτατα, καθένα δεν κατορθώνει να πάρει την εξουσία. Το οικονομικό χάος, μόνιμη κληρονομιά κυβερνήσεων του παρελθόντος, οδηγεί τη χώρα σε κοινωνική αποσύνθεση. Οι «παπαράτσι», δραστηριότητες ενός καινούργιου τηλεοπτικού καναλιού, του «**ΧΑΡΑΜΑΔΑ TV**», που κληρονομεί την ακροαματικότητα και οι προσπάθειες ενός καινούργιου πολιτικού κόμματος, του «**NDSKP**», να ανεβάσει τη δημοτικότητα του, δυναμιτίζουν τις εξελίξεις. Όμως, ευτυχώς για τον τόπο, την τελική λύση κρατάει ένας ψυχίατρος.

ΣΤΟ ΥΨΟΣ ΤΗΣ ΧΑΡΑΜΑΔΑΣ

AT THE LEVEL OF HARAMADA TV

GREECE 1988: Following the downfall of the Leventis administration (who rose to power with a radical ecologic party), a partizan and therefore electoral chaos prevails in the country. Political parties split and multiply at a fast rate, but none is capable of seizing power. Economic chaos, as a permanent legacy of past governments, leads the country to social decay. Fuelling developments, are the «**parapazzi**» activities of «**HARAMADA TV**», a new television channel in search of viewers, and «**NDSKP**», a newly formed political party seeking supporters. Fortunately for the country, however, the final resolution rests in the hands of a psychiatrist...

ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΧΟΝΔΡΟΓΙΑΝΝΗΣ Σπούδασε σκηνοθεσία θεάτρου στη RADA, τη Βασιλική Ακαδημία Δραματικής Τέχνης του Λονδίνου, σκηνοθεσία τηλεόρασης στο Ίδρυμα Τόμσον και Ψυχολογία και Ιστορία της Τέχνης στο Πανεπιστήμιο του Λονδίνου. Εργάστηκε στο Τμήμα Θεάτρου του BBC, στο Βασιλικό Σαιξπηρικό Θίασο στο Stratford-on-Avon. Από το 1971 είναι υπάλληλος της ET-1. Έχει σκηνοθετήσει ένα μεγάλο αριθμό θεατρικών έργων, μουσικών προγραμμάτων και ντοκιμαντέρ. Έχει επίσης σκηνοθετήσει στο ελεύθερο θέατρο.

STAMATIS HONDROYIANNIS He studied theater direction at the Royal Academy of Dramatic Art, television direction at the Thomson Foundation and Psychology - Art History in London University. He worked in the Theater Department of the BBC in Royal Shakespeare Company in Stratford-on-Avon. Since 1971 he works for Channel 1 of the Greek Television (ET-1) he has directed a great number of TV plays, music shows and documentaries. He has also directed theater productions.

1992 Σιωπήτριο Song of Silence

SIOPITIRIO
GREECE

ΕΥΡΑΣ 16χλ. χρώμα 135' 1992
Greece 16mm color 135' 1992

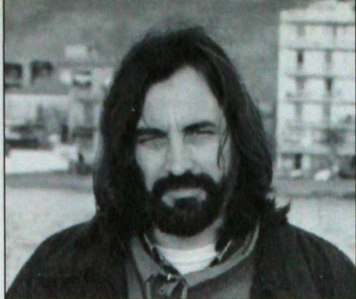
Σενάριο, Σκηνοθεσία/Screenplay, Director: Σταμάτης Χονδρογιαννης/Stamatīs Hondroyiannis, Φωτογραφία/Cinematography: Σπύρακος Δανάλης/Syrakos Danalis, Καλλιτεχνική Διεύθυνση/Art Direction: Μαρία Κόκκου/Maria Kokkou, Ήχος/Sound: Νίκος Πλυσιώτης/Nikos Plikiotis, Μοντάζ/Editing: Γιώργος Γκοτζογιαννης/George Gotzoyiannis, Διανομή/Cast: Γιώργος Χαραλαμπίδης/George Haralambidis, Έρσι Μαλικένζου/Ersi Malikenzou, Αλεξάνδρα Παυλίδου/Alexandra Pavlidou, Χρήστος Αβραμούδης/Christos Avramoudas, Παραγωγή/Production: ETT (ERT).

Ο Στάθης, ένας μεσήλικας, ζει με την οικογένειά του σε μια μικρή επαρχιακή πόλη. Η ζωή του δεν είναι τίποτ' άλλο από ρουτίνα. Ο Στάθης ερωτεύεται απελπισμένα ένα κορίτσι δεκαοχτώ χρονών. Η πόλη είναι μικρή, η κοινωνία αυστηρή και δεν μπορεί να ικανοποιήσει αυτόν τον πόθο. Πείθει λοιπόν τον εικοσάχρονο γιο του Δημήτρη να παντρευτεί την κοπέλα. Είναι ίσως ο μόνος τρόπος για να την πλησιάσει. Η γυναίκα του Στάθη διαισθάνεται την κρυφή αιτία αυτού του γάμου, αλλά ελπίζει πως οι υποψίες της δεν είναι αληθινές. Ο γάμος γίνεται και μοιάζει ευτυχισμένος μέχρι που ο Δημήτρης πάει στρατιώτης. Ο Στάθης βιάζει τη νύφη του και την αναγκάζει σε δεσμό. Ώσπου μια μέρα, από ένα τυχαίο συμβάν, η γυναίκα του μαθαίνει την αλήθεια. Είναι οι μέρες του Πάσχα. Ο Δημήτρης φθάνει με άδεια στο σπίτι του και ακούει απ' έξω τι συμβαίνει. Χωρίς κανείς να τον αντιληφθεί, επιστρέφει στη μονάδα του και, στη σκοπιά, θα θέσει τέγμα στη ζωή του.

ΣΙΩΠΗΤΗΡΙΟ

SONG OF SILENCE

Stathis, a middle aged man, lives with his family in a small provincial town. His life is nothing but routine. Stathis falls in love with an eighteen year old girl. The town is too small, the society too strict, his passion has no hope of ever being fulfilled. He pleads with his 20 year old son, Dimitri, to marry the girl. This might be the only way to get to her. His wife suspects his motives but hopes her suspicions are unfounded. The wedding takes place and it seems to be a happy match. Then Dimitris is drafted. Stathis rapes his daughter-in law and forces her to remain involved with him blackmailing her constantly. But one day an insignificant event reveals the truth to his wife. It is during Easter week. Dimitris has leave to come home. He arrives in front of his house only to overhear the truth. He retreats quietly and returns to his unit. There at his sentry post he takes his own life.

Ο **Δημήτρης Τράγγαλος** γεννήθηκε το 1951 στην Ελάτεια της επαρχίας Λοκρίδας.

Σπούδασε μαθηματικός στη Φυσικομαθηματική Σχολή του Πανεπιστημίου της Πάτρας και σκηνοθεσία κινηματογράφου στη Σχολή Κινηματογράφου του Λυκούργου Σταυράκου.

Εργάστηκε για λίγο ως μαθηματικός, αλλά γρήγορα εγκατέλειψε τα μαθηματικά για τον κινηματογράφο. Στο χώρο του κινηματογράφου είναι γνωστός ως δημιουργός κινουμένων σχεδίων. Εργάζεται ως μοντέρ στο κινηματογραφικό τμήμα της ΕΤ1, ενώ παράλληλα διδάσκει μοντάζ, φωτογραφία και κινούμενο σχέδιο στη Σχολή Σταυράκου. Το **Σημαντικότερο Παιχνίδι** είναι η πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία με υπόθεση.

Dimitris Tringalos was born in 1951 in Elatia (Lokrida). He studied mathematics at the University of Patras. Afterwards he graduated from the Stavrakos Film School as a director.

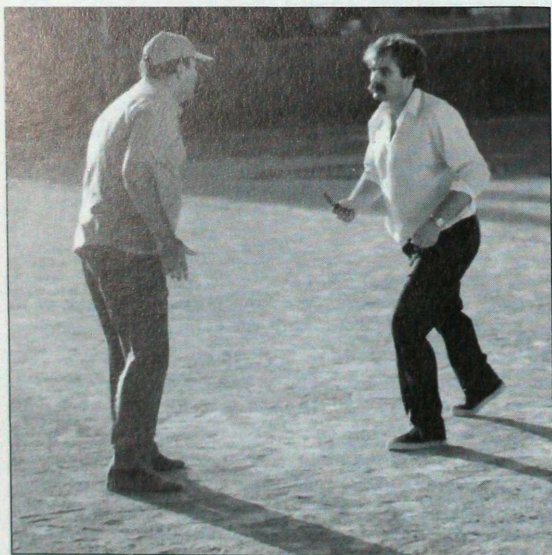
For a short period of time he worked as a teacher of mathematics, but soon he quit this job.

He is mostly known as a creator of animation. He's been also working as an editor in ET1 for the last 5 years. Furthermore he's been teaching photography, editing and animation in the Stavrakos Film School. **The most important Game** is his first feature.

1992 *Το σημαντικότερο παιχνίδι*
The Most Important Game

TO SIMANTIKOTERO PECHNIDI

GREECE

Ελλάς 16χλ. χρώμα 70' 1992
Greece 16mm color 70' 1992

Σενάριο, Σκηνοθεσία/Screenplay, Director: Δημήτρης Τράγγαλος/Dimitris Tringalos, **Φωτογραφία/Cinematography:** Ηλίας Κωνσταντακόπουλος/Ilias Konstantakopoulos, Χρήστος Ασημακόπουλος/Christos Asimakopoulos, **Ήχος/Sound:** Γιώργος Κωνσταντινόπουλος/Giorgos Konstantinopoulos, **Μοντάζ/Editing:** Δημήτρης Τράγγαλος/Dimitris Tringalos, **Μουσική/Music:** Γιώργος Κουρμούζας/Giorgos Kourmouzas, **Διανομή/Cast:** Βαγγέλης Καζάν/Vangelis Kazan, Γιώτα Φέστα/Yiota Festa, Βαγγέλης Μόσχος/Vangelis Moschos, Δημήτρης Μπουσμπουρας/Dimitris Bousbouras, **Παραγωγός/Producer:** Δημήτρης Τράγγαλος/Dimitris Tringalos.

Η ταινία είναι το ρεπορτάζ μιας νεαρής δημοσιογράφου για την ελληνική επαρχία, με αφορμή κάποιες αρχαιολογικές ανασκαφές.

Μέσα από αυτό βλέπουμε τη σύγχρονη ελληνική επαρχία, ενώ ταυτόχρονα παρακολουθούμε το τελευταίο τρίμηνο της ζωής του Προέδρου ενός χωριού και Προέδρου της ποδοσφαιρικής ομάδας. Ένας νεαρός αγρότης, θιγμένος από τις ανασκαφές που γίνονται στη γη του, «κληρονομιά από τον πατέρα του», μαχαιρώνει τον Πρόεδρο σε επεισόδια κατά τη διάρκεια ενός ποδοσφαιρικού αγώνα, του **Σημαντικότερου παιχνιδιού** για το τοπικό πρωτάθλημα.

ΤΟ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ

THE MOST IMPORTANT GAME

The film is the report of a young journalist motivated by an archaeological excavation somewhere in the Greek province.

Through her story we discover life there. We also observe the man who is at the same time president of the village and of the local football team during the last 3 days of his life. A young farmer irked by the excavation in his own land, «an inheritance from his father» will finally stab the president during a football match, the **Most Important Game**.

μωναί

μυστικό

*η αποψη στο χώρο
της διαδικασιών*

Σκοπού 12 - Σαράντα Εκκλησιές

Τηλ. 20 90 23

NEOI OPIZONTEΣ

NEW HORIZONS

Οι «Νέοι Ορίζοντες», το Πληροφοριακό Τμήμα του φεστιβάλ, ανέλαβε να μεταφέρει στο κοινό, μέσα από τις 45 ταινίες του προγράμματός του, τις πιο σύγχρονες τάσεις και κατευθύνσεις της πρόσφατης παγκόσμιας παραγωγής.

Η επιλογή ανάμεσα στις πιο αξιόλογες παραγωγές της χρονιάς, χαρακτηρίζεται από την έρευνα και γενικά από τα ανανεωτικά στοιχεία που καθορίζουν τη συνεχή εξέλιξη της κινηματογραφικής τεχνικής. Σκοπός του προγράμματος είναι να τονιστεί αυτό το μέρος της παραγωγής, που ξεχωρίζει σαν έκφραση θαρραλέας αναζήτησης, σαν άρνηση στη συγκατάβαση και τα στενά όρια του εμπορικού κινηματογράφου. Εκεί λοιπόν που ο κινηματογράφος επωμίζεται την πληροφόρηση, την πολιτισμική εξέλιξη αλλά και την κατοχύρωση των πολιτιστικών χαρακτηριστικών, εκεί συγκεντρώθηκε το ενδιαφέρον για την επιλογή των ταινιών που παρουσιάζονται.

Η ανανέωση ως κυρίαρχο στοιχείο έχει βαθύτατες ρίζες στην παράδοση. Από τον Abel Gance ως τον Bunuel, από τη Maya Deren ως τον Eisenstein, ο κινηματογράφος αντανάκλα την ανανέωση μέσα από το έργο σκηνοθετών που αντιστάθηκαν στα καθιερωμένα. Στα πρότυπα αυτών, νέες γενιές δημιουργών προσθέτουν την παρουσία τους προτείνοντας απόψεις άμεσα συνδεδεμένες με την ανθρώπινη εμπειρία, συχνά προκαλώντας τα όποια ιδεολογικά και αισθητικά κατεστημένα.

Σ' αυτό το πνεύμα, κοινά στοιχεία επαφής συνδέουν σκηνοθέτες από διαφορετικά γεωγραφικά πλάτη. Η σειρά για το «Νέο Ρωσικό Κινηματογράφο», τ' αφιερώματα στο έργο του Abbas Kiarostami από το Ιράν και του Atom Egoyan από τον Καναδά καθώς και η πρόσφατη δουλειά των Aki Kaurismaki, Mario Martone, Jim Jarmusch, Istvan Szabo, Daniel Schmid ή Olivier Assayas μεταξύ άλλων, συμπληρώνουν το πρόγραμμα. Η ιδιαιτερότητα του καθενός συνθέτει ένα μωσαϊκό, ένα πανόραμα που καθορίζει όχι μόνο το παρόν αλλά και το μέλλον της κινηματογραφικής τέχνης.

Δημήτρης Εϊπίδης - Θρασύβουλος Γιατίσιος

"New Horizons" is the Festival's Informative section aimed at presenting to the public, through forty-five films featured in its programmes, the latest tendencies and directions of recent international film production.

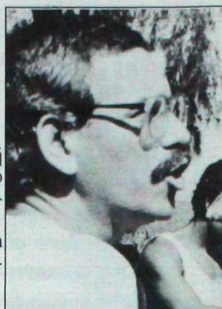
The films to be presented are selected among the most important independent productions of this year. They are chosen on criteria of innovation and research promoting those qualities which further advance the evolution of cinematic art. One of our main objectives is to present to the public that part of international production that remains different through the exploration of the medium's creative possibilities and its rejection of those limitations imposed by commercial filmmaking. Our interest is focused on those areas where cinema becomes a means of information and also plays a role exploring issues of cultural and creative change in our society.

Innovation as a dominant element in the arts is deeply rooted in tradition. It is reflected in the work of such diverse directors as Abel Gance, or Bunuel, Maya Deren or Eisenstein and many more whose films reflect those progressive elements that successfully defy the commonplace. Following on their paths, a new generation of filmmakers are making their presence felt, projecting views directly linked to the human experience while challenging what often is accepted as the established order in their art.

In this spirit, directors of different latitudes are brought together on common ground. The series on the "New Russian Cinema" as well as the tributes to the Iranian director Abbas Kiarostami and the Canadian Atom Egoyan will complete the programme which also includes the latest work by such reknown directors as Aki Kaurismaki, Jim Jarmusch, Istvan Szabo, Daniel Schmid, Kira Muratova and Olivier Assayas, among many more.

Each one's singularity of point of view fits into a mosaic. They, together with a great number of talented newcomers, form a panorama representing not only the present but also the future of cinematic art.

Dimitri Eipides - Thrassyvoulos Giatsios.

ΧΕΡΑΡΝΤΟ ΤΣΙΧΟΝΑ: Σπούδασε λογοτεχνία και αγγλική γλώσσα στο πανεπιστήμιο της Αβάνα. Εργάστηκε στο ICAIC και δημοσίευσε άρθρα για τον κουβανέζικο και διεθνή κινηματογράφο σε πολλές εκδόσεις. Το 1984 σκηνοθέτησε ένα ντοκιμαντέρ (*Una vida para dos*). Τα *Αξιολάτρευτα ψέματα* είναι η πρώτη του ταινία.

GERARDO CHIJONA: He studied literature and English at the University of Havana. He worked at ICAIC while publishing articles on Cuban and international cinema in various publications. In 1984 he directed a documentary film (*Una vida para dos*). *Adorable Lies* is his first feature film.

Κούβα 35 χιλ. χρώμα 108' 1991
Cuba 35 mm color, 108' 1991

Σκηνοθεσία/Director: Gerardo Chijona, **Σενάριο/Screenplay:** Senel Paz από ιδέα του/from an idea by Gerardo Chijona, **Φωτογραφία/Cinematography:** Julio Valdés, **Μοντάζ/Editing:** Jorge Abello, **Ήχος/Sound:** Carlos Fernández, **Μουσική/Music:** Edesio Alejandro, Gerardo García, **Διανομή/Cast:** Isabel Santos, Luis Alberto García, Mirtha Ibarra, Thais Valdés. **Παραγωγός/Producer:** Evelio Delgado, **Παραγωγή/Production Co:** ICAIC/Television Espanola, **Παγκόσμια εκμετάλλευση/World Sales:** RTVE-Dirección de Operaciones Comerciales, Calle Gobelias, 35-37 La Florida, 28023 Madrid, Espana. Tel.: (341)5817981. Fax: (341) 372-8827.

FILMOGRAPHY - ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

1984 *Una vida para dos*
1991 *Adorable Lies*

ADORABLES MENTIRAS

Ο Χόρχε Λουίς είναι νέος, παντρεμένος και άνεργος. Από την ανιαρή γκριζάδα της ζωής του τον βγάζει μόνο το όνειρό του να γίνει σεναριογράφος και σκηνοθέτης. Στην προεμέρα μιας ταινίας γνωρίζει το σκηνοθέτη που του κάνει μια πρόταση να του γράψει «κάτι μικρό» και στη φαντασία του το όνειρό του έχει κιόλας πραγματοποιηθεί. Κι έτσι όταν γοητεύεται από την όμορφη Σίσσυ της παρουσιάζεται σαν επαγγελματίας σκηνοθέτης που ψάχνει μια ερασιτέχνη ηθοποιό. Όμως κι αυτή έχει τις δικές της φαντασιώσεις να προβάλλει. Με ιδιαίτερη ευχαρίστηση και οι δυο πιάνονται σ' έναν ιστό από «αξιολάτρευτα ψέματα». Η σχέση τους είναι η ερωτική ιστορία δυο ανθρώπων που απέχουν πολύ μακριά από τους αληθινούς εαυτούς τους, τους γάμους τους και τις ευθύνες της καθημερινής τους πραγματικότητας.

Βλέποντας με ειρωνία το μελόδραμα δύο ανθρώπων που διαχάζονται ανάμεσα στην πραγματικότητα και τη φαντασίωση, ο Τσιχόνα σκηνοθετεί μια διαφορετική ιστορία αγάπης με την πληθωρική εξωφρενική και μαγευτική ενέργεια της κουβανέζικης σάτιρας.

ΑΞΙΟΛΑΤΡΕΥΤΑ ΨΕΜΑΤΑ

CUBA ADORABLE LIES

Jorge Luis is young, married and unemployed. Only his dream to become a screenwriter and director cures him from the grey boredom of his life. In his mind this dream has already been fulfilled when after a premiere film screening he meets the director who asks him to write something. So when he meets the charming Sissy he introduces himself as a professional filmmaker searching for an amateur actress just like her. She too has been living in her own fantasies of screen fame. Both of them are tangled in a web of «aborable lies», living the love affair of two persons completely different from their real selves, their marriages, their everyday responsibilities they are running away from...

Chijona watches with amused irony the melodrama of yet another couple torn between reality and fantasy. He films this ambivalent love story with the exuberant, outrageous and energetic magic of Cuban (satirical) cinema.

ΚΛΑΡΑ ΛΟ: Γεννήθηκε στο Μακάο και σπούδασε στο Χονγκ-Κονγκ αγγλική φιλολογία. Το 1978 άρχισε να εργάζεται στην τηλεόραση σαν βοηθός παραγωγής και μετά σαν σκηνοθέτις. Από το 1982 ως το 1985 φοίτησε στο National Film and Television School στην Αγγλία όπου ολοκλήρωσε την πρώτη της ταινία που διακρίθηκε στο φεστιβάλ του Σικάγου. Το 1985, επέστρεψε στο Χονγκ-Κονγκ συνέχισε να εργάζεται για την τηλεόραση ενώ συγχρόνως ετοιμάζε το σενάριο της πρώτης παραγωγής μεγάλου μήκους, **To The Other Half and the Other Half** (Το έτερον ήμισι και το έτερον ήμισι) ασχολείται με τα προβλήματα των ζευγαριών που πρέπει να χωρίσουν για να μεταναστεύσουν. Έκανε εντύπωση και παίχτηκε σε φεστιβάλ. Η δεύτερη ταινία της (**The Reincarnation of the Golden Lotus**, Η μετεναρχώση του χρυσαφένιου λωτού) παίχτηκε στο εμπορικό κύκλωμα στις ΗΠΑ. Η τρίτη ταινία της (**Farewell, China** Αποχαιρετισμός στην Κίνα) παίχτηκε σε πολλά φεστιβάλ και διακρίθηκε με ειδικό βραβείο της κριτικής επιτροπής στο Τορίνο και με τέσσερα βραβεία στο Golden Horse Film Festival. Το φθινοπωρινό φεγγάρι είναι η τέταρτη ταινία της.

CLARA LAW: Born in Macau. Studies English literature in Hong Kong. Started work as a T.V. production assistant in 1978 then became a director. She studied at the National Film and Television School in England from 1982 till 1985 where she completed her first feature which won an award at the Chicago Film Festival. She returned to Hong Kong in 1985 and continued working for television developing at the same time the script for her first feature production, **The Other Half and the Other Half** which confronts the problems of couples who have to live apart due to emigration. It was selected for the Pan-pacific Festival in 1990. Her second film **The Reincarnation of Golden Lotus** was commercially released in the U.S. Her third film **Farewell China** was shown at many festivals and got the Special Jury Award in the Torino festival and four awards at the Golden Horse festival. Autumn Moon is her fourth film.

Χονγκ-Κονγκ/Ιαπωνία, 35 χιλ., χρώμα, 108', 1992
Hong-Kong/Japan 35 mm, color, 108' 1992

Σκηνοθεσία/Director: Clara Law, **Σενάριο/Screenplay:** Fong Ling Ching, **Παραγωγή/Producers:** Chara Law, Fong Ling Ching, **Φωτογραφία/Cinematography:** Tony Leung, **Μουσική/Music:** Lau Yee Tat, Tats, **Καλλιτεχνική Διεύθυνση/Art Direction:** Timmy Yip, **Μοντάζ/Editing:** Fong Ling Ching, **Διανομή/Cast:** Masatoshi Nagase, Li Pui Wai, Choi Siu Wan Maki Kiuchi, **Εκτέλεση παραγωγής/ Executive Producers:** Kohsuke Kuri, Kaizo Hayashi, **Παραγωγή και Παγκόσμια Εκμετάλλευση/Production and Worldsales:** TriA Films, 6A Duke str., GIF Kowloon Tong, Kowloon, Hong Kong, Tel: (852) 338 2722, Fax: (852) 338 1835. Right Staff Office Co Ltd., 31F, 2-26-20 Kitazawa, Setagaya-Ku, Tokyo 155, Japan. Tel: (81) 3-3485-2900 Fax: (81) 3-3485-3641

FILMOGRAPHY - ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

They Say the Moon is Fuller Here	1985	1989	The Reincarnation of the Golden Lotus
The Other Half and the OtherHalf	1988	1990	Farewell, China

ΚΙΟΥΥΕ

Κουρασμένοι από τη δουλειά και τη ζωή του στην Ιαπωνία, ο Τόκιο φτάνει στο Χονγκ-Κονγκ ελπίζοντας να βρει καλό φαί. Φιλμάρει τα πάντα με τη βιντεοκάμερά του και στο ψάρεμα γνωρίζει τη Βάι, ένα δεκαπεντάχρονο κορίτσι, που μένει στην πόλη με τη γάτα και τη γιαγιά της. Οι γονείς της βρίσκονται στον Καναδά. Προσπαθούν να εγκατασταθούν μόνιμα εκεί, να αγοράσουν σπίτι και να στείλουν το γιο τους στο πανεπιστήμιο.

Ύστερα ο Τόκιο πέφτει πάνω σε μια γιαπωνέζα που αποδεικνύεται αδελφή της πρώτης του ερωμένης. Κάνει έρωτα μαζί της αλλά δεν πηγαίνει στο δεύτερο ραντεβού τους. Όλο και περισσότερο τον ενδιαφέρει η μαγειρική της γιαγιάς και η αισθηματική ζωή της Βάι. Την ενθαρρύνει να βγει με το συμμαθητή της με τον οποίο είναι κρυφά ερωτευμένη. Εκείνη διατάζει γιατί αποφεύγει να δεσμευτεί αφού πρόκειται να μεταναστεύσει. Στο τέλος, όμως, πείθεται και βγαίνει με το αγόρι.

Ο Τόκιο προσέχει την άρρωστη γιαγιά, όταν η Βάι πάει εκδρομή με το φίλο της σε κάποιο νησί. Ανακαλύπτει το μυστικό της μαγειρικής της και ότι η γιαγιά ήξερε πως ο πατέρας της Βάι δεν πρόκειται να την πάρει ποτέ στον Καναδά.

ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΟ ΦΕΓΓΑΡΙ

HONG KONG/JAPAN AUTUMN MOON

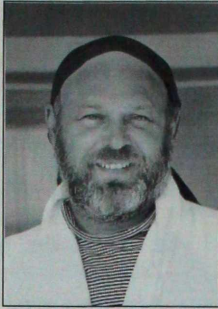
Tired from working and living in Japan Tokio comes to Hong Kong, looking for good food. He films everything with his video camera and while fishing he meets Wai, a fifteen year old girl who lives in the city with her grandmother and cat. Her parents are in Canada in an effort to settle there, buy a house and send their son to the University.

Then Tokio encounters a Japanese woman who turns out to be his first lovers's sister. He makes love with her and arranges to see her again but doesn't show up. He is more interested in Wai's love life and her grandmother's cooking. He encourages Wai to go out with the boy from school she's in love with. She is reluctant, with view to moving abroad, but in the end she gives in and goes out with him.

Wai goes away to an island for a night, with her boyfriend, while Tokio looks after her grandmother who is ill. He discovers the secret to her cooking and that she has known all along Wai's father is not taking her to Canada.

Το έργο του φωτογράφου και σκηνοθέτη **ΜΠΡΟΥΣ ΓΟΥΕΜΠΕΡ** είναι παγκόσμια γνωστό. Φωτογραφίες του που δημοσιεύτηκαν πρώτα σε περιοδικά όπως το **Life**, το **Interview** ή το **Rolling Stone** έκαναν το γύρο του κόσμου. Πολλές εκθέσεις του έργου του φιλοξενήθηκαν σε μουσεία και γκαλερί. Μια μόνιμη συλλογή με φωτογραφίες του εκτίθεται στο Victoria and Albert Μουσείο του Λονδίνου και στο Τμήμα Φωτογραφίας της Πόλης του Παρισιού.

Όταν το 1986 έγραψε και σκηνοθέτησε μια σειρά από πέντε βινιέτες για ιταλικά ρούχα πήρε το βραβείο καλύτερης διαφήμισης στις Κάννες. Το περιοδικό **Music Week** απένευσε το 1991 το βραβείο καλύτερου βίντεο-κλιπ στο βίντεο που σκηνοθέτησε ο Γουέμπερ για τους Pet Shop Boys. Γύρισε επίσης βίντεο-κλιπ για τον Chris Isaac και διαφημίσεις για τη Ρέβλον και τον Κάλβιν Κλάιν.

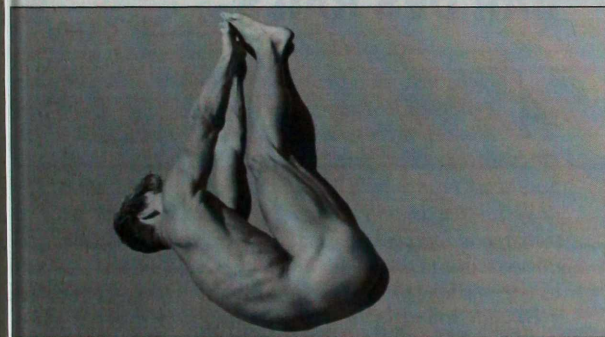
Η πρώτη ταινία του (**Broken Noses**), με θέμα τον μποξέρ Αντι Μίνσκερ, παίχτηκε με επιτυχία στην Ευρώπη και την Αμερική και πήρε το βραβείο καλύτερου ντοκιμαντέρ της Παγκόσμιας Συνομοσπονδίας Ντοκιμαντέρ. Το ίδιο βραβείο πήρε και η δεύτερη ταινία του **Let's Get Lost**, με θέμα τη ζωή του τζαζίστα Chet Baker. Προτάθηκε επίσης για Όσκαρ, βραβεύτηκε στη Βενετία από τους κριτικούς, όπως και από τους κριτικούς της Βοστώνης.

Η τελευταία του ταινία, που γυρίστηκε σαν μέρος ενός προσωπικού οδού του καλλιτέχνη, έχει ήδη προβληθεί σε πολλά φεστιβάλ.

BRUCE WEBER is an internationally acclaimed photographer and director. His photographs have appeared all over the world in magazines such as Rolling Stone, Life and Interview. His work has been exhibited in various museums and galleries. His photographs are represented in the permanent collection of London's Victoria and Albert Museum and in the photography division of the City of Paris.

A series of five filmed vignettes written and directed by him for an Italian clothing concern, took the prize for Best Commercial at Cannes in 1986. In 1991 the music video he directed for the Pet Shop Boys won Music Week's Video of the Year award. He has also directed a music video for Chris Isaac and commercials for Calvin Klein and Revlon.

His first film on Oregon Boxer Andy Minsker, **Broken Noses**, has been successfully shown in Europe and America and won the Intentional Documentary Association Award. The same award also went to his second film **Let's Get Lost**, on the life of jazz great Chet Baker. This film was nominated for an Academy Award and won the Critics' Award in the Venice Film Festival and a Best Documentary Award from the Boston Film Critics Association. His most recent film **Backyard Movie** was originally produced as part of his first one-artist show in Los Angeles and has already been shown in many festivals.

ΗΠΑ 35 χιλ. μαύρο-άσπρο/χρώμα 9' 1991
USA 35 mm Black and white/color 9' 1991.
Σενάριο, Σκηνοθεσία/Screenplay, Director: Bruce Weber,
Φωτογραφία/Cinematography: Jim Fealy, Jeff Preiss, Alvin Weber, Καλλιτεχνική Διεύθυνση/Art Direction: Sam Shahid, Μοντάζ/Editing: Angelo Correo, Marty Levinstein, Μουσική/Music: Primas Stefan and His Royal Tziganes, Διανομή/Cast: Ric Arrango, The Weber Family, Rowdy, Little Bear and Zoot, Παραγωγός/Producer: Nan Bush, Παραγωγή/Production: Little Bear Films.

FILMOGRAPHY - ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

1988 **Broken Noses** doc
1989 **Let's Get Lost** doc
1991 **Backyard Movie** short

Με καυστικό χιούμορ και ειρωνεία, ο Μπρους Γουέμπερ ξαναζεί τους νεανικούς του πόθους, τους εφηβικούς του έρωτες και την ακατανίκητη επιθυμία του να μοιάσει στον Κλιντ Ίστγουντ.

U.S.A.

BACKYARD MOVIE

In *Backyard Movie* Bruce Weber, with self-deprecating humor, relieves his youthful cravings, adolescent crushes and overwhelming desire to look like Clint Eastwood.

ΣΕΝΤΡΙΚ ΚΑΝ: Είκοσι έξι ετών, με το πτυχίο Deug Lettres et Cinema, ο Σέντρικ Καν πιστεύει ότι ο κινηματογράφος είναι μια προσπάθεια σύλληψης του απραγματοποίητου, της μαγείας των όντων. Έχει ήδη εργαστεί ως βοηθός σκηνοθέτη, μοντέρ και σεναριογράφος και έχει σκηνοθετήσει ένα βίντεο, μια ταινία μικρού μήκους σε 16 χιλ. και το **Bar des Rails**.

CEDRIC KHAN: Twenty-six years old with a diploma Deug Lettres et Cinema, Cédric Khan believes that the world of Cinema is an effort to capture the impossible, the magic of existence. He has already worked as assistant director, film editor and scriptwriter and has directed a video, a 16 mm short and **Bar des Rails**.

Γαλλία 35 χιλ. χρώμα 107' 1991
France 35 mm color 107' 1991

Σενάριο-Σκηνοθεσία/Screenplay-Director: Cédric Khan, **Φωτογραφία/Cinematography:** Antoine Roch, **Μοντάζ/Editing:** Emmanuelle Castro, **Ήχος/Sound:** Dominique Vieillard, Dominique Dalmasso, **Μουσική/Music:** Jimmy Oihid, Malka Family, Eddy Mitchell, Lenny Kravitz etc, **Σηηνικά/Sets:** Thierry François, **Κοστούμια/Costumes:** Monic Parelle, **Διανομή/Cast:** Fabienne Babe, Marc Vidal, Brigitte Roüan, Nicolas Ploux, Nathalie Richard, **Διεύθ. Παραγωγής/Production Managers:** Oury Milshtein, Sophie Barrat, **Παραγωγή/Production:** Titane, B.C. Films, USC/Mages, Centre National de la Cinématographie, Canalt, **Εκμετάλλευση/Distribution:** Pierre Grise Distribution 52, rue Charlot 75003 Paris, Tel.: 40279906.

FILMOGRAPHY - ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

- 1989 **Nadir.** (15', Βίντεο για ένα σοπράνο τραγουδιστή video for a soprano singer).
- 1990 **Les Derniers Heures du Millénaire** (8, 16)
- 1991 **Bar des Rails.**

Μια ευαίσθητη, ελκρινής και αληθινά νεανική ματιά στην πρώτη συνάντηση ενός εφήβου με τον έρωτα. Ζει μια ουδέτερη επαρχιακή ζωή σε μια ανώνυμη πόλη της νοτιοανατολικής Γαλλίας με τη μονόστρα μητέρα του Ζαν. Γεμίζει την καθημερινότητά του παρακολουθώντας έμμοια, αδιάκοπα, την όμορφη γειτόνισσά του Μαριόν που μένει απέναντί του με τη μικρή κόρη της και εργάζεται τρεις φορές την εβδομάδα σαν μπαγούμαν. Αδέξια και αρκετά δύσκολα την παρασύρει σε μια ερωτική σχέση που ούτε πραγματοποιεί τις εφηβικές του φαντασιώσεις ούτε τον λυτρώνει από την ανησυχία του. Και τελικά, παρ' όλη την αφοσίωση της Μαριόν στη σχέση αυτή, ο Ρισάρ θα την καταστρέψει. Με τη μηχανή στο χέρι, με αρκετούς ερασιτέχνες ηθοποιούς και με μια άμεση αυτοσχεδιαστική κινηματογράφιση, ένας νέος κινηματογραφιστής καταγράφει την αταξία και τους κραδασμούς της στιγμής όπου ο έρωτας εισβάλλει στη ζωή ενός εφήβου ανατρέποντας όλα τα δεδομένα, αλλάζοντας βαθιά τη σχέση του με την πραγματικότητα. Εφευρίσκει και κινηματογραφεί μια σειρά από εφήμερες και μαγικές στιγμές στη ζωή των προσώπων, που δε θα ξαναγυρίσουν ποτέ.

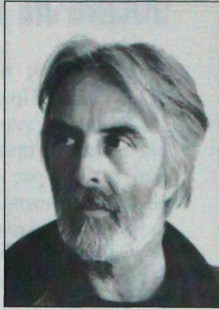
FRANCE

BAR DES RAILS

A sensitive, honest and truly youthful glance at a teenager's first encounter with love. There is nothing special about 16 year old Richard. He lives a neutral, rural existence in a nameless town of Southeast France with his mother Jean, a dressmaker. His daily routine is only enhanced by his incessant need to watch and observe his beautiful neighbor, Marion who lives across the street with her young daughter and works as a bar-woman three nights a week. With difficulty, he eventually manages to draw her into a love affair which neither fulfills his teenage fantasies nor does it cure him from his restlessness. In the end, despite Marion's devotion, Richard will destroy their relationship. Filmed with a mobile, often hand-held camera, a mixed cast of amateurs and professionals and a direct improvisational style, Cédric Kahn's film records the restlessness and turmoil that accompany the moment love first enters a teenager's life. It overthrows what so far had been taken for granted bringing a fundamental change to his attitude towards reality. The director invents and films a series of temporary, magical moments in his characters' lives, that will never be repeated.

ΜΙΧΑΕΛ ΧΑΝΕΚΕ: Γεννήθηκε στο Μόναχο το 1942. Σπούδασε φιλοσοφία, ψυχολογία και θέατρο στη Βιέννη. Εργάστηκε ως θεατρικός συγγραφέας στην Südwestfunk από το 1967 ως το 1970. Από το 1970 και μετά εργάζεται ως ανεξάρτητος σεναριογράφος και σκηνοθέτης στην τηλεόραση. Θεατρικές παραστάσεις ανέβασε στη Στουτγάρδη, το Ντίσελντορφ, τη Φρανκφούρτη, το Αμβούργο, το Μόναχο, το Βερολίνο και τη Βιέννη. Η πρώτη του ταινία μεγάλου μήκους, **Η έβδομη ήπειρος** του 1988, βραβεύτηκε στα φεστιβάλ του Λοκάρνο, του Γκεντ, των Βρυξελλών το 1989 και ήταν υποψήφια για το βραβείο Felix την ίδια χρονιά. Η δεύτερη ταινία του, **Το Βίντεο του Μπένι**, προβλήθηκε στο Δεκαπενθήμερο των Σκηνοθετών του Φεστιβάλ Καννών το 1992.

MICHAEL HANEKE: Born in Munich in 1942. Studied philosophy, psychology and drama in Vienna. Worked as a playwright with Südwestfunk from 1967 till 1970. Since 1970 he has been working as a freelance director and screenplay writer for television. He directed plays in Stuttgart, Düsseldorf, Frankfurt, Hamburg, Munich, Berlin and Vienna. His first feature, **The Seventh Continent** (1988) won prizes at the Locarno, Ghent and Brussels 1989 film festivals. Also in 1989 it was nominated for the Felix prize. His second feature, **Benny's Video** was shown at the Cannes Festival's Directors' Fortnight, in 1992.

Αυστρία 35 χιλ. ρόμα 105', 1992
Austria 35 mm color 105' 1992
Σενάριο και Σκηνοθεσία/Screenplay and Direction: Michael Haneke,
Φωτογραφία/Cinematography: Christian Berger, **Μοντάζ/Editing:** Marie Homolkova,
Ήχος/Sound: Karl Schlfeiner, **Σκηνογραφία/Sets:** Christoph Kanter,
Κοστούμια/Costumes: Erika Navas, **Μουσική/Music:** Johann Sebastian Bach,
Διανομή/Cast: Arno Frisch, Angela Winkler Ulrich Mühe, Ingrid Stassner,
Παραγωγή/Producers: Veit Heiduschka, Bernard Lang, **Διευθ. Παραγωγής/Production managers:** Michael Katz, Gebhard Zupan, **Παραγωγή/Production:** Wega Film, Wien
Bernald Lang, Zürich, **Παγκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales:** Christa Saredi. CH-8003
Zürich, Switzerland, Otilienstrasse 19. Tel: (41-1) 4637020. Fax: (41-1) 4637180.

FILMOGRAPHY - ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

After Liverpool (T.V./Σεβ. σκην./Scr. Dir.) 1974	1984	Wer War Edgar Allan (TV - Σεβ. Σκην./Dir. Scr.)
Sperrmüll (TV - Σκην./Dir.) 1975	1985	Fraulein (TV - Σεβ. Σκην./Dir. Scr.)
Drei Wege zum See (TV - Σεβ. Σκην./Dir. Scr.) 1976	1988	Der Siebente Kontinent
Lemminge (TV - Σεβ. Σκην./Dir. Scr.) 1979	1991	Nachruf für einen Mörder (TV - Σεβ. Σκην./Scr. Dir.)
Variation (TV - Σεβ. Σκην./Dir. Scr.) 1982	1991/92	Benny's Video

Ακολουθώντας την **Έβδομη ήπειρο**, **Το βίντεο του Μπένι** είναι το δεύτερο μέρος μιας τριλογίας με θέμα το συναισθηματικό παγετόνα που σκεπάζει την Αυστρία. Ο δεκατετράχρονος Μπένι, για να ξεφύγει από την απόλυτη αποξένωση από τους αστούς γονείς του, παραδίνεται στο βίντεο. Κλείνει τις κουρτίνες της κρεβατοκάμαράς του και βλέπει τον έξω κόσμο μόνο μέσα από ένα μόνιτορ. Ένα σαββατοκύριακο καλεί μια νεαρή κοπέλλα στο σπίτι. Οι γονείς του λείπουν στην εξοχή και το σπίτι είναι άδειο. Η ντροπαλή ερωτική σχέση που αρχίζει να γεννιέται ανάμεσα στα δυο παιδιά καταλήγει γρήγορα σε τραγωδία. Ένα έγκλημα διαπράττεται μπροστά στον αμείλικτο φακό της βιντεοκάμερας του Μπένι. Με ανατριχιαστικό, κλινικό σχεδόν κινηματογραφικό στυλ, ο Μίχαελ Χάνεκε αναλύει τον τρόπο της ανθρώπινης ψυχρότητας και των «κανονικών» ηθικών κριτηρίων της αστικής οικογένειας. Και ταυτόχρονα καταγγέλλει την απονέκρωση της συνείδησης από το θέμα της βίας που προτείνει ο αμερικάνικος κινηματογράφος.

ΤΟ ΒΙΝΤΕΟ ΤΟΥ ΜΠΕΝΙ

AUSTRIA BENNY'S VIDEO

Following the *Seventh Continent*, *Benny's Video* is the second part of a trilogy on the emotional glaciation of Austria.

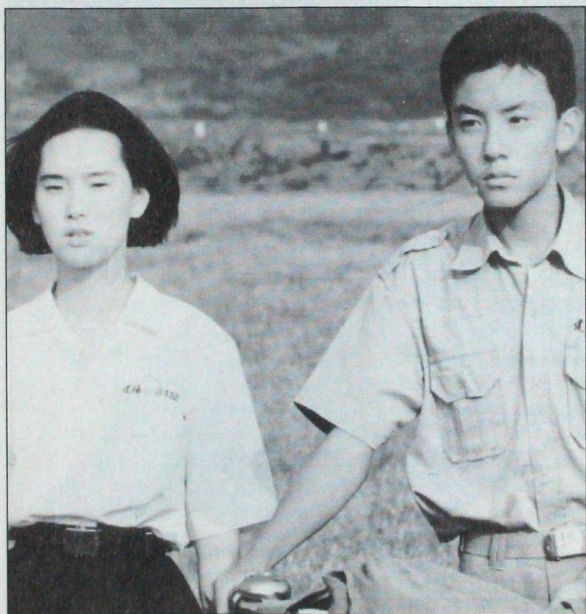
In order to escape the complete alienation from his wealthy parents, fourteen year old Benny, finds an emotional substitute in the world of video. He even draws his bedroom curtains and watches the outside world through a video screen. One weekend, he invites a young girl over. His parents have gone to the country and he has the house to himself. What begins as innocent, young love turns into a tragedy. A crime takes place in front of Benny's relentless video camera lens: family life can never be the same again.

With his chilling, almost clinical cinematic approach, Michael Haneke analyses the terror brought about by human coldness and the normal morality of a bourgeois family. At the same time, he denounces the death of human conscience through overexposure to violence, sensationalized by the American cinema.

ΕΝΤΟΥΑΡΝΤ ΓΙΑΝΓΚ: Γεννήθηκε το 1947 στη Σαγκάη της Κίνας. Το 1949 η οικογένειά του ολόκληρη μεταφέρθηκε στην Ταϊβάν. Σπούδασε μηχανικός (στην Ταϊβάν) και πληροφορική (στη Φλόριδα). Το 1974 γράφτηκε στο τμήμα κινηματογράφου του Πανεπιστημίου της Νότιας Καλιφόρνιας. Το 1981 επέστρεψε στην Ταϊβάν κι άρχισε να σκηνοθετεί για την τηλεόραση.

EDWARD YANG: Born in 1947 in Shanghai, China. In 1949 his whole family moved to Taiwan. He studied engineering (in Taiwan) and computer science (in Florida). In 1974 he went to study cinema at the University of Southern California. In 1981 he returned to Taiwan and began directing for television.

Ταϊβάν	35 χιλ.,	χρώμα,	185'	1991
Taiwan	35 mm,	color,	185'	1991

Σκηνοθεσία/Director: Edward Yang, **Σενάριο/Screenplay:** Edward Yang, Yan Hongya, Yang Shunqing, Lai Mingtang, **Φωτογραφία/Cinematography:** Zhang Huiqiong, Li Longyu, **Μοντάζ/Editing:** Chen Bowen, **Καλλιτεχνική Διεύθυνση/Art Direction:** Yu Weyan, Edward Yang, **Ήχος/Sound:** Du Duzhi, **Μουσική/Music:** Zhan Hongda, **Διανομή/Cast:** Zhang Guozhu, Elaine Jin, Lisa Yang, Zhang Zhen, **Παραγωγή/Production:** Yu Weiyan, **Εκτέλεση παραγωγής/ Executive Producer:** Zhun Hongzhi, **Παραγωγός Εταιρία/ Production Company:** Yang and His Gang Filmmakers, **Παγκόσμια εκμετάλλευση/World Sales:** Vane Balfour Films Ltd., Burghley House, 35 Fortress Road, London, UK NW 51AD. Tel: (71) 267-5392. Fax: (71) 267-4241

FILMOGRAPHY - ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

- 1983 **That Day on the Beach**
- 1985 **Taipei Story**
- 1986 **The Terrorizers**
- 1991 **A Brighter Summer Day**

GULING JIE SHAONIAN SMA REN SHIJIAN

Ο αγγλικός τίτλος είναι στίχος από το τραγούδι του Έλβις Πρίσλεϊ *Are you lonesome tonight?* που ένα γκαράζ γκρουπ της Ταϊπέι τραγουδά αδέξια. Ο απόηχος του σε όλη την ταινία συμβολίζει την επιρροή της αμερικανικής κουλτούρας και τη μαγεία που εξασκούσαν οι ΗΠΑ στη χωρίς κατεύθυνση και –φαινομενικά μόνο– ήρεμη μετά από χρόνια πολιτική αναταραχή κοινωνία τους Ταϊβάν.

Αυτή η κοινωνία της αρχής της δεκαετίας του εξήντα –όταν τα εκατομμύρια των Κινέζων που είχαν συρρεύσει το 1949 δεν είχαν ακόμη αφομοιωθεί και η οικονομική ευμάρεια του νησιού δεν είχε εδραιωθεί– δείχνεται παρανοϊκή και διεφθαρμένη με αλωθημένα μεγάλης επιθετικότητας. Στην καρδιά της ταινίας υπάρχει η ερωτική ιστορία ενός δεκατετράχρονου αγοριού (γιου δημόσιου υπαλλήλου) με μια εγωκεντρική κοπέλα που είναι ανακατεμένη στις νεανικές συμμορίες. Το αίσθημά του τραβεί το αγόρι στο δολοφονικό ανταγωνισμό δύο συμμοριών και στις φρικαλεότητες που αυτές κάνουν αλλά και υφίστανται. Η ταινία, αναπαριστώντας τέλεια την εποχή, δηγείται πως η σχέση αυτή καταλήγει σε μια δολοφονία. Με απόλυτη σιγουριά και ισορροπία στο χτίσιμο των χαρακτήρων, ο Εντουαρντ Γιανγκ ελέγχει αυτή τη φιλόδοξη τοιχογραφία, που χρειάστηκε τρία χρόνια δουλειάς και ένα αληθινό σχολείο για τους ερασιτέχνες (κυρίως) ηθοποιούς της.

ΜΙΑ ΛΑΜΠΡΟΤΕΡΗ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗ ΜΕΡΑ

TAIWAN

A BRIGHTER SUMMER DAY

The English title is taken from the imperfectly heard lyrics of Elvis Presley's "Are You Lonesome Tonight?" as covered by a Taipei garage band. It resonates throughout the film thus symbolizing the influence of American culture and the spell it had cast on Taiwan society.

Taiwan, in the beginning of the sixties, was a directionless country going through a seemingly calm period after years of political turmoil, the millions of Chinese, who had migrated from China in 1949, were not yet fully assimilated and the island's economic prosperity was still distant. This society is shown in the film powered by corruption, paranoia and latent aggression.

At the heart of the film lies the strange and ill-fated love story between a fourteen year old boy (son of a civil servant) and a self-conscious girl involved in youth gangs. The boy is dragged by his sentiments into the world of vicious gang rivalry and murderous fights. An accurate and inspired representation of these times, the film traces the course of this affair ending in a murder.

This ambitious fresco is perfectly controlled by Edward Yang. His mastery of character build-up is astonishing, and the reality of the performances fascinating.

He used a cast of non-professional actors who had to train for three years in a special school he set up for the making of this film.

KINDERSPIELE

Ο Μίχα έχει μόλις τελειώσει το δημοτικό με καλούς βαθμούς. Κι αυτό το καλοκαίρι θα το περάσει με το φίλο του τον Κάλι που είναι κακός μαθητής και «κακή επιρροή» επάνω του, όπως επιμένει να λέει ο πολύ αυστηρός και ευέξαπτος οικοδόμος πατέρας του.

Ο Μίχα όμως αδιαφορεί. Το εγκαταλελειμμένο εργοστάσιο εκεί κοντά είναι ο χώρος των παιχνιδιών του με τον Κάλι. Σπάζουν τζάμια, πετάνε μαχαίρια, συναγωνίζονται ποιος κατουράει πιο μακριά. Ο Κάλι ξέρει όλα τα κόλπα: πώς βλέπεις γυμνές γυναίκες, πώς βουτάς λεφτά για πατατάκια και κόκα-κόλα. Ξέρει ακόμα και τι κάνει η αδελφή του με το φίλο της.

Ο Μίχα μένει συχνά μόνος. Η μητέρα του ασχολείται μόνο με το μικρότερο αδελφό του. Ονειρεύεται μακρινούς πλανήτες και τις νύχτες με το φακό του στέλνει σήματα στο μαύρο ουρανό. Η μόνη του ευτυχία είναι όταν πηγαίνει για μπάνιο με την Κλάουντια.

Εκείνο το καλοκαίρι, αργά ή γρήγορα, τα παιχνίδια θα τελειώσουν. Καθώς αυτή η εξαιρετικά ακριβής αναπαράσταση της ζωής μιας επαρχιώτικης, εργατικής, γερμανικής οικογένειας στην αρχή της δεκαετίας του εξήντα οδηγείται αμελλικτα από την κλειστοφοβία στην καταστροφή, ο Μίχα θα μάθει για τη ζωή των ενηλίκων περισσότερο από όσα μπορεί να αντέξει.

ΠΑΙΔΙΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

GERMANY

CHILD'S PLAY

Micha has just finished junior school with good grades. He is about to spend yet another summer with his friend Kalli. Micha's father, a bricklayer, is very strict and insists that Kalli who is a bad student is also a bad influence on his son.

Micha takes no notice. The deserted factory nearby is where he and Kalli feel at home. Whether it's smashing windows, throwing knives, trying to outdo each other in peeing - Kalli knows all the tricks. He knows how you can see naked women and how to get money for French fries and coke. He also knows where his sister and her boyfriend go and how they do it.

Micha is often lonely. His mother only bothers with his younger brother. He daydreams about faraway planets and at night he sends signals to the black sky with his torch. He only feels really happy when he goes swimming with Claudia. All games will come to an end that summer. As this remarkably precise reproduction of life in a provincial, working class German family of the early sixties is driven relentlessly from claustrophobia to destruction, Micha will learn a lot more about adult life than he can handle.

ΒΟΛΦΓΑΝΓΚ ΜΠΕΚΕΡ: Γεννήθηκε στη Βεστφαλία το 1954. Σπούδασε Γερμανικά, Ιστορία και Αμερικανική Λογοτεχνία στο Πανεπιστήμιο του Βερολίνου. Εργάστηκε ως βοηθός σπερατέρ και εκπαιδευτής σ' ένα στούντιο ήχου πριν αρχίσει τις σπουδές του στην Ακαδημία Κινηματογράφου και Τηλεόρασης του Βερολίνου. Η πρώτη του ταινία **Schmetterlinge** διακρίθηκε στο Λοκάρνο και τιμήθηκε με πολλά βραβεία όπως το βραβείο **Μαξ Ορφλς**. Η ταινία του Παιδικά παιχνίδια προβλήθηκε στο φεστιβάλ του Λοκάρνο και βραβεύτηκε στο φεστιβάλ του Μονάχου.

WOLFGANG BECKER: Born in Westphalia in 1954. He studied German, history and American literature at the University of Berlin. He worked as assistant cameraman and trained at a sound studio before studying at the Film and Television Academy, Berlin. His first film **Schmetterlinge** was awarded the Max-Ophüls prize among others. **Child's Play** was shown at the Locarno Festival and won an award at the Munich Festival.

Γερμανία, 16 χιλ., χρώμα, 106'
Germany 16 mm Color 106'

Σκηνοθεσία/Director: Wolfgang Becker, **Σενάριο/Screenplay:** Horst J. Sczerba, Wolfgang Becker, **Φωτογραφία/Cinematography:** Martin Kukula, **Μοντάζ/Editing:** Wolfgang Becker, **Μουσική/Music:** Christian Steyer, **Καλλιτεχνική Διεύθυνση/Art Direction:** Peter Bausch, **Διανομή/Cast:** Jonas Kipp, Oliver Bröcker, Burghart Klausner, Angelika Bartsch, **Παραγωγή/Production:** Film and Fernseh GmbH, Rudi Kaufmann, Xantener Str. 6, 1000 Berlin 15, Germany Tel: 0049308823 557 Fax: 0049 30 8823103, **Παγκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales:** ZDF-German television, Dr. Alexander Coridas, 6500 Mainz 500, Germany Tel 0049 6131 702080/2081 Fax.: 0049 6131 702157

FILMOGRAPHY - ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

1986/87 **Schmetterlinge**
1990/91 **Blutwstwalzer (SFB)**
1991/92 **Kinderspiele (ZDF)**
1992 **Celibidache - The Triumphant Return (Documentary Film).**

ΓΙΕΧ ΧΟΥΝΓΚ-ΓΟΥΕΪ Γεννήθηκε στην Ταϊβάν το 1963. Το 1980 γράφτηκε στο τμήμα κινηματογράφου του Πανεπιστημίου Κινέζικου Πολιτισμού. Το 1983 και το 1984 οι ταινίες του κέρδισαν το πρώτο βραβείο στο Πειραματικό Κινηματογραφικό Φεστιβάλ (Golden Grain) στην Ταϊβάν. Μετά από δυο χρόνια στρατιωτική θητεία εργάστηκε στην τηλεόραση ως σεναριογράφος. Γύρισε την πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία (*Never Ending Memory*) το 1987.

YEH HUNG-WEI He was born in Taiwan in 1963. In 1980 he enrolled in the cinema department of the Chinese Culture University. In 1983 and 1984 his films won First Prize at the Golden Grain Experimental Film Festival in Taiwan. After two years of military service, he worked in television as a scriptwriter. He directed his first feature (*Never Ending Memory*) in 1987.

Taiβan 35χιλ. χρώμα 123' 1991
TAIWAN 35mm. colour 123' 1991

Σκηνοθεσία/Director: Yeh Hung-wei. **Σενάριο/Screenplay:** Yeh Hung-wei, Lao Jiahua, Xiao Mao. **Φωτογράφοι/Cinematography:** Yang Wei-Han, Lee Yi-shih. **Ήχος/Sound:** Xiong Huachuan. **Μουσική/Music:** Zhao Jiping. **Μοντάζ/Editing:** Yeh Hung-wei. **Καλλιτεχνική Διεύθυνση/Art Direction:** Qiu Juanjuan. **Διονομή/Cast:** Chang Shih, Yang Chieh-mei, Nang Yue-wen, Wu Pei-yu, Lu Yuan-chi, Ai Jing. **Παραγωγή/Producers:** Hsu Feng (Tomson (HK) Films Company Ltd), Παγκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales: Fortissimo Film Sales, Droogbak 4-C, 1013 GE Amsterdam, Netherlands. Tel: 31(20) 6273215, Fax: 31(20) 6261155.

1987 **Never Ending Memory**
1990 **Sword Obsession**
1991 **Five Girls and a Rope**

FIVE GIRLS AND A ROPE

Η Μιγκτiao θα παντρευτεί χωρίς τη θέλησή της. Η Αιγυε μένει με την 70χρονη γιαγιά της. Η Χεξιάνγκ βοηθά τη νύφη της να κλεφτεί με τον εραστή της. Η αδελφή της Γκονιτζουάν θυσιάζεται στη γέννα για να σωθεί το παιδί. Η Τζινμεί έχει μια θεία που χάνει τα λογικά της γιατί δεν μπορεί να κάνει αγόρι. Και οι πέντε προορίζονται να παντρευτούν με άντρες που δεν αγαπούν. Θα τις χρησιμοποιούν σαν σκλάβες σε όλη τους τη ζωή. Βρισκόμαστε σε ένα χωριό της φεουδαρχικής Κίνας, οι γυναίκες τότε ήταν όργανα αναπαραγωγής και υπηρέτριες, ενώ οι άντρες αφέντες του σπιτιού και του κόσμου. Επειδή ένας γνωστός μύθος λέει ότι οι παρθένες όταν πεθαίνουν πάνε κατευθείαν στον «κήπο του Παράδεισου» τα κορίτσια αποφασίζουν να αυτοκτονήσουν μαζί τη Μέρα της Αθανασίας.

ΠΕΝΤΕ ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΚΑΙ ΕΝΑ ΣΚΟΙΝΙ

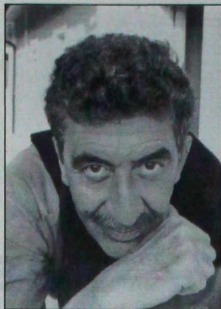
TAIWAN

FIVE GIRLS AND A ROPE

Μingtao is forced into a marriage against her will. Aigue lives with her 70-year-old grandmother. Hexiong helps her sister-in law elope with her lover. Guijuan's sister is allowed to die in childbirth in case the baby might be a boy. Jinmei has an aunt who goes crazy because she is unable to bear a male child. These five young women are destined to be married to husbands they do not love. They will be treated as slaves for all their lives. The story is set in a rural village in feudal China. Women at the time were considered worthless (except as instruments for breeding and as servants) while men were masters of the house and the world. A legend tells that virgins on death will go straight to the «heavenly garden». So all five decide to commit suicide on the Day of Immortality.

ΝΤΑΝΙΕΛ ΣΜΙΝΤ: Γεννήθηκε το 1941 και έζησε τα παιδικά του χρόνια στο ξενοδοχείο των γονέων του στο Φλιμς. Σπούδασε ιστορία και λογοτεχνία στο δυτικό Βερολίνο και γράφτηκε στη Γερμανική Ακαδημία Κινηματογράφου. Στην Ελβετία το 1970 γύρισε την πρώτη του ταινία μεσαίου μήκους **Tut Alles im Finstern, Euren Herrn das Licht zu Ersparen**, με θέμα τη διαλεκτική σχέση κυρίου-δούλου που τον απασχολεί επίσης στην πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία **Heute Nacht Oder Nie**. Ο πάθος, ο έρωτας, ο θάνατος, η όπερα, η παρακμή και η μοίρα είναι τα θέματα του έργου του. Το 1976 σκηνοθετεί το **Schatten der Engel** από ένα κείμενο του Φασμπίντερ και το 1981 κάνει ένα φετοντοκιμαντέρ για το Φεστιβάλ Καννών, **Notre Dame de la Croisette**. Το 1984, η ταινία του **Il Bacio di Tosca** περιέγραφε τη ζωή των παλιών αστεριών της όπερας που έχουν αποσυρθεί στην Casa Verdi. Το **Εκτός εποχής** είναι η δέκατη ταινία του.

DANIEL SCHMID: Born in 1941, he spent his childhood living in his parents' hotel in Flims. He studied History and Literature in West Berlin and attended the German Film Academy. He filmed his first, medium length film in Switzerland in 1970 with the title **Tut Alles Im Finstern, Euren Herrn das Licht zu Ersparen** dealing with the master/slave dialectic which is also the subject of his first feature **Heute Nacht Oder Nie**. Lust, love, death, opera, decadence and fate are his films' themes. In 1976 he directs **Schatten der Engel** from a text by Fassbinder and in 1981 he makes a spendo-documentary for the Cannes Festival called **Notre Dame de la Croisette**. In 1984, his film **Il Bacio di Tosca** describes the life of the old opera stars who have retired in Casa Verdi. **Off Season** is his tenth film.

Ελβετία/Γερμανία/Γαλλία 35 χιλ χρώμα 95' 1992
Switzerland/Germany/France 35 mm color 95' 1992
Σκηνοθεσία/Director: Daniel Schmid, **Σενάριο/Screenplay:** Daniel Schmid, Martin Suter, **Φωτογραφία/Cinematography:** Renato Berta, **Μοντάζ/Editing:** Daniela Roderer, **Μουσική/Music:** Peer Raben, **Ήχος/Sound:** Barbara Flueckiger, Luc Yersin, **Καλλιτεχνική Διεύθυνση/Art Direction:** Raul Gimenez, **Σκηνικά/Sets:** Solange Zeitoun, **Κοστούμια/Costumes:** Marielle Robaut, **Διανομή/Cast:** Ingrid Caven, Arielle Dombasle, Maria Maddalena Fellini, Andrea Ferreol, Sami Frey, Maurice Garel, Ulli Lommel, Dieter Meier, Marisa Paredes, Hilde Ziegler, Luisa Barbosa, Susana Borges, **Παραγωγή/Production:** T&C Film, Zürich Metropolis Filmproduktion, Berlin. Pierre Crise Production, Paris, **Παγκόσμια εκμετάλλευση/World Sales:** T&C EDITION AG Seestrasse 41a, CH-8002 Zürich. Tel: 1-2023622. Fax: 1-2023005.

FILMOGRAPHY - ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

Tut Alles in Finstern, Euren Herrn das Licht zu Ersparen	1970	1978	Violanta
Heute Nacht oder nie	1972	1981	Notre Dame de la Croisette
La Paloma	1974	1982	Hecate
Schatten der Engel	1976	1984	Il Bacio di Tosca
		1987	Jenatsch
		1992	Hors Saison

HORS SEASON

Ο Βάλεντιν επιστρέφει στο έτοιμο προς κατεδάφιση ξενοδοχείο των Άλπεων όπου μεγάλωσε. Περιδιαβαίνοντας μόνος τους άδειους χώρους χάνεται μέσα σε ένα καλειδοσκοπικό αναμνησέον που η ταινία εντάσσει σε μια αφήγηση παρόμοια με μια παρτίδα μπιλιάρδου.

Η ζωή της οικογένειάς του ακολουθούσε τις σεζόν του ξενοδοχείου. Εκτός σεζόν ζούσαν στον πρώτο όροφο. Τους καλούς μήνες μετακόμιζαν ακριβώς κάτω από τη στέγη και πριν και μετά μετακινούνταν με όλα τα υπάρχοντά τους στον τρίτο όροφο. «Σπίτι» σήμαινε γι' αυτούς ένα αδιάκοπο πηγαινέλα ανάμεσα σε πατώματα και αίθουσες σε σχέση με την παρουσία των πελατών. «Κι αν δεν είναι εδώ τώρα σε λίγο θα έρθουν», έλεγε η Γιαγιά, ακούραστη αφηγήτρια επεισοδίων από μια φανταστική προϊστορία, όπου αναρχικές ρωσίδες αριστοκράτισσες πυροβολούσαν μέσα στα δωμάτια και η Σάρα Μπερνάρ έξελογόιζε τον Παππού.

Εξίσου γραφικοί ήταν και οι άνθρωποι του ξενοδοχείου. Ο Μάγος Μαλίνι υπνώτιζε τους πελάτες του καλοκαιριού στέλνοντας τους νοερά στην καυτή Σαχάρα. Η δεσποινίς Γκαμπριέλ, εφημεριδοπώλης, έκανε τον Βάλεντιν να πιστεύει ότι σχεδίαζε τα κόμικς. Και το ντουέτο Μαξ και Λέλο διασκέδαζε τους θαμώνες του μπαρ πάση θυσία, τις βροχερές μέρες..

ΕΚΤΟΣ ΕΠΟΧΗΣ

SWITZERLAND OFF SEASON

Valentin returns to his childhood home, a hotel in the Alps about to be pulled down. As he wanders through its empty spaces, he loses himself in a Kaleidoscope of memories, structured in the film in the manner «of a game of billiards».

Life in his family used to go along with the hotel seasons. Off-season, they occupied the first floor. During the busy months. They'd move in the top floor, right below the roof and before and after they moved, together with all their belongings, to the third floor. «Home» was for them a never-ending coming and going between the different floors and rooms according to the guests' presence. «They may not be here now, but they soon will be» Grandma used to say. She would tirelessly narrate incidents from an imaginary pre-history in which anarchists Russian ladies aristocrats fired shots in the hotel rooms and Sarah Bernhardt seduced grandpa.

Equally colorful were the hotel staff. The magician Malini would hypnotize the summer season guests and make them think they were in the blazing hot Sahara desert. Miss Gabriel, the lady from the news stand, had Valentin believe that she wrote the stories in the comics he read. And the duet Max & Lilo would undoubtedly entertain those who frequently went to the bar especially when it rained...

ISIL ÖZGENTÜRK: Γεννήθηκε στο Γκαλιαντέπ το 1948. Ενώ σπούδαζε οικονομικά στο πανεπιστήμιο της Ισταμπούλ ασχολήθηκε με το θέατρο και το γράψιμο και εργάστηκε ως δημοσιογράφος στην εφημερίδα *Cumhuriyet*. Έγραψε μυθιστορήματα, διηγήματα και βιβλία για παιδιά και τα σενάρια για τις ταινίες *Yıllık Öldürseler* (*Αν σκοτώσουν το φίδι*), *At* (*Αλογο*), *Bekci* (*Ο φρουρός*) και *Su da Yanar* (*Και το νερό καίει*). Για την τηλεόραση έγραψε το σήριαλ 24 επεισοδίων *Türkiyem* (*Η Τουρκία μου*). Έχει ανεβάσει θεατρικά έργα στο Δημοτικό Θέατρο της Ισταμπούλ κι εξακολουθεί να συνεργάζεται με την *Cumhuriyet*.

ISIL ÖZGENTÜRK: Born in Gaziantep in 1946. While studying economics at Istanbul University, she got involved in theater and writing, working as a journalist for the daily *Cumhuriyet*. She's written novels, short stories and children's books and the scripts for the films *Yıllık Öldürseler*, *At*, *Bekci* and *Su da Yanar*. She has also scripted the 24 part television series *Türkiyem*. She has staged plays for Istanbul's Municipal Theater and still collaborates with *Cumhuriyet*.

Τουρκία 35 χιλ., χρώμα, 97', 1991
Turkey 35 mm, color, 97', 1991

Σενάριο-Σκηνοθεσία/Screenplay-Director: Isil Özgentürk.
Φωτογραφία/Cinematography: Ertunc Senkay. **Μοντάζ/Editing:** Mevlot Kocak. **Μουσική/Music:** Thesia Panayiotou. **Σκηνικά-Κοστούμια/Sets-Costumes:** Ismail Kundem. **Διανομή/Cast:** Sumru Yavrucuk, Mahir Günsiray, Mehmet Atak, Ismet Ay, Gülümser Gülhan, Güzin Özyagcılar, Hande Mese, Selcuk Erez. **Παραγωγή/Producer:** Ali Özgentürk. **Εταιρία/Production Co:** Asya Film, Gazeteci Erol Dernek Sok, Erman Han, Kat: 1, Beyoğlu, Istanbul. Türkiye. Tel: (90-1) 2514171 Fax: (90-1) 252 12 26. **Παγκόσμια εκμετάλλευση/World Sales:** Christa Saredi, Ottlienstrasse 19, CH - 8003 Zürich, Tel: 01-463 70 20, Fax: 01 - 463 71 80

FILMOGRAPHY - ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

1991 *Seni Seviyorum Rosa*

SENI SEVIYORUM ROSA

Στην παραμυθένια Ισταμπούλ, το χωνευτήρι πολλών πολιτισμών, το κινηματογραφικό ντεμπούτο της Isil Özgentürk διηγείται ένα σύγχρονο παραμύθι της εμμονής μιας γυναίκας στα όνειρά της.

Αυτή η γυναίκα είναι η Ρόζα, κάλοναθρεμμένη κόρη εύπορης οικογένειας, που μεγάλωσε περιμένοντας τον πρίγκιπα του παραμυθιού. Ανήκει σε κάποια από τις μειονότητες της πόλης και η πραγματικότητά της – ένας σύζυγος, μια οικογένεια, ένα νοικοκυριό – δεν της αρκεί. Θέλοντας να ζήσει τα όνειρά της, αφήνει πίσω της ό,τι ξέρει και πασχίζει να εμπιστευτεί μόνο την αστειρευτή επιθυμία της για αγάπη. Η προσπάθειά της έχει πολλές λύπες και χαρές και καμιά φορά προκαλεί την περιφρόνηση των άλλων...

Η ταινία διηγείται αυτή την κλασική ιστορία με την απλότητα των 1001 Νυχτών. Η Ρόζα είναι ένα σύγχρονο αρχέτυπο της γυναίκας που παίρνει στα χέρια της τη ζωή και το πεπρωμένο της.

ΡΟΖΑ Σ' ΑΓΑΠΩ

TURKEY I LOVE YOU ROSA

Set in Istanbul, a fairy tale city and cultural melting pot, Isil Özgentürk's film debut narrates the contemporary tale of a woman determined not to let go of her dreams.

That woman is Rosa, well - bred daughter from a rich family who grew up dreaming of her Prince Charming. She comes from one of the smaller communities in the city but won't settle for her pre-destined life with a husband, a home and a family. Holding on to her dreams, she leaves behind all she knows and takes to trusting her inexhaustible craving for love. She embarks on a lifelong struggle, sometimes happy, sometimes sad, occasionally laughed at ...

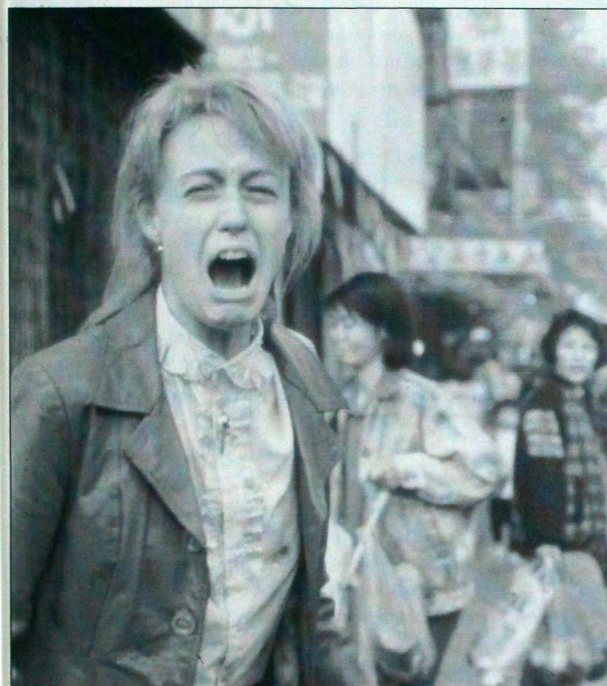
The film's narrative is reminiscent of the Arabian Nights. Rosa is today's archetypal woman who takes her life in her hands and challenges fate.

ΝΤΑΝΙ ΛΕΒΙ: Γεννήθηκε το 1957 στην Ελβετία. Εγκατέλειψε τις σπουδές του στη Γερμανική Φιλολογία για το θέατρο. Από το 1977 συνεργάζεται με διάφορους θιάσους ως ηθοποιός και συγγραφέας. (Basler Youth Theater, «Rote Grütze» και θέατρο «Logo» στο Βερολίνο).

Έπαιξε και έγραψε στην τηλεοπτική σειρά **Motel**, πήρε ρόλους σε πολλές τηλεταινίες, έγραψε για το ραδιόφωνο και την τηλεόραση κι εργάστηκε ως βοηθός σκηνοθέτη. Από το 1985 γράφει, σκηνοθετεί και παίζει στις δικές του ταινίες.

DANI LEVY: Born in 1957 in Switzerland. He gave up his studies in German literature and theater. From 1977 he collaborates with various theatrical companies (Basket Youth Theater, "Rote Grütze" and the "Logo" Theater in Berlin) as an actor and writer. He wrote and acted in the television series **Motel**, also in many television films. He wrote for radio and television and worked as assistant director. In 1985, he started writing, directing and acting in his own films.

Γερμανία/Ελβετία 35 χιλ. χρώμα 86' 1991
Germany/Switzerland 35 mm color 86' 1991

Σκηνοθεσία/Director: Dani Levy, **Σενάριο/Screenplay:** Dani Levy, Maria Schrader, **Φωτογραφία/Cinematography:** Carl - F. Koschnick, B.V.K., **Μοντάζ/Editing:** Susann Lahaye, B.F.S., **Μουσική/Music:** Niki Reiser, **Σχεδιασμός Παραγωγής/Production Designer:** Dan Oullette, **Καλ. Διεύθυνση/Art Director:** Monica Bretherton, **Κοστούμια/Costumes:** Arndt Wiegering, **Ήχος/Sound:** Chris Logan, **Διανομή/Cast:** Maria Schrader, Dani Levy, Mario Giacalone, Antonia Rey Penny Arcade, **Εκτέλεση Παραγωγής/Executive Producers:** Gudrun Ruzickova - Steiner, Rolf Schmid, Janet Jacobson **Παγκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales:** Metropolis, Josefstr. 106, CH - 8031 Zürich. Tel: 41-1-2718939. Fax: 41-1-2713350.

FILMOGRAPHY · ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

1986 Du Mich Auch
1988 Robbykallepaul
1990 Abgescheppt (TV)
1991 I Was on Mars

Για τη λιγόλογη, αποφασισμένη, απρόβλεπτη και χωρίς αυταπάτες Σίλβα, ο «Αρης» είναι η Νέα Υόρκη. Μη ξέροντας λέξη αγγλικά, βρίσκεται μια μέρα στη μέση του πολύχρωμου χάους της, μίλια μακριά από το χωριό της στην Πολωνία. Με μια μεγάλη βαλίτσα και λιγοστά χρήματα θα καταφέρει να επιβιώσει γιατί η παιδιάστικη αφέλειά της εξισορροπείται από την πονηριά του δρόμου.

Τα λεφτά της εξαφανίζονται εν ριπή οφθαλμού και τα λίγα που της απομένουν της τα κλέβει ο γοητευτικός τεμπέλης Άλιο. Μάστορας του ψέματος εκείνος είναι ο τέλειος νεοϋορκέζος – ένας μικροκομπιναδόρος που δεν πιστεύει ούτε στην καλοσύνη ούτε στις καλές προθέσεις. Αν δεν τον είχε μαζέψει στο σπίτι του ο καλός, εργατικός, γενναϊόδωρος αλλά εξαρτημένος από τη μητέρα του μακρινός του ξάδελφος Νικ, ο Άλιο θα ήταν ένας από τους χιλιάδες άστεγους. Κλέβοντας τη Σίλβα την εξαναγκάζει να ζήσει στο δρόμο. Όμως αυτή έχει πείσμα και χρόνο και περιμένει να τον ξαναβρεί. Τελικά η τύχη της χαμογελά, αλλά ο άνθρωπος που πιάνει δεν είναι ο σωστός...

Μια κομικοτραγική αντιτουριστική οδύσσεια της κατοτυχίας και της αποξένωσης που η μυστήρια δύναμη της ηρωίδας στο τέλος μεταστρέφει σε επιτυχία.

ΗΜΟΥΝ ΣΤΟΝ ΑΡΗ

GERMANY/SWITZERLAND I WAS ON MARS

As far as Silva - a quiet, determined, unpredictable person with no illusions - is concerned, "Mars" is New York. Not speaking a word of English, she finds herself one day in the middle of its multicolored chaos, miles away from her village in Poland. She will manage to survive with very little money and her large suitcase, because of her mixture of child like naïveté and street savvy. Most of her money evaporates almost instantly and what she has left gets stolen by a charmer and loafer called Alio. A master liar, Alio is the perfect New Yorker. A petty criminal who believes neither in kindness nor in good intentions. Alio would have been just another of the thousands of homeless of the Big Apple, hadn't it been for his kind, hard working, generous distant cousin. Nic, a man still dependent on his mother, who took him home. Silva, having no money, is forced to live rough. But she's determined to look for Alio until she finds him. Finally she catches him only she notices too late that it's the wrong man...

It's a woman's tragicomical anti-touristic odyssey of bad luck and alienation, transformed into a success by the heroine's mysterious strength.

ΑΛΕΞΑΝΤΕΡ ΡΟΚΓΟΥΕΛ: Μετά από βραβευμένες μικρού μήκους ταινίες ο Αλεξάντερ Ρόγκουελ το 1981 γυρίζει την πρώτη του μεγάλου μήκους **Lenz** που βασίστηκε σε ένα έργο του Μπίχνερ. Η ταινία του είχε μεγάλη επιτυχία σε φεστιβάλ όπως άλλωστε και το **Hero** — με μουσική του Ντέιβιντ Μπόουι και των Ρόλινγκ Στόουνς — που κέρδισε το ειδικό βραβείο στο αμερικάνικο φεστιβάλ του Σάντανς. Η τελευταία του ταινία **Sons** γυρίστηκε το 1989 με πρωταγωνιστές το σκηνοθέτη Σάμουελ Φούλερ, τον Γουίλιαμ Φορσάιθ και τη Στεφάν Οντράν και είχε καλή διανομή στο εξωτερικό.

After winning awards for his short films, **Alexandre Rockwell's** first feature film, **Lenz** (1981) which was based on a work by Büchner became an international festival hit. His second feature **Hero** — with music by David Bowie and the Rolling Stones — followed suit, winning the Special Jury Prize at the Sundance U.S. Film Festival. His last feature, **Sons** was filmed in 1989, starring the director Samuel Fuller, William Forsythe and Stephane Andran and was widely distributed abroad.

ΗΠΑ 35 χιλ Ασπρόμαυρο 93' 1992
USA 35 mm Black and white 93' 1992

Σενάριο/Screenplay: Alexandre Rockwell, Tim Kissell, **Σκηνοθεσία/Director:** Alexandre Rockwell. **Διεύθυνση φωτογραφίας/Director of photography:** Phil Parmet, **Μοντάζ/Editing:** Dana Congdon, **Μουσική/Music:** Mader, **Διανομή/Cast:** Seymour Cassel, Steve Busceni, Jennifer Beals, Will Patton, Stanley Tucci, Pat Moya, Jim Jarmusch, Carol Kane, **Εκτέλεση παραγωγής/Executive Producer:** Ryuichi Suzuki, **Παραγωγή/Production:** Jim Stark, Hank Blumenthal. **Εκμετάλλευση/Sales:** Jim Stark 336 Broadway 2A New York, N.Y. 10013, Tel., Fax: 212/964-7521.

FILMOGRAPHY - ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

1981	Lenz
1983	Hero
1989	Sons
1991	In the Soup

Φιλμαρισμένη σε στυλιζαρισμένο ασπρόμαυρο, η ταινία του Ρόγκουελ είναι μια αυτοβιογραφική κωμωδία για το τέλος της αθωότητας ενός επίδοξου κινηματογραφιστή, που μια παράξενη συνάντηση με κάποιον τελείως διαφορετικό ήρωα τον φέρνει αντιμέτωπο με τη σκληρή πραγματικότητα.

Όταν ο άφραγκος Αντόλφο Ρόλο βγάζει σε πλειστηριασμό το σενάριό του (500 σελίδων) για να πληρώσει το νοίκι του, ο αναπάντεχος αγοραστής είναι ο μικρογκάγγστερ Τζο, φυσικά για πολύ διαφορετικούς λόγους από ό,τι θα περίμενε ο συγγραφέας του. Ο Τζο αναβάλλει τη χρηματοδότηση της ταινίας και δε χάνει ευκαιρία να κάνει κλοπές αυτοκινήτων, διαρρήξεις σπιτιών και πωλήσεις των κλοπιμαίων. Ανάμεσα στους δύο άντρες γεννιέται μια παράξενη αμοιβαιότητα. Ο Αντόλφο θαυμάζει τον άφοβο Τζο και τα χρήματα που βγάζουν μαζί κι ο Τζο του τα φτιάχνει με την όμορφη γειτόνισά του Αντζέλικα.

Ανάμεσα στον Τζο και την Αντζέλικα, ο Αντόλφο συνειδητοποιεί ότι έχει γίνει ήρωας ενός σεναρίου που ορίζουν οι άλλοι. Τα κωμικά κατορθώματα του Τζο έχουν εφιαλτική κατάληξη και ο Αντόλφο μαθαίνει μερικά μαθήματα για τη ζωή και γίνεται κινηματογραφιστής.

ΣΤΗ ΣΟΥΠΑ

U.S.A. IN THE SOUP

Filmed in stylish black & white, Rockwell's picture is an autobiographical comedy about the end of innocence of a would-be director whose experience of a strange encounter with a hero of a different sort brings him face to face with harsh reality.

When, in order to pay his rent, Aldolpho Rollo places an ad offering to sell his script (of 500 pages) to the highest bidder, Joe, a small time criminal ends up buying it but for reasons and with interests far removed from the writer's expectations. Joe keeps talking about financing Aldolpho's film, but can't pass up good opportunities to steal a car, break into a house or fence stolen goods. A mutual attraction develops between the two men. Aldolpho admires both Joe's fearlessness and the big money they make and for his part, Joe helps Aldolpho start up a romance with his beautiful neighbor, Angelica.

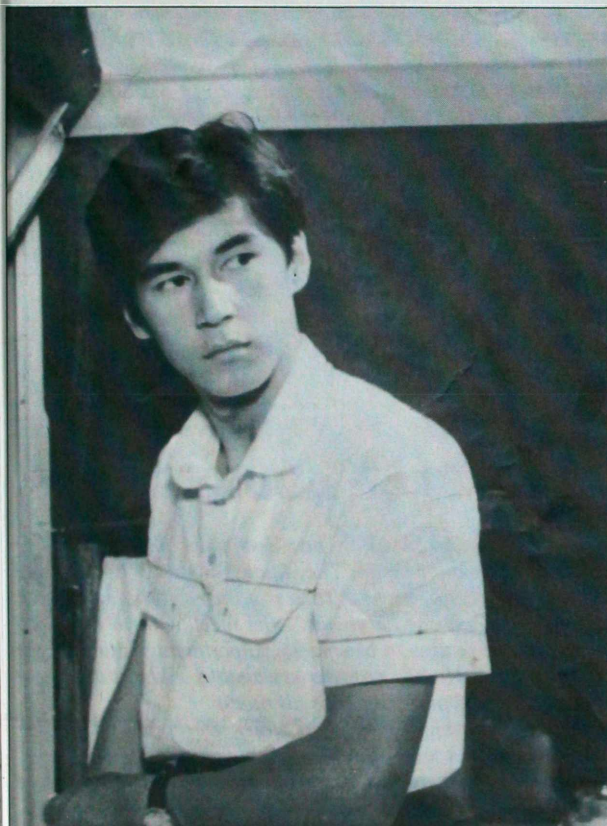
Caught between Joe and Angelica, Aldolpho finds himself living out a script written by others. As Joe's comical capers rush to a nightmarish conclusion, Aldolpho learns some lessons about life that, for the first time, allow him to become a real filmmaker.

ΝΤΑΡΕΖΧΑΝ ΟΜΙΡΜΠΑΕΦ: Γεννήθηκε στο Καζακστάν το 1958. Κριτικός και θεωρητικός του κινηματογράφου, βαθιά επηρεασμένος από το γαλλικό Νέο Κύμα (και κυρίως τον Μπρεσσόν, τον Τρυφού ή τον Γκοντάρ) σπούδασε σκηνοθεσία στο VGIK, τη Σχολή Κινηματογράφου της Μόσχας, από όπου αποφοίτησε το 1987. Τον επόμενο χρόνο η πρώτη του μικρού μήκους ταινία **Shilde (Καλοκαιρινή Ζέστη)** με την απλή λεπτότητά της προκάλεσε πολύ θετικές αντιδράσεις. Επιλέγη σε ένα αντιπροσωπευτικό πρόγραμμα για το νέο κύμα του Καζακστάν που παρουσιάστηκε σε είκοσι πόλεις των ΗΠΑ και του Καναδά το 1990. Το 1991, ξεκινά την πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία **Kairat**.

DAREZHAN OMIRBAEV: Born in Kazakhstan in 1958. Interested in film theory and criticism he was profoundly influenced by the French New Wave (particularly by Bresson, Truffaut and Godard). He studied to be a film director at Moscow's VGIK from where he graduated in 1987. The following year he got very favourable reactions to his first short length film, the refined *Shilde*. It was selected and shown in a representative programme about Kazakhstan's New Wave which toured twenty cities of the USA and Canada in 1990. He started filming his first feature length film **Kairat** in 1991.

Καζακστάν 35 χιλ. ασπρόμαυρο 72' 1992
Kazakhstan 35 mm black and white, 72' 1992

Σενάριο-σκηνοθεσία/Screenplay-Director: Darezhan Omirbaev,
Φωτογραφία/Cinematography: Aubakir Souleev, **Διανομή/Cast:** Kairat Mahmetov, Indira Veksembaeva, **Παραγωγή και διεθνής εκμετάλλευση/Production, World Sales:** Saida Toursunova, Kazak Film Studio, 480117 Alma-Ata, Al Faraby Ave 16, Kazakhstan. Tel.: 3272-480890. Fax: 3272-251 232

FILMOGRAPHY - ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

1987 **Shilde** (μικ. μήκους, short)
1991 **Kairat**

Όταν λόγω κακής διαγωγής ο εικοσάχρονος Καϊράτ αποκλείεται από τις εισαγωγικές εξετάσεις στο πανεπιστήμιο, ξεμένει στην Άλμα Άτα κι εκπαιδεύεται ως οδηγός λεωφορείου. Μια μέρα μέσα από τους επιβάτες προσέχει μια κοπέλα που τη γνωρίζει αργότερα όταν την ξανασυναντά τυχαία σε κάποιο κινηματογράφο. Τη λένε Ιντίρα, είναι φοιτήτρια κι εργάζεται ως συνοδός στους σιδηροδρόμους. Ύστερα, όταν ο Καϊράτ γυρίζει στον κοιτώνα του, αποφεύγει έναν καβγά με το γειτονά του Ζαν. Την ίδια στιγμή, στο τρένο, η Ιντίρα τα φτιάχνει με τον καινούργιο σερβιτόρο... Ο Καϊράτ βλέπει έναν εφιάλτη ότι κάποιος τον κυνηγά. Λίγες μέρες μετά, πηγαίνει να πάρει την Ιντίρα από το σταθμό και τη βλέπει μαζί με το σερβιτόρο. Ξαναγυρνώντας στον κοιτώνα του καβγαδίζει με τον Ζαν και τον ρίχνει αναίσθητο. Ο Καϊράτ ονειρεύεται ότι πεθαίνει. Πληγωμένος από τον πρώτο του έρωτα βλέπει κι άλλο ένα όνειρο ότι ξαναγύρισε στο χωριό του. Όμως τον ξαναβλέπουμε στον κοιτώνα. Το χιόνι που πέφτει δείχνει ότι πέρασε καιρός...

Γυρισμένη σε ασπρόμαυρο με ερασιτέχνες ηθοποιούς, η ταινία δείχνει το παράλογο της ύπαρξης και το απρόβλεπτο της ζωής και με ένα μουσικό ρυθμό συλλαμβάνει την εσωτερική ζωή του ήρωά της.

ΚΑΪΡΑΤ

KAZAKHSTAN KAIRAT

Due to indiscipline, twenty year old Kairat is expelled from the exams he took to enter the University. He decides to stay in Alma-Ata and train as a bus driver instead. One day, he notices a young girl among the passengers whom he later meets again at a cinema. She is a student named Indira who works as a railway hostess. Later, when Kairat returns to his dormitory he avoids a fight with his neighbor Jean. At the same time on the train, Indira is being seduced by the new waiter... Kairat has a nightmare. He dreams he is being chased by somebody. A few days later he goes to pick up Indira from the station but sees her with the waiter. When he gets back home he has a fight with Jean who knocks him out. Kairat dreams he's dying. Hurt by the failure of his first love, he also dreams that he has returned home to his village. But we find him again at the dormitory. The falling snow outside indicates he's been there a long time...

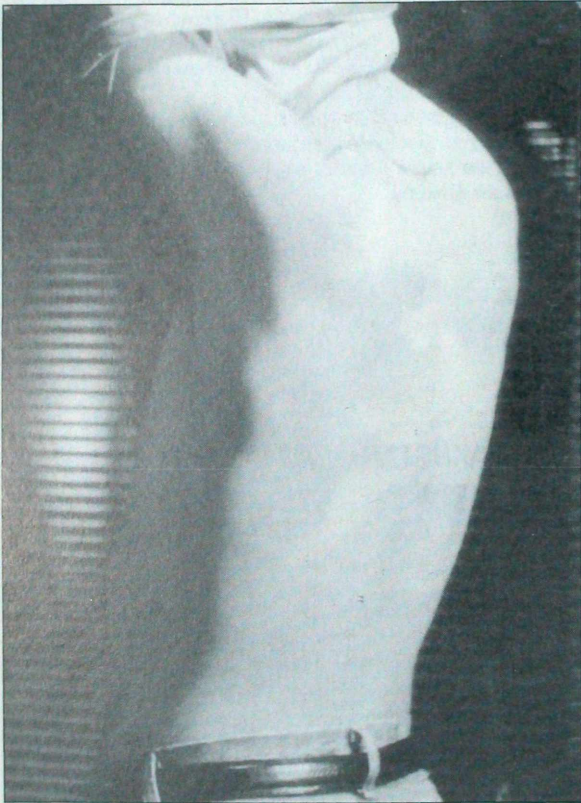
Filmed in black and white with an amateur cast, the film tackles the absurdity or existence and unpredictability of life. The musical rhythm of the shots capture its hero's inner life.

ΜΑΡΣΕΛ ΖΙΣΛΕΡ: Γεννήθηκε το 1960 στην Αλστέτεν (στην Ελβετία). Σπούδασε οικονομικά και εργάστηκε δυο χρόνια σε μια φάρμα. Το 1982 εγκαταστάθηκε στο Βερολίνο για να σπουδάσει εθνολογία και φιλοσοφία. Αρχισε συγχρόνως να σκηνοθετεί πειραματικές ταινίες σε βίντεο και σούπερ-8. Η πρώτη του μεγάλου μήκους **Tagediebe** κέρδισε την Ασημένια Λεοπάρδαλη στο Λοκάρνο το 1985 ενώ η δεύτερη **Schlaflose Nächte** (1988) την Μπρούτζινη Λεοπάρδαλη στο ίδιο φεστιβάλ.

MARCEL GISLER: Born in Alststätten (1960). Studied economics then worked for two years on a farm. In 1982 he moved to Berlin to study ethnology and philosophy. Concurrently he began making experimental films in Super-8 and video. His first feature **Tagediebe** won the Silver Leopard in Locarno (1985) and his second **Schlaflose Nächte** (1988) the Bronze Leopard in the same festival.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ, 35 χιλ. χρώμα 87', 1991
GERMANY 35 mm color 87' 1991

Σκηνοθεσία/Director: Marcel Giesler, **Σενάριο/Screenplay:** Marcel Giesler, Andreas Herder, Rudolf Nadler, **Φωτογραφία/Cinematography:** Ciro Cappellari, **Ήχος/Sound:** Klaus Klingler, **Σκηνικά/Sets:** Kirsten Johannsen, **Κοστούμια/Costumes:** Beatrix Demleitner, **Μοντάζ/Editing:** Bettina Böhrler, **Διανομή/Cast:** Andreas Herder, Dina Leipzig, Cyrille Rey-Coquais, Christof Krix, Anton Rattinger, **Παραγωγή/Production:** Marcel Giesler Filuproduktion, and Transfilm GmbH, Berlin, **Συμπαράγωγή/Coproduction:** WDR and DRS (Suisse T.V.). **Παγκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales:** Marcel Giesler Filmproduktion, Mansteinstr. 14, 1000 Berlin 30. Tel.: 030/2166331. Fax: 030/2157850.

FILMOGRAPHY • ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

1985 **Tagediebe**
1988 **Schlaflose Nächte**
1992 **Die Blaue Stunde**

L'HEURE BLEUE DIE BLAUE STUNDE

Ο Τεό και η Μαρί μένουν στο ίδιο συγκρότημα κατοικιών στο Βερολίνο. Γνωρίζονται αλλά δεν είναι φίλοι. Ο Τεό είναι αρσενική πόρνη και έχει τη δυνατότητα να διαλέγει τους πελάτες του. Τους συναντά σ' ένα ξενοδοχείο, κάνει έρωτα. Μετά πληρώνεται και γυρίζει στο άνετο διαμέρισμά του ως το επόμενο ραντεβού. Δεν έχει άλλη προσωπική ζωή, «αυτό που έχει σημασία είναι να κρατάς τις αποστάσεις, υποστηρίζει.

Η Μαρί συζητεί με τον Πολ, ένα συγγραφέα που πολλές φορές τη θεωρεί υπεύθυνη για τα προβλήματα στην έμπνευσή του. Αν και μόνο η Μαρί εργάζεται, σ' ένα κατάστημα δίσκων, ο Πολ δεν έχει διάθεση να της το ανταποδώσει με το χρόνο του ή τον έρωτά του. Η Μαρί αρχίζει να αισθάνεται παραμελημένη και ο Πολ την εγκαταλείπει. Η Μαρί κλείνεται στο διαμέρισμά της.

Καθώς το ενδιαφέρον του Τεό τη βοηθά να ξεναβρεί τον εαυτό της μια (ερωτική) σχέση αρχίζει ανάμεσα σ' αυτά τα τόσο διαφορετικά πρόσωπα.

Η ταινία μιλάει για «το ευάλωτο των συναισθημάτων, το φόβο μη σ' εκμεταλλευτούν, τη μοναξιά, τη δυσκολία να σε καταλάβουν αλλά και να καταλάβεις πραγματικά τους άλλους», υποστηρίζει ο σκηνοθέτης. «Είναι θέματα που μ' ενδιαφέρουν από τότε που κάνω ταινίες κι εδώ συγκεντρώνονται στο πρόσωπο του Τεό.»

Η ΓΑΛΑΖΙΑ ΩΡΑ

GERMANY

THE BLUE HOUR

T heo and Marie are next-door neighbors in a housing project in Berlin. They know each other but they are not really friends. Theo is a male prostitute who can afford to choose his clients. After meeting them in a hotel room he returns to his spacious apartment waiting for the next date. He has no other private life. «What's important is to keep your distance», is his motto.

Marie is living with Paul, a writer, who often blames her for his lack of inspiration. Although she supports him, working in a record shop, he does not give her love or attention in return. Marie feels neglected and exploited. Finally Paul leaves her and she shuts herself in her apartment. Thanks to Theo's interest and care she picks herself up again. Cautiously, these two very different persons are brought together by love.

«The film is about the fear of being exploited and the vulnerability of each individual's feelings» says the director. «Loneliness, difficulty of communication and mutual understanding are the themes I am interested in throughout my career. In this film they are concentrated in Theo's character».

AKI ΚΑΟΥΡΙΣΜΑΚΙ: Γεννήθηκε το 1957. Ταχυδρόμος, λαντζέρης, κριτικός κινηματογράφου. Σεναριογράφος και ηθοποιός στις ταινίες του αδελφού του Μίκα. Το 1983 σκηνοθέτησε την πρώτη του ταινία.

AKI KAURISMAKI: Born in 1957. Worked as a postman, dish-washer, film critic. He is the scriptwriter for and acts in his brother Mika's films. In 1983 he directs his first film.

Φινλανδία 35 χιλ. ασπρόμαυρο, 100' 1991
Finland 35 mm, Black and white, 100', 1991

Σκηνοθεσία/Director: Aki Kaurismäki. **Σενάριο/Screenplay:** Aki Kaurismäki, **Βασισμένο στο /Based on** Scènes de la vie de Bohème, Henri Murger 1848. **Φωτογραφία/Cinematography:** Timo Salminen. **Ήχος/Sound:** Vouko Lumme, Timo Linnosalo **Σκηνοκά/Sets:** John Ebdén. **Διανομή/Cast:** André Wilms, Matti Pellonpää, Evelyn Didi, Karl Vaananen, Jean Pierre Leaud, Christine Murillo. **Παραγωγή/Production:** Sputnik Oy, Vainamoisenkatu 19A4 SF - 00100 Helsinki, Tel: 358-0-498366, Fax: 358-0-498661. **Παγκόσμια εκμετάλλευση/World Sales:** Christa Saredi
Ottlienstrasse 19, CH - 8003 Zürich. Tel.: 1-463 70 20 Fax. 1-4637180

Μεταφέροντας στην οθόνη το μυθιστόρημα του Ανρί Μιρζέ του 1848, όπου βασίστηκε η όπερα του Πουτσίνι **Μποέμ**, ο Ακι Καουρισμάκι κινείται για άλλη μια φορά στην αγαπημένη του περιοχή, στο χώρο των περιθωριακών. Ο Μαρσέλ είναι συγγραφέας ενός περιοδικού που δεν έχει βγάλει καν το τεύχος 0. Ο Ροντόλφο είναι αλβανός ζωγράφος που δεν έχει άδεια διαμονής. Ο Σόναρντ είναι ιρλανδός πιανίστας και συνθέτης της πρωτοπορίας. Αυτοί οι άνθρωποι καταφέρνουν να υπάρχουν μόνο μέσα από την εφευρετικότητά τους. Ο Μαρσέλ ανταλλάσσει τις μποτιλίες που μαζεύει από τα σκουπίδια με ποτήρια κόκκινο κρασί από το μπιστρό. Ο Ροντόλφο του κάνει το τραπέζι με μια δικέφαλη πέστροφα. Ο Σόναρντ εγκαθίσταται στη σοφίτα του Μαρσέλ που χρωστά τα νοίκια. Ύστερα υπάρχουν οι επαρχιώτισσες με τη μεγάλη καρδιά, η Μιζέτ για τον Μαρσέλ και η Μιμί για τον Ροντόλφο. Χλωμή και ασθενική, η Μιμί θα πεθάνει και θα βυθίσει τον Ροντόλφο στη μελαγχολία. Μέσα σε ένα ασπρόμαυρο, σύγχρονο, αλλά αχρονικό Παρίσι, ξένος ο Καουρισμάκι επιβάλλει την παρουσία του με την απλή και στατική του κινηματογράφηση. Η τρυφερότητα και το χιούμορ της ματιάς του κάνει ένα σκονισμένο μελόδραμα αληθινή συγκίνηση για το θεατή.

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΜΠΟΕΜ

FINLAND

LA VIE DE BOHEME

Adapting for the screen Henri Murger's 1848 novel, where Puccini's opera *La Bohème* was based, Aki Kaurismäki moves once again in his familiar territory: a world of melodrama peopled by shadowy figures, marginals and outsiders.

Marcel is the author of a drama in twenty one parts and the editor of a magazine which has not even published its first issue. Rodolfo is an Albanian painter without papers. Shaunard is an Irish pianist and avant garde composer. These people manage to survive only on sheer inventiveness. Marcel collects bottles from garbage and exchanges them at the Bistrol for glasses of red wine. Rodolfo invites Marcel to dinner producing a two-headed trout. Shaunard moves into Marcel's attic whose rent is long overdue. Then, there are two country girls with generous hearts, Musette (for Marcel) and Mimi (for Rodolfo). Mimi is pale and sickly. When she dies she sends Rodolfo in deep depression.

A stranger in his black and white, contemporary but timeless Paris, Kaurismäki makes his presence felt with his simple and static style. His sense of humor and ironic tenderness transform an old-fashioned melodrama into genuine emotion.

A stranger in his black and white, contemporary but timeless Paris, Kaurismäki makes his presence felt with his simple and static style. His sense of humor and ironic tenderness transform an old-fashioned melodrama into genuine emotion.

FILMOGRAPHY - ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

Rikos ja Rangaistus 1983
Calamari Union 1985
Varjoja Paratiisissa 1986
Rocky VI (short)
Hamlet Liikemaailmassa 1987
Ariel 1988

1989 Leningrad Cowboy
Go America
Likaiset Kädet (TV film)
1990 Tulitikkutehtaan Tyttö
I Hired a Contract Killer
1991 Those were the Days (short)
La Vie de Bohème

ΟΥΒΕ ΣΠΑΝΤΕΡ: Γεννήθηκε το 1954 κοντά στο Αννόβερο, σπούδασε σχέδιο στο Αμβούργο, ύστερα κινηματογράφο στη Deutschen Film und Fernsehakademie του Βερολίνου. Εργάστηκε ως κάμεραμαν σε ντοκιμαντέρ που γυρίστηκαν στην Αφρική και τη Λατινική Αμερική, ως βοηθός του σκηνοθέτη Πέτερ Φλάισμαν και το 1979 κέρδισε την Αργυρή Αρκτο για το ντοκιμαντέρ του **Phantom**. Το 1983 υπογράφει ως σκηνοθέτης και παραγωγός το **Kanakerbraut**, την ιστορία ενός εργάτη που ερωτεύεται μια γυναίκα την οποία όλοι αντιπαθούν (βραβείο Bundespreis και συμμετοχή στην εβδομάδα της Κριτικής στις Κάννες). Το 1983 το ντοκιμαντέρ του **Kein Mord - Kein Totschlag** προβάλεται στο φεστιβάλ του Ρότερνταμ. Η δεύτερη ταινία του με υπόθεση είναι το **Sierra Leone**, ένα φιλμ δράμου, δράμα της κρίσης ταυτότητας, που προβλήθηκε στην εβδομάδα της Κριτικής, στο Φεστιβάλ Βενετίας του 1987.

UWE SCHRADER: Born near Hanover in 1954, he got a degree in design in Hamburg before entering the Deutschen Film und Fernsehakademie in Berlin. He worked as a cameraman on a number of documentaries shot in Africa and South America and was assistant to director Peter Fleischmann. In 1979 he won the Silver Bear at the Berlin Film Festival for his documentary called **Phantom**. In 1983, Schrader produced and directed **Kanakerbraut**, the story of a worker who falls for a woman nobody likes (Bundespreis prize and selection for the International Critics' Week at Cannes). In 1985, **Kein Mord - Kein Totschlag**, a documentary, was screened at the Rotterdam Film Festival. His second feature, **Sierra Leone**, a road-movie identity crisis drama, was selected for Critics' Week at Venice in 1987.

Γερμανία 35 χιλ. χρώμα 92' 1992
Germany 35 mm color 92', 1992

Σκηνοθεσία/Director: Uwe Schrader, **Σενάριο/Screenplay:** Uwe Schrader, Daniel Dubbe, **Φωτογραφία/Cinematography:** Peter Gaube, **Μοντάζ/Editing:** Klaus Müller-Laue, **Ήχος/Sound:** Günter Knon, **Κοστούμια/Costumes:** Brigitt Gruse, **Διανομή/Cast:** Marlen Diekhoff, Peter Franke, Catrin Striebeck, Myriam Merieres, Peter Gancejda, Henryla Bista., **Παραγωγή/Production:** Uwe Schrader, **Συμπαραγωγή/Co-Production:** Bayerischer Rundfunk, Sender Freies Berlin, **Παγκόσμια εκμετάλλευση/World Sales:** Brussels Ave. Jochen D. Girsch + M. de la Patellière rue des Visandines 1/48 b. 1000 Bruxelles. Tel.: (32 2) 5119156. Fax: (32 2) 5118139.

FILMOGRAPHY - ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

1979 **Phantom** (doc)
1983 **Kanakerbraut**
1985 **Kein Mord Kein Totschlag** (doc)
1987. **Sierra Leone**

Στην τρίτη του ταινία ο Ούβε Σράντερ, με την πυρετική αντικειμενικότητα του ντοκιμαντερίστα που αγαπάει την αυθεντικότητα των προσώπων και των χώρων της ταινίας του, διασταυρώνει τις τροχιές επτά ανθρώπων στο μπαρ Mau Mau, κάπου στην κακόφημη πλευρά του Αμβούργου. Η σαρναταεντάχρονη ιδιοκτήριά του Ίνγκε προσπαθεί πάση θυσία να σώσει την επιχείρησή της από τη χρεοκοπία ενώ η χρόνια κρίση της σχέσης της με τον Χάινς όλο και βαθαίνει. Πρώην ποδοσφαιριστής, που κάποιος σοβαρός τραυματισμός απομάκρυνε από τα γήπεδα, ο Χανς ζει πια συμμετέχοντας στις μικροκομπίνες του φίλου του Φέρντι. Η νεαρή κονσοματρίς Ρόζα έχει ένα περαστικό πάθος μαζί του, αφού εγκαταλείπει τον άραβα φίλο της Σαλάχ. Στο τέλος η Ρόζα ακολουθεί τον ύποπτο περαστικό Ολλανδό που αρχικά είχε γοητεύσει τη μοναδική στριπτιζέξ του μπαρ, την Ντόρις, μια συνεσταλμένη γυναίκα εκτός «σηνής». Και με τα χρήματα του ιδιοκτήτη λέσχης τυχερών παιχνιδιών και χήρου Κόβαλικ, ο οποίος σαηηνεύεται από την Ίνγκε, το Mau-Mau παίρνει μια σύντομη παράταση ζωής.

Κομμάτια από την καθημερινότητα ανθρώπων που κινούνται στα περιθώρια της κοινωνίας και της ελπίδας κινηματογραφούνται ανήσυχα, χωρίς μελοδραματισμό αλλά με πραγματική συμπόνοια.

ΜΑΟΥ ΜΑΟΥ

GERMANY MAU-MAU

In his third feature, Uwe Schrader - with his feverish objectivity and the documentarist's love for authenticity of the faces and places he films - brings seven people together in the Mau-Mau bar, somewhere in the seedy side of Hamburg. Inge, the bar's 45 year old owner, is devoting all her energy to keep the bar open in the face of serious financial difficulties. At the same time, the crisis in her long standing relationship with Heinz is reaching its peak. Heinz - an ex-football player who was forced to give up due to a serious injury - now lives off the shady dealings of his friend Ferdi. Young Rosa is a «go-go girl» who breaks up with Salah, her Arab boyfriend, to have a passionate fling with Heinz. In the end she goes off with the shady Dutchman her friend Doris (the shy strip-tease girl) had taken a shine to. Mau-Mau is finally spared its uncertain future when Kowalik, who runs a gambling den, is attracted to Inge and decides to invest the money needed to keep the bar open.

Incidents from the overlapping lives of a group of people living on the fringe of German society are filmed restlessly without melodrama but with true compassion.

ΤΖΙΜ ΤΖΑΡΜΟΥΣ: Γεννήθηκε στο Άκρον του Οχάιο κι εδώ και δεκαπέντε χρόνια μένει στη Νέα Υόρκη. Με την πρώτη του ταινία μεγάλου μήκους **Μόνιμες διακοπές** (1980) απέκτησε φανατικούς οπαδούς κι έκανε μεγάλη εντύπωση στην Ευρώπη. Η δεύτερη ταινία του **Πέρα από τον Παράδεισο** κέρδισε τη χρυσή κάμερα στις Κάννες και πήρε το βραβείο της Ένωσης Αμερικανών Κριτικών το 1985. Και οι δύο επόμενες ταινίες του **Στην παγίδα του νόμου** και **Mystery Train** συμμετείχαν στο διαγωνιστικό πρόγραμμα του Φεστιβάλ Καννών, όπου η δεύτερη πήρε το βραβείο υψηλότερου καλλιτεχνικού επιτεύγματος. Το **Νύχτα στον Κόσμο** γυρίστηκε σε φυσικούς χώρους στο Λος Άντζελες, τη Νέα Υόρκη, το Παρίσι, τη Ρώμη και το Ελσίνκι το χειμώνα του 1990-91. Η παγκόσμια πρώτη του προβολή έγινε στο Φεστιβάλ Ράλ της Νέας Υόρκης τον Οκτώβριο του 1991.

JIM JARMUSCH: Born in Akron, Ohio, Jarmusch has lived in New York for over fifteen years. His first feature, **Permanent Vacation** (1980) gained a cult as well as critical following in Europe. **Stranger than Paradise**, his second film, won the Camera D'Or in Cannes and was voted Best Picture of the Year by the National Society of Film Critics in the U.S. in 1985. His next two films, **Down by Law** and **Mystery Train** were both shown in competition at the Cannes Film Festival, where the latter was awarded the Prize for Highest Artistic Achievement. **Night on Earth** was filmed on location in Los Angeles, New York City, Paris, Rome and Helsinki during the winter of 1990-91. It received its world premiere at the New York Film Festival, in October 1991.

ΗΠΑ 35 χιλ. Χρώμα 1991
USA 35 mm color 1991

Σενάριο, Σκηνοθεσία, Παραγωγή/Screenplay, Direction, Production: Jim Jarmusch, **Διευθ. Φωτογραφίας/Director of Photography:** Frederick Elmes, **Μοντάζ/Editing:** Jay Rabinowitz, **Μουσική/Music:** Tom Waits, **Διανομή/Cast:** Winona Ryder, Gena Rowlands, Giancarlo Esposito, Armin Müller-Stahl, Rosie Perez, Isaach de Bankolé, Beatrice Dalle, Roberto Benigni, Paolo Bonacelli, Matti Pellonpää, Kari Vaananen, Sakari Kuosmanen, Tomi Salmela, **Εκτέλεση παραγωγής/Executive Producer:** Jim Stark, **Συμπααραγωγός/Co-Producer:** Demetra J. Mc Bride, **Παγκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales:** Christa Saredi.
Ottlienstrasse 19, CH-8003 Zürich. - Tel.: 01-4637020. Fax: 01-4637180.

FILMOGRAPHY : ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

1980 **Permanent Vacation**
1984 **Stranger Than Paradise**
1986 **Down by Law**
1989 **Mystery Train**
1991 **Night on Earth**

Ο γύρος του κόσμου σε μια νύχτα με πέντε ταξί. Από τη στιγμή που το σκοτάδι πέφτει στο Λος Άντζελες ως το άλλο ξημέρωμα στο Ελσίνκι ακολουθούμε πέντε διαφορετικές ταξί σε πέντε διαφορετικές πόλεις. Στη διάρκειά τους δημιουργούνται πέντε εφήμερες, παράξενες και κωμικές σχέσεις ανάμεσα στους οδηγούς και τους πελάτες.

Στο Λος Άντζελες, μια διευθύντρια του κάσινγκ προσπαθεί, μάταια, να πείσει τη νεαρή οδηγό της να παύσει στον κινηματογράφο.

Στη Νέα Υόρκη, ένας γερμανικής καταγωγής ποιητής - κλόουν - ταξιτζής αφήνει το τιμόνι στον πελάτη του.

Στο Παρίσι, μια τυφλή επιβάτης συγγινεί τον αφρικανό οδηγό του ταξί που την παίρνει.

Στη Ρώμη, ο ταξιτζής επιμένει να εξομολογηθεί τις αμαρτίες του στον επίσκοπο που έχει πάρει και δεν προσέχει ότι ο πελάτης του πεθαίνει.

Στο Ελσίνκι, τέλος, ο οδηγός διηγείται τα βάσανά του στους επιβάτες.

Κομμάτια διαδρομών, μιμησιαστικές αφηγήσεις που παραπέμπουν σε άλλες ταινίες και όλες μαζί δίνουν μια εικόνα της κοινότητας της ζωής σε κίνηση.

ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

U.S.A

NIGHT ON EARTH

Around the world in one night in five taxi cabs. Just as sunset is being replaced by darkness in L.A. and till sunrise in Helsinki the next day, we witness five taxi rides in five different cities and observe the brief, often strange and funny relationships which develop between each cabdriver and his/her passenger(s).

In Los Angeles, a casting director is trying in rain to persuade the young lady driver into taking up film acting.

In New York, a German cabdriver who looks like a clown and talks like a poet hands the wheel over to his passenger.

In Paris, an African driver is moved by the plight of the blind girl he's picked up.

In Rome, the persistent driver who is determined to confess his sins to the priest he has picked up, does not notice that his passenger is dying.

Finally, the Helsinki cabdriver provides his passengers with an account of the troubles he's going through.

Fragmented journeys portraying the commonplaceness of lives in motion are brought together by a minimalist direction full of references to other films.

ΞΑΒΙΕ ΜΠΩΒΟΥΑ: Γεννήθηκε το 1967 και μεγάλωσε στο Καλέ. Εργάστηκε ως ηθοποιός και βοηθός σκηνοθέτη (του Αντρέ Τεσινέ, του Μανουέλ ντε Ολβείρα κ.ά.). Μετά από μια μικρού μήκους ταινία σκηνοθέτησε την πρώτη του μεγάλου μήκους **Βορράς** που παίχτηκε σε πολλά φεστιβάλ και βραβεύτηκε στο Μοντρεάλ (ειδικό βραβείο της επιτροπής, βραβείο Fipresci, βραβείο καλύτερης πρώτης ταινίας) στη Ναμύρ και στην Μπολ.

XAVIER BEAUVOIS: Born in 1967 and grew up in Calais. Worked as an actor and assistant director (for André Techiné, Manuel de Oliveira etc.). After an initial short length film, he directed his first feature **North** which was shown at many festivals and won awards at Montreal (special jury prize, Fipresci, best first film award), Namur and at Baule.

Γαλλία 35 χιλ. χρώμα 98' 1991
France 35 mm. color 98' 1991

Σκηνοθεσία/Director: Xavier Beauvois, **Σενάριο/Screenplay:** Xavier Beauvois, Arlette Langman, Sophie Fillières, **Φωτογραφία/Cinematography:** Fabio Conversi, **Ήχος/Sound:** Rolly Belhassen, **Μοντάζ/Editing:** Agnes Cutillemiot, **Μουσική/Music:** Philippe Chatiliez, **Διανομή/Cast:** Bulle Ogier, Xavier Beauvois, Bernard Verley, Jean-René Gaussart, Agnès Eurard, Jean Douchet, **Παραγωγός/Producer:** Bernard Verley, **Παραγωγή/Production:** B.V.F Berand Verley, 77, Rue du Château, BP 409, F-92103 Boulogne, Billancourt. Tel.: (1) 46050909 Fax: (1) 46042020. **Παγκόσμια εκμετάλλευση/World Sales:** B.V.F Joseph Jean Charles Struß, 77, Rue du Château BP 409 F-92103 Boulogne, Billancourt. Tel: (1) 46050909. Fax: (1)46042020.

FILMOGRAPHY - ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

1991 **Le Matou Short Nord**

NORD

Σε μια μικρή πόλη στον Πορθμό του Καλέ μια οικογένεια διαλύεται σιγά-σιγά. Μετά από 25 χρόνια γάμου οι γονείς δεν έχουν τίποτα πια να πουν μεταξύ τους. Ο πατέρας, που εργάζεται σ' ένα φαρμακείο καταφεύγει στο αλκοόλ. Η μητέρα, που ασχολείται αποκλειστικά με τη φροντίδα της καθυστερημένης κόρης τους, καταπίνει χιλιάδες χάπια. Για να φωτίσει το αδιέξοδο της ζωής της προσπαθεί να ξεκινήσει μια σχέση με το γιο της, τον Μπερτράν, που δε δείχνει να ενδιαφέρεται ιδιαίτερα ούτε για το σχολείο ούτε για την οικογένειά του και περνάει τον καιρό του με τους ψαράδες.

Ο πατέρας μπαίνει σε κλινική για αποτοξίνωση. Όταν επιστρέφει στη δουλειά του κάνει ένα σοβαρό λάθος καθώς παρασκευάζει ένα φάρμακο. Ένα παιδί πεθαίνει. Ο Μπερτράν ψάχνει τον πατέρα του αποφασισμένος να τον σκοτώσει...

ΒΟΡΡΑΣ

**FRANCE
NORTH**

In a small town in the French Pas de Calais, a family is very gradually breaking up. After 25 years of marriage the parents have nothing to say to each other. The father, who works in a pharmacy, has found refuge in drink. The mother, whose life is totally taken up with looking after their mentally handicapped daughter, swallows thousands of pills every day which keep her going. In an effort to lighten up this dead end she attempts to start up a relationship with her son Bertrand, who doesn't seem to be particularly interested in school or in his family and spends his time with the fishermen.

The father enters a detoxication clinic. When he returns to work he makes a grave mistake in the preparation of a prescription. A child dies because of it.. Bertrand is looking for his father determined to kill him...

ΜΟΥΣΗ

ΟΛΙΒΙΕ ΑΣΑΓΙΑΣ: Γεννήθηκε στο Παρίσι το 1955. Σπούδασε λογοτεχνία, ασχολήθηκε με τη ζωγραφική, εργάστηκε ως δημοσιογράφος και βοηθός σκηνοθέτη, έγραψε σενάρια (με τον Αντρέ Τεσινέ και τον Λοράν Περρέν). Από το 1980 ως το 1985 ήταν μέλος της συντακτικής επιτροπής των Καγιέ ντι σινεμά. Έχει σκηνοθετήσει τρεις μεγάλου μήκους ταινίες που παίχτηκαν μ' επιτυχία σε πολλά φεστιβάλ.

OLIVIER ASSAYAS: He was born in Paris (1955). He studied literature, painted, worked as a reporter and assistant director, wrote screenplays (with André Techiné and Laurent Perrin). From 1980 to 1985 he was member of the editorial board of Cahiers du cinéma. He has directed three feature films that were shown in many festivals with great success.

Γαλλία 35 χιλ. χρώμα 95' 1991
France 35 mm color 95' 1991
Σενάριο, Σκηνοθεσία/Screenplay, Director: Olivier Assayas,
Φωτογραφία/Cinematography: Denis Lenoir, **Ήχος/Sound:** Jean-Claude Laureux, **Μοντάζ/Editing:** Luc Barnier, **Μουσική/Music:** John Cale. **Διανομή/Cast:** Judith Godrèche, Jean-Pierre Léaud, Thomas Lungman, Martin Lamotte, Ounie Lecomte, **Παραγωγή/Production:** Arena Films, Christian Bourgeois Productions, Films A2, Erre Production, **Παγκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales:** Mainstream S.A., 34rue Poncelet, Paris, France 75017. Tel.: (331) 44.40.05.55, Fax: (331)47.63.07.62.

FILMOGRAPHY - ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

- 1979 Copyright short
- 1980 Rectangle, deux chansons de Jackno short
- 1982 Laissé inachevé à Tokyo short
- 1984 Winston Tong en studio short
- 1986 Désordre
- 1989 L'enfant de l'hiver
- 1991 Paris s' éveille

PARIS S'ÉVEILLE

Αποξενωμένος από τον πατέρα του ο 19χρονος Αντριάν επιστρέφει μετά από ένα μεγάλο ταξίδι κι ερωτεύεται τη Λουίζ, την ερωμένη του πατέρα του, μια κοπέλα γύρω στα 20 που κατά καιρούς παίρνει ναρκωτικά. Μερικούς καβγάδες μετά οι δυο νεαροί εραστές εγκαταλείπουν το σπίτι και τον πατέρα. Χωρίς χρήματα, αναγκάζονται να κάνουν όλων των ειδών τις δουλιές. Ο Αντριάν ενθαρρύνει τη Λουίζ να φωτογραφηθεί γυμνή, γιατί ο πειρασμός του ποσού που θα κερδίσει είναι μεγάλος. Οι εραστές απομακρύνονται. Η Λουίζ τα φτιάχνει μ' έναν παραγωγό της τηλεόρασης και προσπαθεί να κάνει καριέρα. Όταν μήνες μετά ξαναβρίσκει τον πατέρα και το γιο, τίποτα δεν είναι το ίδιο...

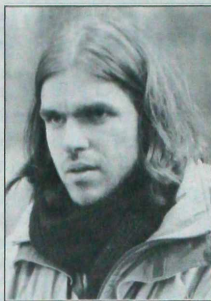
Μέσα από αυτή τη σύγχρονη και ασυμβίβαστη ιστορία, ο Ασαγιάς διαγράφει με ακρίβεια την πολυμορφία του Παρισιού. Οι ηθοποιοί αντιμετωπίζουν με προκλητική ειλικρίνεια τους ρόλους τους, ενώ ο σκηνοθέτης κοιτάζει τους χαρακτήρες με την ίδια γενναιοδωρία. «Μου είχε προτείνει να γίνει παραγωγός», λέει ο Ασαγιάς, «κι έτσι σκέφτηκα να βάλω τον Λεό να παίζει το ρόλο του πατέρα. Η σχέση πατέρα-γιου ήταν το σημείο εκκίνησης, μετά έγινε το τρίγωνο με την κοπέλα. Δουλεύω περισσότερο σαν συγγραφέας. Ποτέ δεν ξέρω ακριβώς πού θα καταλήξω...»

ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ ΞΥΠΝΑ

FRANCE PARIS AWAKENS

Estranged from his father, 19-year-old Adrien returns from a long journey and falls in love with Louise, his father's lover, a girl around 20 who is on and off drugs. Several quarrels later the two young lovers leave the house and the father. With no money, they try all kinds of odd jobs. Andrien encourages Louise to pose for some nude photo sessions, because the temptation of the sum she could earn is irresistible. The lovers soon grow apart. Louise starts an affair with a T.V. producer and tries to make a career. Months later when she reaches the father and the son, nothing is the same anymore...

Through this contemporary and uncompromising story Assayas captures a raw sense of life in multi-cultural Paris. The actors identify with their parts with provocative sincerity while the director views all characters with the same generosity. «He had offered to be a producer» Assayas declares «that's why I had the idea of casting Léaud as the father. The father-son relationship was the starting point, and then it turned into a triangle with the girl. I work rather like a novelist! I never know exactly where the work is going to take me...»

Ατίλα Γιάνιτς Γεννήθηκε το 1957 στο Κεκεσμέτ όπου έζησε έως τα 21. Δούλεψε σε θέατρα και σε εταιρίες διανομής ταινιών. Το 1984 αποφοίτησε από την Ακαδημία της Θεατρικής και Κινηματογραφικής Τέχνης στη Βουδαπέστη ως μαθητής του Ζόλταν Φάμπρι. Με τις ταινίες που γύρισε στη σχολή του κέρδισε διάφορα βραβεία. Η **Σκιά στο Χιόνι** είναι η πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία.

Attila Janisch Born in Kecskemét in 1957 where he lived till he was 21. Worked in theaters and film distribution companies. In 1984 he graduated from the Academy of Theater and Film Art in Budapest, a student of Zoltan Fabri. He won various awards for the films he made while studying. **Shadow on the Snow** is his first feature film.

Ουγγαρία 35 χιλ. ασπρόμαυρο 76' 1991
Hungary 35 mm black & white 76' 1991

Σκηνοθεσία/Director: Attila Janisch, **Σενάριο/Screenplay:** Andras Forgach, **Διεύθ. Φωτογραφίας/Director of photography:** Tamas Sas, **Editing/Μοντάζ:** Anna Kornis, **Ήχος/Sound:** Istvan Sipos, **Σκηνικά/Sets:** Attila Kovacs, **Κουστούμια/Costumes:** Zsuzsa Stenger, **Διανομή/Cast:** Miroslaw Baka, Josef Kroner, Johanna Kreflt-Baka, Zsofia Baji, **Παραγωγή/Production:** Gabor Hanak, **Παραγωγός Ετ./Production Co.:** Budapest Film Studio - Dialog Film Studio. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales:** CINEMAGYAR Hungarofilm Export Ltd. H-1054 Budapest, Balthori u. 10. Tel: (36-1) 111-4614 Fax: (36-1) 153-1317, 111-4614 F

FILMOGRAPHY - ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

- 1980 **Arnyékban**
(Στην Σκιά/In Shadow, doc)
- 1981 **Robert és Robert**
(μικ. μήκ./short)
- 1982 **Zizi** (μικ. μήκ./short)
- 1983 **A másik part** (Η άλλη πλευρά/The other side)
- 1985 **Lé legzetvisszafajtvá** (Ανα-ναιστώ/Breathtakingly TV)
- 1991 **Arnyék a havon**
(Σκιά στο χιόνι/Shadow on the Snow)

ARNYÉK A HAVON

Σκοτεινός στοχασμός για την ανθρώπινη φύση και την αμαρτία, η ταινία απεικονίζει ποιητικά μια ασπρόμαυρη, χειμωνιάτικη ερημιά της ψυχής, τόσο πυκνή, που παγώνει το θεατή.

Ο Σάντορ Γκάσπαρ είναι ένας θλιμμένος νέος άντρας, που κινείται ανάμεσα σε ένα γυμνό διαμέρισμα στην πόλη κι ένα άσχημο σπίτι στην εξοχή. Χρειάζεται χρήματα απεγνωσμένα αλλά, καθώς τα σκληρά χαρακτηριστικά του αναδίδουν κάτι απειλητικό και λαθραίο, κανείς δεν τον εμπιστεύεται. Ο μοναδικός αληθινός του συναισθηματικός δεσμός είναι με την κόρη του, Ρεβέκα. Ακόμη κι οι συναντήσεις του με την ερωμένη του, Άγκνες, είναι χωρίς τρυφερότητα, θευλώδεις και λίγο τρομακτικές.

Μοιραία κάποια μέρα μπλέκει άσχημα. Ενώ περιμένει στην ουρά σ' ένα ταχυδρομείο, ξαφνικά ένας ληστής κλέβει μια τσάντα με χρήματα που τελικά αφήνει πίσω του, καθώς τρέχει και σκοντάφτει. Ο Σάντορ την απιάζει και εξαφανίζεται χωρίς να πάρει καμιά προφύλαξη. Στο διαμέρισμά του, πανικόβλητος, ψάχνει τρόπο να την ξεφορτωθεί. Αλλά το πρόσσωπό του έχει ήδη μπει στις πρώτες σελίδες. Το μόνο που του μένει είναι να κρυφτεί με την κόρη του στο εξοχικό του, κυνηγημένος σαν τρομαγμένο ζώο από ένοπλους αστυνομικούς. Η κατάσταση αυτή είναι σχεδόν ανακουφιστική. Γιατί ο Σάντορ έτσι έβλεπε πάντα τη ζωή: σαν ανελέητο κυνηγητό και άγριο αλληλοσπαραγμό.

ΣΚΙΑ ΣΤΟ ΧΙΟΝΙ

HUNGARY

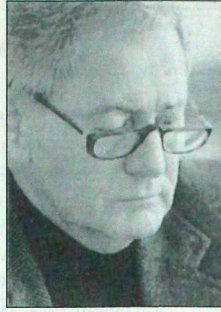
SHADOW ON THE SNOW

A dark reflection on human nature and sin, the film is the poetic portrayal of a monochrome wintry wasteland of the soul - so dense, that it sends a chill down the viewer's spine.

Sandor Gaspar is a grim young man who shuttles between a crude country hut and a bare city flat.

He is in separate need of money but his harsh features give a threatening, clandestine impression that nobody will trust. His only real emotional bond is with his daughter Rebecca. Even his relationship with Agnes, his girlfriend, is a stormy, slightly scary and cold affair.

Inevitably, one day he gets into a trouble. While he is standing in the post office queue, a robber suddenly steals a bag of money but the last second drops it as he trips on his way out. Sandor picks it up and flees conspicuously through the streets. Panick-stricken, back at his flat, he is looking for way to get rid of it. But his picture has already made the front page. He flees with Rebecca to his country home where he becomes the object of a relentless manhunt. This situation brings a kind of relief because Sandor always viewed life as a relentless chase and a savage mutual carnage.

ΙΣΤΒΑΝ ΖΑΜΠΟ: Γεννήθηκε στη Βουδαπέστη (1938). Το 1956 μπήκε στην Ακαδημία Θεατρικής και Κινηματογραφικής Τέχνης. Αποφοίτησε το 1961. Η πρώτη του μικρού μήκους ταινία προβλήθηκε σε πολλές χώρες. Γύρισε άλλες δυο μικρού μήκους και σε ηλικία 26 ετών την πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία. Σχεδόν όλες οι ταινίες του τιμήθηκαν με πολλά σημαντικά διεθνή βραβεία.

ISTVAN SZABO: Born in Budapest in 1938. In 1956 he became a student of the Academy of Theater and Film Art. He graduated in 1961. His first short length film was shown in many different countries. He filmed two more short length films and then his first feature, when he was 26 years old. Almost all his films have won many prestigious international awards.

Ουγγαρία 35 χιλ. χρώμα 90' 1992
Hungary 35 mm color 90' 1992
Σκηνοθεσία/Director: Istran Szabo, **Σενάριο/Screenplay:** Istvan Szabao από μια πρωτότυπη ιστορία/from an original story: Istvaean Szabo, Andrea Vészits.
Φωτογραφία/Cinematography: Lajos Koltai. **Σκηνικά/Sets:** Attila Kovacs.
Κοστούμια/Costumes: Zsuzsa Stenger. **Διανομή/Cast:** Johanna Ter Steege, Enikő Börcsök, Péter Andorai, Eva Kerekes, **Παραγωγοί/Producers:** Lajos Ovari, Dr. Gabriella Grosz. **Παραγωγή/Production:** Objektív Studio with Manfred Durniok Produktion für Film und Fernsehen. **Παγκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales:** Studio Objektív. Tel.: 252-5359, Fax: 251-7269. Cinemagyar Ltd. Fax: 153-1317. Telex: 22-5768.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ - ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

	1973	Tűzolto utca 25 (25, Fireman's Street)
Koncert (Concert) short	1974	Ösbemutato (Premiere) T.V. play
Variaciok egy témára (Variations upon a Theme) short	1976	Budapesti Mesék (Budapest Tales)
Te (You) short		City Map short doc
Almodozasok Kora (The Age of Dreaming)	1979	Bizaloxi (Confidence)
Apa (Father)		Der grüne Vogel (The Green Bird)
Kegyelet (Piety) doc	1981	Mephisto
Szerelmesfilm (Love Film)	1982	Katzenspiel (Catsplay) TV-play
Budapest, amiért szeretem (Budapest, why I love it) a series of short films	1983	Bali TV-play
	1984	Redl ezredes (Colonel Redl)
	1988	Hanuszen
	1992	Sweet Emma, dear Böbe

ΕΔΕΣ ΕΜΜΑ, DRAGA BÖBE

Η Έμα και η Μπέμπε, δύο επαρχιώτισσες δασκάλες ρωσικών σε κάποιο δημοτικό σχολείο της Βουδαπέστης, μετά την αλλαγή του καθεστώτος πρέπει να παλέψουν διπλά όχι μόνο για να επιβιώσουν, αλλά και για να μην κατακυλιχθούν από την κοινωνική θέση που είχαν κατακτήσει με πολλές δυσκολίες.

Ο μισθός τους δε φτάνει για το νοίκι ενός διαμερίσματος – ούτε καν ενός δωματίου. Έτσι, εδώ και επτά χρόνια συγκατοικούν στο ίδιο δωμάτιο ενός ξενοώνα όπως τουλάχιστον άλλοι τριακόσιοι δάσκαλοι. Για να συνεχίσουν να διδάσκουν αναγκάζονται να παρακολουθούν νυχτερινά μαθήματα αγγλικών. Την άλλη μέρα διδάσκουν στα παιδιά ότι έμαθαν τη νύχτα.

Η Έμα εδώ κι ένα χρόνο έχει μια αδιεξοδική σχέση με το διευθυντή του σχολείου που είναι παντρεμένος με παιδιά. Για να τα βγάλει πέρα καθαρίζει σπίτια πλουσίων, ενώ η Μπέμπε διασκεδάζει ξένους σε μπαρ. Η αστυνομία τη συλλαμβάνει για παράνομη πορνεία και η περιπέτειά της τη σπρώχνει στην αυτοκτονία. Μόνη, χωρίς πίστη και αγάπη, η Έμα πρέπει να συνεχίσει να αγωνίζεται για να ζήσει αυτή την άθλια ζωή.

ΓΛΥΚΙΑ ΕΜΜΑ, ΑΓΑΠΗΤΗ ΜΠΕΜΠΕ

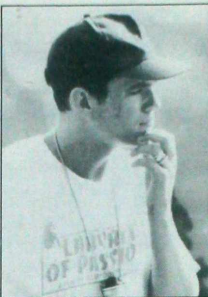
HUNGARY SWEET EMMA, DEAR BÖBE

With the new regime, Emma and Böbe two country girls, who are both Russian teachers in a Budapest primary school, have to fight twice as hard, first in order to survive and also in their effort to hold on to the social status they had worked so hard to achieve.

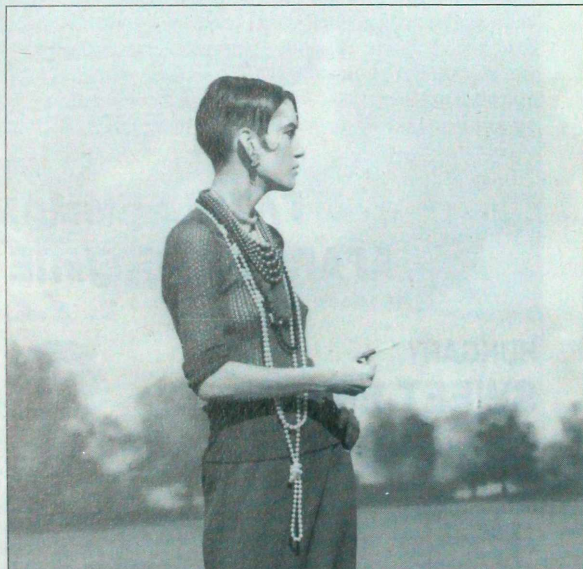
Their wages are not enough to pay the rent for a room, let alone a flat. So for the last seven years they've been sharing a room in a hostel just like at least 300 other teachers. In order to be able to continue teaching they are obliged to attend English lessons at night school. In the morning they teach the kids what they'd been taught the night before. For about a year now, Emma has been having a dead end affair with the school director, who is married with kids. To make ends meet, she's a housecleaner for the wealthy, while Böbe entertains strangers in a bar. The police arrest her for illegal prostitution and she commits suicide. Left alone without faith and love, Emma has to go on struggling to live this wretched life.

TOM KALIN: Ο 27χρονος Τομ Κάλιν μεγάλωσε στο Σικάγο. Έγραψε και σκηνοθέτησε διάφορες μικρού μήκους ταινίες σε φιλμ και βίντεο. Το **News from Home** (Νέα από την πατρίδα) και το **They are list to vision altogether** είναι οι ταινίες που προβλήθηκαν περισσότερο μέσα και έξω από τις ΗΠΑ, στη Μπιενάλε του Σάο Πάολο της Βραζιλίας και στο Φεστιβάλ του Βερολίνου. Έχει συνεργαστεί με διάφορες εφημερίδες και περιοδικά (Aperture, Village Voice, The Independent, Views κ.α.) Σαν παραγωγός εργάστηκε για την AIDS FILMS, μια μη κερδοσκοπική εκπαιδευτική εταιρία. Είναι ιδρυτικό μέλος του GRAN FURY, μιας συλλεκτικής ακτιβιστών που κάνει κοινωνική εργασία για το AIDS. Το **Swoon** είναι η πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία και κέρδισε το βραβείο φωτογραφίας στο Φεστιβάλ του Σάντανς.

TOM KALIN: Twenty seven year old Tom Kalin grew up in Chicago. He's written and directed a number of shorts both on video and film. **News from Home** and **They are lost to vision altogether** are his two best known films in the U.S.A and elsewhere, having been shown in Bienale, Sao Paolo, Brazil and at the Berlin Festival. He has collaborated with various newspapers and magazines (Aperture, Village Voice, The Independent, Views etc.). He has worked as producer for AIDS FILMS, a non-profitable educational company. He is a founder member of GRAN FURY, an activists' collective concerned with AIDS. **Swoon**, his first feature length film has won a best Photography award at the Sundance Festival.

ΗΠΑ	35χιλ.	ασπρόμαυρο	92'	1992
USA	35 mm	Black and White	92'	1992

Σκηνοθεσία/Director: Tom Kalin, **Σενάριο/Screenplay:** Tom Kalin, Hilton Als, **Παραγωγή/Producer:** Christine Vachon, **Φωτογραφία/Cinematography:** Ellen Kuras, **Μουσική/Music:** James Bennett, **Σχεδιασμός παραγωγής/Production Design:** Therese Déprez, **Κοστούμια/Costumes:** Jessica Haston, **Μοντάζ/Editing:** Tom Kalin, **Διανομή/Cast:** Daniel Schlachter, Craig Chester, Ron Vawter, Michael Kirby, Michael Stumm, **Συμ-παραγωγός/Co-producer:** Tom Kalin, **Εκτέλεση παραγωγής/Executive Producers:** Lauren Zalaznick, James Schamus, **Παραγωγός εταιρία/Production Company:** Intolerance Productions Inc.

FILMOGRAPHY - ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

Puppets	short film
Gesicht	short film
Finally destroy us	short film
News From Home	short film
They are lost to vision altogether	short film
1992 Swoon	

Το 1924 δύο δεκαοκτάχρονοι, εύποροι εβραίοι διανοούμενοι ομοφυλόφιλοι εραστές, ο Νέιθαν Λίοπολντ τζούνιορ και ο Ρίτσαρντ Λόουμπ από το Σικάγο, δολοφονούν εν ψυχρώ ένα δεκατετράχρονο αγόρι, τον Μπόμπο Φράνκς. Οι πιέσεις της εποχής πάνω στη σεξουαλικότητά τους τους έσπρωξαν να πραγματοποιήσουν τη φαντασίωσή τους για το τέλει έγκλημα με τη φρικιαστική αυτή πράξη-επιβεβαίωση του έρωτά τους. Η δίκη τους έγινε πρωτοσέλιδο στον παγκόσμιο τύπο και η ιστορία τους ενέπνευσε δύο ταινίες, το **Βρόχο** του Χίτσκοκ και το **Compulsion** του Ρίτσαρντ Φλάσερ, και ένα μυθιστόρημα.

Αρνούμενος την άποψη της εποχής ότι η ομοφυλοφιλία σχετίζεται άμεσα με την εγκληματική ψυχοπαθολογία, ο Τομ Κάλιν ανασυνθέτει την ιστορία των Λίοπολντ-Λόουμπ, το έγκλημα, τη δίκη τους και τη ζωή τους στη φυλακή, και χρησιμοποιεί το δραματουργικό του υλικό που θα μπορούσε να έδινε ένα κλασικό φιλμ νουάρ, αποδομώντας το, υπονομεύοντας τις συμβάσεις με μια πρωτοποριακή ματιά. Φιλμ αρχείου, αναχρονιστικά ντεκόρ και «μονοχρωματικό μελόδραμα» συντελούν στο να πλησιάσουμε πολύ πιο κοντά και να μάθουμε πολύ περισσότερα από τις δύο αυτές ζωές για το έγκλημα, το σεξ, την τρέλα, την ομοφυλοφιλία και το νόμο.

U.S.A.

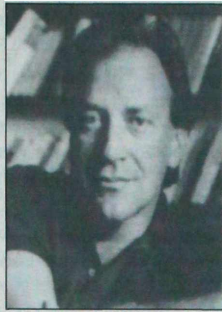
SWOON

In 1924, two eighteen year old homosexual rich intellectual Jewish lovers, Nathan Leopold and Richard Loeb from Chicago, murder in cold blood Bobby Franks, a fourteen year old boy. The social pressure of the twenties on their sexuality forced them into realizing their fantasy of the «perfect crime». Throwing in the face of society this horrifying deed as an ultimate provocation they sought the confirmation of their «monstrous» love. Their trial made the front pages all over the world and their story inspired two films (Hitchcock's **The Rope** and Fleischer's **Compulsion**) and a novel.

Discarding the dominant theory of that time that homosexuality is directly linked with criminal psychopathology, Tom Kalin reconstructs the case, the trial of his characters and their life in prison. Instead of working in the direction of a film noir he dismantles his sources, deconstructs his narrative and undermines convention with a fresh, personal outlook. Using archive footage, period decor and monochromatic melodrama he brings us closer to his heroes and gives us a better insight into these strange lives and the issues of crime, justice, sex, lunacy, homosexuality and the law.

ΓΟΡΑΝ ΠΑΣΚΑΛΙΕΒΙΤΣ: Γεννήθηκε στο Βελιγράδι το 1947. Παιδί χωρισμένων γονιών, μεγάλωσε με τους παππούδες του στο Νis. Δεκαέξι ετών μεταφέρεται στο Βελιγράδι όπου εργάζεται στην ταινιοθήκη του θεατού του πατέρα και μελετά με πάθος τον κινηματογράφο, ιδίως τον ιταλικό νεορεαλισμό. Σπούδασε στην Ακαδημία Κινηματογράφου της Πράγας και η διπλωματική του ταινία **Pan Hrstka** εμποδίστηκε από τη λογοκρισία της Τσεχοσλοβακίας να συμμετάσχει στο φεστιβάλ του Ομπερχάουζεν. Από το 1971 ως το 1976 αφιερώνεται σε μια σειρά 30 ντοκιμαντέρ για τα κοινωνικά προβλήματα της πατρίδας του, πολλά από αυτά βραβεύθηκαν σε διάφορα Φεστιβάλ. Το 1976 σκηνοθετεί την πρώτη του ταινία μεγάλου μήκους **Ο ναυαγιστής του χριμώνα** που ψηφίζεται Γιουγκοσλάβικη Ταινία της Χρονιάς, βραβεύεται στο Βερολίνο και έχει μεγάλη επιτυχία στις αίθουσες. Το 1978 η δεύτερη ταινία του **Ο σκύλος που αγαπούσε τα τρένα** πήρε το βραβείο των κριτικών στο Φεστιβάλ Βερολίνου. Το 1980 η ταινία του **Ειδική μεταχείριση** κέρδισε το βραβείο δεύτερου γυναικείου ρόλου, μια υποψηφιότητα για τη Χρυσή Σφαίρα και μήκη στο επίσημο πρόγραμμα του Φεστιβάλ της Νέας Υόρκης. Το 1982 γυρίζει στα αγγλικά μια συμπαραγωγή των MGM/UM, το **Λυκόφως**, με τον Καρλ Μάλντεν. Η ταινία παίρνει το μεγάλο βραβείο της UNESCO. Ως το Μάιο του 1992 σκηνοθετεί άλλες τέσσερις ταινίες που όλες έκαναν καριέρα στα διεθνή φεστιβάλ. Το **Tango Argentino** προβλήθηκε στο φετινό Φεστιβάλ Βενετίας.

GORAN PASKALJEVIC: Born in Belgrade in 1947. His parents got divorced and he grew up in Nis with his grandparents. He moves to Belgrade at 16 where he works at his adopted father's film and studies cinema with true passion, especially the Italian neo-realism. He studied at the Prague Film Academy his graduation film **Pan Hrstka** was prevented from entering the Oberhansen Festival by Czechoslovakian censorship. Between 1971 and 1976 he dedicates himself to a series of 30 documentaries about his country's social problems, many of which won awards at various film festivals. In 1976 he directs his first feature length film **The Beach Guard in Winter** time which was voted Yugoslavia's Film of the Year, and given the CIDALC award at the Berlin Film Festival. In 1978 his second film **The Dog Who Liked Trains** got the Critics award at the Berlin Festival. In 1980 **Special Treatment** received the Best Supporting Actress award at Cannes. It was also nominated for Hollywood's Golden Globe award and was officially selected for the New York Film Festival in 1981. In 1982 he films an MGM/UM Coproduction, in English, called **Twilight Time** starring Karl Malden. The film gets UNESCO'S Grand Price. By May 1992 he has directed another four films which were all shown at various international film festivals. **Tango Argentino** was shown at this year's Venice Festival.

Σερβία 35 χιλ. χρώμα 93' 1992
Serbia 35 mm color 93' 1992

Σκηνοθεσία/Director: Goran Paskaljevic, **Σενάριο/Screenplay:** Gordan Mihic, **φωτογραφία/Cinematography:** Milin Spacic, **Μοντάζ/Editing:** Olga Skrigin, Olga Obradov, **Ήχος/Sound:** Sinisa Jovanovic Singer, **Μουσική/Music:** Zoran Simjanovic, **Σηηνικά/Sets:** Miodrag Nikolic, **Κοστούμια/Costumes:** Miroslava Cohadzic, **Διανομή/Cast:** Nicola Zarkovic, Carna Manojlovic, Miki Manojlovic, Mija Aleskic, Mica Tomic, Rahela Ferari, Ina Gogalova, Pepi Lakovic, **Παραγωγοί/Producers:** Dragana Ilic, Goral Paskaljevic, **Παραγωγή/Production:** Singidunum Film Productions, Vans, Radio Televizija Srbije, Televizija Beograd, **Παγκόσμια εκμετάλλευση/World Sales:** CAPITOL FILM, London 15 Portland Place, London WIN3AA. Tel: 718720154. Fax: 716366691.

FILMOGRAPHY - ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

Pan Hrstka (μικ/μικ./short)	1971	1979	Zemaljski dani teku
Dosljaci (σειρά 30 τηλ. ντοκ series of 30 TV doc)	1971-76	1980	Poseban Tretman
Cuvar plaze u zimskom	1976	1982	Twilight Time
Pas koji je voleo vozone	1977	1984	Varljivo leto 68
Sipad (μικ-μικ ντοκ/doc. short)	1979	1987	Andeo cuvar,
		1990	Vreme cuda
		1992	Tango Argentino

Ο δεκάχρονος Νικόλα είναι πολύ πιο προσγειωμένος, θετικός κι επαγγελματίας από τους γονείς του. Ο πατέρας του είναι δάσκαλος μουσικής που κερδίζει τη ζωή του παίζοντας σε γάμους. Τσακώνεται συνέχεια με τη γυναίκα του για το σπίτι, τις δουλειές της, τις χρόνιες ημικρανίες της κόρης τους και την ακατανίκητη έλξη του στις χοντρές. Η μητέρα του Νικόλα ψάχνει απεγνωσμένα για δουλειά. Προς το παρόν συντηρείται φροντίζοντας ηλικιωμένα άτομα στο σπίτι τους με τη βοήθεια του γιου της.

Σύντομα όλη η δουλειά πέφτει πάνω στον Νικόλα, που την κάνει με πραγματική αγάπη. Φέρνει τους ηλικιωμένους σε επαφή, τους βγάζει από την απομόνωση, τους ξαναδίνει όρεξη για ζωή. Σε αντάλλαγμα, οι καινούργιοι παππούδες δίνουν στο παιδί την τρυφερότητα και φροντίδα που, στερείται από τους γονείς του. Ιδιαίτερα ο αρχηγός της γεροντοπαρέας που σαν παλιός τραγουδιστής και λατίνος εραστής, ξέρει να ζει και να διασκεδάσει.

Βλέποντας με τρυφερότητα τη δύσα της τρίτης ηλικίας για ζωή και την ενεργητικότητα των παιδιών, η ταινία διηγείται μια ανθρωπινή ιστορία όπου αυτές οι δύο ταυτίζονται σε ένα διλήμμα από τη σκληρή πραγματικότητα της τρίτης ηλικίας.

SERBIA

TANGO ARGENTINO

Ten year old Nikola is a lot more down to earth, positive and «professional» than his father, a music teacher who makes his living playing in wedding parties. He is constantly quarreling with his wife over the house, her job, their daughter's chronic migraines and his insatiable lust for fat women. Nikola's mother is in desperate need of a job. For the time being she earns her keep by looking after old people at their homes with her son's help.

Soon enough the job load falls on Nikola who puts a lot of love into it. He brings the old people together, pulls them out of their isolation and gives them back the urge to enjoy life. In return, the new «granpas» give the child the tenderness and attention he lacks from his parents. That is especially true of the leader of the «Grandfather gang», an ex-singer of tangos and a Latin lover who knows how to live and have fun.

Approaching with delicacy, elderly people and their wish to live, the film brings it together with the child's exuberance and narrates a moving story about a break in the everyday harsh reality of the third age.

ΣΙΝΥΑ ΤΣΟΥΚΑΜΟΤΟ: Γεννήθηκε στο Τόκιο το 1960. Αρχισε να γυρίζει ταινίες Super-8 από 14 ετών και να δουλεύει ως ηθοποιός από 17. Όταν το 1982 τελείωσε τις σπουδές του στο Τμήμα Καλών Τεχνών του Πανεπιστημίου Νίχον ασχολήθηκε με τη διαφήμιση. Από το 1985, αφιερώθηκε στον κινηματογράφο σαν σκηνοθέτης και ηθοποιός. Το **Tetsuo II** είναι η τρίτη ταινία του. Έχει παίξει με επιτυχία σε πολλά φεστιβάλ (Χονγκ-Κονγκ, Τορόντο, Λονδίνο, Σιγκαπούρη κ.ά.). Κέρδισε τιμητικές διακρίσεις στο Αβοριαζ, τις Βρυξέλλες και το Τόκιο. Στο Φεστιβάλ της Ταορμίνα πήρε το βραβείο του περισσότερο υποσχόμενου νέου σκηνοθέτη.

SHINYA TSUKAMOTO: Born in Tokyo in 1960. Began making films on Super-8 when he was fourteen and became an actor at seventeen. He graduated from the Nixon University's Fine Art Faculty in 1982 and got into advertising. He went into film-making full-time in 1985, as a director/actor **Tetsuo II** is his third feature. It has been received favorably at many film festivals (Hong Kong, Toronto, London, Singapore etc.). He honorary distinctions in Avoriaz, Brussels and Tokyo and the most promising young director award at the Taormina Festival.

Ιαπωνία 35 χιλ. χρώμα 83' 1992
Japan 35 mm color 83' 1992
Σενάριο, Σκηνοθεσία/Screenplay, Director: Shinya Tsukamoto,
Φωτογραφία/Cinematography: Shinya Tsukamoto, Fumikazu Oda, Katsunori Yokoyama,
Μουσική/Music: Chu Ishikawa, **Διανομή/Cast:** Tomoroh Taguchi, Nobu Kanaoka, Shinya Tsukamoto, Keinosuke Tomioka, Sujin Kim, Min Tanaka, **Παραγωγοί/Producers:** Fuminori Shishido, Fumio Kurokawa, **Ευρωπαϊκή Εκμετάλλευση/European Sales:** Fortissimo Film Sales, Droogbak 4-C, 1013 GE Amsterdam, Netherlands. Tel: (31-20) 6273215. Fax: (31-20) 6261155. **Παγκόσμια Εκμ./World Sales:** F2 Co., Ltd. (Miss Kiyo Joo), 5F Hitotsubashi KI-Building, 3-17-11 Kandajinbo-cho, Chiyoda-Ku, Tokyo, Japan. Tel.: (81-3) 5275 6854. Fax: (81-3) 32221421.

FILMOGRAPHY - ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

1989 **Tetsuo: The Iron Man**
1990 **Hiruko: The Goblin**
1991 **Tetsuo II: The Body Hammer**

Ο Τανιγκούτσι ζει ήσυχਾ στο Τόκιο με τη γυναίκα και το παιδί του. Η μνήμη των παιδικών του χρόνων ως τα οκτώ που υιοθετήθηκε, έχει χαθεί για πάντα. Θραύσματα από εικόνες και καταστάσεις ξαναγυρίζουν στο μυαλό του κι εξαφανίζονται.

Κάποια μέρα σε ένα σουπερ μάρκετ δυο μαυροντυμένοι σκίνχεντς απαγάγουν το γιο του. Τους κυνηγά λυσσαλέα μέσα στο λαβύρινθο της πόλης και ο δολοφονικός θυμός του προκαλεί μεταλλαγή στο σώμα του. Μέσα σε αφόρητο πόνο και μια διαταραχή των αισθήσεων ένα θανατηφόρο κυβερνο-όπλο γεννιέται μέσα του. Η συμμορία των σκίνχεντς, τον απαγάγει και τον υποβάλλει σε ένα ιατρικό πείραμα. Κάτω από την επίβλεψη του αρχηγού της και μετά από ερεθισμούς του εγκεφάλου και επιστροφή της μνήμης του ένα μέρος του κορμού του Τανιγκούτσι μεταλλάσσεται σε μεταλλικό κυβερνο-όπλο. Με τη βοήθειά του σκοτώνει τους φύλακés του και σώζεται. Από δω και πέρα όλα οδηγούν στην τελική τρομακτική αναμέτρηση του Τανιγκούτσι και του αρχηγού των σκίνχεντς.

Ασυμβίβαστα προσωπικό, ξέφρενα κινητικό και παραληρηματικά οραματικό το σινεμά του Τσουκαμότο ξεπερνά τα κλισέ της επιστημονικής φαντασίας, τις προκαταλήψεις των εμπορικών ταινιών και το στυλιζάρισμα των κόμικς και γίνεται μια τελείως πρωτότυπη και ποιητική ματιά στο μέλλον μιας μεταλλαγμένης ανθρωπότητας.

TETSUO II: TO KOPMI OΠΛO

JAPAN

TETSUO II: THE BODY HAMMER

Taniguchi leads a peaceful life in Tokyo with his wife and child. He has no recollection of his life before the age of eight when he was adopted. Flashes of his childhood occasionally come back to him, then disappear again.

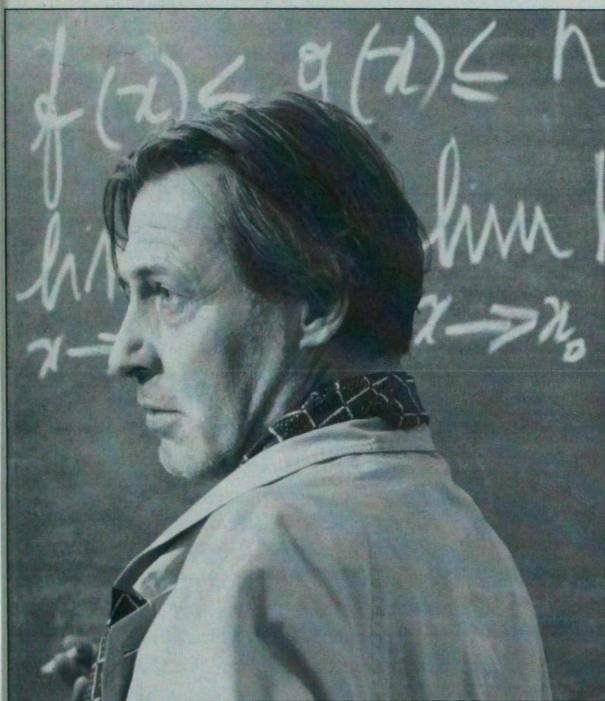
One day two skinheads dressed in black kidnap his son from a supermarket. He chases them in a blind maze through the urban maze. His extreme anger causes his body and senses to distort in agonizing pain. It is the birth of a cyber-gun, a deadly human weapon. He too is kidnapped and subjected to a medical experiment. Under the supervision of the skinheads' leader, and after his brain has been stimulated and his memory's come back, a part of Taniguchi's body turns into a metallic cyber-gun. He accidentally fires it, killing his guards, and escapes. From that point on, everything leads the final showdown between Taniguchi and the skinheads' leader.

Uncompromisingly personal, talentlessly kinetic and deliriously inventive, Tsukamoto's cinema overcomes the clichés of science fiction, the prejudices of commercial films and the one dimensional styling of comic strips. He is possessed with a totally original and poetic vision and invents the future of a transformed humanity.

Ο ΜΑΡΙΟ ΜΑΡΤΟΝΕ, 32 ετών, από τη Νάπολη, ίδρυσε το 1977 μια πρωτοποριακή θεατρική ομάδα, τη <Falso Movimento>, που ανέβασε παραστάσεις όπου ο **Οθέλλος** του Βέρντι, το **Tango Glaciale** ή το **Ritorno ad Alphaville**. Το 1987, ο θίασος ενώθηκε και με άλλες ναπολιτάνικες ομάδες για να δημιουργήσουν το «Teatri Uniti» (που παρουσίασε το **Φιλοκτήτη** του Σοφοκλή, το **Rasoi** του Enzo Moscato). Ο Μαρτόνε έχει επίσης γράψει μερικά έργα για την τηλεόραση και το σενάριο μιας μικρού μήκους για τη Νάπολη του 17ου αιώνα (**Nella Citta Barocca**).

Mario Martone, 32, from Naples, founded "Falso Movimento" in 1977, an avant-garde, theater group. It staged productions such as Verdi's "**Otello**", **Tango Glaciale** and **Ritorno ad Alphaville**. In 1987 they merged with two other Neapolitan groups to form "**Teatri Uniti**" putting on Sophocle's **Filottete** and Enzo Moscato's **Rasoi**. Martone has also written several television plays and the script for a short about 17th century Naples, called **Nella CittaBarocca**.

Ιταλία	35 χιλ.,	χρώμα,	108',	1992
Italy	35 mm,	color,	108'	1992

Σκηνοθεσία/Director: Mario Martone, **Σενάριο/Screenplay:** Mario Martone, Fabrizio Ramondino, **Φωτογραφία/Cinematography:** Luca Bigazzi **Μοντάζ/ Editing:** Japoco Quadri, **Μουσική/Music:** Michele Campanella, **Ήχος/ Sound:** Hubert Nijhuis **Καλλιτεχνική Διεύθυνση/Art Direction:** Giancarlo Muselli, **Κοστούμια/Costumes:** Metella Raboni, **Διανομή/Cast:** Carlo Cecchi, Anna Bonaiuto, Renato Carpentieri, Antonio Neiwiller, Tony Servillo, Licia Maglietta, **Παραγωγή/Production:** Angelo Curti for Teatri Uniti, **Εταιρία Διανομής/ Distribution:** Mikado Film S.R.L., **Παγκόσμια Εκμετάλλευση/ World Sales:** S.A.C.I.S.

FILMOGRAPHY - ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

1992 **Morte di un matematico Napoletano**

MORTE DI UN MATEMATICO NAROLETANO

Την Πρωτομαγιά του 1959 στο σταθμό της Ρώμης, η αστυνομία συλλαμβάνει ένα μεθυσμένο αλήτη, που αποδεικνύεται διάσημος ακαδημαϊκός του πανεπιστημίου της Νάπολης. Είναι ο διακεκριμένος μαθηματικός Ρενάτο, αδύνατος, χλωμός με ένα αιώνιο τσιγάρο στο στόμα, με τη βρώμικη λευκή καπαρντίνα, χαρακτηριστική φιγούρα της Νάπολης, αλκοολικός και κομμουνιστής.

Όταν αποφυλακίζεται ο Ρενάτο παίρνει το πρώτο τρένο για τη Νάπολη. Συναντά την οικογένεια και τους φίλους του, πηγαίνει στο πανεπιστήμιο, κάνει μοναχικούς, άσκοπους περιπάτους στην πόλη. Ζει την τελευταία του εβδομάδα. Η αηδία που του προκαλούν οι μικρότητες των ακαδημαϊκών κύκλων, η διανοητική του παρακμή και η απογήτευση του από την πολιτική τον σπρώχνουν στην τελευταία χειρονομία απελευθέρωσης: αυτοκτονεί με μια σφαίρα στο κεφάλι.

Οι σεναριογράφοι εμπνεύστηκαν από την πραγματική ιστορία του Ρενάτο Κατσιόπολι, μεγαλοφυούς μαθηματικού και εξάιρετου πιανίστα, εγγονού του αναρχικού Μπακουίν. Άκουσαν προσεκτικά τις μαρτυρίες των ανθρώπων που τον γνώρισαν, αλλά δε θέλησαν να αναπαραστήσουν τη ζωή του.

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΝΟΣ ΝΑΠΟΛΙΤΑΝΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟΥ

ITALY THE DEATH OF A NEAPOLITAN MATHEMATICIAN

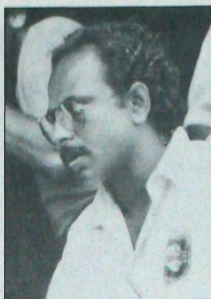
May 1, 1959. The police arrest a drunkard at Rome's railway station, who, it turns out, is a respected mathematician from Naples University. The distinguished scientist, Renato, is thin, pale, wrapped in a dirty white trench-coat with a cigarette hanging constantly between his lips. A communist and an alcoholic, he's known throughout Naples.

On his release, Renato catches the first train to Naples. He meets his family and friends, goes to the University and wanders aimlessly around the city. This is the last week of his life. Disgusted by the petty academics, disappointed by the decline of his scientific genius and disillusioned by politics he sees his only way out: suicide. He shoots himself in the head.

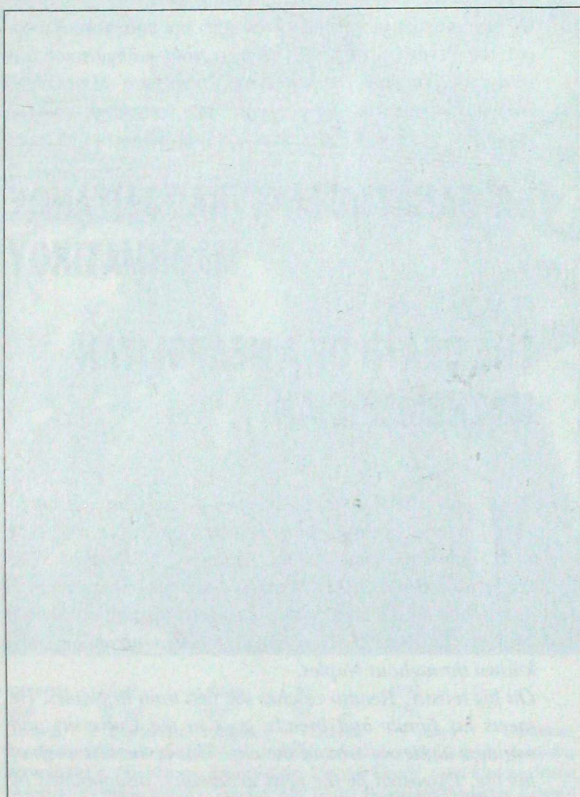
The screenwriters were inspired by the true story of Renato Cacciopoli, a mathematical genius and talented pianist, grandson of anarchist M. Bakunin. Although they listened carefully to the testimonies of the people who had known him, the film is more complex than a simple biography.

Ο **Ατζαγιάν** είναι γιος του περίφημου, ιδιαίτερα πολιτικοποιημένου θεατρικού συγγραφέα, σεναριογράφου και σκηνοθέτη Τοπιλ Μπάσι. Γεννήθηκε στην Κεράλα κι έζησε στη σκιά του πατέρα του κάνοντας συχνά το βοηθό του. Σπούδασε στο Κινηματογραφικό Ινστιτούτο Adyar στο Μάνδρας πρώτα οπερατέρ και μετά σκηνοθέτης. Η διπλωματική του ταινία (**Rhythm**), με θέμα την <πατριωτική> αγάπη ενός ιερέα για μια νέα κοπέλα, έκανε ιδιαίτερη εντύπωση. Όμως η (πολιτική) φήμη του πατέρα του στάθηκε εμπόδιο στην παραγωγή πολλών του σχεδίων. Έπρεπε να περιμένει δέκα χρόνια για να καταφέρει να γυρίσει τον **Πρωτομάστορα** που κέρδισε πολλά βραβεία στην Ινδία (ανάμεσα σ' αυτά το βραβείο Ίντιρα Γκάντι για την καλύτερη πρώτη ταινία).

Ajayan is the son of the famous and politically active playwright, screenwriter and director, Thoppil Bhasi. He was born in Kerala and grew up in his father's shadow as one of his assistants. He studied at the Adyar Film Institute in Madras to become a cameraman then a director. His graduation project, a film called **Rhythm** - which dealt with a priest's "fatherly" affection for a young girl - drew considerable attention. But his father's reputation hindered the production of a number of his projects. He had to wait for ten years in order to film **The Master Carpenter** which won a lot of prizes in India, one of them being the Indira Gandhi Award for best first film.

Ινδίες 35 χιλ. χρώμα 120' 1990
India 35 mm color 120' 1990

Σκηνοθεσία/Director: Ajayan, **Σενάριο/Screenplay:** M.I. Vasudevan Nair, **Φωτογραφία/Cinematography:** Santhos Sivan, **Μοντάζ/Editing:** M.S. Money, **Διανομή/Cast:** Thilakan, Nedumudi Venu, Prasanth, Manoj, **Παραγωγή/Production:** G. Jayakumar, **Παγκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales:** Bhavachitra, Post Box no. 3230, XLI 6363, Convent Road, Cochin - 35, Kerala, India. Tel.: 91-11484-362446.

FILMOGRAPHY - ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

1990 **Perumthachan**

PERUMTHACHAN

Ο μύθος λέει ότι ο Περούμθατσάν είναι η ενσάρκωση του αρχιτέκτονα των θεών, τα επιτήδεια χέρια του μπορούν να κάνουν το ξύλο ή την πέτρα να τραγουδήσουν. Ο παλιός του φίλος, ο Θαμπουράν, του αναθέτει να κατασκευάσει ένα ειδώλιο. Το τραγούδι της γυναίκας του φίλου του - που είναι πριγκίπισσα - συγκινεί τον Περούμθατσάν και δίνει στο ειδώλιο τη μορφή της. Ο Θαμπουράν θυμώνει και τον διώχνει.

Ο Περούμθατσάν υιοθετεί ένα αγόρι, τον Κάναν και τον μαθαίνει την τέχνη του. Όταν ο Κάναν μεγαλώνει δεν μπορεί να συμβιβαστεί με τη φτώχεια. «Τα πλούτη μας είναι η ικανότητά μας να φανταζόμαστε παλάτια», του λέει ο θετός του πατέρας.

Επιστρέφει ο Θαμπουράν με μια καινούργια παραγγελία που αναλαμβάνει ο Κάναν αυτή τη φορά. Αδιαφορώντας για τους άγραφους νόμους παζαρεύει την τιμή. Ενώ δεν έχει δικαίωμα ούτε ν' ακουμπήσει το βλέμμα του πάνω της, σαγηνεύει την κόρη του Θαμπουράν - που είναι κι αυτή πριγκίπισσα, όπως η μητέρα της -.

Η τέχνη του Κάναν όμως έχει ξεπεράσει σε ευαισθησία και τελειότητα την τέχνη του πατέρα του. Ο Περούμθατσάν, τρελός από ζήλια, σκοτώνει το γιο του και πέφτει στη φωτιά. Ένας κόσμος έχει έρθει στο τέλος του.

Ο ΠΡΩΤΟΜΑΣΤΟΡΑΣ

INDIA

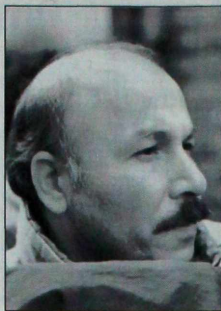
THE MASTER CARPENTER

Legend has it that Perumthachan is the incarnation of the Gods' architect. His creations are so exquisite, he is rumored as being able to make the wood and stone "sing". His old friend Thampuram invites him to carve an idol for his home. On hearing his host's wife - a princess - sing, he models the face of the idol on her. Thampuram gets angry and sends him away.

Perumthachan decides to adopt a boy, Kennan, to pass down his craft. When Kannan grows up he finds himself unable to accept his poverty. His adoptive father tells him that "our wealth lies in our ability to imagine wonderful palaces".

Thampuram returns to commission a new work of art which is -now- undertaken by Kannan. He dares to haggle over the price. Believing that rules are made to be broken, Kannan then goes on to seduce Thampuram's daughter - a princess too. He should not had even laid eyes on her.

Kannan's talent has surpassed his father's in sensitivity and perfection. Perumthachan, blinded by jealousy, kills his son and throws himself in the fire. A world has come to its end.

ΛΙΡΕΤΖΑ ΝΤΑΒΟΥΝΤΕΖΧΑΝΤ: Γεννήθηκε στην Τεχεράνη το 1953 και ξεκίνησε την καριέρα του στον κινηματογράφο σαν σεναριογράφος. Μετά την επανάσταση σκηνοθέτησε αρκετές ταινίες, εξακολούθησε όμως να γράφει σενάρια για άλλους (*Whirlwind* 1985, *The Bride* 1991). Η ταινία του *Η Ανάγκη* είχε ιδιαίτερη επιτυχία στο Φεστιβάλ του Ισπαχάν του 1991 όπου τιμήθηκε με δύο βραβεία και της Τεχεράνης του 1992 όπου προτάθηκε για πέντε βραβεία και κέρδισε το βραβείο καλύτερης σκηνοθεσίας.

ALI-REZA DAVUDNEZHAD: Born in Tehran in 1953, he started his career in films as a scriptwriter. He directed many films after the revolution but he also continued to write scripts for others (*Whirlwind* 1985, *The Bride*, 1991). His film *The Need* was especially successful at the 1991 Ispahan film festival where it got two awards. Also at the 1992 Tehran film festival it was nominated for five awards and won the award for Best direction.

IPAN 35 χιλ. χρώμα 81', 1991
 IRAN 35 mm color 81', 1991

Σκηνοθεσία/Director: Ali-reza Davudnezhad, **Σενάριο/Screenplay:** Ali-Akbar Grazilineham, Hossein Maleki, **Ήχος/Sound:** Parviz Abnar, **Μντζ/Editing:** Mohammad-Reza Mou'ini, **Μουσική/Music:** Mohammad-Reza Aligholi, **Διανομή/Cast:** Ali Suri, Tarrahom Fat'hi, Mohammad-Reza Davudnezhad, Shohred Lorestani, **Διεύθυνση Παραγωγής/Production Manager:** Ahmad Hamed, **Παραγωγός/Producers:** Ali Vajed-Samiei and A. Darudnezhad.

FILMOGRAPHY - ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

1983 *The Prize*
 1983 *Spider's House*
 1986 *Homeless*
 1991 *Niaz (The Need)*

ΝΙΑΖ

Οταν ο πατέρας του πεθαίνει, ένα νεαρό αγόρι αναλαμβάνει τη φροντίδα της οικογένειάς του. Για να συντηρήσει τους δικούς του βρίσκει δουλειά σ' ένα μαγαζί με γραβούρες όπου αντιμετωπίζει την αντιζηλία ενός συναδέλφου του. Μέσα απ' αυτόν το σκληρό ανταγωνισμό το αγόρι αρχίζει να ωριμάζει...

«Το βλέμμα. Το βλέμμα του Θεατή. Αυτό έχει πραγματικά σημασία», δηλώνει ο σκηνοθέτης. «Η ματαιοδοξία σταματά αυτό το βλέμμα, τα τεχνάσματα το αποκλείουν. Αυτό το βλέμμα λατρεύει την αγάπη, την αλήθεια, τον πόνο του έρωτα. Ο κινηματογράφος είναι η κοινή κόρη όλων των ματιών.»

Η ΑΝΑΓΚΗ

IRAN THE NEED

A young boy undertakes to provide for his family after the death of his father. He starts working at a print shop, where he faces strong rivalry from a fellow-worker. The boy's struggles with his rival provide the ground for his mental and psychological growth...

«The view. The spectator's view. That's what really matters» says the director of the film. «Vanity halts this view and trickery exempts it. This view adores love, truth, lovesickness. Cinema is the pupil of all eyes.»

ΚΙΡΑ ΜΟΥΡΑΤΟΒΑ: Γεννήθηκε στις 5 Νοεμβρίου του 1934 στο Σορόκι της Ρουμανίας (που ενσωματώθηκε στη σοβιετική Μολδαβία) από επαναστάτες γονείς. Αρχικά ζούσε ανάμεσα σε δύο χώρες, δύο γλώσσες και δύο κουλτούρες, αφού η μητέρα της ήταν ρουμάνια και ο πατέρας της – που σκοτώθηκε στη μάχη της Οδησσού το 1943 – ήταν Ρώσος. Τελικά εγκαθίσταται στη Μόσχα για να σπουδάσει φιλολογία στο πανεπιστήμιο και σκηνοθεσία στη Σχολή Κινηματογράφου (VGIK). Το 1962 συνυπογράφει με το σύζυγό της τη διπλωματική της εργασία **Κάτω από την απόκρυμνη όχθη**. Πριν χωρίσει με το σύζυγό της, συσκηνοθετούν το **Τον άρτον των τριών ημερών** το 1965, ταινία που ενόχλησε την εξουσία και εγκαίρως τον μακρύ πόλεμο της σκηνοθεσίας με τη λογοκρισία. Τα προβλήματα της με το κράτος την απομακρύνουν δύο φορές από τον κινηματογράφο, ανάμεσα στο 1971 και το 1979 και το 1983 και το 1987 όπου εργάζεται ως φύλακας μιας αίθουσας. Η Ευρώπη ανακαλύπτει πολύ αργά τις κλασικές ταινίες της πρώτης της περιόδου **Σύντομες απαντήσεις** (γυρισμένη στην Οδησσό το 1967 με πολλούς ερασιτέχνες ηθοποιούς) και **Μεγάλοι αποχαιρετισμοί** (γυρισμένη το 1971 και απαγορευμένη στο Σοβιετική Ένωση ως το 1987, σπότε κέρδισε στο 20ό Φεστιβάλ Σοβιετικού Κινηματογράφου το μεγάλο βραβείο). Τα τελευταία έξι χρόνια το έργο της Μουράτοβα παίζεται σε πολλά φεστιβάλ και αναγνωρίζεται παγκόσμια. Η τελευταία της ταινία **Ο ευαίσθητος αστυφύλακας** κέρδισε στη Ρωσία το εθνικό βραβείο Νίκα.

KIRA MURATOVA: Born on November 5th 1934 in Soroki, Rumania (later part of soviet Moldavia) from revolutionary parents. Initially she lived between two countries, two languages and two cultures having a Rumanian mother and a Russian father who was killed in the battle of Odessa in 1943. In the end she settles in Moscow in order to study literature at the university and film direction VGIK. In 1962 she and her husband co-sign her degree project **U krutogo jara**. Before she and her husband divorce, they direct **Nas cestnyj chleb** in 1965, a film that annoyed the authorities and started the long war between her and censorship. Her problems with the government force her away from her cinematic career twice, between 1971 and 1979 and later between 1983 and 1987, when she works as a guardian of a theater.

The discovery of her early classics - **Korotkie Vstreci (Brief Encounters)** filmed in Odessa in 1967 with many amateur actors and **Dolgie Provody, (Long Goodbyes)**, filmed in 1971 and banned in the Soviet Union till 1987, when it was awarded the grand prize at the 20th Soviet Film Festival - happened late in Europe. In the last six years her work has been shown at many film festivals and is widely acknowledged. Her latest film **The Sensitive Militiaman** won the Russian National Nika award.

Ρωσία 35 χιλ. χρώμα 115' 1992
Russia 35 mm color 115' 1992

Σκηνοθεσία/Director: Kira Muratova, Evgenij Golovenko. **Σενάριο/Screenplay:** Jurij Ussicenko, **Διεύθυνση φωτογραφίας/Cinematography:** Grennadij Karjuk, **Μοντάζ/Editing:** Valentina Olejnik, **Ήχος/Sound:** Roger Di Ponio, **Μουσική/Music:** Petr Caikovskij, **Σκηνικά/Sets:** Evgenij Golovenko, Aleksej Vokatov, **Κοστούμια/Costumes:** Galina Serbina, **Διανομή/Cast:** Nikolai Satochin, Irina Kovalenko, Natalia Ralleva, **Διεύθυνση παραγωγής/Production Manager:** Alexander Kononov, Daniel Delume, **Παραγωγή/Production:** Parimedia, Paris - 9 rue Ampère, Fax 1/42279587 Primodessa Film, Odessa 33 blv. Frantsouzkii. Canalt. Centre National de la Cinématographie.

FILMOGRAPHY - ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

U lautogo jara (σοσκην.: Αλεξάντρ Μουράτοφ Co-dir: Alexandr Muratov) 1962
Nas cestnyj chleb (σοσκην.: Αλεξάντρ Μουράτοφ Co-dir: Alexandr Muratov) 1965

1967 Korotkie vstreci
1971 Dolgie provody
1979 Poznavaia Belyi Svet
1983 Stedi serych Kamnej
1987 Premena ucasti
1989 Asteniceskij Sindrom
1992 Cuvstvitel' myi milicioner

CUVSTVITEL'NYI MILICIONER

Μια νύχτα στην Οδησσό ένα μικρό θαύμα αλλάζει τη ζωή του αστυφύλακα Κιρίλιουκ. Μέσα σε ένα μποστάνι με λάχανα βρίσκει ένα μωρό να κλαίει σπαρακτικά. Ο αστυνομικός μαζεύει το εγκαταλελειμμένο κοριτσάκι, που λέγεται Νατάσκα, το φροντίζει και το παραδίδει σε κάποιο ορφανοτροφείο. Αλλά δεν καταφέρνει να ξεχάσει τη μικρή και όποτε μπορεί πηγαίνει να τη δει στο ίδρυμα.

Το μωρό του δίνει την αίσθηση ότι τα πάντα γύρω του έχουν μεταμορφωθεί και τον κάνει να συνειδητοποιήσει ότι η γυναίκα του Κλάβα είναι κι αυτή ορφανή. Μαζί πηγαίνουν στο ορφανοτροφείο με ένα μάτσο έγγραφα, αποφασισμένοι να υιοθετήσουν τη Νατάσκα. Όμως εκεί ανακαλύπτουν ότι η ηλικιωμένη γιατρός Ζακάροβα, που την είχε αναλάβει όταν έφθασε στο ορφανοτροφείο, πρόκειται να την υιοθετήσει. Καταφεύγουν λοιπόν στη δικαιοσύνη και, μόλο που οι καλές τους προθέσεις συγκινούν τους δικαστές, χάνουν την υπόθεση. Όμως ο Κιρίλιουκ, σπρωγμένος από μια δυνατή αυτοπεποίθηση, φεύγοντας από το δικαστήριο κατευθύνεται προς το ορφανοτροφείο.

Μετά το απελπισμένο **Ασθενικό σύνδρομο**, η Μουράτοβα πλησιάζει τον κόσμο της κωμωδίας χωρίς να χάσει τη δύναμη και την εφευρετικότητα της ματιάς της όταν ανασυνθέτει τη σύγχρονη ρωσική ζωή.

Ο ΕΥΑΙΣΘΗΤΟΣ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ

UKRAINE/France

THE SENSITIVE MILITIAMAN

Οne night in Odessa, a small miracle changes the life of policeman Kiriljuk once and for all. He finds a crying baby girl abandoned in a cabbage field. Her name is Nataska. The policeman wraps her up to keep her warm and takes her to an orphanage. But he just can't get her out of his mind and so goes to see her whenever he can.

The baby makes him feel that everything around him has assumed new dimensions. It also makes him aware of the fact that his wife, Klava, is an orphan too. Together they go to the orphanage with a stack of documents in order to adopt Nataska. But once there, they discover that Zacharova, the middle aged doctor who had looked after Nataska when she first arrived at the orphanage, has decided to adopt Nataska too. They take the case to court but although the judge is moved by their good intentions, they lose. Infused by a new found sense of confidence, Kiriljuk goes straight to the orphanage.

After the desperate *Syndrom of Sickness* Muratova approaches the world of comedy without losing her visual strength and inventiveness when reconstructing the contemporary absurdity and chaos of everyday life in Russia.

VALSI PECORAZE

Η ταινία διηγείται δύο παράλληλες ιστορίες που διαδραματίζονται στη Σοβ. Ένωση το 1937.

Η πρώτη είναι η ιστορία μιας γυναίκας «συζύγου ενός εχθρού του λαού» που έχει εξοριστεί στο βορρά. Όμως τα στρατόπεδα είναι ήδη γεμάτα. Άλλωστε, αποφεύγουν να δέχονται γυναίκες αφού δεν είναι χρήσιμες στα καταναγκαστικά έργα. Έτσι τις καταδικάζουν να περιπλανιούνται στο βαρύ ρωσικό χειμώνα με όλα τα μέσα: με τα πόδια, με το τρένο, ώσπου να εξαντληθούν.

Η άλλη ιστορία έχει ηρωίδα ένα δεκατριώχρονο κορίτσι που μετά τη σύλληψη των γονιών του οι αρχές το κλείνουν σε ορφανοτροφείο. Η μικρή το σκάει και γυρίζει στο οικογενειακό διαμέρισμα όπου τώρα κατοικεί ένας αξιωματικός της KGB. Ο αξιωματικός της προσφέρει στέγη, υπογράφοντας έτσι τη θανατική του καταδίκη. Όταν οι γείτονες τον καταδίδουν και οι αρχές τον συλλαμβάνουν, το κορίτσι μένει πάλι μόνο του στον κόσμο.

Η Γκογκομπερίτζε αφηγείται τις ιστορίες αντικειμενικά, παίρνοντας τη θέση ενός παρατηρητή, όμως μέσα από αυτές τις οικείες σκηνές διαφαίνεται ολος ο παραλογισμός της κατάστασης. Χιλιάδες παιδιά παρατημένα, φυλακισμένα από το κράτος σε ορφανοτροφεία ή διαμερίσματα χρειάζονται αυτές τις γυναίκες που το κράτος άφησε στην τύχη τους σε μια τεράστια χώρα, σε μια παγωμένη φυλακή.

ΒΑΛΣ ΣΤΟΝ ΠΟΤΑΜΟ ΠΕΧΟΡΑ

GEORGIA

WALTZ ON THE PECHORA RIVER

Τ he film is about two parallel lives in the Soviet Union in 1937. The first is the story of a so-called "wife of an enemy of the people", exiled to the North. But there the camps are already full and anyway they tend to refuse women since they are useless in hand labor. So the women are doomed to wander in the freezing Russian winter by train, sea or on foot until they drop.

The heroine of the other story is a thirteen year old girl who is put in an orphanage after her parents get arrested. She runs away and returns to her family home now inhabited by a-KGB officer. He offers to hide her, thus signing his death warrant. When the neighbors inform on him and he is arrested, the girl finds herself alone in the world once again.

Gogoberidze is an objective narrator. She films the stories as an "observer" but through those intimate scenes the infinite absurdity of the situation is apparent. Thousands of deserted children, imprisoned by the government in orphanages (or flats) are in need of those women who were left to their own devices in this vast country, a freezing prison.

ΛΑΝΑ ΓΚΟΓΚΟΜΠΕΡΙΤΖΕ: Γεννήθηκε στην Τυφλίδα της Γεωργίας. Οι γονείς της διώχθηκαν και ο πατέρας της, ένας από τους αρχηγούς του Κομμουνιστικού Κόμματος στη Γεωργία, εκτελέστηκε το 1937. Σπούδασε στο Πανεπιστήμιο της Τυφλίδας (η διπλωματική της εργασία είχε θέμα το έργο του Γουόλτ Γουίτμαν, όπως και μια μονογραφία που εξέδωσε αργότερα). Έχει μεταφράσει στα γεωργιανά από τα γαλλικά και τ' αγγλικά ποιήματα των Γουίτμαν, Βερλέν, Μπικντλάιρ, Ελιάρ κ.ά. Σπούδασε επίσης σκηνοθεσία στο Ινστιτούτο Κινηματογράφου της Μόσχας και εργάστηκε στο στούντιο "Kartuli Filmi" της Τυφλίδας. Έχει σκηνοθετήσει 9 ταινίες μεγάλου μήκους και 3 ντοκιμαντέρ που κέρδισαν βραβεία μέσα και έξω από την πατρίδα της. Πήρε ενεργό μέρος στην πολιτική ζωή και μετά το 1989 πρωτοστάτησε στους αγώνες ενάντια του καθεστώτος Γκαμσαχούρτζια, με κίνδυνο να φυλακιστεί. Μετά τη νίκη της δημοκρατικής επανάστασης έγινε μέλος της Επιτροπής για την Κουλτούρα. Το 1989 εξελέγη πρόεδρος της Διεθνούς Ομοσπονδίας Γυναικών Σκηνοθετών.

LANA GOGOBERIDZE: Born in Tbilisi, Georgia. Her parents were persecuted and her father, one of the leaders of the communist party, shot in 1937. She studied at Tbilisi University (her thesis and a monography she published later were both based on the works of Walt Witman). She has translated in Georgian, from French and English, poems by Witman, Verlaine, Beaudelaire Eluard etc. She also studied film directing at the Moscow Film Institute and worked in the Tbilisi "Kartuli Filmi" studios. She has directed 9 feature length films and 3 documentaries that won national and international awards. She became actively involved in politics and was nearly imprisoned in the 1989 demonstration against the Gamsakhurdia regime. After the victory of the democratic revolution she became a member of the state council's Committee of Culture. In 1989 she was elected president of the International Association of Women Filmmakers.

Γεωργία 35 χιλ., χρώμα, 108', 1992
Georgia 35 mm, color, 108', 1992

Σκηνοθεσία/Director: Lana Gogoberidze, **Σενάριο/Screenplay:** Zaira Arsenis vili, Lana Gogoberidze, **Φωτογραφία/Cinematography:** Georgi Beridze, **Μουσική/Music:** Georgi Tsintsadze, **Σκηνικά/Sets:** Shota Cocolasvili, Salome Alexi - Maskhisvili, **Διανομή/Cast:** Guram Pirtskhalava, Nino Surguladze, Marika Chrichinadze, Tamara Shirtiadze, Ninely Chankuftadze, Dopo Chichinadze, **Παραγωγός/Producer:** Alexander Sharashidze, **Εταιρία Παραγωγής/ Production Company:** J/V COMPANY LILEO ARTS, Tsilisi, Telex: 212246 LILEO SU.

FILMOGRAPHY - ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

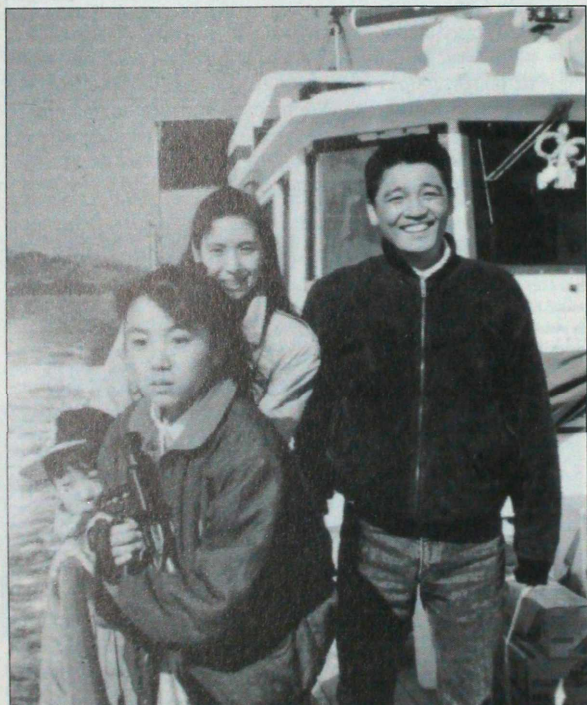
Gelati short	1958	1982	The Last Letter to My Children
Tbilisi 1500 short	1959	1982	The Day Longer than the Night
Under a sky	1961		(Επίσημη συμμετοχή στο Φεστιβάλ Κανών, Εθνικό (Γεωργιανό) Κρατικό Βραβείο).
I See the Sun	1964		(Official Selection Cannes Festival, National (Georgian) State Prize.
The Frontiers	1968		
When the Almond Tree is in Blossom	1972		
(Εθνικό Βραβείο Καλύτερης Σκηνοθεσίας)		1986	Turnover
(National Prize for Best Director			(Βραβείο Καλύτερης Σκηνοθεσίας στο Φεστιβάλ του Τόκιο, Τιμητικό Γκραν-Πρι στο Διεθνές Φεστιβάλ.
Confusion of Salkhinetz	1974		(Best Director, Tokyo International Film Festival, Honorary Gran-Prix Créteil International Film Festival)
Several Interviews on Personal Matters	1978	1992	Waltz on the Pechora River
(Γκραν Πρι του Διεθνούς Φεστιβάλ του Σαν Ρέμο, Εθνικό Βραβείο Καλύτερης Ταινίας, Εθνικό Κρατικό Βραβείο) (Gran -Prix of San Remo International Film Festival, National Prize for Best Film, National Prize)	1980		

ΜΙΤΣΟΥΟ ΚΟΥΡΟΣΟΥΧΙ: Γεννήθηκε το 1947 σε μια μικρή πόλη της βόρειας Ιαπωνίας, Σπαύδασε Νομικά στο Τόκιο και εργάστηκε ως βοηθός σκηνοθέτη του Κιζούκε Κινουσά, ενός σημαντικού ιάπωνα σκηνοθέτη. Αφού έζησε για λίγο στο Παρίσι μελετώντας το κλασικό σινεμά, επέστρεψε στο τέλος της δεκαετίας του '70 στην Ιαπωνία κι άρχισε να γράφει για το θέατρο και την τηλεόραση. Το 1989 κέρδισε το 7ο βραβείο Μουκότα, (το γιαπωνέζικο Έμι). Το 1989, επίσης, η πρώτη του ταινία **Ένα μουσικό κουτί** ψηφίστηκε από την Ένωση Τύπου καλύτερη ταινία της χρονιάς. Το **Μποτιλιάρισμα**, η δεύτερη ταινία που έγραψε και σκηνοθέτησε ο Κουροτσούσι, άρεσε πολύ στο κοινό της πατρίδας του και προκάλεσε το ενδιαφέρον της αμερικανικής διανομής.

MITSUO KUROTSUCHI: Born in 1947 in a small town of Northern Japan. Studied Law in Tokyo. Worked as an assistant director for Keisuke Kinoshita, a major Japanese director. After spending some time in Paris studying classical cinema, he returned to Japan at the end of the 70s and started writing for theater and television. He was awarded the 7th Mukoda Prize in 1989 (the Japanese Emmy). Also in 1989 his first film **A Music Box** was voted best Japanese film of the year by the Japanese Press Association. **Traffic Jam** Kurosuchi's second film as a writer-director was very well received in Japan and attracted American interest.

Ιαπωνία 35 χιλ. χρώμα 108' 1991
Japan 35 mm color 108' 1991

Σκηνοθεσία/Director: Mitsuo Kurosuchi, **Σενάριο/Screenplay:** Mitsuo Kurosuchi Mineyo Sato, **Φωτογραφία/Cinematography:** Kenji Takama, **Σχεδιασμός Παραγωγής/Production Design:** Yuji Maruyama, **Μουσική/Music** Kenny G., **Μοντάζ/Editing:** Akimasa Kawashima, **Διανομή/Cast:** Kenichi Hagiwara, Hitomi Kuroki, Eiji Okada, Emiko Azuma, Ayako Takarada, **Παραγωγός/Producer:** Yutaka Okada, **Εταιρία Παραγωγής/Production Company:** Mitsubishi Corporation, Suntory Limited, New Century Producers Co., Ltd, **Παγκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales:** Water Bearer Films, Inc. 205 West End Avenue, Suite 24H, New York, New York 10023. tel: (212) 580-8185. Fax: (212) 787-5455.

FILMOGRAPHY - ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

1989 **A Music Box**
1991 **Jutai (Traffic Jam)**

JUTAI

Μια απλή επιστροφή ενός σύγχρονου ιάπωνα πωλητή ηλεκτρονικών στη γενέτειρά του, ένα εσωτερικό νησί τριακόσια μίλια μακριά από το Τόκιο, μεταμορφώνεται σε πραγματική οδύσσεια. Και απομυθοποιεί πολλές από τις φαντασιώσεις που γεννά αυτή η χώρα.

Και πρώτα το μύθο της «πλουσιότερης χώρας του κόσμου». Οι συνθήκες ζωής που ανακαλύπτουμε ακολουθώντας το ταξίδι του πρωταγωνιστή είναι μια πικρή έκπληξη. Για τις γιορτές του Νέου Έτους, ο Φουτζιμύρα, απόλυτα κανονικός οικογενειάρχης και επαγγελματίας, αποφασίζει να επισκεφτεί τους γονείς του. Νομίζοντας ότι θα κάνει οικονομία, βάζει τη γυναίκα και τα παιδιά του στο αυτοκίνητό του και ξεκινά για το ταξίδι που υπολογίζει να κρατήσει οκτώ ώρες. Ο δρόμος όμως είναι σπαρμένος με όλα τα εμπόδια που μπορεί να συναντήσει άνθρωπος. Όταν τελικά φτάνουν στο χωριό τους μένει μόνο μια ώρα πριν γυρίσουν πίσω.

Σατιρίζοντας την ηθική της εργασίας που διαποτίζει όλες τις σχέσεις και συμπεριφορές του σύγχρονου μεσαίου Ιάπωνα, η ταινία είναι μια από τις καλύτερες κωμωδίες της αποστέρησης.

ΜΠΟΤΙΛΙΑΡΙΣΜΑ

JAPAN

TRAFFIC JAM

The simple return of a modern Japanese electronics salesman to his birthplace - an inland sea island 300 miles from Tokyo turns into a modern - day *Odyssey*, which shatters many of the myths and expectations surrounding Japan, "the richest country in the world".

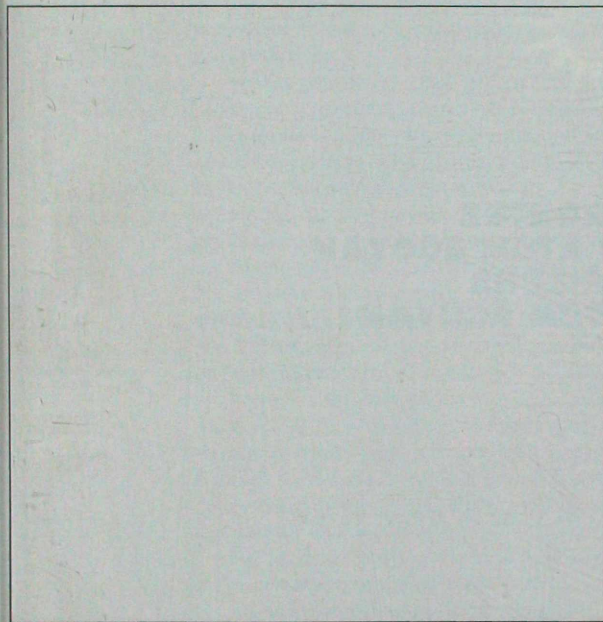
The standards of living we encounter as we follow the character's journey come as an unpleasant surprise. For New Year's celebrations, Fujimura a very common business and family man, decides to visit his parents. Since driving is the most economical way to travel, he takes his wife and children by car and they get off on their eight hour journey. But they encounter all the setbacks possible and when they finally get there, they only have one hour to spare.

The film, a satire about the overall effect of the workaholic ethic on a middle class Japanese man, is one of the best comedies of frustration.

ΑΡΠΑΝΤ ΣΟΠΣΙΤΣ Γεννήθηκε στο Σεγέντ. Οι γονείς του χώρισαν όταν ήταν πέντε ετών και τα νεανικά του χρόνια ήταν κάθε άλλο από ευτυχημένα. Από δεκαέξι ετών έλκεται από τον κόσμο του θεάτρου. Σπουδάζει σκηνοθεσία με δάσκαλο τον Κάρολι Μακ από το 1975 ως το 1980. Έγραψε πολλά σενάρια που δεν πραγματοποιήθηκαν ποτέ και η πρώτη του ταινία μεγάλου μήκους **Αίθουσα σκοποβολής** το 1980 κέρδισε το ειδικό βραβείο στο Εθνικό φεστιβάλ της Βουδαπέστης, μια ειδική διάκριση στο Φεστιβάλ Καννών και στο Ανονέ και βραβεία στα Φεστιβάλ του Μπέργκαμο, του Σικάγο και του Λάγκουοο το 1991.

ARPAÐ SOPSITS Born in Seged. His parents separated when he was five and his childhood was miserable. Sixteen years old he was attracted to the world of theater. From 1975 to 1980 he studies film direction, Karoly Makk was his tutor. He wrote many unproduced scripts and he directed his first feature film, **Shooting Gallery** in 1989. It won prizes and special mentions at the National Budapest Festival at Cannes, at Annonay, at Bergamo and the Chicago Film Festival in 1990. It won also the Grand Prix at Lagow in 1991.

Ουγγαρία 35χιλ. χρώμα 100' 1992
Hungary 35mm, color, 100' 1992

Σκηνοθεσία/Director: Arpad Sopsits, **Σενάριο/Screenplay:** Arpad Sopsits, Sandor Farby, Laszlo Garaczi, **Φωτογραφία/Cinematography:** Santor Kardos, **Μουσική/Music:** Lazalo Melis, **Μοντάζ/Editing:** Katalin Kabdebo, **Ήχος/Sound:** Janos Réti, **Σκηνικά/Sets:** Csaba Stork, Zsolt Csenger, **Κοστούμια/Costumes:** Janos Breckl, **Διανομή/Cast:** Lajos Otto Horvath, Judit Danyi, Attila Epres, Myriam Merieres, Eszter Szakacs, **Παραγωγή/Production:** HUNNIA FILM STUDIO, Option Images, La Sept-Cinéma, Fifi.

FILMOGRAPHY - ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

- 1976 Χριστούγεννα
Christmas (doc/ντοκ.)
- 1977 Το βιβλίο του Μαρκ
Book of Mark (μικ. μηκ./short)
- 1980 Grand Café Niagara
- 1989 Αίθουσα σκοποβολής
Shooting Gallery
- 1992 Video Blues

Δυο αδελφοί αγαπούν την ίδια γυναίκα. Ο ένας την παντρεύεται και μένει στη Βουδαπέστη. Ο άλλος πηγαίνει στο Παρίσι και συζεί με μια πλούσια γυναίκα. Ο νεότερος αδελφός παριστάνει τον επιτυχημένο ελπίζοντας ότι θα κάνει τον άλλο να ζηλέψει. Αντί να αλληλογραφούν με γραμμата, ανταλλάσσουν βιντεοκασέτες. Ο παντρεμένος διαφημίζει την ευτυχία του πλάι στη γυναίκα που αγαπούν και οι δύο. Αυτός που ζει στο Παρίσι προσπαθεί να ανατρέψει την ευτυχία του άλλου, με φωτογραφικά τρικ για να τον πείσει ότι είναι χίμαιρα.

Είναι η μοντέρνα διασκευή ενός παλιού μύθου κι ένας στοχασμός για τη σχέση ανάμεσα στον κινηματογράφο και το βίντεο, για το ανυπεράστιστο των ανθρώπινων αδυναμιών και για την ανταλλαξιμότητα της πραγματικότητας και της φαντασίας.

ΒΙΝΤΕΟ ΜΠΛΟΥΖ

HUNGARY VIDEO BLUES

Two brothers love the same woman. One marries her and stays in Budapest, the other leaves for Paris where he moves in with a rich woman. The younger brother pretends to be a success, hoping to make his brother envious. Instead of letters, they communicate via videotape, with the married one flaunting his happiness next to the woman they both love. The one who lives in Pasis tries to disrupt this bliss with camera tricks destined to convince him that his happiness is an illusion. This film is a modern adaptation of an ancient myth and a meditation on the relationship between film and video, the defenselessness of human failures of dedication and of the interchangeability of reality and fiction.

**ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ
ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΝ ΑΤΟΜ ΕΓΟΥΑΝ
NEW HORIZONS
TRIBUTE TO ΑΤΟΜ ΕΓΟΥΑΝ**

ATOM EGOYAN

Τα τελευταία δέκα χρόνια ο 31χρονος Άτομ Εγκογιάν δημιουργεί ταινίες που επαινέθηκαν από την κριτική για τον τρόπο με τον οποίο διερευνούν τις επιδράσεις της διαμορφωμένης από τα μίντια εικόνας στη σύγχρονη κοινωνία.

Γεννημένος στο Κάιρο, ήρθε με τους αρμένιους και καλλιτέχνες γονείς του στον Καναδά σε ηλικία τριών ετών. Μεγάλωσε στη Βικτόρια της Βρετανικής Κολομβίας και από δεκατριών ετών ερωτεύθηκε το θέατρο του παράλογου και αργότερα τον κινηματογράφο. Μια προβολή της **Περσόνα** του Μπέργκμαν τον συγκλονίζει κυριολεκτικά και αποφασίζει να ασχοληθεί με το σινεμά. Δυο χρόνια αργότερα, σε ηλικία δεκαοκτώ ετών, μετακομίζει στο Τορόντο και ενώ σπουδάζει στο πανεπιστήμιο Δημόσιες Σχέσεις και κλασική καθάρα, παρασύρεται όλο και πιο βαθιά στον κόσμο του θεάτρου. Το έργο του **Ανοιχτό σπίτι** κερδίζει το βραβείο της πιο πρωτότυπης δημιουργίας στο πολυπολιτισμικό Φεστιβάλ Θεάτρου του Τορόντο, το 1984. Πριν πάρει το πτυχίο του με τιμητική διάκριση από το Πανεπιστήμιο του Τορόντο, το **Ανοιχτό Σπίτι** μεταδίδεται από το CBC (την Καναδική Τηλεόραση) στη σειρά «Καναδικοί προβληματισμοί».

Το έργο του στην τηλεόραση (κυρίως ως σκηνοθέτη και μερικές φορές ως σεναριογράφου) περιλαμβάνει:

Το **Σ' αυτή τη γωνία** (1986) ένα κομμάτι της τηλεοπτικής ανθολογίας του CBC, που προτάθηκε για το βραβείο του καλύτερου θεατρικού έργου· το **Ψάχνοντας για τίποτα** (CBC, 1989) που προτάθηκε για το Εξαίρετικό επίτευγμα στη σκηνοθεσία της Καναδικής Ακαδημίας Κινηματογράφου· διάφορα επεισόδια των σειρών **Ο Άλφρεντ Χίτσκοκ παρουσιάζει** και **Η ζώνη του λυκόφωτος**.

Με τα χρήματα που πήρε από το CBC για το πρώτο του σχέδιο, ο Εγκογιάν κατάφερε να γυρίσει την πρώτη του ταινία μεγάλου μήκους. Αντί να κινηθεί προς την κατεύθυνση του Χόλιγουντ στράφηκε προς τον ανεξάρτητο κινηματογράφο και έγραψε το αλλόκοτο σενάριο του **Σχεδόν συγγενής** (1984). Η ταινία μεταδόθηκε από το CBC και κυκλοφορεί σε βίντεο σε όλη τη Βόρεια Αμερική μέσω της Κοινόσηρ.

Με την επόμενη ταινία του, **Οικογενειακή προβολή**, η καριέρα του Εγκογιάν πήρε θρυλικές διαστάσεις. Μια ορδή δημοσιογράφων τον περικύκλωσε στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Μοντρεάλ, όπου προβλήθηκε η **Οικογενειακή προβολή** το 1987. Με την εκπληκτική τη δήλωση: «**Αυτή είναι μεγάλη τιμή, αλλά σας παρακαλώ να δώσετε το βραβείο στον καναδό συνάδελφό μου Άτομ Εγκογιάν**», ο Βέντερς αρνήθηκε το Βραβείο της Ελιτροπής και τα 5.000 δολάρια που το συνόδευαν και συνέβαλε στο μύθο του Εγκογιάν. Η ταινία του κέρδισε διάφορα βραβεία και ενίσχυσε τη θέση του σκηνοθέτη ανάμεσα στους πρωτοπόρους της γενιάς του.

Το έργο του Εγκογιάν γίνεται κυριολεκτικά πολύ καυτό με το **Ρόλοι με λόγια**, την επομένη του επέλαση στον κόσμο των κινηματογραφικών φεστιβάλ. Στις Κάννες, στο δεκαπενθήμερο των Σκηνοθετών, η κόπια έπιασε φωτιά στη μέση της προβολής. Ο ενθουσιασμός που προκάλεσε στο κύκλωμα των διεθνών φεστιβάλ οδηγεί τους κριτικούς να σκάψουν βαθιά μέσα στις πολυεδρικές αναφορές στο μήνυμα του κινηματογραφικού μέσου και στο χειρισμό των εικόνων από τον ίδιο το σκηνοθέτη.

Για την τελευταία του ταινία **Ο Ασφαλιστής**, ο Εγκογιάν έχει δηλώσει: «Είναι η ιστορία ανθρώπων που ψάχνουν σχετική άνεση.»

«Η αφήγηση υπακούει σε συγκινησιακές και όχι μόνον ακαδημαϊκές ή θεωρητικές επιταγές. Αν και υπάρχουν ονειρικά και φαντασισμικά στοιχεία στον τρόπο που οι ήρωες ζουν τη ζωή τους, νομίζω ότι στην ταινία όλα είναι πραγματικότητα.» Ξεκινώντας από το παράλογο αλλά τοποθετημένο στην πραγματικότητα το φιλμ είναι μια μαύρη κωμωδία που λειτουργεί σε πολλά επίπεδα. Φορτωμένο με νοήματα και αναφορές στο θεατή εκτός οθόνης και τον εξωτερικό κόσμο από τους ήρωές του είναι ένα παιχνίδι του Εγκογιάν με την πραγματική και τη φιλική ζωή.

Αυτή την εποχή ο Εγκογιάν επεξεργάζεται μια όπερα που θα ανέβει το 1993. Γράφει το λιμπρέτο και πρόκειται να τη σκηνοθετήσει. Συγγραφέας πολλών θεατρικών έργων ο Εγκογιάν ήταν στην αρχική ομάδα των Θεατρικών Συγγραφέων του Θεάτρου Τάραγκον. Είναι μέλος του συμβουλίου των Σκηνοθετών στο Θέατρο Φάκτορι του Τορόντο.

ATOM EGOYAN

For the past ten years 31-year-old Atom Egoyan has been creating films, which have been critically lauded for exploring the effects of the mediated image in contemporary society.

Born in Cairo he followed his Armenian and artistic parents in Canada at the age of three. He grew up in Victoria, British Columbia, and at thirteen he fell in love with the

theater of the absurd which led him into film. Attending a screening of Bergman's *Persona* marks him deeply and he decides to be a filmmaker. Two years later, at eighteen, he moves to Toronto and while studying International Relations and classic guitar at the University he is drawn into the world of theater. His play *Open House* won the award of the most original creation at Toronto's Multicultural Theater Festival in 1984. Before graduating, his filmed version of *Open House* is aired by the Canadian Broadcasting Corporation in their series «Canadian Reflections».

Egoyan's work as a director and sometimes writer for television includes: *In This Corner* (1986), part of a CBC television anthology series which earned a Best Drama nomination; *Looking for Nothing* (CBC, 1989), for which he was nominated for Outstanding Achievement in Direction by the Academy of Canadian Cinema and Television in 1989; several episodes of *The Twilight Zone* and *Alfred Hitchcock Presents*.

With the financing from the first CBC project, Egoyan was able to make his first feature film. Instead of continuing in a Hollywood direction, Egoyan turned towards independent filmmaking and wrote the off-beat script for *Next of Kin* (1984), which also aired on CBC and is currently in release on home video throughout North American through Connoisseur.

With his next film, *Family Viewing*, Egoyan's career was near to becoming the stuff of legend. A flurry of press surrounded him at the 1987 Montreal Film Festival, where *Family Viewing* was screened. Wim Wenders, when awarded the Jury Prize of \$5,000 for *Wings of Desire*, declined the award saying, «This is a great honor, but I ask you to give the award to my Canadian colleague, Atom Egoyan.» The film went on to win several awards, and securely place Egoyan's position as one of the leading filmmakers of his generation.

With his next foray into the festival world, Egoyan's work was literally too hot to handle-during the Cannes Director's Fortnight screening of *Speaking Parts* the print caught on fire in the middle of the film. Again receiving raves on the international festival circuit, *Speaking Parts* inspired critics to delve into Egoyan's multi-faceted references to the message in the medium of film and the filmmaker's own manipulation of images.

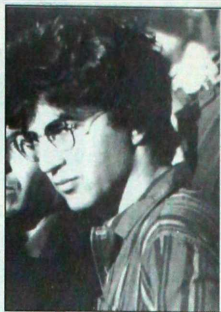
In terms of his latest film, «*The Adjuster*», Egoyan comments: «It is a story about people in search of relative comfort.»

«I think the story is driven by emotional imperatives not just academic or theoretical ones. While there are certainly elements of dream and fantasy in the way the characters conduct their lives, I believe that everything in the film is actually happening.» Prompted by absurdity, but set in reality, *The Adjuster* is a black comedy which works on many levels. Laden with meanings and references to the off-screen viewer and the world outside its characters, Egoyan again plays with the interactions of reel and real life.

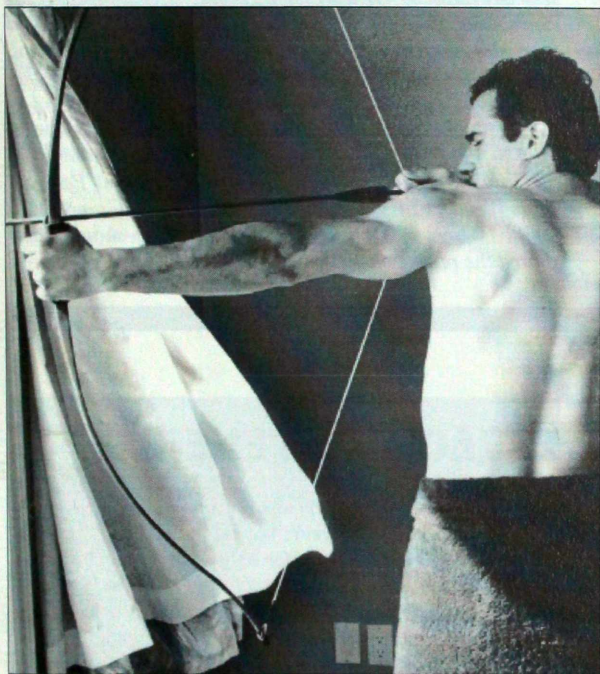
Atom Egoyan is currently developing a new opera for production in 1993, for which he will serve as librettist and director. The author of several plays, Egoyan was in the original Playwrights Unit at the Tarragon Theater. He is also a current member of the Board of Directors of the Factory Theater in Toronto.

Άτομ Εγκόγιαν Γεννήθηκε στο Κάιρο το 1960 και σπούδασε Διεθνείς Σχέσεις στο Πανεπιστήμιο του Τορόντο. Έχει σκηνοθετήσει στο θέατρο, την τηλεόραση και τον κινηματογράφο. Με τη δεύτερη μεγάλη μήκους ταινία του **Family Viewing**, έγινε περισσότερο γνωστός. Πήρε το βραβείο της Πόλης του Τορόντο για την καλύτερη καναδική παραγωγή στο Φεστιβάλ των Φεστιβάλ το 1987. Διακρίθηκε επίσης στο Βερολίνο και στο Φεστιβάλ του Νέου Κινηματογράφου του Μοντρέαλ. Οι δύο επόμενες ταινίες του **Ρολόι Με Λόγια**, **ο Ασφαλιστής** παίχτηκαν στις Κάννες στο Δεκαπενθήμερο των Σκηνοθετών.

Atom Egoyan Born in Cairo in 1960, he studied International Relations at the University of Toronto. He has directed for theater, television and film. He became better known after his second feature **Family Viewing**. He received the Toronto - City Award for Excellence in Canadian Production at the 1987 Festival of Festivals, as well as awards at the Berlin Film Festival and Montreal's Festival du nouveau cinema. The two films that followed, **Speaking Parts** and **The Adjuster** were selected for the prestigious Director's Fortnight at the Cannes Film Festival.

Καναδάς	35χιλ	χρώμα	102'	1991
Canada	35 mm	color	102'	1991

Εκπαιδευση, **Σενάριο/Director, Screenplay**: Atom Egoyan, **Φωτογραφία/Cinematography**: Paul Sarossy, **Ήχος/Sound**: Steven Munro, **Μοντάζ/Editing**: Sussan Shipton, **Καλλιτεχνική Διεύθυνση/Art Director**: Linda Del Rosario, Richard Paris, **Μουσική/Music**: Michael Danna, **Διανομή/Cast**: Elias Koteas, Arsinée Khanjian, Maury Chaykin, Gabriella Rose, David Hamblen, Jennifer Dale, **Παραγωγός/Producer**: Camelia Frieberg, Atom Egoyan, **Εταιρία Παραγωγή/Production Company**: Ego Film Arts/ Family Viewing Productions Ltd., **Παγκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales**: Alliance International, 355, Place Royale, Montreal, Quebec, Canada H2Y 2VE . Tel:(514) 844-3132. Fax:(514) 982-9107.

FILOMOGRAPHY - ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

1984	Next of Kin
1987	Family Viewing
1989	Speaking Parts
1991	The Adjuster

Ο ΑΣΦΑΛΙΣΤΗΣ

Ο Νόα Ρέντερ είναι ασφαλιστής. Ειδικεύεται στις πυρκαγιές και ξέρει να εκμεταλλεύεται τους ανθρώπους που η φωτιά κατέστρεψε τα σπίτια τους. Η γυναίκα του, η Ήρα (όπως η σύζυγος του Δία), είναι λογοκριτής ταινιών, ενώ η αδελφή της το πρωί καίει με μανία τις φωτογραφίες της γειτονιάς που έμενε κάποτε, στη Βηρυττό, και το βράδυ παρακολουθεί τις πορνογραφικές ταινίες που υποκλέπτει η Ήρα από τη δουλειά της. Κι άλλα πρόσωπα προστίθενται σ' αυτήν την ασυνήθιστη οικογένεια. Ένα πλούσιο ζευγάρι που για να διασκεδάσουν σκηνοθετούν παράξενες φαντασιώσεις παρασύρουν και τους άλλους τρεις...

Στο γνώριμο ύφος του **Family Viewing**, ο Εγκόγιαν μας βυθίζει σ' ένα ερωτικό κόσμο σύγχυσης. Περίτλοκα συναισθήματα και ιδέες παίρνουν μορφή με φόντο τις πυρκαγιές, δημιουργώντας μια εντυπωσιακά έξυπνη και καλοφτιαγμένη ταινία.

THE ADJUSTER

Noach Render is an insurance broker. He specialises in fire claims and knows how to take advantage of the people whose homes got burnt down. His wife Hera (same name as Zeus's wife) is a film censor and her sister spends every morning religiously burning photographs of her neighborhood in Beirut where she one lived and at night she watches pornographic films Hera has stolen from work. This unusal family is then drawn into the world of a rich couple who entertain themselves by staging strange illusions.

Egoyan, in the familiar style of **Family Viewing**, buries us into an erotic world of confusion. Using the fires, as a backdrop to the unfolding ideas and complicated feelings, he creates an impressively clever and accomplished film.

Καναδάς 16χιλ χρώμα 86' 1987
 Canada 16 mm color 86' 1987

Σκηνοθεσία, Σενάριο/Director, Screenplay: Atom Egoyan, **Φωτογραφία/Cinematography:** Robert Mac Donald, **Ήχος/Sound:** Ross Redfern, **Μοντάζ/Editing:** Atom Egoyan, Bruce Mac Donald, **Μουσική/Music:** Mychael Danna, **Διανομή/Cast:** David Hemblen, Aidan Tierney, Gabrielle Rose, Arsinée Khanjian, Selma Keklikian, **Παραγωγή/Production:** Ego Film Arts Production, **Παγκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales:** Cinéphile 508 Queen Street, West Toronto, Ontario Canada M5V 2B3. Tel: (416) 368-7499. Fax: (416) 368 7519.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ

Με όλων των ειδών τις εικόνες του βίντεο, μέσα από τη τηλεόραση, τα οικογενειακά και πορνογραφικά βίντεο, αλλά και τα βίντεο παρακολούθησεων, η ταινία δείχνει μια οικογένεια να διαλύεται και να ενώνεται ξανά. Δεύτερη ταινία του σκηνοθέτη, είναι μια πρωτότυπη σύγχρονη μαύρη σατίρα. Όταν παίχτηκε στο Φεστιβάλ του Μόντρεαλ, την ίδια χρονιά με τα **Φτερά του Έρωτα** (1987), πήρε το ειδικό βραβείο της επιτροπής, ενώ ο Βέντρες πρότεινε να μοιραστεί με τον Εγκόγιαν και το Μεγάλο Βραβείο.

FAMILY VIEWING

Using every kind of video images-television pornography, home movies and surveillance - the film shows the breakdown and the restoration of a disintegrated family. The second feature of a director who likes to mix brutality and sentiment, this dark satire won the Jury's Special Award at the 1987 Montreal Festival. Wim Wenders at the same Festival won the Grand Prix for his *Wings of Desire* announced that he should have shared the prize with Egoyan.

Καναδάς 16χιλ χρώμα 72' 1984
 Canada 16 mm color 72' 1984

Σκηνοθεσία, Σενάριο, Μοντάζ/Director, Screenplay, Editing: Atom Egoyan, **Φωτογραφία/Cinematography:** Peter Mettler, **Ήχος/Sound:** Clark McCarron, **Καλλιτεχνική Διεύθυνση/Art Director:** Ross Nickol, **Διανομή/Cast:** Patrick Tierney, Berge Fazlian, Sirvart Farlian, Arsinee Kanjian.

ΣΧΕΔΟΝ ΣΥΓΓΕΝΕΙΣ

Στην πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία ο Εγκόγιαν βάζει το θέμα της οικογένειας και της ταυτότητας. Ο Πίτερ Φόστερ, ένας Αγγλοσάξωνας με προβλήματα στην οικογενειακή του ζωή, παρουσιάζεται σαν ο χαμένος γιος μιας οικογένειας Αρμενίων. Οι βιντεοταινίες είναι το μέσο που ενώνει αυτούς τους δύο διαφορετικούς κόσμους - μια κοινή στις βιντεοταινίες της αρμενικής οικογένειας ανακαλύπτει. Πίτερ το πρόβλημά τους ενώ κάνει βιντεοθεραπεία με τους πραγματικούς του γονείς!

NEXT OF KIN

In his first feature film, Egoyan deals with the subject of the family and personal identity. Peter Foster, an Anglosaxon with family problems, comes across an Armenian family's video tapes while under-going video therapy with his parents. Their very different worlds come together when Peter decides to present himself as the Armenian family's long lost son.

ΡΟΛΟΙ ΜΕ ΛΟΓΙΑ

Τρία πρόσωπα πιασμένα σ' ένα δίκτυο από βιντεοταινίες. Η Κλάρα βλέπει συνέχεια στο βίντεο εικόνες του νεκρού αδελφού της. Η Λαίζα βλέπει συνέχεια στο βίντεο τον Λανς, ένα νεαρό που ικανοποιεί περίεργα γούστα σ' ένα ξενοδοχείο.

«Έχω εργαστεί σε ξενοδοχείο πέντε χρόνια και δέκα χρόνια στο σινεμά», λέει ο σκηνοθέτης. «Και τα δύο επαγγέλματα έχουν σχέση με τη δημιουργία ψευδαισθήσεων. Στο ένα ο χώρος της ψευδαισθήσης είναι το δωμάτιο, στο άλλο η οθόνη. Οι άνθρωποι μπιανοβγαίνουν στα δωμάτια. Οι ηθοποιοί μπιανοβγαίνουν στις οθόνες...».

SPEAKING PARTS

Three people caught up in a web of videotapes. *Clara keeps watching films of her dead brother. Lisa keeps watching films of Lance, a young man who satisfies unusual requests in a hotel room...*

"I have worked in a hotel for five years", says the director. *I have worked in film for ten. Both of these professions involve the creation of illusion. In one, the territory of illusion is a room. In the other, it is a screen. People move in and out of rooms. Actors move in and out of screens...*

Καναδάς 35χιλ χρώμα 92' 1989
Canada 35mm color 92' 1989

Σκηνοθεσία, Σενάριο/Director, Screenplay: Atom Egoyan, **Φωτογραφία/Cinematography:** Paul Sarossy, **Ήχος/Sound:** Steven Munro, **Μοντάζ/Editing:** Bruce Mac Donald, **Μουσική/Music:** Mychael Danna, **Καλλιτεχνική Διεύθυνση/Art Director:** Linda Del Rosario, **Διανομή/Cast:** Michael MacManus, Arsinee Khanjian, Carbielle Rose, Tony Nardi, David Hemblen, **Εκτέλεση Παραγωγής/Executive Producers:** Don Ranvand, Atom Egoyan, **Παραγωγή/Production:** Ego Film Arts 490 Adelaide Street, West Toronto, Ontario Canada M5V 2B3. Tel: (416) 368-7499. Fax: (416) 368 7519

Καναδάς 35χιλ χρώμα και ασπρόμαυρο 1991
Canada 35 mm color and Black and White 1991

Σκηνοθεσία, Σενάριο/Director, Screenplay: Atom Egoyan, **Φωτογραφία/Cinematography:** Eric Cayla, **Ήχος/Sound:** Steven Munro, **Μοντάζ/Editing:** Sussan Shipton, **Καλλιτεχνική Διεύθυνση/Art Director:** Anne Pritchard, **Μουσική/Music:** Mychael Danna, **Διανομή/Cast:** Maury Chaykin, Arsiee Khanjian, **Παραγωγός/Producer:** Denise Robert.

EN PASSANT ΠΕΡΝΩΝΤΑΣ

Η ταινία **Το Σεξτέτο του Μοντρεάλ** γυρίστηκε για τον εορτασμό των 350 χρόνων της πόλης. Έξι σκηνοθέτες (Πατρισιά Ροζεμά, Ζακ Λεντίκ, Μισέλ Μπρο, Λέα Πουλ, Ντενί Αρκάν, Άτομ Εγκόγιαν) συμμετείχαν με μια μικρού μήκους ο καθένας. Στο **Passing Through** ο Εγκόγιαν σκιαγραφεί την αποξένωση που αισθάνεται κανείς σε μια άγνωστη πόλη. Εμπνευσμένος από μια διήγησή του παλαιότερη επίσκεψη στο Τόκιο, περιγράφει την περιπλάνηση ενός αινιγματικού ξένου σύνεδρου στην πόλη του Μοντρεάλ, με ακουστικά κασετοφώνου στ' αυτιά, και την παράξενη συνάντησή του με μια γυναίκα.

PASSING THROUGH

The film *Montreal Sextet* was part of the celebration for Montreal's 350th anniversary. Six directors (Patricia Rozena, Jacques Leduc, Michel Brault, Léa Pool, Denis Arcand, Atom Egoyan) contributed a short film each. In *Passing Through*, Egoyan portrays the alienation one feels in a strange town. Inspired by his own experience as a visitor to Tokyo once, he describes the impressions of an enigmatic conventioner, wandering around Montreal, listening to his cassette-player guide, and his strange encounter with a woman.

**ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ
ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΝ ΑΒΒΑΣ ΚΙΑΡΟΣΤΑΜΙ
NEW HORIZONS
TRIBUTE TO ΑΒΒΑΣ ΚΙΑΡΟΣΤΑΜΙ**

ABBAS KIAROSTAMI

Την άνοιξη του 1990 ο Άμπας Κιαροστάμι έτυχε να συνταξιδέψει στο Λονδίνο με το μεγάλο ιρανό ποιητή Μεχχτί Αχαβάν Σαλέσε. Τη μοναδική του συνάντηση με τον ποιητή αναπολεί σε ένα κείμενό του τόσο χαρακτηριστικό που θα μπορούσε να είναι σενάριο για ταινία μικρού μήκους ταινία του.

Η περιγραφή αυτής της συγκινητικής συνάντησης (διασταύρωσης καλύτερα) αρχίζει στο αεροδρόμιο Μεχρομπάντ όπου ο Κιαροστάμι αναγνωρίζει τον ποιητή, προσπαθεί να πείσει το προσωπικό του αεροδρομίου να τον διευκολύνουν και να του φερθούν καλά αλλά εκείνοι αδιαφορούν. Ο σκηνοθέτης τον χαιρετά από μακριά με σεβασμό κι εκείνος σχεδόν εκπλησσεται από την προσοχή ενός αγνώστου. Αργότερα, στην αίθουσα τράνζιτο του αεροδρομίου Χίθροου, περιμένουν ο καθένας την πτήση του. Ο Κιαροστάμι παρατηρεί τον Αχαβάν να κάθεται απέναντί του αδιαφορώντας τελείως για το duty free του αεροδρομίου που μαγνητίζει όλους τους ταξιδιώτες. «Ήταν σαν να ήξερε καλά, χωρίς να κοιτάζει γύρω του, ότι δεν είχε ανάγκη από τίποτα. Ο γέρος ποιητής ταξίδευε μέσα στο σιωπηλό διαλογισμό του. Τα μάτια του ήταν κλειστά. Σκέφτηκα ότι το εσωτερικό του ταξίδι του φαινόταν πολύ πιο όμορφο από εκείνο που έκανε στον εξωτερικό του κόσμο», γράφει ο Κιαροστάμι.

«Θυμάμαι ότι είχε γράψει: **“Ποιος λέει πως ένας κήπος χωρίς φύλλα δεν είναι ωραίος;”** Ακόμα κι αν δεν είχε γράψει ποτέ άλλο ποίημα θα ήταν μεγάλος ποιητής...» συνεχίζει. «Στο ταξίδι αυτό είχα φέρει μαζί μου τα **Γράμματα σε ένα νέο ποιητή** του Ράινερ Μαρία Ρίλκε. Ο Ρίλκε γράφει: “Πριν γράψεις ποίηση, γίνε ποιητής.” Μ’ άλλα λόγια “ο κήπος χωρίς φύλλα” θα σου φανεί “ωραίος” μόνο όταν θα γίνεις ποιητής. Αν κοιτάξεις ποιητικά τα πράγματα χωρίς αξία, στα μάτια σου θα πάρουν την αξία ενός ποιήματος. Θα τα βάλεις μέσα στον κόσμο της ποίησης. Θα ανακαλύψεις τις αξίες τους και θα δείξεις στους άλλους ότι όλα τα πράγματα μπορούν να κοιταχτούν ποιητικά, να πάρουν κάτω από το βλέμμα ποιητική μορφή ή σημασία.»

Μέσα από αυτές τις γραμμές φαίνεται πολύ καθαρά η άποψη του Κιαροστάμι όχι μόνο για την ποίηση αλλά και για τον κινηματογράφο. Στις ταινίες του με τις πολύ απλές, «μινιμαλιστικές» σχεδόν ιστορίες τους, μια σειρά από ασήμαντα περιστατικά βλέπονται ποιητικά, απογυμνώνονται από οποιοδήποτε ψεύτικο στολίδι χρησιμοποιεί ο κινηματογράφος και ανασυντίθενται με απόλυτη διαύγεια με τη βεβαιότητα ενός ηθικού/ παιδαγωγικού δοκιμίου. Περνώντας στον κινηματογράφο χωρίς καμιά οικογενειακή προϊστορία, μέσω της ζωγραφικής και των γραφικών τεχνών, ο Κιαροστάμι σκηνοθέτησε πολλές μικρού μήκους ταινίες στα πλαίσια της δουλειάς του στο Ινστιτούτο για την πνευματική ανάπτυξη παιδιών και νέων ενηλίκων. Τα θέματά τους ήταν πολύ διαφορετικά: από την αναγκαιότητα του καθημερινού βουρτσώματος των δοντιών ως την περιγραφή του μηχανισμού της εκδίκησης και την αξία της καλής συμπεριφοράς των οδηγών στους δρόμους. Όμως το 1977 πείθεται από έναν τσέχο καθηγητή να σκηνοθετήσει ταινίες μεγάλου μήκους και να προχωρήσει από την ξερή παιδαγωγία αυτής της δουλειάς σε μια σύνθεση των στοιχείων που τον κάνουν από τους σημαντικότερους εκφραστές της σύγχρονης ιρανικής ψυχής.

Ανάμεσα στη μυθοπλασία και το ντοκιμαντέρ, με συστηματική χρήση ερασιτεχνών ηθοποιών οι μεγάλου μήκους ταινίες του Κιαροστάμι παίζονται και βραβεύονται σε πολλά δικά φεστιβάλ. Αποκαλύπτουν ένα σκηνοθέτη που έχει κληρονομήσει την καλύτερη παράδοση του ιταλικού νεορεαλισμού και εμπνέεται κυρίως από τον κόσμο των παιδιών. Στον **Ταξιδιώτη** η στοιχειώδης περιπέτεια ενός μικρού που φεύγει από το χωριό του για να παρακολουθήσει στην Τεχεράνη ένα ποδοσφαιρικό αγώνα γίνεται οδυνηρό οδοιπορικό ωρίμανσης /σύγκρουσης με το νόμο. Για να πραγματοποιήσει το όνειρό του το παιδί θα κάνει τα πάντα: θα κλέψει, θα πιάσει ψέματα, θα εξαπατήσει τους φίλους του και θα προδώσει τους συμμαθητές του. Στο τέλος, λίγα μέτρα μακριά από το γήπεδο, θα κοιμηθεί εξαντλημένο, θα χάσει τον αγώνα και θα ονειρευτεί τον πόνο της τιμωρίας που το περιμένει. Παρακολουθώντας με άπειρη συμπόνια τη διαδρομή του μικρού του ήρωα ο Κιαροστάμι ξεπερνά κατά πολύ την απλή παιδική περιπέτεια και με τον αντιμελοδραματικό ρεαλισμό του δείχνει ολοκάθαρα την ανθρώπινη αγωνία.

Η παιδική ηλικία οι δυσκολίες των παιδιών, καθώς, μεγαλώνοντας, εντάσσονται όλο και περισσότερο στην ιρανική κοινωνία, αντιμετωπίζονται από τον Κιαροστάμι όχι μόνο σαν θεωρητικές κατασκευές αλλά σαν κομμάτια του δικού του βιωμένου. Η οικογενειακή του κατάσταση -είναι από καιρό χωρισμένος και μεγαλώνει ο ίδιος τους δυο γιους του- εμπνέει τις ταινίες του.

Η σχέση αμέσως μετά τον **Ταξιδιώτη** δείχνει πώς επηρεάζει τους ανθρώπους η διάλυση ενός γάμου. Το ντοκιμαντέρ **Διάβασμα στο σπίτι** του 1989, μια αυστηρή και όχι πολύ αισιόδοξη έρευνα για την ιρανική εκπαίδευση μέσα από συνεντεύξεις μαθητών, ξεκίνησε από τη δυσκολία του ίδιου του Κιαροστάμι να διαβάσει το μικρό του γιο με τις αλλαγές του εκπαιδευτικού συστήματος και την ένταση που δημιουργούσε αυτό ανάμεσά τους. Η ταινία **Πού είναι το σπίτι**

του φίλου μου του 1988 γεννήθηκε κι αυτή από ένα «ασήμαντο» οικογενειακό περιστατικό που εντυπωσίασε το σκηνοθέτη.

Ένα βράδυ για να αγοράσει τσιγάρα στον πατέρα του και μια καλεσμένη του, ο γιός του Κιαροστάμι διανέμει μια τεράστια απόσταση έξι χιλιομέτρων ψάχνοντας για ανοιχτό καπνοπωλείο. Την ίδια αίσθηση ευθύνης που αποκαλύπτει αυτό το περιστατικό συναντά στο διήγημα ενός δασκάλου όπου ένα κοριτσάκι αναγκάζεται να γράφει την εργασία ενός άλλου παιδιού. Ανάγοντας αυτό τα δύο στο ποίημα του μουσικιστή Σοχράμπ Σεπεχρί **Η διεύθυνση**, όπου ένας απροσδιόριστος ταξιδιώτης ψάχνει μάταια να βρει ένα φίλο του και στη διαδρομή ανακαλύπτει την ομορφιά του κόσμου, ο Κιαροστάμι εμπνέεται την ιστορία του **Πού είναι το σπίτι του φίλου μου**:

Ο Αχμέντ είναι ο μικρός ήρωας της ταινίας. Για να επιστρέψει το τετράδιο του συμμαθητή του Μοχάμεντ, που έχει πάρει κατά λάθος, ψάχνει απεγνωσμένα το σπίτι του στα διπλανά χωριά. Στο τέλος, για να γλιτώσει το φίλο του από την αποβολή, γράφει ο ίδιος την εργασία. Αυτή η ιστορία παιδικής αλληλεγγύης, με την ηθική στάση που προϋποθέτει, κινηματογραφείται από τον Κιαροστάμι με απόλυτη λιτότητα. Η υλική πραγματικότητα των ιρανικών χωριών περιγράφεται με κάθε λεπτομέρεια. Ειδωμένο ποιητικά και απογυμνωμένο από οτιδήποτε περιττό, το ταξίδι του Αχμέντ γίνεται συμβολικό: μια αγωνιώδης απόπειρα φυγής από το σκληρό νόμο των καθηγητών και τις δυσκολίες της καθημερινής επιβίωσης, μια αναζήτηση πνευματικότητας και ενότητας.

Μια αναζήτηση κοινωνικής διάκρισης φέρνει τον ήρωα του **Γκρο πλάνου**, της ταινίας που ο ίδιος ο Κιαροστάμι προχωρεί σε σύγκρουση με το νόμο. Ο Σαμπζιάν, ένας ταπεινός καθημερινός άνεργος και διαξενυμένος νέος, που αγαπά το σινεμά, μπαίνει στη ζωή μιας πλούσιας οικογένειας ισχυριζόμενος ότι είναι ο Μαχμαλιμπάφ, στρατευμένος και δημοφιλής σκηνοθέτης. Η απάτη του αποκαλύπτεται, συλλαμβάνεται και δικάζεται. Ανακαλύπτοντας αυτή την ιστορία στο αστυνομικό γεροτράζι των εφημερίδων, ο Κιαροστάμι εγκαταλείπει στη μέση ένα άλλο του σχέδιο, κινηματογραφεί τη δίκη και αναπαρασταίνει το «πριν» και το «μετά» χρησιμοποιώντας τα πραγματικά πρόσωπα. Η υπόθεση αυτή τον συνεπαίρνει γιατί του δίνει τη δυνατότητα να φτάσει από το πιο συγκεκριμένο ντοκιμαντέρ στην πιο πυκνή μυθοπλασία και ταυτόχρονα να ερευνήσει το μηχανισμό σύμφωνα με τον οποίο ο κινηματογράφος χειρίζεται την πραγματικότητα για να βγάλει από μέσα της την αλήθεια. Η ταινία του σήνει μια γέφυρα ανάμεσα στο σινεμά και τη ζωή και γεμίζει την απόσταση του ίδιου του σκηνοθέτη από το υλικό του με μια πρωτοφανή σχεδόν συμπάθεια για τον πόνο του ήρωά του. Παρακολουθώντας το ψυχικό του μαρτύριο να ξεχυλίζει από αυτή την κωμικοτραγική διαδικασία, ο Κιαροστάμι βρίσκει την ευκαρία να αποδείξει για άλλη μια φορά την πεποίθησή του ότι ο άνθρωπος είναι κατά βάθος καλός.

Μέσα από την ποιητική ματιά του δημιουργού του, το **Γκρο Πλάνο** από «κλινική» αναπαράσταση ενός εγκλήματος γίνεται έργο ανάγκης για τον άνθρωπο. Έτσι και η επόμενη ταινία του **Και η ζωή συνεχίζεται** ξεκινά σαν ντοκιμαντέρ για μια βιβλική καταστροφή γίνεται ένα road movie κυριολεκτικά χαραγμένο μέσα στο τοπίο της ερήμωσης και συναντώντας την ελπίδα των ελιζώντων μεταμορφώνεται σε ύμνο για τη ζωή.

Την παραμονή των 50στών γενεθλίων του, στις 21 Ιουνίου, 1990, μέσα στους αγώνες του παγκόσμιου κυπέλλου, ένας καταστροφικός σεισμός ισοπεδώνει την περιοχή του Γκιλάν, όπου είχε γυριστεί το **Πού είναι το σπίτι του φίλου μου**. Τρεις μέρες μετά ένας δεύτερος σεισμός ολοκληρώνει την καταστροφή (40.000 νεκροί και 50.000 τραυματίες συνολικά). Μαζί με το δωδεκάχρονο γιο του Μπάχμαν («το συν-σεναριογράφο και καλύτερό μου συνεργάτη», λέει ο σκηνοθέτης) ταξιδεύει για εβδομήντα ώρες στην κατεστραμμένη περιοχή ψάχνοντας τους πρωταγωνιστές της παλιότερης ταινίας του. «Στο **Πού είναι το σπίτι του φίλου μου** το αγόρι δε βρίσκει το φίλο του αλλά βρίσκει τη φίλια. Εκεί προσπαθώντας να βρω αν και τα δύο παιδιά ζούσαν ακόμα βρήκα τη ζωή. Κατάλαβα ότι το βουνό εξακολουθούσε να είναι στη θέση του όπως τα δέντρα και ο ουρανός. Ό,τι είχε επιβιώσει ήταν πιο σημαντικό από ό,τι είχε αφανιστεί.»

Αρκετούς μήνες αργότερα το ταξίδι αυτό γίνεται η ταινία **Και η ζωή συνεχίζεται**, άλλο ένα δοκίμιο για τον ανθρώπινο πόνο και για τις αρθρώσεις της πραγματικότητας και της μυθοπλασίας. Κλείνοντας έναν κύκλο, η ταινία στοχάζεται -πιο ποιητικά από ποτέ- τη βασική αντίθεση που δομεί όλα τα έργα του Κιαροστάμι: αντίθεση ανάμεσα στα όνειρα και τις επιθυμίες του ανθρώπου, που σχεδόν ποτέ δεν εκπληρώνονται, και στην πραγματικότητα. Ακόμη κι αν η πραγματικότητα δεν ενδιαφέρεται για την ανθρωπότητα και επιβάλλει τη δική της λογική, δίνει τη δυνατότητα σε όσους είναι ανοιχτοί στα γεγονότα να ζήσουν θετικές εμπειρίες. Και στον κινηματογράφο να αποτυπώσει όλα αυτά σαν ένα ύμνο στη ζωή.

Νίκος Σαββάτης

ABBAS KIAROSTAMI

In the spring of 1990, a strange coincidence brought Abbas Kiarostami on the same plane to London with the great Iranian poet Mehdi Akhavan Saless. He remembers the incident in a text, so characteristic of his style, that it could have been a script for one of his short films.

The description of this moving encounter (or rather a crossing of paths) begins at Mehrabad Airport where Kiarostami recognizes the old poet and tries to convince the airport staff to treat him politely and help him. They show indifference. The director greets him respectfully from a distance and the poet seems almost surprised by the attention of a stranger. Later in a Heathrow airport transit room, they are both waiting for their flights. From across the room Kiarostami watches closely Akhavan who remains completely indifferent to the duty free shops which attract every other traveller like a magnet. «It seemed like he was totally aware, without looking round him, that he didn't need anything. The old man was travelling inside his own silent meditation. His eyes were closed. I thought that his inward journey must have seemed much more beautiful to him than the one in the outside world» writes Kiarostami.

*«I remember he had written: «Who says that a leafless garden is not beautiful?» Even if he had never written anything else he would have been a great poet... For this journey I had brought with me Rainer Maria Rilke's **Letters to a Young Poet**. Rilke writes: «Before you write a poem, do make yourself a poet». In other words «The leafless garden» will seem «beautiful» only when you have become a poet. If you look at worthless things through the eyes of a poet, they assume poetic value. You will bring them in the realm of poetry, you will discover their value and you will prove to everyone that all things can be looked at poetically, they can be given poetic form of significance.»*

Reading through these lines we discover more about Kiarostami's approach to filmmaking. In his films, simple «minimalistic» storylines made out of insignificant incidents are viewed poetically. They are stripped down to essentials and reconstructed in a style so unadorned that the film acquires the clarity and certainty of a moral/educational essay. Yet through Kiarostami's humour, documentary freedom and humanity his films capture life in all its richness and are deeply rewarding.

*Kiarostami was brought to the cinema through painting and graphic design. In his family and friends there was no artistic tradition. He started making short films while working at the Institute for the Intellectual Growth of Children and Young Adults. Their themes are extremely varied: one of them promotes dental hygiene, another analyses the mechanism of revenge and another is concerned with the necessity of good behavior while driving. In 1977 a Czech professor who often visited Tehran, persuades him to direct feature films and move beyond these pedantic film exercises. Convinced he directs his first film **The Passenger** composing for the first time the elements that would later make him one of the most important filmmakers to express modern Iranian psyche.*

*Fusing documentary with fiction and systematically using amateur actors Kiarostami's work is shown at many western festivals and is widely acclaimed. His films reveal a sensibility which has inherited the best tradition of Italian neo-realism. His treatment of childhood themes makes his work unique. In **The Passenger**, the elementary adventure of a young boy who leaves his village to go to Tehran to watch a football match, becomes a symbolic journey of coming of - age and disobedience to the law. To fulfill his dream, this child will do anything: lie, steal, deceive his friends and betray his schoolmates. But in the end, completely exhausted, he falls asleep just a few meters from the football ground and misses the game. Instead he dreams of the pain his imminent punishment will bring. Thus, transcending the limitations of a simple child's adventure with his generous but non-melodramatic realism, Kiarostami teaches the heart of human frustration.*

*Kiarostami's obsession with childhood, his accurate description of the hardship of growing up and integration to society, is not theoretical. His own experience and family situation - he's been divorced and brings his two sons up himself - is directly reflected into his choice of themes. **The Rapport**, following **The Passenger**, shows the effects of a marriage break-up. The 1989 documentary **Homework** - an austere and not very optimistic research into the Iranian educational system made out of Kiarostami's filmed interviews with students - was triggered by the tension generated between the filmmaker and his son. Unable to follow the changes in the educational system, Kiarostami was feeling inadequate when asked to help his child with his homework and was very rough on him. The film **Where is My Friend's Home?** was also inspired from a «minor» family incident that impressed the director.*

One night having been sent out to buy cigarettes for his father and a guest, Kiarostami's son walks six miles looking for an open tobacconist. The same sense of responsibility, revealed by this incident, comes across in a story Kiarostami found out, written by a schoolmaster. In it a little girl is forced to do another child's homework. Fusing both stories with **The Address**, a poem by the mystic idealist Sohrab Sepehri - in which an unspecified traveller is searching in vain for a friend of his and in the process he discovers the beauty of the world - Kiarostami writes the script for **Where is My Friend's Home?**

Ahmad is the film's young hero. In order to return an exercise book he took home by mistake from a school-mate he is desperately looking for his friend's house in the neighboring villages. In the end, to save his friend from being expelled he will have to do his homework. As usually Kiarostami transcends the boundaries of an adventure of childhood solidarity and the moral stance it expresses with a frugal, extremely simple film where the material reality of life in these Iranian villages is described in minute detail. Viewed poetically and stripped of any fake ornament Ahmad's journey becomes symbolic: an anguished attempt to escape from the teacher's harsh law and the difficulties of everyday struggle for survival, a search for spirituality and oneness.

Close Up, an adult story, and Kiarostami's favorite film, is a search for social distinction which leads into conflict with the law. Sabzian an ordinary unemployed, humble young divorced and film Buff, enters the life of a rich family pretending to be Makhmalbaf, a famous militant director. The fraud is revealed, he gets arrested and stands trial. When Kiarostami reads this story in the newspapers he abandons the project he was working on, films the trial and reconstructs the «before» and «after» the crime with the real protagonists. He is totally captivated by the dynamics of this case because in filming it he can start from a direct documentary and end with a dense fiction film, revealing at the same time the process of cinema manipulating reality in order to extract the truth out of it. His film bridges the gap between life and film and abolishes the distance separating the director from his material with an almost unprecedented generosity and sympathy for the hero's suffering. Witnessing his soul torture overflow from this tragicomic process, Kiarostami once more proves his fundamental belief in the goodness of Man.

Through its creator's poetic scrutiny **Close-Up** initially a «clinical» reconstruction of crime and punishment, becomes a labor of love for human nature. Similarly his next film **And Life Goes On** startsoff as a documentary of a biblical disaster, becomes a road movie literally engraved into the landscape of devastation and when it discovers the survivors' hope turns into an unconditional hymn to Life.

On the eve of Kiarostami's 50th birthday, June 20th 1990, the province of Galin - location for **Where Is My Friend's Home** - was totally destroyed by an earthquake. Three days later a second earthquake completes the devastation (40.000 dead, 50.000 injured). Along with his 12 year old son Bahman (my co-writer and best collaborator) Kiarostami travels through the devastated area looking for the young actors of **Where is My Friend's Home?** In that film, the boy does not find his friend but he finds friendship. This time in my effort to find the two kids were still alive, I found life. I realized that the mountain was still standing in its place just like the sky and the trees. Whatever had survived was more important than what had been destroyed.»

Several months later, this journey is filmed in **And Life Goes On**, another study of human suffering and the articulations of fiction and reality. Completing the cycle of Kiarostami's involvement with his life and work this film meditates - more poetically than ever - on the basic juxtaposition structuring his whole body of work: the contrast between Man's dreams and wishes, which almost never come true and reality. Imposing its logic, reality may have no consideration for mankind, but at the same time it offers to those who let themselves open to facts the opportunity to live positive experiences. And by recording all this the cinema can become a hymn to life.

Nikos Savatis

Αμπάς Κιαροστάμι Γεννήθηκε το 1940 και τελείωσε τη Σχολή Καλών Τεχνών του Πανεπιστημίου της Τεχεράνης (Τμήμα Ζωγραφικής). Έκανε δεκάδες διαφημιστικά πριν αρχίσει να δουλεύει στο Ινστιτούτο για την Ανάπτυξη των Παιδιών και των Νέων Ενηλίκων το 1968. Στην πραγματικότητα αυτός πρόβαλε τόσο πολύ τις κινηματογραφικές δραστηριότητες του Ινστιτούτου. Εκτός από ταινίες, εικονογραφεί επίσης παιδικά βιβλία.

Abbas Kiarostami Born in 1940 and studied at Tehran University. He is a graduate in Fine Arts. He made a number of commercials before getting a job at the institute for the Intellectual Development of Children and young Adults, in 1968. He in fact established the Institute's filmmaking Department. He also did the illustrations for children's books.

Ιράν 35χιλ. χρώμα 91' 1992
Iran 35mm color 91' 1992

Σκηνοθεσία, Σενάριο, Μοντάζ/Director, Screenplay, Editing: Abbas Kiarostami, **Φωτογραφία/Cinematography:** Homaюн Pievar, **Διανομή/Cast:** Farhad Kheradmand, Pooya Pievar, **Παραγωγή/Production:** Ali-Reza Zarrin, **Παγκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales:** Celluloid Dreams, 24 rue Lamartine, 75009 Paris. Tel.: 33-1-49 700370. Fax: 33-1-49700371.

FILMOGRAPHY - ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

Short Films
Bread and Alley 1970
The Breaktime 1972
The Experience 1973
Passenger 1974
Two Solutions for one Problem 1975
I, Too, Can 1975
The Wedding Suit 1976
The Colors 1976
Solution 1 1978

1979 First case, Secont case
1980 Dental Hygiene
1981 Regularly or Irregularly
1982 The Chorus
1983 Fellow Citizen

Feature films
Report 1977
First Graders 1985
Were is the Friend's House? 1988
Homework 1989
Close - Up 1990
And Life Goes On... 1992

ZENDEGI EDAME DARAD ΚΑΙ Η ΖΩΗ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Τα χωριά που χρησιμοποίησε ο Κιαροστάμι στο γύρισμα της ταινίας του **Πού είναι το σπίτι του φίλου μου;** (1989) καταστράφηκαν από το σεισμό που έπληξε το βόρειο μέρος του Ιράν το 1990. Στο **Και η ζωή συνεχίζεται**, ένας πατέρας με το γιο του ψάχνουν να βρουν τα δύο παιδιά που πρωταγωνιστούν στην προηγούμενη ταινία. Εκτός από την -υλική και ηθική- καταστροφή ανακαλύπτουν πόσο ακατανίκητη είναι η δύναμη της ζωής και πόση σημασία έχει να είσαι ανοιχτός στις καινούργιες κάθε φορά αναγκαιότητες της πραγματικότητας.

AND LIFE GOES ON

The villages Kiarostami used in the making of his film *Where is my friend's house?* (1989) were all destroyed by the 1990 earthquake in North Iran.

In the film *And Life Goes On*, a father and son are looking for the two children who starred in the previous film. Apart from -materian and moral - destruction, they discover the invincible power of Life and the importance of letting oneself open to reality's new necessities.

ΚΗΑΝΗ-VE DOOST KOLAST? ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΦΙΛΟΥ ΜΟΥ;

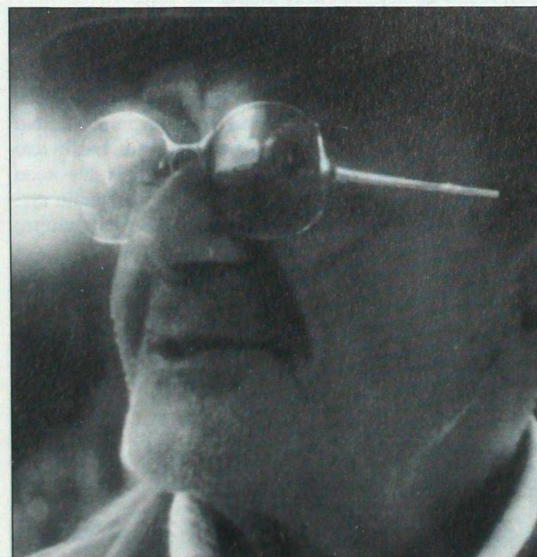
Ο οκτάχρονος Αχμάντ ανακαλύπτει ότι πήρε κατά λάθος στο σπίτι του το τετράδιο του συμμαθητή του Μοχάμεντ. Ξέροντας ότι ο δάσκαλος θα θυμώσει με τον Μοχάμεντ, επειδή παρέδωσε την εργασία του σε δυο κόλλες χαρτί κι όχι στο τετράδιό του, όπως είναι υποχρεωμένοι να κάνουν, ο Αχμάντ αποφασίζει να του το επιστρέψει. Δεν ξέρει όμως πού είναι το σπίτι του φίλου του. Περνά όλο το απόγευμα ψάχνοντας στο διπλανό χωριό και το μόνο που συναντάει είναι η αδιαφορία των μεγάλων... (Αργυρή Λεοπάρδαλη στο Λοκάρνο του 1989).

WHERE IS MY FRIEND'S HOUSE?

Eight year old Ahmad discovers he's taken home with him his friend Mohamad's exercise book. Knowing that the teacher is angry with Mohamad because he wrote his homework on two loose sheets of paper instead of in his exercise book, Ahmad decides to return it to him. But he doesn't know where his friend's house is. He spends the whole afternoon looking for it in the neighboring village, but all he comes up against is the grown-ups' indifference... (Silver Leopard award at the 1989 Locarno festival).

Iran 35χιλ. χρώμα 90' 1987
Iran 35mm color 90' 1987

Σκηνοθεσία/Director: Abbas Kiarostami, **Σενάριο/Screenplay:** Abbas Kiarostami, **Φωτογραφία/Cinematography:** Farhad Saba, **Μοντάζ/Editing:** Abbas Kiarostami, **Διανομή/Cast:** Babak Ahmadpour, Ahmad Ahmadpour, Khodabakhsh Defai, Iran Otari, **Παραγωγός/Producer:** Ali Reza Zarrin, **Παραγωγή/Production:** Institute for the Intellectual Development of Children and Young Adults & Farabi Cinema Foundation, Tehran IRAN, **Παγκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales:** Farabi Cinema Foundation, 55 Sie-Tir Avenue, Tehran 11358 IRAN, Fax: 9821678155, Telex: 214283 fcf.

HAMSSORAYAN Η ΧΟΡΩΔΙΑ

Ενας παππούς που δεν ακούει πια πολύ καλά περιμένει την εγγονή του να γυρίσει στο σπίτι και της αφήνει την πόρτα ανοιχτή. Η πόρτα κλείνει, ο παππούς βγάζει το ακουστικό βαρηκοΐας και όταν το κοριτσάκι χτυπάει το κουδούνι, ο παππούς δεν ανοίγει. Σαν μια χορωδία, οι φίλοι κι οι συμμαθητές του παιδιού φωνάζουν όλοι μαζί για να μπορέσει το κοριτσάκι να μπει στο σπίτι.

THE CHORUS

Ahard of hearing grandfather is waiting for his granddaughter to return home so he leaves the door open for her. Granddad takes his hearing aid off, the door shuts and when the little girl rings the bell he can't hear it. Just like a chorus all the little girl's friends get together and start shouting so that her granddad hears them and lets her in.

Iran 35χιλ. χρώμα 17' 1982
Iran 35mm color 17' 1982

Σκηνοθεσία/Director: Abbas Kiarostami, **Σενάριο/Screenplay:** Javad Kahanoni, **Φωτογραφία/Cinematography:** Ali-Reza Zarrindast, **Παραγωγή/Production:** Center for the Intellectual Development of Children and Young Adults.

ZANG-E TAFRIH

ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ

Tο άτακτο αγόρι που τιμωρήθηκε στο σχολείο καβγαδίζει με μια παρέα παιδιών στο δρόμο, τα κυνηγεί, και μετά περιπλανιέται άσκοπα στην πόλη κοιτώντας τις βιτρίνες.

BREAK TIME

The disobedient boy who was punished at school, picks up a fight with a street gang. He chases the kids and then wanders aimlessly round town looking at the shop window displays.

Ιράν 35χιλ. ασπρόμαυρο 14' 1972
Iran 35mm Black & white 14' 1972

Σκηνοθεσία/Director: Abbas Kiarostami, **Σενάριο/Screenplay:** Abbas Kiarostami, (βασισμένο σε μια ιδέα/Based on an idea Masud Madani), **Φωτογραφία/Cinematography:** Alireza Zarrindast, Morteza Rastegar, **Μοντάζ/Editing:** Ruhollah Emani, **Διακονή/Cast:** Sirus Hassanpoor, **Παραγωγή/Production:** The Institute for the Intellectual Development of Children and Young Adults.

NAN VA KUCHEN

ΤΟ ΨΩΜΙ ΚΙ Ο ΔΡΟΜΟΣ

Eνα παιχιδιάρικο αγόρι πηγαίνει ν' αγοράσει ψωμί. Στο γυρισμό, ένας άγριος σκύλος του κόβει το δρόμο. Κανένας περαστικός δε βοηθάει το τρομαγμένο αγόρι που τελικά πετάει ένα κομμάτι ψωμί στο σκυλί και το κάνει φίλο του.

THE BREAD AND ALLEY

A playful boy goes to buy some bread. On his way back, a fierce dog blocks the way and he can't get past. None of the passers-by stops to help the frightened boy who, in the end, manages to befriend the dog by throwing him a piece of bread.

Ιράν 35χιλ. ασπρόμαυρο 10' 1970
Iran 35mm black & white 10' 1970

Σκηνοθεσία, Σενάριο/Director, Screenplay: Abbas Kiarostami, **Φωτογραφία/Cinematography:** Mehrdad Fakhimi, **Μοντάζ/Editing:** Manuchehr Oliaï, **Διακονή/Cast:** Reza Hashemi, Mehdi Shahvanfar, **Παραγωγή/Production:** Institute for the Intellectual Development of Children and Young Adults.

Ιράν 16χλ. χρώμα 86' 1990
Iran 16mm color 86' 1990

Σκηνοθεσία, Σενάριο, Μοντάζ/ Director, Screenplay, Editing: Abbas Kiarostani,
Φωτογραφία/Cinematography: Farhad Saba, **Ήχος/Sound:** Ahmad Ashgari, **Μουσική/Music:** Mohamad Reza Aligholi, **Παραγωγή/Production:** Institute for the Intellectual Development of Children and Young Adults, No 37, Fajr Street Ostad Motahari Avenue Tehran, IRAN. Tel: 636065. Fax: 678155.

MASHGH E SHAH ΔΙΑΒΑΣΜΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

Μπροστά στην κάμερα του Κιαροστάμι μικροί μαθητές απαντούν σ' ένα «Τυπικό» ερωτηματολόγιο. («Τι ώρες τελειώνεις το διάβασμα;», « Ποιος σε βοηθάει;», «Βλέπεις κινούμενα σκίτσα στην τηλεόραση;» κ.ά.). Με μια ανστηρότητα και καθαρότητα που τη διακρίνει από το τηλεοπτικό ρεπερτάζ, η ταινία προσπαθεί ν' αποκαλύψει πίσω από την αφέλιση την αγωνία, την εξυπνάδα, το φόβο, την τεμπελιά των παιδιών τι δομές της εκπαίδευσης.

HOMework

Placed in front of Kiarostami's camera, some young students answer a «formal» questionnaire. («What time do you finish your homework?», «Who help you with it?», «Do you watch cartoons on television?» etc.) With an ansterity and clarity that distinguishes it from a television report, the film attempts to trace the structure of the educational system through the children's naivety, anxiety, fear, laziness and sharpness.

Ιράν 35χλ. χρώμα 100' 1990
Iran 35mm color 100' 1990

Σκηνοθεσία, Σενάριο, Μοντάζ/Director, Screenplay, Editing: Abbas Kiarostami,
Φωτογραφία/Cinematography: Ali-Reza Zarrindast, **Διανομή/Cast:** Ali Sabzian, Hassan Farazmand, Abolfazl Ahankhah, Hushang Shahai, Mehrdad Ahankhan, Mohsen Makhmalbaf, **Παραγωγός/Producer:** Hassan Aghakarimi,
Παραγωγή/Production: Institute for the Intellectual Development of Children and Young Adults, No 37, Fajr street Ostad Motahari Avenue Tehran, IRAN. Tel.: 636065, Fax: 678155, **Παγκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales:** Farabi Cinema Foundation, No 55 Sie-Tir Ave., Tehran 11358, IRAN. Tel.: 678545, 678156, Fax: 678155, Telex: 214283 fcf.

NAMA-YE NAZDIK ΓΚΡΟ ΠΛΑΝΟ

Ενας άνεργος νέος, λάτρης του κινηματογράφου, αισώς μετά το διαζύγιο του, σφετερίζεται το όνομα ενός –αληθινού– ιρανού σκηνοθέτη για να γυρίσει ο ίδιος μια ταινία εξαπατώντας μια πλούσια οικογένεια. Είναι ένα κομικοτραγικό αριστούργημα για το μηχανισμό και τις σχέσεις του κινηματογράφου, του θεατή, του κινηματογραφιστή του ηθοποιού. Μια ταινία για τον πόθο ν' αλλάξεις ταυτότητα, να γίνεις άλλος.

CLOSE-UP

Still shook up from his recent divorce, an unemployed young film buff, assumes the identity of a real Iranian director and enters the life of a wealthy family to make a film with them. The end result is a tragic-comic masterpiece about the mechanism of and the relationship between the cinema and the viewer, the filmmaker and the actor. A film about the desire to change ones identity, to become someone else.

**ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ
ΝΕΟΣ ΡΩΣΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ
NEW HORIZONS
NEW RUSSIAN CINEMA**

ΑΛΕΞΑΝΤΡ ΡΟΓΟΪΚΙΝ
ALEXANDRE ROGOJKINE

Ρωσία 35 χιλ. χρώμα 91'
Russia 35 mm, color, 91'

Σκηνοθεσία/Director: Alexandre Rogojkine, **Σενάριο/Screenplay:** Jacques Baynac, André Milbet, **Φωτογραφία/Cinematography:** Valéri Mulgaout, **Μοντάζ/Editing:** Tamara Denissova, **Σκηνικά/Sets:** Grigori Obratsov, **Μουσική/Music:** Dmitri Pavlov, **Διανομή/Cast:** Igor Sergueev, Alexei Polouyan, Mikhail Vasserbaoum, Nina Oussatova, Alexandre Kharachkevitch, Serguei Issavnine, **Παραγωγή/Production:** Troitsky Most - 10 Kamennostrovsky Av. 197101 Saint-Petersbourg. Tel: 8122385.174/2385.201. Fax: 812.2385.339.

FILMOGRAPHY · ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

1984 **Rousse - Rousse**
1985 **For a Few Lines**
1987 **Miss Millionaire**
1989 **Karaoul**

TCHEKISTE

Λίγους μήνες μόνο μετά την επανάσταση ιδρύεται η περιφρημη πολιτική αστυνομία του κόμματος, η Τσέκα. Ο Λένιν διακηρύττει ότι η οργάνωση αυτή είναι «το ανώτατο όπλο για την εφαρμογή της θέλησης του προλεταριάτου» και η Τσέκα πολεμά τις εναπομείναντες τσαρικές δυνάμεις και όλους τους αντεπαναστάτες. Με λίστες ονομάτων συνταγμένες από πριν, χιλιάδες άτομα συλλαμβάνονται και με την παραμικρή αντίδραση τουφεκίζονται.

Η ταινία διηγείται την ιστορία ενός μέλους της οργάνωσης, ενός «τσεκιστή», στη δεκαετία του 20. Από την αρχή μέχρι το τέλος ο σκηνοθέτης επιμένει στη διαδικασία της Τσέκα (σύνταξη της λίστας, σύλληψη των υπόπτων, ανάκριση-βασανιστήρια, εκτέλεση, μεταφορά των πτωμάτων) θέλοντας να τονίσει τη φρίκη και ν' αποδείξει την άποψη ότι η γένεση του κακού δεν είναι σωστό ν' αποδίδεται μόνο στον Στάλιν, αφού ο Λένιν πρώτος όχι μόνο εφάρμοσε αλλά και θεωρητικοποίησε την κατάπιεση.

Ο ΤΣΕΚΙΣΤΗΣ

THE TCHEKIST

A few months after the revolution, the Tchéka, the party's political police, is formed. Lenin declares that this organisation is «the supreme weapon of the proletariat». The Tchéka fights against the remains of the Tzar's forces and anyone who's an enemy of the Revolution. Thousands of people whose names are on lists compiled beforehand get arrested and immediately shot if they try to resist.

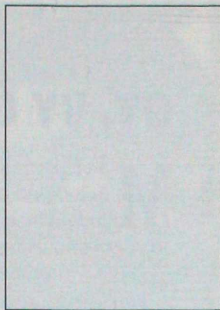
The film tells the story of a «Tchekist», a member of the organisation, in the 20's.

The director follows closely the Tchéka's proceedings (the compilation of the name list, arrest of suspects, interrogation-torture, execution, transportation of the corpses) in an effort to convey the horror involved. His objective is to prove the theory that the source of all evil was not Stalin but Lenin who institutionalised the violence of the oppression both in principle and practice.

ΝΤΜΙΤΡΥ ΜΕΣΚΙΕΦ: Γεννήθηκε το 1963. Το 1988 αποφοίτησε από το Δια-Σωματειακό Κρατικό Ινστιτούτο Κινηματογράφου. Η πρώτη του ταινία (**Gambrinus**), στηρίχτηκε σε μια νουβέλα του Α. Κούπριν. Οι **Κυνικοί** είναι η δεύτερη ταινία του.

DMITRY MESKHIEV: Born in 1963. In 1988 he graduated from the All-Union State Institute of Filmmakers. His first film **Gambrinus** was based on a novel by A. Kuprin. **Cynics**, is his second film.

Ρωσία 35 χιλ. χρώμα 1991
Russia 35 mm color 1991

Σκηνοθεσία/Director: Dmitry Meskhiev, **Σενάριο/Screenplay:** D. Meskhiev, **Διευθ. Φωτογραφίας/Cinematography:** Yu. Shaigorodov, **Σχεδιασμός Παραγωγής/Production Design:** B. Yuzhakov, **Διανομή/Cast:** I. Dapkunaite, N. Gundareva, I. Rosanova, A. Ilyn, Y. Belyayev, M. Pezhemsky, **Παραγωγή/Production:** LENFILM, «Diapason» Studios.

FILMOGRAPHY - ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

1990 **Gambrinus**
1991 **Cynics**

Το σενάριο της ταινίας, εμπνευσμένο από την πρόζα του Μαριένγκοφ, διηγείται μια οικογενειακή ιστορία, μια ιστορία αγάπης που συμβαίνει εβδομήντα χρόνια πριν, στα πρώτα μετεπαναστατικά χρόνια. Καθώς κατασκευάζεται ο νέος κόσμος, μια οικογένεια από την Πετρούπολη χάνει τις ελπίδες της, την περιουσία της, την ψυχή της. Η τραγικότητα και ο παραλογισμός που κάνουν μερικές φορές την ιστορία να μοιάζει με γελοία φάρσα αναλογούν και σε περιστάσεις της σύγχρονης ζωής. Άλλωστε, το σήμερα, από τις πρώτες σκηνές ως τις απάκες που κλείνουν την ταινία και λέγονται από έναν άγνωστο άστεγο, υπενθυμίζει συχνά την παρουσία του. Πόσο δύσκολο είναι να επιβιώσει κανείς, πόσο μάταιο είναι να προσπαθεί να σώσει την ψυχή του, σε μια εποχή που δεν ανατρέπεται μόνο ο «παλιός κόσμος» αλλά και τα θεμέλια των ηθικών αξιών, να τι προσπαθεί να περιγράψει η ταινία με συνοχή στην αφήγηση και ακρίβεια στο ύφος.

ΚΥΝΙΚΟΙ

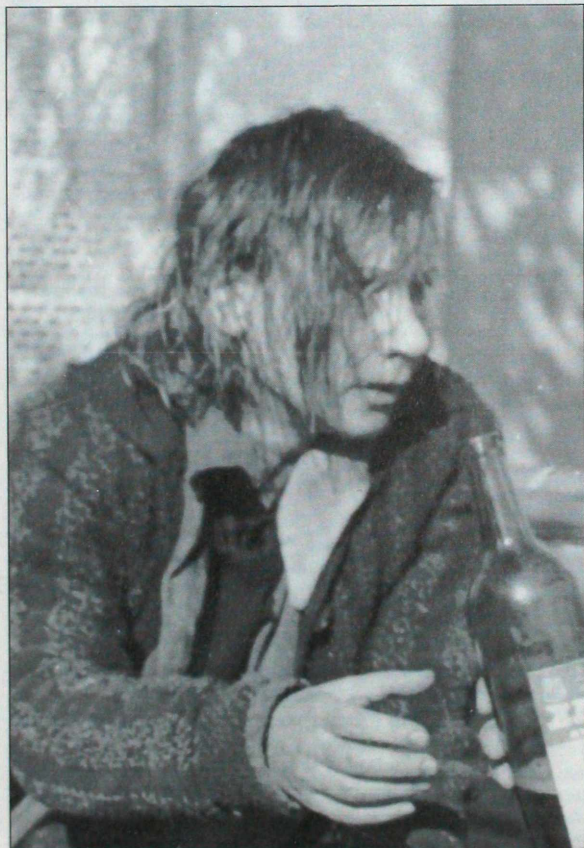
CYNICS

Inspired by A. Mariengoff's prose the script tells a family story, a story of love, that happened seventy years ago in the first post-revolution years. While the «new world» is born a Petrograd family loses hope, fortune and their soul. The tragic effects and absurdity that sometimes give the tone of a ridiculous farce, correspond to certain instances of contemporary life. Besides, the «present» often make its presence felt throughout the film, from the first episodes to the closing lines said by an unknown homeless man. The difficulty of survival, the futility to attempt to save one's soul, when, not only the «old world», but the foundations of all moral values crumble, those are the themes of this concise and accurate in style narration.

ΛΙΝΤΙΑ ΜΠΟΜΠΡΟΒΑ: Γεννήθηκε το 1952 στην απομακρυσμένη περιοχή της Τσίτα. Σπούδασε Ιστορία στο Πανεπιστήμιο του Λένινγκραντ απ' όπου αποφοίτησε το 1975. Αντί, να διδάξει προτίμησε να συνεχίσει τις σπουδές της στον κινηματογράφο και ιδιαίτερα στη συγγραφή σεναρίου, με την επιθυμία να εκφράσει την πραγματικότητα και τα βάσανα των κοινών ανθρώπων στο σινεμά. Όταν πρωτοέγραψε το σενάριο του **Ε, Παλικάρια και Κοπελιές** ήταν αδύνατο να γυριστεί. Δημοσιεύτηκε το 1987. Στο μεταξύ η Μπομπρόβα σπούδασε σκηνοθεσία και δέκα χρόνια μετά την πρώτη της ιδέα ολοκλήρωσε την πρώτη της ταινία.

ΛΥΔΙΑ BOBROVA: Born in Chita, 1952. Studied History at the University of Leningrad and graduated in 1975. Instead of going into teaching she decided to continue her studies in film and particularly script-writing, hoping that one day she would be able to express, in films, the reality and suffering of ordinary people. The script for **Hey, Lads and Lasses** could not be filmed when she first wrote it. It was published in 1987. By that time Bobrova had studied film direction and ten years after she'd written the script for it **Hey, Lads and Lasses** was finally completed.

Ρωσία 35 χιλ χρώμα 88' 1991
 Russia 35 mm color 88' 1991
Σκηνοθεσία, Σενάριο/Director, Screenplay: Lidjia Bobrova,
Φωτογραφία/Cinematography: Sergei Astakhiv, **Μοντάζ/Editing:** Z. Shorokhova, **Μουσική/Music:** O. Strugina, **Διανομή/Cast:** V. Sobolev, Y. Bobrov, V. Frolov, G. Volkova, E. Usatova, S. Gaitman, **Παραγωγή/Production Company:** Lenfilm Studios, **Παγκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales:** Lenfilm Studios, 10 Kirovsky Avenue, Lennigrad, 197101. Tel: (812) 238 - 5276. Telex: 121534 FILM SU. Fax: (812) 233 - 2174.

ΟΥ, VY GUSY

Μια πρώτη ταινία μεγάλης ευαισθησίας και συναισθηματικού βάθους. Το σενάριο, που για δέκα χρόνια η λογοκρισία απαγόρευε να γυριστεί, διηγείται τη φαινομενικά απλή ιστορία τριών αδελφών σ' ένα απομακρυσμένο χωριό. Οι χαρακτήρες τους μπορεί να διαφέρουν πολύ, όμως η κοινή τους μοίρα, η αδυναμία τους να ξεφύγουν από τη φτώχεια, τους ενώνει. Τα γεγονότα της ταινίας διαδραματίζονται στη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων της Μόσχας, που φτάνουν στο χωριό από το ραδιόφωνο και την τηλεόραση. Σαν ένα αλληγορικό παραμύθι για τη Ρωσία και την πρόσφατη ιστορία της, η ταινία βασίζεται στις προσωπικές εμπειρίες της σκηνοθέτιδας και γυρίστηκε σε φυσικά ντεκόρ με ερασιτέχνες ηθοποιούς κυρίως (έναν από τους βασικούς ρόλους ενσαρκώνει ο αδελφός της). Παρακολουθώντας με συμπάθεια και σεβασμό τους χαρακτήρες και τις άδειες ζωές τους, αχμαλωτίζοντας στο μαύρο-άσπρο φιλμ μικρές σκηνές και αυθεντικές στιγμές, η Μπομπρόβα δημιουργεί ένα σύγχρονο ύμνο στους απλούς ανθρώπους.

Ε, ΠΑΛΙΚΑΡΙΑ ΚΑΙ ΚΟΠΕΛΙΕΣ

HEY, LADS AND LASSES

Lidjia Bobrova's first feature film is rich in emotional depth and sensitivity. The script, written ten years ago before perestroika, tells the seemingly simple story of three brothers in a remote village. Their personalities are very different but what unites them is their common fate - their inability to escape poverty. The action takes place during the Moscow Olympics which reach the village through radio and television. In a way the film is like a metaphor about Russia and its recent history. It is based on the director's personal experiences and was filmed on location with a largely amateur cast (one of the characters is played by her brother). Looking at the characters and their empty lives with compassion and respect Bobrova captures in black and white authentic moments and brief scenes and creates a contemporary hymn to ordinary people.

IBAN ΝΤΙΧΟΒΙΤΣΙ: Γεννήθηκε στη Μόσχα το 1947. Ο πατέρας του, Βλαντιμίρ Ντιχοβίτσιν, ήταν ένας διάσημος θεατρικός συγγραφέας που έγραφε (επιφανειακά) ανώδυνες κωμωδίες και παρ' ό'αυτά κατηγορήθηκε σαν εχθρός του λαού και φυλακίστηκε. Ελευθερώθηκε μετά το θάνατο του Στάλιν. Ο Ιβάν Ντιχοβίτσιν ξεκίνησε την καριέρα του ως ηθοποιός και μετά από δέκα χρόνια θητεία στον περίφημο θίασο Ταγκάνκα σπούδασε σκηνοθεσία στην Ακαδημία της Μόσχας με καθηγητή τον αγαπημένο του σκηνοθέτη Ταρκόφσκι.

Γύρισε 4 μικρού μήκους ταινίες. Οι τρεις βραβεύτηκαν σε Φεστιβάλ στη Γαλλία, τη Γεωργία, την Κρακοβία και όλες συνάντησαν πολλές δυσκολίες για να προβληθούν. Η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία να **Black Monk** βραβεύτηκε στο Φεστιβάλ Βενετίας του 1988 με το βραβείο Καλύτερης και Εξαιρετικής οπτικής εργασίας. Κέρδισε επίσης στο Παρίσι το βραβείο Ζορζ Σαντούλ για τον καλύτερο πρωτοεμφανιζόμενο σκηνοθέτη. Το 1989 σκηνοθέτησε για τη γαλλική τηλεόραση ένα συγκινητικό ντοκιμαντέρ που μέσα από τη μουσική και τη φωτογραφία διαγράφει τη σύγχρονη Ρωσία.

Η **Μοσχοβίτικη παρέλαση** είναι η δεύτερη ταινία του για μια Ρωσο-Γαλλική παραγωγή, όπου ο Ντιχοβίτσιν συνεργάζεται με τη γερμανίδα τραγουδίστρια και ηθοποιό Γιούτε Λάμπε και το φωτογράφο του Ταρκόφσκι Βαντίμ Γιούσοφ.

IVAN DYKHOVICHNY: Born in Moscow in 1947. His father, Vladimir Dykhovichny, was a famous playwright who wrote (seemingly) harmless comedies and who was nevertheless accused as an enemy of the people and was imprisoned. He was set free after Stalin's death. Ivan Dykhovichny started as an actor and after ten years with the legendary Taganka Theatre in Moscow he became a film director at the Film Academy in Moscow under the guidance of one of his favorite directors, Andrey Tarkovsky.

He made 4 short films. Three got awards at film festivals in France, Georgia and Krakov. All of them had to overcome problems in order to be shown. His first feature **Black Monk** was awarded the prize for Best and Extraordinary Visual Image at the 1988 Venice Festival. It also got the George Sadoul prize in Paris for Best World Debut. In 1989 he directed a moving documentary for French television which through photography and music gives a very accurate account of contemporary Russia.

Moscow Parade is his second feature film, a Russian-French production, where Dykhovichny collaborates with the German singer/actress Uta Lemper and Tarkovski's cinematographer Vadim Usov.

PRORVA

Τέλεια διακωμώδηση του σταλινικού κιτς, η **Μοσχοβίτικη παρέλαση**, αναπαριστά ένα πραγματικό γεγονός από τα τέλη της δεκαετίας του τριάντα.

Μια ομάδα αξιωματικών της NKVD (προδρόμου της KGB) αναλαμβάνει να εκπαιδεύσει ένα μεγαλοπρεπή μαύρο επιβήτορα για την παρέλαση της Πρωτομαγιάς. Όμως το πανέμορφο άλογο που βρίσκεται τρομάζει από τη στρατιωτική μπάντα και δε συμμορφώνεται στις πρόβες. Απελπισμένοι οι υπεύθυνοι παίρνουν το περσινό, γυμνασμένο άλογο - Μια γριζα φοράδα. Τη βιάζουν μαύρη, της φοράνε ψεύτικα όργανα και την παρουσιάζουν σαν επιβήτορα. Ο καιρός τους λυπάται και δε βρέχει στην παρέλαση. Αλλά ένας καταδότης αποκαλύπτει τη φάρσα τους και στήνονται στο εκτελεστικό απόσπασμα σαν σαμποτέρ.

Σε αυτή την εξαιρετα φωτογραφημένη σάτιρα του παραλογισμού της σταλινικής εποχής, υπάρχουν κι άλλα θύματα. Η Άννα, σύζυγος ενός από τους καταδικασμένους, τον ακολουθεί μαζοχιστικά ενώ αυτός αδιαφορεί, παραμελεί τις επιθυμίες της και παραβλέπει ακόμη και το ότι οι συναδελφοί του τη βιάζουν ομαδικά. Στο τέλος, ένας πελώριος, άγαρμος και σιωπηλός αχθοφόρος θα την παρηγορήσει συναισθηματικά. Θύματα της εξουσίας, δυστυχισμένοι ιδεολόγοι ή εκκεντρικοί κακοί, όλοι οι χαρακτήρες μπαίνουν στην τοιχογραφία μιας εποχής που έχει περάσει ανεπιστρεπτά, ιδωμένοι με χιούμορ και συμπόνοια.

ΜΟΣΧΟΒΙΤΙΚΗ ΠΑΡΕΛΑΣΗ

MOSCOW PARADE

Moscow Parade - a perfect satire of Stalinist Kitsch - is a reconstruction of an event from the late thirties.

For the May Day Parade a group of NKVD (predecessor of KGB) officers is given an order to choose and train a black stallion for the Red Army commander. But the beautiful black horse goes out of control during rehearsals, frightened by the sounds of the orchestra. In desperation, the officers recruit last year's trained horse - a grey mare. They paint her black and attach a false male organ for disguise. Fortunately, it doesn't rain on the actual day of the parade. But they were denounced by an informer and so find themselves facing the firing squad for sabotage. There are other victims in this excellently photographed comedy of Stalinist absurdity. There's Anna, wife of one of the condemned men, who follows him masochistically while he remains indifferent. He disregards her wishes and overlooks the fact that she is gang raped by his colleagues. In the end she is comforted by an oversized, quiet, clumsy baggage carrier.

Victims of power, unfortunate ideologists, or mean eccentrics, all the characters are sketched with humor and compassion as they become parts of a broad mural of an era gone by.

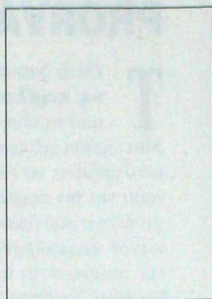
Ρωσία - Γαλλία 35 χιλ. χρώμα 105' 1992
Russia - France 35 mm color 105' 1992

Σκηνοθεσία/Director: Ivan Dykhovichny, **Σενάριο/Screenplay:** Nadezhda Kozhushanaja, Ivan Dykhovichny, **Φωτογραφία/Cinematography:** Vadim Jusov, **Μοντάζ/Editor:** Eleonora Praksina, **Μουσική/Music:** Jury Butsko, Vladimir Tsfasman, **Διανομή/Cast:** Uta Lemper, Vladimir Simonov, Natalia Kalikanova, Dmitry Dykhovichny, Katja Ryzhikova, **Παράγωγή/Production:** RITM, EAST - WEST (France), Project Campo (Russia), **Παγκόσμια Εμετάλλευση/World Sales:** EAST - WEST, Campo.

FILMOGRAPHY - ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

Where from is Fish in the Grass? 1982
short, Face, short
Brothers short 1983

1986 Test Pilot short
1988 Black Monk
1989 Red Series doc
1992 Moscow Parade

ΝΤΜΙΤΡΙ ΝΤΟΛΙΝΙΝ: Σκηνοθέτης στη Lenfilm. Γεννήθηκε το 1938 και τέλειωσε τις σπουδές του στο Ινστιτούτο Θεάτρου και Κινηματογράφου το 1961.

DMITRY DOLININ: Director at Lenfilm. Born in 1938 and studied at the Theater and Film Institute from where he graduated in 1961.

Ρωσία Χρώμα 1991
Russia Color 1991

Σκηνοθεσία/Director: Dmitry Dolinin, **Σενάριο/Screenplay:** Pavel Finn, **Διεύθ. Φωτογ./Cinematography:** Lev Kalganov, **Μουσική/Music:** Gennady Banschikov, **Ήχος/Sound:** Alexander Sysollatin, **Διανομή/Cast:** Sergey Gamov, Nixoi Narmontaite, Angelika Nevolina, Boris Bearman, **Παραγωγή/Production:** Lenfilm.

FILMOGRAPHY - ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

1987 **A Sentimental Journey to Harvest Potatoes**
1989 **The Running August**
1991 **The Myth of Leonid**

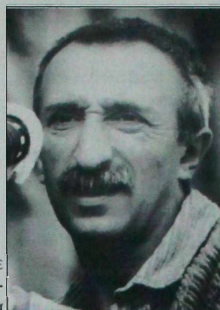
Ο Ντολίνιν βασίζει το σενάριο της ταινίας του σε μια εκδοχή της δολοφονίας του Σεργκέι Κίροφ, που υπήρξε επικεφαλής της κομματικής οργάνωσης του Λένιν-γκραντ.

Ο Λεονίντ Νικολαγιένκο, ένας απλός άνθρωπος, είναι το θύμα μιας σκευωρίας του Στάλιν. Δέχεται μια σειρά ανώνυμα γράμματα που τον διαβεβαιώνουν ότι η γυναίκα του είναι ερωμένη του Κίροφ. Στο τέλος ο Λεονίντ αποφασίζει ν' αντιδράσει και σκοτώνει τον Κίροφ.

Ο ΜΥΘΟΣ ΤΟΥ ΛΕΟΝΙΝΤ

MYTH OF LEONID

Dolinin's script is based on a version of Sergey Kirov's assassination. the head of the Leningrad Party organisation. Leonid Nickolayenco is an ordinary man who falls victim to a Stalinist machination. He receives a series of anonymous letters assuring him that his wife is Kirov's mistress. In the end, Leonid decides to react, so he kills Kirov.

ΝΙΚΟΛΑΪ ΝΤΟΣΤΑΛ: Γεννήθηκε το 1946. Το 1964 μπήκε στο Κρατικό Πανεπιστήμιο της Μόσχας για να σπουδάσει Δημοσιογραφία. Συγχρόνως άρχισε να εργάζεται στα στούντιο Mosfilm όπου εργάζεται μέχρι σήμερα. Το 1970 συνέχισε τις σπουδές του στη Σκηνοθεσία Κινηματογράφου. Το **Σύννεφο-Παράδεισος** είναι η πέμπτη του ταινία και τιμήθηκε με Αργυρή Λεοπάρδαλη στο πρόσφατο Φεστιβάλ του Λοκάρνο.

Born in 1946. In 1964 he enrolled to study Journalism at Moscow University. At the same time he began working at Mosfilm Studios which he does to this day. In 1970 he continued his studies in film directing. **Cloud-Heaven** is his fifth film. It was awarded the Silver Leopard at the recent Locarno film festival.

Ρωσσία 35 χιλ. χρώμα 79' 1990
Russia 35 mm color 79' 1990

Σκηνοθεσία/Director: Nikolai Dostal, **Σενάριο/Screenplay:** Georgy Nikolayev, **Διεύθ. Φωτογραφίας/Cinematography:** Yuri Nevsky, **Καλ. Διεύθυνση/Art Director:** Alexei Aksenov, **Μουσική/Music:** Alexander Goldstein, **Διανομή/Cast:** Andrei Zhigalov, Sergei Batalov, Irina Rozanowa, Lev Borisov, **Παραγωγή Παγκόσμια Εκμετ./Production & World Sales:** 12A FILM STUDIOS, 12a Christophudny bul. 101000 Moscow, Russia. Tel. 9242995. Fax: 2003203.

FILMOGRAPHY - ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

- 1983 Ojdaetsya pokholodanye i smeg
- 1985 Tschelovek s Akkordeonom
- 1987 Shura and Prosvirnyak
- 1989 Ya V polonom polyadke
- 1991 Oblako Rai
- 1992 Malonkiy Gigant Bdshog Sexa

ΟΒΛΑΚΟ-ΡΑΙ

Αλλη μια Κυριακή αρχίζει σε μια τυπική ρώσικη κοινόπολη, όπου οι θύελλες της σύγχρονης ζωής δε φτάνουν καν να ταράξουν τη βαριά μονοτονία.

Στις άκρες της πόλης με τα διώροφα κτίρια και τα ξύλινα πεζοδρόμια, τριγυρίζει ο νέος εργάτης Κόλια μην ξέροντας τι να κάνει με την πλήξη του. Επισκέπτεται ένα φίλο του. Συζητούν, καπνίζουν, σωμαίνου. Ξαφνικά και ανεξήγητα ο Κόλια ανακοινώνει ότι πρόκειται να φύγει για τη Σιβηρία και το νέο πέφτει σαν βόμβα στο μικρό του κύκλο. Οι άνθρωποι αλλάζουν συμπεριφορά απέναντί του. Ακόμη και η ψυχρή φίλη του Νατάλια συγκινείται και κλαίει λίγο όταν το μαθαίνει.

Ο Κόλια παγιδεύεται και ψάμα του. Όλοι έχουν πιστέψει ότι ένα θαύμα πρόκειται να του αλλάξει τη ζωή κι εκείνος δεν μπορεί να βρει το θάρρος να διαψεύσει τις ελπίδες τους. Οι φίλοι του μοιράζονται όλα του τα υπάρχοντα και τον συνοδεύουν ως το λεωφορείο. Κάποια στιγμή το ταξίδι αρχίζει κι ο Κόλια βλέπει ένα όραμα: όλοι του οι φίλοι είναι μαζί του στο λεωφορείο. Όμως δεν είναι αλήθεια. Ολομόναχος, ο Κόλια ταξιδεύει προς το άγνωστο χωρίς καν να το θέλει.

ΣΥΝΝΕΦΟ-ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ

CLOUD-PARADISE

It is another Sunday morning in a typical Russian provincial town with-storeyed buildings and wooden walkways - a place so sad and monotonous that even the storms of modern living don't manage to disturb.

In the outskirts Kolya, a young worker, is hanging around not knowing how to escape from boredom. He visits a friend. They talk, smoke, stay silent. Out of the blue Kolya announces that he will be leaving for Siberia soon and the news drops like a bomb on his small circle of friends. They change their attitude towards him. Even his cold sweetheart Natalia is moved and shades a tear when she hears about his departure.

Kolya gets trapped in his innocent lie. Everyone is convinced that a miracle is going to change his life and he can't find the courage to shatter their hopes, even when they take every stick of furniture and all his possessions from his room, even when they escort him to the station for a grand send-off. Finally the journey begins and Kolya has a vision: all his friends are with him on the coach. But it is only a vision. He is alone, traveling into the unknown, a victim of his own bluff.

**ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΣΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΤΖΩΝ ΚΑΣΣΑΒΕΤΗ
RETROSPECTIVE JOHN CASSAVETES**

ΤΖΩΝ ΚΑΣΣΑΒΕΤΗΣ

(9 Δεκεμβρίου 1929 - 3 Φεβρουαρίου 1989)

Ο Τζων Κασσαβέτης είναι αναμφισβήτητα ο σκηνοθέτης που καταφέρνοντας μέσα από σκληρό προσωπικό αγώνα να εκφραστεί ελεύθερα, κέρδισε δίκαια τον τίτλο του πατέρα του σύγχρονου, αμερικάνικου, ανεξάρτητου κινηματογράφου. Τρία χρόνια μετά το θάνατό του, μακριά από τις παρερμηνείες που προκαλούσαν οι ταινίες του σε εχθρούς και φίλους στην εποχή τους, η σημασία του έργου του δείχνει ακόμα μεγαλύτερη. Και η επιρροή του όχι μόνο στους ανεξάρτητους αλλά σε όλους γενικά τους κινηματογραφιστές παίρνει τις πραγματικές της διαστάσεις. Χωρίς τους δικούς του παθιασμένους, πεισματικούς και ριψοκίνδυνους πειραματισμούς στα όρια του κινηματογράφου και του θεάτρου, οι ταινίες των Φράνσις Κόπολα, Ρόμπερτ Όλτιμαν, Γούντι Άλεν, Πολ Μαζούρσκι, Νικόλας Ρεγκ, Μάρτιν Σκορσέζε, Τζόναθαν Ντέμι, Σπάικ Λι και Σον Πεν θα ήταν σίγουρα διαφορετικές. Ο απόηχος της δουλειάς του φτάνει ως την Ευρώπη και τις αναζητήσεις κινηματογραφιστών τόσο διαφορετικών όσο ο Ερίκ Ρομέρ και ο Ράινερ Βέρνερ Φασμπίντερ, ο Μπέργκμαν και ο Μορίς Πιαλά, ο Μάικ Λι και ο Ζαν-Φρανσουά Στεβενέν. Μια δήλωση του Πίτερ Μπογκντάνοβιτς είναι πολύ καιρία: «Αναμφίβολα ο Τζων ήταν ο πρώτος σκηνοθέτης μετά τον Όρσον Ουέλς που αμφισβήτησε τον κατεστημένο τρόπο κατασκευής ταινιών. Έριξε μια ματιά στο Χόλιγουντ και δε θέλησε να δουλέψει με τις μεθόδους του. Σαν τεχνίτης ήταν ευσυνείδητος κι ενδιαφερόταν πολύ για τη δομή. Πίστευε όμως ότι έπρεπε να αφήνει τις ταινίες του να βρίσκουν τον εαυτό τους. Ήταν ο αμερικάνος Ρενουάρ.»

Όμως η καλλιτεχνική του ευαισθησία δε σταματούσε εκεί. Ο ρεαλισμός του ήταν ανθρωπολογικός όπως του Ροσελίνι και άμεσα συγκινησιακός όπως των παλιών ιδεαλιστών σκηνοθετών του Χόλιγουντ, του Κάπρα κυρίως. Πιστεύοντας βαθιά στις ψυχικές εκρήξεις της ερμηνείας που απαιτεί η μέθοδος του Στανισλάφσκι και στην αυτοσχεδιαστική ευαισθησία της πιο αμερικάνικης κουλτούρας — της τζαζ — ο Κασσαβέτης ήταν εκ των προτέρων έτοιμος να κάνει ταινίες που δεν ταξινομούνται ούτε αναλύονται, αλλά ούτε αρέσουν εύκολα.

Όταν οι ταινίες αυτές είναι «τραγωδίες», αντιμετωπίζονται με τέτοια ασέβεια και χιουμοριστική ιδιοτροπία που καταντούν «μαύρες κωμωδίες». Όταν υιοθετούν κάποιο κινηματογραφικό είδος (την κομεντί, το μελόδραμα ή το θρίλερ) το νοθεύουν και το αλλάζουν χωρίς κανένα δισταγμό. Ενώ μιλούν για απόλυτα καθημερινούς αμερικανούς ήρωες, τους τοποθετούν έξω από το αμερικάνικο όνειρο και γίνονται δοκίμια της αμερικάνικης απελπισίας. Όταν διηγούνται «μινιμαλιστικές» ιστορίες ερμηνεύονται από τους ηθοποιούς με τέτοια ωμή συγκίνηση που η λιτότητα των στοιχείων τους γεμίζει από έναν «αφόρητο» πλούτο μυθιστορηματικών στιγμών. Όταν, αντίθετα, ξεκινούν από θεατρικά κείμενα, κινηματογραφούνται σαν μανιφέστα της απόλυτης κίνησης και ευελιξίας της κάμερας, που «εφευρίσκει» το *steadicam* πριν την ώρα του. Παρά τις μεταξύ τους διαφορές (στον τόνο, την ανεξαρτησία ή το νόημα) οι ταινίες δείχνουν μια εκπληκτική ενότητα — θεματική και στυλιστική. Γιατί είναι όλες σφραγισμένες από την εκρηκτική καλλιτεχνική ιδιοσυγκρασία του δημιουργού τους για τον οποίο η τέχνη είναι απλά η επέκταση της ζωής του.

Οι πιο προσωπικές και εικονοκλαστικές από τις δώδεκα ταινίες του Κασσαβέτη εκφράζουν την «αντικινηματογραφική» του προτίμηση στην ντοκιμαντερίστικη καταγραφή της «υπαρξιακής» ερμηνείας των ηθοποιών. Αν υπάρχει ένα έργο που θολώνει συστηματικά και καταργεί τα όρια της μυθολογίας και της πραγματικότητας, αυτό είναι το έργο του Κασσαβέτη. Σαν τέτοιο, αποθήθηκε στο περιθώριο και οι ταινίες του, που σπάνια παίζονται, δείχνουν ακόμα πιο άγριες στην προσωπική τους επίθεση ενάντια στην ψευτιά της συμβατικής σκηνοθεσίας. Ιδιαίτερα σήμερα, που ο κινηματογράφος έχει καταντήσει μια κενή παρέλαση από τυπικές φόρμουλες και μια τελείως αδικαιολόγητη σπατάλη μέσων, το δράμα και η οικονομία του έργου του Κασσαβέτη αποκτούν κρίσιμη σημασία. Όπως και η ασυμβίβαστη στάση ζωής του κόντρα στις πιέσεις, το σύστημα, τις δυσκολίες και το χρόνο.

Αναγκασμένος ως ηθοποιός να πουλάει συστηματικά το ταλέντο και τη διαβολική του γοητεία σε ταινίες — χρηματικές ή ασήμαντες — για να χρηματοδοτήσει τα δικά του σχέδια, αυτός ο παθιασμένος γιος ελλήνων μεταναστών τελειοποιεί από ταινία σε ταινία μια ανεπανάληπτη φιλική μέθοδο όπου βασιλεύει ο ηθοποιός. Δουλεύοντας με μια κλειστή οικογένεια συνεργατών καταφέρνει μέσα από τις ερμηνείες τους την απόλυτη μετάδοση ανεμπόδιστων συναισθημάτων, την τέλεια επικοινωνία ανάμεσα στον καλλιτέχνη και το έργο του. Οι ταινίες του παραμένουν οι πιο ευαίσθητες καταγραφές της ρευστότητας της ανθρώπινης συμπεριφοράς. Μέσα στα πρώτα λεπτά η προσωπική τους μαγεία μας καθηλώνει καθώς ο δημιουργός μας μιλά θαυρολάλα για την πραγματικότητα, την όλο και χειρότερη διάλυση των ανθρώπινων σχέσεων, που μας εγκλωβίζει, και για τα όνειρα, που, όταν δε μας εξαπατούν, μας απελευθερώνουν. Η αιώνα ικεσία του για ανεπιλόγητα, αποδοχή, συμπόνια και πάνω από όλα αγάπη δε θα χάσει ποτέ τη δύναμή της. Κι αν θέλει κανείς να συνοψίσει το νόημα του έργου του σε μια μόνο φράση

ση αυτή θα ήταν η μεγαλύτερη ανθρωπιστική επιταγή: Γνώρισε τον εαυτό σου και μη φοβάσαι.
Οπωσδήποτε όλοι όσοι είναι τόσο τρελοί που πιστεύουν ότι ο κινηματογράφος έχει ψυχή
θα τον σκέφτονται με αγάπη για πολύ καιρό ακόμα.

Νίκος Σαββάτης

JOHN CASSAVETES

(Dec. 9, 1929 - Feb. 3, 1989)

John Cassavetes is undeniably the filmmaker, who by achieving his artistic freedom through defiance and struggle, earned the right to be called the father of contemporary, American independent cinema. Three years after his death and far from the misunderstandings his films caused in both defenders and detractors at their time, his contribution to the art of cinema seems even more important. And the extent of his influence (not only on independent but on all filmmakers) is now becoming apparent. Without his passionate, obsessive, risky experiments on the borderline of cinema and theater the films of Coppola, Altman, Allen, Mazursky, Roeg, Scorsese, Lee would have been different. His impact is also felt throughout Europe in the work of completely different directors like Rohmer and Fassbinder, Bergman and Pialat, Lee and Stevenin. Peter Bogdanovich's apt statement says it all: «John was unquestionably the first since Orson Welles to challenge the established way of making movies. He took a look at Hollywood and didn't want to work that way. He was a conscious craftsman, very concerned with structure, but he believed in letting a picture find itself. He is the American Renoir».

His artistic sensibility was more complex. His realism like Rossellini's, was anthropological and, like Capra's, directly emotional. His belief in the acting out of the volcanic eruptions of Stanislavski's method was absolute. Furthermore by «in heriting» the improvisational freedom of the most American culture -jazz- this son of Greek immigrants was destined to make films that were not easily categorized, analyzed or even liked.

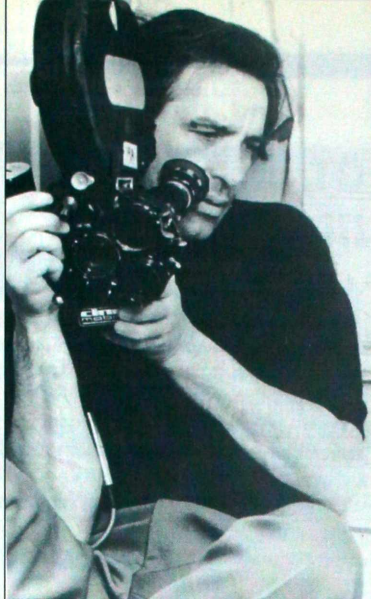
When he films «tragedies» he treats them with such irreverence and idiosyncratic humor that they are turned into off-beat «black comedies». Whenever he chooses to work in the context of a genre (the thriller, the melodrama or the comedy) he adulterates and transforms it with great relish. When he films the lives of ordinary heroes from the wrong side of the American dream, he ends up making a study of American disillusionment. When his «minimalistic» scripts are brought to life with such raw energy and dedication by the actors, they assume the unbearable richness of countless literary moments. And when these scripts are initially conceived for the stage he films them like manifestoes of the absolute camera mobility, «inventing» the steadicam before its time. However different (in tone, studio interference, or meaning) those films may be, they reveal an amazing thematic and stylistic unity. They are all products of their creator's explosive idiosyncrasy, because for him Art is simply an extension of his life.

The most iconoclastic and personal of these twelve films express his almost «anticinematic» attraction to the documentary-like filming of the actors' existential performances. His work is unique in the way it systematically clouds and cancels the line between reality and fiction and for that it was ostracized and his films were rarely screened. Today their attack against the conventional pretension of movie-making seems even more fierce and their «experimental» freshness even more modern. In contrast to the vacuous parade of cliché's and unjustifiable waste of means of contemporary cinema Cassavetes' vision and economy become of crucial importance.. And so is his unyielding stance against pressures, the system, obstacles and time.

In order to finance his own projects he had to systematically sell his acting talent and devilish charm to other directors' good, memorable or forgettable films. But in his own movies he manages to perfect an unprecedented filmic method where the Actor rules. By working with his close family of collaborators he achieves the greatest communication of unmediated feeling, the perfect identification of an artist's passion to his work. This films capture the fluidity of human behavior with the greatest sensitivity. Within a few minutes they captivate the viewer and exert their peculiar spell on him. Their creator's courageous observation of the worsening disintegration of human relationships where the individual is trapped, is balanced by his belief in the dreams that can free us. The plea of his heroes for intolerance, acceptance, compassion and above all love is unconditional answered because they are all human. Should anyone wish to give the meaning of his work in one sentence it would be the greatest humanistic motto: Know yourself and don't be afraid.

Undoubtedly all those crazy enough to believe that the cinema has soul will think of him for a long time.

Nikos Savatis

Γ υρισμένο αρχικά σε 16 χιλ. με έναν προϋπολογισμό 4.000 δολαρίων και με τελείως ερασιτέχνες ηθοποιούς από το θεατρικό εργαστήριο που είχε κάνει ο Κασσαβέτης, το ντεπούτο του στη σκηνοθεσία κέρδισε πέντε βραβεία στο Φεστιβάλ Βενετίας. Είναι ένα συγκινητικό γλυκόπικρο χρονικό ωρίμανσης στους δρόμους της Νέας Υόρκης που οφείλει πολλά στον Ροσελί-νι με τις αυτοσχέδιες δραματικές στιγμές του. Η σκηνοθεσία του Κασσαβέτη δείχνει τέτοιο αυθορμητισμό και αγάπη όσο και οι νέοι χαρακτήρες της ταινίας του.

«Αυτή θα είναι πάντα η αγαπημένη μου ταινία, γιατί ήταν η πρώτη μου και ήμασταν όλοι νέοι και γιατί ήταν αδύνατο να γίνει και επί τρία χρόνια επιζησαμε από όλες τις δυσκολίες και ο ένας από τον άλλο.»

ΣΚΙΕΣ

SHADOWS

F ilmed initially on 16 mm for \$ 40.000 and with an amateur cast and crew from Cassavetes' theater workshop, his directorial debut won five awards at the Venice Festival. It is a touching, bitter-sweet, coming-of-age comedy in the streets of New York, deeply indebted to the work of Roberto Rossellini for its improvised dramatic moments. Cassavetes' direction wears its heart on its sleeve as endearingly as do the young characters in the film.

«This will always be the film I love the best, because it was the first one and we were all young and because it was impossible, and for three years we survived each other and everything.»

ΗΠΑ 35χιλ. μαυρόασπρο 87' 1958-1959
USA 35mm black & white 87' 1958-1959

Σενάριο, Σκηνοθεσία/Screenplay, Director: John Cassavetes (μετά από πολλούς ομαδικούς αυτοσχεδισμούς/after a series of improvisations), **Φωτογραφία Cinematography:** Erich Kollmar, **Μουσική/Music:** Charlie Mingus, **Μοντάζ/Editing:** Maurice McEndree, **Διανομή/Cast:** Ben Carruthers, Lelia Goldoni, Hugh Hurd, Anthony Ray, Dennis Sallas, Tom Allen, **Παραγωγή/Production:** Maurice McEndree, Nikos Papatakis, **Διεύθυνση Παραγωγής/Production Manager:** Wray Bevins, **Συμπαραγωγή/Co-producer:** Seymour Cassel.

ΗΠΑ 35χλ. ασπρόμαυρο 103' 1961
 USA 35mm black & white 103' 1961

Σκηνοθεσία/Director: John Cassavetes, **Σενάριο/Screenplay:** Richard Carr, John Cassavetes, **Σκηνικά/Sets:** Hal Pereira, Tambi Larsen, **Μοντάζ/Editing:** Frank Bracht, **Μουσική/Music:** David Raskin, **Διανομή/Cast:** Bobby Darin, Stella Stevens, Everett Chambers, Nick Dennis, Rupert Crosse, Vince Edwards, Val Avery. **Παραγωγή/Production:** John Cassavetes for Paramount.

ΟΤΑΝ Ο ΠΟΘΟΣ ΠΡΟΣΤΑΖΕΙ

Η πρώτη από τις δ'υο καταδικασμένες προσπάθειες του Κασσαβέτη να λειτουργήσει στο χολιγουντιανό σύστημα. Κατορθώνει να διατηρήσει μερικά από τα θέματά του και να έχει μαγικές στιγμές. Όμως η ιστορία ενός μουσικού της Τζαζ που πουλάει την τέχνη του για το χρήμα και την εύκολη ζωή μοιάζει πολύ δεμένη με την προσωπική κατάσταση του σκηνοθέτη και την εμπλοκή του σε μια εμπορική διαδικασία. «Νομίζω ότι αυτή η ταινία είχε τις δυνατότητες να γίνει πολύ καλύτερη από όσο την έκανα. Δεν θέλω να παραπονεθώ εκ των υστέρων. Απλά δεν ήξερα πώς να δουλέψω μέσα στο σύστημα, εκείνη την εποχή.»

ΤΟΟ LATE BLUES

Τhe first of Cassavetes' two doomed flirtations with the Hollywood system has some fascinating moments that mark it unmistakably as his work. But this story of a jazz musician who sells out his artistic ideals for money and an easy life was perhaps too close to the personal situation of the filmmaker then involved in a commercial production. «I think this film was potentially a much better picture than I make it. I'm not copping any pleas. I just didn't know how to work under that system at that time.»

ΗΠΑ 35χλ. ασπρόμαυρο 102' 1963
 USA 35mm black & white 102' 1963

Σκηνοθεσία/Director: John Cassavetes, **Σενάριο/Screenplay:** Abby Mann, **Φωτογραφία/Cinematography:** Joseph La Shelle, **Ήχος/Sound:** James Speak, **Μοντάζ/Editing:** Gene Fowler, Jr. **Μουσική/Music:** Ernest Gold, **Διανομή/Cast:** Burt Lancaster, Judy Garland, Gena Rowlands, Bruce Ritchey, Gloria McGehee. **Παραγωγός/Producer:** Stanley Kramer, **Παραγωγή/Production:** Larcas for United Artists.

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΑΣ ΣΕ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ

ΤΟ Κασσαβέτης έχει αποκηρύξει αυτή την ταινία γιατί ο παραγωγός της Στάνλεϋ Κράμερ, μετά από έναν καβγά τους, την ξαναμοντάρισε χωρίς τη δική του επίβλεψη. Είναι μια συγκινητική ιστορία με ήρωες καθυστερημένα παιδιά σε ένα ειδικό ίδρυμα. Φιλμαρισμένα με εξαιρετική αγάπη από το σκηνοθέτη αυτά τα παιδιά επισκιάζουν τα δυο αστέρια της ταινίας, Τζούντι Γκάρλαντ και Μπαρτ Λάνκαστερ. «Από τη δική μου πλευρά ήταν μια οδυνηρή εμπειρία, όχι επειδή έδειχνα καθυστερημένα παιδιά αλλά γιατί είναι πολύ δύσκολο να κάνεις συμβιβασμούς όταν το θέμα σου δε σηκώνει συμβιβασμούς. Συνεργάστηκα με τον Στάνλεϋ Κράμερ, τον παραγωγό... Δε νομίζω ότι η ταινία του — έτσι θεωρώ **Το παιδί μας σε περιμένει** — ήταν τόσο κακή. Ήταν απλά πολύ πιο συναισθηματική από τη δική μου.»

A CHILD IS WAITING

Cassavetes repudiated this film because — after an argument they had — Stanley Kramer, the producer, re-edited the film without his supervision. It's a moving story which focuses on mentally retarded children in a special institute. The young people in the film, upon whom Cassavetes lavishes his cinematic love, become the real stars, upstaging the leads, Judy Garland and Burt Lancaster. «From my point of view it was a painful experience, not because of the retarded children, but because it's really hard to compromise a subject that shouldn't be compromised. I worked with Stanley Kramer as my producer... I don't think his film — and that's what I consider **A Child is Waiting** to be, was so bad, just a lot more sentimental than mine.»

ΠΡΟΣΩΠΑ

Η κρίσιμη καμπή για το νέο ακόμα δημιουργό. Ήταν η πρώτη αληθινά ανεξάρτητη ταινία που είχε αρκετή επιτυχία στις αίθουσες και προτάθηκε για τρία Όσκαρ. Μετά από ένα υλικό μαμούθ ο Κασσαβέτης μοντάρει δυο μέρες από τη ζωή ενός ζευγαριού που ο έρωτάς τους έχει παύσει και αναζητούν εξωσυζυγικές σχέσεις. Τα **Πρόσωπα** περιέχουν μερικές από τις πιο έντονες και απαιτητικές σκηνές του κινηματογράφου όμως η εμπειρία τους είναι τελικά συγκινητική και απολαυστική. Εγκαινιάζουν την «τριλογία του γάμου» του Κασσαβέτη (**Πρόσωπα, Μίνι και Μόσκοβιτς και Μια γυναίκα εξομολογείται**). «Επειδή το έγραψα σε μια εποχή όπου πίστευα ότι ο ηθοποιός έχειμόνον χώρο ελεύθερης έκφρασης, τη σκηνή, το φιλμ αυτό παίχτηκε αρχικά σαν θεατρικό έργο. Ύστερα αποφάσισα να ξανακάνω μια ταινία μόνος μου, αποφεύγοντας κάθε εξωτερική χρηματική βοήθεια ή παρεμβολή από κάποια μεγάλη εταιρία παραγωγής που θα έπνιγε το δημιουργικό πνεύμα. Ήθελα να κάνω μια ταινία που θα έδινε στους ηθοποιούς χώρο και χρόνο για να παίξουν.»

FACES

The turning point for its young director. It was the first truly independent American feature film which reached a national audience and was nominated for three Oscars. From a big heap of material, Cassavetes edits two days in the life of a couple whose love is frozen and both are looking for extramarital relationships. **Faces** provides one of the most intense and demanding, yet ultimately exhilarating, emotional experiences in all of cinema. The film is the initial installment in Cassavetes' «marriage trilogy» (**Faces, Minnie and Moskowitz and A Woman Under the Influence**).

«Because I wrote it at a time when I thought the only free form of expression left to the actor was the stage, **Faces** was originally done as a play. Then I decided to do a film on my own again avoiding any outside financial help or involvement from a major film company that might stifle the creative mind. I wanted to do a film that would allow the actors the time and room to act.»

ΗΠΑ 35χιλ. ασπρόμαυρο 129' 1968
USA 35mm black & white 129' 1968
Σενάριο, Σκηνοθεσία/Screenplay, Director: John Cassavetes,
Φωτογραφία/Cinematography: Al Ruban, **Μουσική/Muric:** Jack Ackerman, **Σκηνοκάρτες/Sets:** Phedon Papamichael, **Μοντάζ/Editing:** Al Ruban, Maurice McEndree, **Διανομή/Cast:** John Marley, Gena Rowlands, Lynn Carlin, Seymour Cassel, Fred Draper, Val Avery, **Συμπαράγωγη/Co-production:** Al Ruban, **Παραγωγή/Production:** Maurice McEndree.

ΗΠΑ 35χιλ. χρώμα 142' 1970
USA 35mm color 142' 1970
Σενάριο, Σκηνοθεσία/Screenplay, Director: Cassavetes, **Φωτογραφία/Cinematography:** Victor Kemper, **Μοντάζ/Editing:** Peter Tanner, **Διανομή/Cast:** Ben Gazzara, Peter Falk, John Cassavetes, Jenny Runacre, Jenny Lee Wright, Noelle Kao, **Διεύθυνση Παραγωγής/Production Manager:** Fred Caruso, **Παραγωγή/Production:** Al Ruban, Sam Shaw for Columbia Pictures.

ΣΥΖΥΓΟΙ

Tρεις φίλοι μετά το θάνατο ενός τέταρτου κοινού φίλου τους αποφασίζουν να ζήσουν μια απεγνωσμένη περιπέτεια εκτόνωσης προσπαθώντας να αντιμετωπίσουν το πέρασμα της νεότητάς τους και την πραγματικότητα της ενηλικίωσης. Ζουν ένα χαμένο σαββατοκύριακο στο Λονδίνο και ύστερα χωρίζουν. Οι δυο επιστρέφουν στην οικογενειακή ρουτίνα από όπου ο τρίτος πασχίζει να αποδράσει.

«Η δουλειά που αρχίσαμε να κάνουμε στους **Συζύγους** ήταν μια φυσική επέκταση της επιθυμίας κάποιων ανθρώπων να συνεχίσουν τη ζωή τους στη δουλειά τους, να χρησιμοποιήσουν ό,τι νόμαζαν πως είχαν μάθει και να προσπαθήσουν να βρουν το θέμα και να το βαθύνουν. Το μόνο πράγμα που μάθαμε ήταν ότι δεν μπορείς να δώσεις δυο πεντάρες και να περιμένεις ένα εκατομμύριο. Πρέπει να τα δώσεις όλα.»

HUSBANDS

Following the death of a mutual friend, three friends embark on a lost weekend in London in which they try to come to grips with the passing of their youth and the facts of adult life. When it's over, they part: two of them go back to their family routine from where the third is trying to escape.

«We started working on **Husbands** as a natural extension of people wanting to continue their lives in work: use what you think you've learned and try to find the subject and deepen it. The only thing you do learn is that you can't go for ten cents and expect to come up with a million. You have to go for everything.»

ΗΠΑ 35χιλ. χρώμα 115' 1971
 USA 35mm color 115' 1971

Σενάριο, Σκηνοθεσία/Screenplay, Director: John Cassavetes,
Φωτογραφία/Cinematography: Alric Edens, Arthur J. Ornitz, Michael Margulies,
Ήχος/Sound: Melvin M. Metcalfe, Sr., **Μοντάζ/Editing:** Robert Hefferman, **Μουσική/Music:** Bo Harwood, **Διανομή/Cast:** Gena Rowlands, Seymour Cassel, Val Avery, John Cassavetes, Tim Carey, Catherine Cassavetes, Elisabeth Deering, Lady Rowlands, **Συμπαραγωγός/Co-Producer:** Paul Donnelly, **Παραγωγή/Production:** Al Ruban.

MINI ΚΑΙ ΜΟΣΚΟΒΙΤΣ

Γυρισμένο με συγγενείς και φίλους το *Μίνι και Μόσκοβιτς* είναι σίγουρα το πιο ευχάριστο φιλμ του Κασσαβέτη για τη γεμάτη δυσκολίες ερωτική έλξη δυο τελείως διαφορετικών, αλλά ευαίσθητων και μοναχικών προσώπων. Η ρεαλιστική ματιά του σκηνοθέτη και η μεγάλη του αγάπη για τα πρόσωπά του δίνουν σε αυτό το φόρο τιμής στις ταινίες του Πρέστον Στάρτζες και του Χοκς αληθινή συγκίνηση και ψυχή.

«Είμαι επαναστάτης – αλλά όχι με την πολιτική έννοια... Κατά τη γνώμη μου αυτοί οι άνθρωποι και οι μικρές τους συγκινήσεις είναι η μεγαλύτερη πολιτική δύναμη που υπάρχει. Τα αισθήματα και οι διαφορές αυτών των προσώπων είναι ζωτικής σημασίας.»

MINNIE AND MOSKOWITZ

Filmed with relatives and friends, *Minnie and Moskowitz* is definitely Cassavetes' most pleasant work. It's about the impossible love affair between two very different but sensitive and lonely persons. The director's realistic approach and his unconditional love for the characters give to this homage to Preston Sturges and Howard Hawks comedies (complete: with a playful happy-ending) real feeling and depth.

«I'm a revolutionary - but not in the political sense... In any opinion these people and these small emotions are the greatest force there is. Emotions and disagreements of these characters are of vital necessity.»

ΗΠΑ 35χιλ. χρώμα 146' 1975
 USA 35mm color 146' 1975

Σενάριο, Σκηνοθεσία/Screenplay, Director: John Cassavetes,
Φωτογραφία/Cinematography: Caleb Deschanel, **Μουσική, Ήχος/Music, Sound:** Bo Harwood, **Καλλιτεχνική Διεύθυνση/Art Direction:** Phedon Papamichael, **Μοντάζ/Editing:** Tom Cornwell, Beth Bergeron, **Διανομή/Cast:** Gena Rowlands, Peter Falk, Mathew Cassel, Mathew Laborteaux, Christina Grisanti, Catherine Cassavetes, Lady Rolands, Fred Draper, **Παραγωγή/Production:** Sam Shaw for Faces International Films, Inc.

ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ΕΞΟΜΟΛΟΓΕΙΤΑΙ

Μια ταινία που προκάλεσε αίσθηση και πολλές διαφορές στο κινηματογραφικό Φεστιβάλ της Νέας Υόρκης το 1974 και προτάθηκε για Όσκαρ σκηνοθεσίας και πρώτου γυναικείου ρόλου. Μελέτη της σχέσης δυο παντρεμένων όπου ο έρωτας του ενός είναι τόσο έντονος και ακατανόητος για τον άλλο που τον εκμηδενίζει, είναι το τρίτο μέρος της Κασσαβετικής τριλογίας «του γάμου». Το πορτρέτο της γυναικείας τρέλας εδώ ταυτίζεται με την οικογενειακή ζωή και είναι βαθιά ανησυχητικό.

«Νομίζω ότι όλοι μας κατά βάση είμαστε ρεπόρτερ. Μια ιστορία σαν κι αυτή δεν αξίζει πραγματικά να βγει στις εφημερίδες – δεν είναι το Γουότεργκέιτ, δεν είναι ο πόλεμος· είναι η σχέση μιας γυναίκας με έναν άντρα που ανέκαθεν με ενδιέφερε πολύ.»

A WOMAN UNDER THE INFLUENCE

The controversial sensation of the 1974 New York Film Festival it won Oscar nominations for Best Director and Best Actress. It's a study of the relationship of a married couple as intensely in love as they are unable to express their love in terms that the other can understand. This is the final film in Cassavetes' «marriage» trilogy. The portrait of female hysteria is identified here with family life and becomes deeply worrying.

«I think we're just reporters, all of us basically. And a story like this is not newsworthy really – it's not Watergate, it's not war; it's a man and woman relationship, which is always interesting to me.»

ΗΠΑ 35χιλ. χρώμα 108' 1976-1978
 USA 35mm color 108' 1976-1978

Σενάριο, Σκηνοθεσία/Screenplay, Director: John Cassavetes, **Καλλιτεχνική Διεύθυνση/Art Director:** Sam Shaw, **Σκηνικά/Sets:** Phedon Papamichael, **Φωτογραφία/Cinematography:** Mitchell Breit, Fred Elmes, Mike Ferris, **Ήχος, Μουσική/Sound, Music:** Bo Harwood, **Διανομή/Cast:** Ben Gazzara, Timothy Agoglia Carey, Seymour Cassel, Robert Phillips, Morgan Woodward, John Red Kullers, Al Ruban, **Παραγωγή/Production:** Al Ruban for Faces Distribution Corporation.

Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΕΝΟΣ ΚΙΝΕΖΟΥ ΜΠΟΥΚΜΕΪΚΕΡ

Η ταινία είναι μια στεγνή και απογοητευμένη αυτοπροσωπογραφία του καλλιτέχνη ως διευθυντή θιάσου ρεπερτορίου που προσπαθεί να επιβιώσει. Ο Κόσμο Βιτέλι είναι ιδιοκτήτης νυχτερινού κέντρου και σκηνοθέτης των φτηνών αισθησιακών θεαμάτων. Κόντρα σε όλες τις δυσκολίες παλεύει για να μη χάσει την καλλιτεχνική και οικονομική του ανεξαρτησία. Χρεωμένος και πιεσμένος από τη Μαρία (που θέλει να κατασχέσει την περιουσία του), ο Κόσμο είναι αμετακίνητος στην απόφασή του να συνεχίσει το θέαμα.

«Ίσως γιατί όλοι αγαπούμε το παιδί μας που οι άλλοι αντιπαθούν, αυτή είναι η ταινία που με ενδιαφέρει περισσότερο από όλες τις άλλες... Ένα μέρος της ευχαρίστησης που μου έδωσε ήταν ότι με έβαλε να φανταστώ έναν κόσμο αυτόκλητο και πολύ διαφορετικό από το δικό μου. Μετακόμισα λοιπόν και έζησα στον κόσμο αυτό.»

THE KILLING OF A CHINESE BOOKIE

The film is a wry self portrait of the artist as a struggling repertory theater manager. Cosmo Vitelli is a nightclub owner and the director of its sleazy stage shows, who, against all odds, fights for his artistic and commercial independence. In debt and pressured by the Mob (which wants to foreclose on his property), Cosmo is doggedly dedicated to the proposition that the show must go on.

«Maybe it's because we all like the child no one else likes: of all my films this is the one that interests me most... Part of the fun was to imagine a self-contained world, different from the one I live in; to move into it and live in it.»

ΗΠΑ 35χιλ. χρώμα 144' 1978
 USA 35mm color 144' 1978

Σενάριο, Σκηνοθεσία/Screenplay, Director: John Cassavetes, **Φωτογραφία/Cinematography:** Al Ruban, **Ήχος, Μουσική/Sound, Music:** Bo Harwood, **Μοντάζ/Editing:** Tom Cornwell, **Διανομή/Cast:** Gena Rowlands, John Cassavetes, Ben Gazzara, Joan Blondell, Paul Stewart, **Συμπαράγωγή/Co-Production:** Michael Lally, **Εκτέλεση Παραγωγής/Executive Producer:** Sam Shaw, **Παραγωγή/Production:** Al Ruban.

ΝΥΧΤΑ ΠΡΕΜΙΕΡΑΣ

Παρακολουθώντας την κρίση μιας ηθοποιού το *Νύχτα πρεμιέρας* μπορεί να είναι τελικά ένα ξαναγράψιμο των *Συζύγων* από τη γυναικεία οπτική γωνιά. Η δύσκολη και απαιτητική αυτή ταινία, που μελετά τη σύγκρουση ανάμεσα στις προσωπικές ανάγκες και επιθυμίες μας και στους δημόσιους ρόλους μας, σπάνια προβάλλεται. Όμως όταν πρόσφατα κυκλοφόρησε στο Παρίσι είχε σημαντική επιτυχία και στο κοινό. «Κάθε ταινία είναι στην πραγματικότητα μια εμπειρία που σχετίζεται πολύ με τον τρόπο της δουλειάς σου και την απόλαυση που πήρες από τη συνεργασία σου με τους ανθρώπους εκείνη την εποχή. Η *Νύχτα πρεμιέρας* ήταν από την αρχή ένας πόλεμος. Για να μπορέσουμε να την κάνουμε ξαφνικά κατάλαβα ότι ξόδενα όλη μου την ενέργεια, γι' αυτό στο τέλος είπα δε με νοιάζει θα τη γυρίσω οπωσδήποτε.»

OPENING NIGHT

Focusing on an actress at a point of crisis in her career, *Opening Night* may be viewed as a rewriting of *Husbands* from a woman's point of view. Perhaps the most demanding and difficult of all his works, this rarely screened film explores the conflict between our private needs and desires and our public roles and responsibilities. Recently distributed in Paris, it had considerable success. "Every film is an experience and really relates back to the way you worked on it, what kind of a pleasure it was in dealing with the people. This film was just a war from the beginning, to see if we could do it; I found myself spending all of my energy saying, I don't care, we'll do it anyway."

ΗΠΑ 35χιλ. χρώμα 110' 1980
 USA 35mm color 110' 1980
Σενάριο, Σκηνοθεσία/Screenplay, Director: John Cassavetes,
Φωτογραφία/Cinematography: Fred Schuler, **Μοντάζ/Editing:** George C. Villaseñor, **Μουσική/Music:** Bill Conti, **Καλλιτεχνική Διεύθυνση/Art Direction:** René d'Auriac, **Διανομή/Cast:** Gena Rowlands, Buck Henry, John Adames, Julie Carmen, Jessica Castillo, **Διεύθυνση Παραγωγής/Production Manager:** Steve Kasten, **Παραγωγή/Production:** Sam Shaw.

ΓΚΛΟΡΙΑ

Η Γκλόρια έδωσε στην Τζίνα Ρόουλαντς την ευκαιρία για μια επίδειξη ερμηνευτικής δεξιοτεχνίας που προτάθηκε για Όσκαρ. Είναι η ιστορία μιας γυναίκας με ύποπτο παρελθόν που για να σώσει ένα μικρό Πορτορικάνο από τη Μαφία, συγκρούεται μαζί της. Με στοιχεία κωμωδίας και μελοδράματος αυτή η παράξενη ταινία δράσης καταφέρνει παρά τις συμβάσεις της να θέσει ένα αληθινά καινοτόμο πρόβλημα: μπορεί μια προσωπικότητα που τρέχει απεγνωσμένα για να ξεφύγει από τη ζωή να κόψει ταχύτητα για να πάρει μαζί της συναίσθηματιζές αποσκευές;

«Κοιτάξετε δεν είμαι πολύ έξυπνος. Έγραψα ένα γρήγορο σενάριο, χωρίς να το πολυσκεφτώ, για γκάγκστερς. Και δεν ξέρω κανέναν από αυτούς. Η ταινία έχει μια θαυμάσια πρωταγωνίστρια κι ένα πολύ χαριτωμένο μικρό που δεν είναι ούτε συμπαθητικός ούτε αντιπαθητικός. Είναι μόνο ένα παιδί. Μου θυμίζει τον εαυτό μου – σε διαρκές σοκ αντιδρούσα στο ανεξήγητο αυτό περιβάλλον.»

GLORIA

Gloria offered Gena Rowlands the chance of an Oscar-nominated performance. It's the story of a woman with a suspicious past who goes against the Mob in order to save a young Puerto Rican. An offbeat comedy cast in the mold of an action film, Gloria manages to pose a very Cassavetes-esque question: whether a personality on the run from life can slow down enough to carry any emotional baggage.

ΗΠΑ 35χιλ. χρώμα 141' 1984
 USA 35mm color 141' 1984
Σκηνοθεσία/Director: John Cassavetes, **Σενάριο/Screenplay:** Ted Allan, John Cassavetes, **Από το θεατρικό έργο του/based on the play by:** Ted Allan, **Φωτογραφία/Cinematography:** Al Ruban, **Ήχος, Μουσική/Sound, Music:** Bo Harwood, **Μοντάζ/Editing:** George G. Villaseñor, **Διανομή/Cast:** John Cassavetes, Gena Rowlands, Diahne Abbott, Seymour Cassel, Margaret Abbott, Jacob Shaw, **Εκτέλεση Παραγωγής/Executive Producer:** Al Ruban, **Παραγωγή/Production:** Menahem Golan, Yoram Globus (for Cannon Group).

ΕΡΩΤΙΚΗ ΘΥΕΛΛΑ

Ο σοβαρός αποχαιρετισμός του Τζων Κασσαβέτη στην τέχνη του. Μια ιστορία αγάπης ανάμεσα στα δύο αποξενωμένα αδέρφια της ταινίας, που ξαναβρίσκονται σε μια οξύτερη περίοδο κρίσης και των δυο και τελικά ξαναχωρίζουν μέσα στη βιβλική καταγίδα του τέλους. Με αναφορές στην **Τρικυμία** του Σαίξπηρ αλλά και σε όλες τις προηγούμενες ταινίες του ο Κασσαβέτης ερμηνεύει ο ίδιος τον εκκεντρικό αλκοολικό συγγραφέα και στοχάζεται για το νόημα μιας ζωής που πέρασε μέσα στην τέχνη.

«Η αγάπη – αυτό μόνο με ενδιαφέρει. Και η έλλειψή της, όταν σταματά και απομένει ο πόνος των πραγμάτων που στερηθήκαμε ή χάσαμε. Κι έτσι η **Ερωτική Θύελλα** είναι άλλη μια ταινία σε αναζήτηση της αγάπης, του αγίου διακοπτόρηου ή όπως αλλιώς θέλετε να το πείτε.»

LOVE STREAMS

This film is John Cassavetes' sombre and fond farewell to his art. Two estranged persons, brother and sister, are brought together again amidst an acute crisis for both of them. In the end they leave each other in a biblical storm. Richly self-reflective, with bizarre resonances of Shakespeare's **The Tempest**, it allows Cassavetes who plays the eccentric alcoholic writer, to revisit themes, scenes and characters from his previous works and to mediate on the meaning of a life lived in art.

«That's all I'm interested in – love. And the lack of it. When it stops, and the pain that's caused by loss of things that are taken away from us that we really need. So this film is just another picture in search of that, of the grail or whatever.»

PETER FALK

Όσον αφορά το χρήμα, ο Τζον ήταν πολύ διορατικός. Ήξερε ότι δεν είχε καμιά αξία. Υπήρχε μόνο για να τον βοηθάει να βρίσκει ένα κομμάτι φιλμ ή μια σκηνή θεάτρου και να προσπαθεί να συλλάβει τη ζωή όπως εκείνος την έβλεπε.

Ο Τζον είχε ένα όραμα. Στο όνομα της ιδεοληψίας του δε φοβόταν να γελοιοποιηθεί. Και αν, όπως είπε κάποιος «Ο άνθρωπος είναι θεός σε ερείπια» ο Τζον έβλεπε αυτά τα ερείπια και μάλιστα με τόση καθαρότητα που όλοι εμείς οι υπόλοιποι δεν μπορούμε να πιστέψουμε. Τον τραβούσε όμως και η θεϊκή πλευρά, η ανάγκη του ανθρώπου για αγάπη. Και αδιάκοπα έψαχνε μια ιστορία για να εκφράσει τις βλακείες, τις αδυναμίες, τα ελαττώματα και τις ζηλοφθονίες — όλα όσα παρεμπόδιζαν αυτή την ανάγκη.

Οι εξαιρετικοί άνθρωποι κοιτούν και βλέπουν τρία πράγματα εκεί που ο μέσος άνθρωπος βλέπει μόνο ένα. Ο Τζον μπορούσε να δει δέκα και με κάποιο τρόπο κατάφερε να τα συνδέσει. Μέσα του στέγαζε όλες τις αντιφάσεις. Ήταν άνθρωπος της δράσης αλλά και ονειροπόλος. Ξεχύλιζε από συναίσθημα και συγκινήσεις αλλά ταυτόχρονα ήταν εξαιρετικά ευφυής. Υπάρχουν επαναστάτες που θέλουν να γκρεμίσουν και να φτιάξουν κάτι καινούργιο. Υπάρχουν όμως και οι οπισθοδρομικοί που βρίσκουν τη σοφία στο παρελθόν. Ο Τζον έβλεπε και τα δύο, ήταν και τα δύο. Ήταν περίπλοκος άνθρωπος: είχε κεραιές σαν τον Προуст αλλά ήταν και αγωνιστής σαν τον Βινς Λομπάρντι. Ήταν άγριο θηρίο και ταυτόχρονα η οικογένεια ήταν το κέντρο του κόσμου του. Στη σημερινή εποχή εύκολα είμαστε απαισιόδοξοι και δύσκολα αισιόδοξοι. Αν όμως η φυλή μας μπορεί να γεννήσει κάποιον σαν τον Τζών, τότε υπάρχει ακόμα ελπίδα.

Πήτερ Φωκ.

John was very shrewd about money. He knew it was worthless. It only had one purpose — to help find a piece of film or a stage and try to capture life as he saw it.

John had a vision. He wasn't afraid, in the name of his obsession, to make a fool of himself. And if, as someone said, «Man is God in ruins,» John saw the ruins, and he saw them with a clarity that the rest of us would find unbearable. But he was drawn to the God part, man's need for love, and he was always looking for a story that expressed the stupidities, weaknesses, foibles, jealousies — whatever got in the way of that need.

Extraordinary people look at something and see three things, and the average person sees only one. John could see ten, and he was able somehow to put them all together. He housed in himself under one roof all the contradictions. He was a man of action, but also a dreamer. He was teeming with feeling, emotional, yet extremely intelligent. There are revolutionaries who want to tear down and make something fresh. Then there are the old-fashioned, those who see the wisdom in the past. John saw both. He was both. A complex man — he had antennae like Proust, but he was a competitor like Vince Lombardi. He was a wild animal, but at the same time the family was central to his universe. These are times when its easy to be pessimistic; it's hard to be optimistic. But if the tribe can produce somebody like John, there is still hope.

Peter Falk

**ΕΙΔΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ
SPECIAL PROGRAMMES**

**ΣΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ *ΣΙΝΕΜΑ*
ΔΟΝ ΚΙΧΩΤΗΣ
IN COLLABORATION WITH THE "CINEMA" MAGAZINE
DON QUIJOTE**

**THE FRENCH CINEMATHEQUE PRESENTS:
LE CAROSSE D'OR
Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ:
Η ΧΡΥΣΗ ΑΜΑΞΑ**

**THE GREEK CINEMATHEQUE PRESENTS:
DAPHNIS AND CHLOI
Η ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ:
ΔΑΦΝΙΣ ΚΑΙ ΧΛΟΗ**

DON QUIJOTE DE ORSON WELLES

35 χιλ. ασπρόμαυρο 116' 1992
35 mm black and white 116' 1992

Σενάριο/Screenplay: Orson Welles, **Βασισμένο/Based on:** Miguel de Cervantes, **Σκηνοθεσία/Director:** Orson Welles, **Φωτογραφία/Cinematography:** José García Galisteo, Juan Manuel de la Chica, Edmond Richard, Jack Draper, Ricardo Navarrete, Manuel Mateos, Giorgio Tonti, **Αρχικό μοντάζ/Editing of the original:** Maurizio Lucidi, Renzo Lucidi, Peter Paresshelles, Ira Wohl, Alberto Valenzuela, **Διανομή/Cast:** Francisco Reiguera, Akim Tamiroff, Patty Mc Cormack, Orson Welles, **Αρχική παραγωγή/Original Production:** Oscar Dazingers, Alessandro Tasca, Francisco Larc.

Προσαρμογή διαλόγων/Dialogue adaptation: Javier Mina, Jess Franco, **Φωνές/Voices:** José Mediavilla, Juan Carlos Ordonez, Constantino Romero, **Γενική επίβλεψη/General Supervision:** Oja Kodar, **Μουσική/Music:** Daniel J. White, **Τελικό μοντάζ/Final Editing:** Rosa María Almirall, Fatima Michalczik, **Διευθυντής μοντάζ/Editor and Head of Post-production:** Jess Franco, **Συμπαράγωγός/Associate Producer:** Juan A. Pedrosa, **Παραγωγός/Producer:** Patxi Ingoyen.

Ο ΔΟΝ ΚΙΧΩΤΗΣ ΤΟΥ ΟΡΣΟΝ ΟΥΕΛΣ

Ο Δον Κιχώτης παρασέρνει τον ιπποκόμο του, Σάντσο, στη χιμαιρική του αναζήτηση ευγενικών κατορθωμάτων προς τιμήν της Δουλτσινέας. Η φιγούρα του εκκεντρικού ιδαλγού και του διστακτικού συνοδοιπόρου του διασχίζει απ' άκρη σε άκρη όλη την Ισπανία της δεκαετίας του εξήντα χωρίς συγκεκριμένο προορισμό, προκαλώντας τη γενική περιφρόνηση, αρκετά ξυλοκοπήματα και λιθοβολισμούς. Οι δυο ταξιδιώτες βρίσκονται σε μια ματαιόδοξη και φοβισμένη Ισπανία όπου οι άνθρωποι τολμούν να εκφραστούν μόνο μέσα από προσποητές καταστάσεις. Γιορτές των χριστιανών ή των Μαυριτανών, τελετές, λιτανείες δίνουν μια παροδική εκτόνωση σ' αυτό το λαό. Καθώς όμως κλιμακώνεται η τρέλα του, ο Δον Κιχώτης επιθυμεί να αναστήσει τις παλιές ουτοπίες των ιπποτών και ο ιπποκόμος του τον ακολουθεί στην προσπάθειά του: κάθε φορά πλησιάζει όλο και πιο πολύ τον κύριο του και βρίσκεται στα σύνορα του παραληρηματός του. Όμως τα ασυνήθιστα κατεστημένα γύρω από τον Δον Κιχώτη, οι καινούργιες τεχνικές, τα μηχανήματα που καταστρέφουν την ανθρωπιά και σπρώχνουν σε ψευδείς πεποιθήσεις, τον νικούν στο τέλος. Μήπως έφτασε η εποχή να μεταφέρει τα ιδανικά του σε άλλους πλανήτες όπου οι περιπλανώμενοι ιππότες έχουν ακόμη τη θέση τους;

Η ΔΙΑΣΩΣΗ ΕΝΟΣ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΟΣ

Το μεγαλύτερο ίσως παράδοξο στην καριέρα του Όρσον Ουέλς είναι η αδυναμία του να ολοκληρώσει ένα σχέδιο τόσο προσωπικό όσο ο **Δον Κιχώτης**. Το 1955 αναλαμβάνοντας να σκηνοθετήσει ένα τηλεοπτικό ημίωρο βασισμένο στο αθάνατο έργο του Θεοβάντες, ο Ουέλς ερωτεύεται το κείμενο και παγιδεύεται για πάντα μέσα στην επιθυμία του να το μεταφέρει στον κινηματογράφο. Κάνει γυρίσματα αναρχικά, χωρίς σενάριο πολλές φορές, με μόνους οδηγούς τις σημειώσεις του που γράφει κατευθείαν πάνω στο φιλμ ή την κλακέτα. Γυρίζει σε 16 ή 35 χιλιοστά, σε φυσικούς χώρους, στο Μεξικό, την Ισπανία ή τη Γαλλία, με ένα στοιχειώδες, οικογενειακό συνεργείο, και η περιπέτεια της κινηματογράφησης κρατά μια εικοσαετία. Η μισοτελειωμένη του ταινία τον απασχολεί τουλάχιστον ως το 1982, οπότε σκέφτεται να την ξανακάνει από την αρχή. «Και τώρα, όταν κάνω τον **Δον Κιχώτη** που κανονικά πρόκειται να τελειώσει σε δυο χρόνια...» έλεγε στις 19 Φεβρουαρίου του 1982 σε μια συνέντευξη του στον Μπιλ Κρον.

Όμως, ως το τέλος της ζωής του η ταινία έμεινε ανολοκλήρωτη. Ο λόγος δεν ήταν ότι η παραγωγή της σκόνηται σε ανυπέρβλητα οικονομικά εμπόδια, γιατί όλη η καριέρα του ταχυδακτυλουργού σκηνοθέτη, που κατάφερε να φέρει σε πέρας την απίστευτη περιπέτεια των γυρισμάτων του **Οθέλου**, ήταν μια αδιάκοπη υπέρβαση των μεγαλύτερων δυσκολιών. Ακόμη και η μητρότητα της Πάτι Μακ Κόρμακ ή ο θάνατος των δύο πρωταγωνιστών, Φρανσίσκο Ρεϊγκέρα και Ακίμ Ταμίροφ, που παρουσιάστηκαν σε διαφορετικά χρονικά σημεία της χωρίς τέλος διαδρομής του **Δον Κιχώτη**, δε θα εμπόδιζαν αναγκαστικά τον Ουέλς να τελειώσει την ταινία. Οι δυσκολίες του **Δον Κιχώτη** ήταν τελειώς άλλης τάξης και ξεκινούν από τη στιγμή της πρώτης του σύλληψης. Αυτό το τολμηρό και μεγαλεπήβολο κινηματογραφικό σχέδιο, έτσι όπως γινόταν ταινία από το δημιουργό του που αρνιόταν να δώσει λογαριασμό σε οποιονδήποτε άλλον, έμοιαζε με εκ των προτέρων χαμένο στοίχημα με το χρόνο. Στο τέλος, δεν είναι καθόλου περίεργο που ο **Δον Κιχώτης** κατάντησε μια ταινία για ένα και μοναδικό θεατή, τον Όρσον Ουέλς, όπως παρατήρησε ο Φρανσουά Τρυφώ. Το παράλογο της όλης υπόθεσης δεν ξέφυγε από τον ίδιο. «Ξέρετε πώς θα είναι ο τίτλος της; **Πότε θα τελειώσει ο Δον Κιχώτης**», έλεγε ο Ουέλς με μακάβριο αυτοσαρκασμό στην ίδια συζήτησή του με τον Μπιλ Κρον.

Το παράδοξο γίνεται ακόμη πιο ανεξήγητο γιατί παρ' όλα αυτά ο Ουέλς έμεινε απόλυτα πιστός στο πνεύμα του βιβλίου, που γνώριζε καλύτερα από οποιονδήποτε άλλον. Κατανώντας απόλυτα τον ξεπερασμένο ιδεαλισμό της ιπποσύνης, που ο Θερβάντες ξεκίνησε αρχικά να σατιρίσει τελικά όμως κατέληξε να εξυμνήσει, η σκηνοθεσία του ξαναανακαλύπτει το χιούμορ, τον παραλογοισμό, την τόλμη, την ωμή τρυφερότητα, τη μυθομανία και την καθαρότητα της καρδιάς του Δον Κιχώτη και του Σάντσο Πάντσα. Καθαρίζοντας το κείμενο του βιβλίου από την ακαδημαϊκή σκρόνη, το ζωντανεύει με θαυμάσιες εικόνες σαν έργο τέχνης της εποχής μας. Και ταυτίζει το βλέμμα του με την άποψη του συγγραφέα τόσο πολύ που το έργο του γίνεται «δευτέρα φύση». Όμως η σχέση Ουέλς-Θερβάντες δεν είναι «τελεσιδικη» όπως η σχέση Ουέλς-Σαίξπηρ. Εξελίσσεται και βαθιάνει μέσα στο χρόνο, καθώς ταυτίζεται με την αγάπη του σκηνοθέτη για την Ισπανία. Κι εδώ ακριβώς βρίσκεται το πρόβλημα.

Από την αρχή ο Όρσον Ουέλς αποφάσισε να αναπαραστήσει τις κωμικοτραγικές περιπλανήσεις του ιδιαιτέρου και του ιπποκόμου του, παίζοντας με όλες τις δυνατότητες του αναχρονισμού. Σκηνοθέτησε τον αιώνιο μύθο τους μέσα σε ένα φθαρτό κόσμο, στη σύγχρονη εποχή όπου το πνεύμα της παλιάς Ισπανίας είχε επιβιώσει. Το μεγαλύτερο σοκ σε αυτή την αντιπαράθεση του παλιού και του καινούργιου είναι το τεχνολογικό γεγονός του κινηματογράφου. Κι έτσι μέσα στην ταινία εμφανίζεται ο ίδιος ο Ουέλς και το συνεργείο του. Γυρίζουν ένα φιλμ, όπου ο Σάντσο βρίσκεται δουλεύει ως κομπάρσος! Και μια από τις πιο αστειές σκηνές ήταν η επίθεση του Δον Κιχώτη σε μια οθόνη κινηματογράφου που ξεσχίζει με τη λόγχη του. Η σκηνή αυτή δεν υπάρχει στην τελική κόπια του **Δον Κιχώτη** γιατί ο ιταλός μοντέρ Μάουρο Μπονάνι, που είχε στη διάθεσή του ένα μεγάλο μέρος του υλικού, δεν πείστηκε ποτέ να την παραδώσει στους παραγωγούς.

Μέσα στο ποτίο λοιπόν της σύγχρονης Ισπανίας, ο Θερβάντες και ο Ουέλς δίνουν τα χέρια, αλλά ο κινηματογραφιστής παρακολουθεί τους ρυθμούς της χώρας που αλλάζει και απογοητεύεται πολύ περισσότερο από το συγγραφέα. «Παράδοξα, με την απελευθέρωση της Ισπανίας, την εύθραυστη δημοκρατία, τον τουρισμό, ο Δον Κιχώτης και ο Σάντσο Πάντσα έχουν σχεδόν εξατμιστεί. Αυτή είναι η θλιβερή μου παρατήρηση. Η Ισπανία πρόκειται να χάσει το χαρακτήρα της. Πώς ήταν δυνατό να μην αλλάξει μορφή μια χώρα που, ενώ ανέκαθεν χωριζόταν από όλο τον υπόλοιπο κόσμο με τα Πυρηναία, ξαφνικά δέχτηκε πέντε εκατομμύρια τουρίστες; Πρέπει τώρα να διασχίσεις τεράστιες αποστάσεις για να ξαναβρεις αυτούς τους δύο ήρωες που παλιά έβλεπες πολύ εύκολα στον ορίζοντα», έλεγε ο Ουέλς το 1982, εννοώντας πως τελικά το εγχείρημά του μπλοκαρίστηκε μέσα στην ίδια του την ουτοπία.

Ως το 1989, από αυτό το κολοσσιαίο εγχείρημα που υπέκλυψε στην ίδια του τη φιλοδοξία, είχε διασωθεί ένα σαραντάλεπτο απόσπασμα. Ο Κώστας Γαβράς το είχε επιμεληθεί σκηνοθετικά για τη Γαλλική Ταινιοθήκη και είχε παρουσιαστεί σε κάποιο μακρινό φεστιβάλ Καννών. Πολλοί είχαν προσπαθήσει να ξαναβρουν το υλικό αλλά είχαν αποτύχει. Όμως η εταιρία El Silencio και οι παραγωγοί Patxi Irigoyen και Juan Pedrosa κατάφεραν μέσω της Όγια Κόντα, που έχει τα δικαιώματα, να εντοπίσουν το σύνολο του υλικού. Βρέθηκαν πάνω από τριάντα χιλιάδες μέτρα φιλμ και το ένα τρίτο από αυτά δεν είχε ακόμη εμφανιστεί σε κάποιο εργαστήριο του Μονάχου. Ο παλιός φίλος και συνεργάτης του Ουέλς σε όλη την περιπέτεια του **Δον Κιχώτη**, Τζες Φράνκο, έγινε υπεύθυνος της επιλογής και του τελικού μοντάζ. Το 1992 στο Δεκαπενθήμερο των Σκηνοθετών στις Κάννες προβάλλεται η οριστική εκδοχή ενός αριστουργήματος που είχε μείνει τόσα χρόνια ανολοκλήρωτο.

«Δεν επινοήσαμε τίποτα και προσπαθήσαμε να μείνουμε εκατό τοις εκατό πιστοί στις προθέσεις του Ουέλς», δηλώνει ο Τζες Φράνκο. «Δε θέλω βέβαια να ισχυριστώ ότι ο ίδιος ο Ουέλς θα έβρισκε τη δική μας εκδοχή απόλυτα ικανοποιητική, χωρίς καμιά αμφιβολία, όμως, αυτή είναι μια από τις τελικές εκδοχές. Αν ζούσε ο δημιουργός της θα άλλαζε πολλά πράγματα, ακόμη και τις σκηνές που είχε μοντάρει ο ίδιος. Εμείς πάντως εργαστήκαμε όσο πιο ταπεινά μπορούσαμε – όπως ο Ντιλέν έπαιζε Μολιέρο κι όχι όπως ο Στανισλάφσκι ξαναδημιουργούσε τον Σαίξπηρ.

Δεν κάναμε κανένα συμπληρωματικό γύρισμα και η ασυνήθιστη διάρκειά της παρουσίας των δύο πρωταγωνιστών στην οθόνη (μία ώρα και τριανταένα λεπτά) το αποδεικνύει χωρίς καμιά αμφιβολία. Και οι δυο ηθοποιοί είχαν πεθάνει πριν από το θάνατο του Ουέλς.

Για να διασώσουμε όσες περισσότερες σκηνές μπορούσαμε, ξαναφωτογραφήσαμε το υλικό με τα πιο σύγχρονα συστήματα. Μερικές από τις σκηνές αυτές είχαν γυριστεί πριν από τριάντα χρόνια και φυσικά δεν ήταν σε καλή κατάσταση. Αλλά ακόμη και σε αυτή την περίπτωση δείξαμε πολύ περισσότερο σεβασμό από όσο θα έδειχνε ο Ουέλς αν είχε γνωρίσει τις καινούργιες δυνατότητες της οπτικοακουστικής τεχνικής. Το καθήκον μας ήταν να διασώσουμε, να μοντάρουμε και να δείξουμε στο κοινό τον ΔΟΝ ΚΙΧΩΤΗ του ΟΡΣΟΝ ΟΥΕΛΣ.»

Κάθε μεταθανάτια αποκατάσταση παραβιάζει λίγο τη θέληση του δημιουργού. Στην περίπτωση όμως του **Δον Κιχώτη**, ο ενθουσιασμός, η αφοσίωση και η αγάπη όλων των συντελεστών στη δουλειά τους ξεπερνούν τους δημιουργικούς διαταγμούς του Όρσον Ουέλς και ολοκληρώνουν ένα από τα πιο προσωπικά του έργα.

DON QUIJOTE DE ORSON WELLES

Don Quixote drags his obese shield-bearer Sancho along in his chimerical quest of noble deeds in Dulcinea's honor. The image of the eccentric hidalgo and his reluctant companion travels through modern Spain, without a specific destination, provoking general disdain and a string of beatings and stonings. The two heroes find themselves in a vain and awestruck Spain where the people dare to express themselves only through simulations. Christian and Moorish feasts, ceremonies and litanies offer some temporary release. But as his madness escalates, Don Quixote wishes to resurrect the old knights' Utopia. His shield-bearer follows him in his solitary «crusade». Each time he gets closer to his master and stands on the borderline of his frenzy. But in the end Don Quixote is defeated by the strange «establishments» around him, the new techniques and contraptions which destroy humanity and lead to false convictions. Has the time come when he had better transfer his ideas to other planets where wandering knights still have a place?

THE RESURRECTION OF A MASTERPIECE

*Perhaps the greatest paradox in Orson Welles's career was his failure to complete such a personal project as **Don Quixote**. When in 1955 he was engaged in the making of a 30-minute television program based on the immortal work of Cervantes, Welles fell in love with the text. From then on he remained trapped in his desire to bring it to the screen. He starts filming it in an anarchistic way, very often without a script, guided only by the notes he scratches directly on the film or on the chapperboard. He shoots in 16 or 35 mm, on location in Mexico, Spain and France, with a reduced, family crew. This filming adventure continues on and off for twenty years. Till (at least) 1982 he is preoccupied with his unfinished work and he thinks of redoing it all. "And now when I finish **Don Quixote**, in the next two years..." he confessed to Bill Krohn, in an interview on February, 19, 1982.*

*But the film was still incomplete when he died and the reason was not that the production stumbled upon insurmountable financial obstacles. The wonder-director's whole career had been a constant triumph over the greatest of difficulties (i.e. his success with the unbelievable adventure of filming **Othello**). Even Patty Mc Cormack's maternity or the leading actors' deaths, which happened at different points in time in **Don Quixote's** endless journey, wouldn't have necessarily hindered Welles from finishing the film. **Don Quixote's** problems were of a completely different kind and originated on the very moment of its cinematic conception. This daring and grandiose project was like a lost race with time and the way it was filmed, obsessively, indifferently to any other opinion, didn't help any. Thus it was no wonder, as Francois Truffaut noted, that in the end **Don Quixote** became a film for one spectator: Orson Welles. Naturally, he was completely aware of the absurdity of the situation: «Do you know what the title is going to be? **When will Don Quixote finish?**», Welles would say with macabre self-sarcasm in the same interview with Bill Krohn.*

The paradox becomes even more inexplicable because, despite all this, Welles remained faithful to the spirit of the book, which he knew better than anybody else. With a perfect understanding of the dated idealism of knighthood, which Cervantes initially tried to ridicule but ended up praising, Welles's direction revives the humor, irrationality, boldness, crude tenderness, compulsive lying and purity of heart of Don Quixote and Sancho Panza. He rides the book's text of all its academic dust and transporting it to modern times with superb images turns it into a living work of art. He identifies with the author's philosophy so fully that the prose becomes almost nature to him. But unlike the Welles - second Shakespeare relationship, the Welles-Cervantes connection is not a definitive one. It involves and deepens with time following the course of the director's love for Spain. And this is exactly where the problem lies.

From the very beginning Orson Welles decided to reconstruct the tragi-comical wanderings of the hidalgo and his side kick, flirting with all the possibilities of anachronism. He staged an eternal myth in a transient word, in the contemporary times in which the spirit of old Spain has struggled to survive. In this juxtaposition of the old and the new the greatest shock is the technology of the cinema itself. To illustrate this both Welles and his crew appear in the film shooting a movie where Sancho gets a job as an extra! One of the

funniest scenes he shot is Don Quixote's attack on a screen in a movie house, tearing it up with his lance. This scene didn't make it in the film's final version because Mauro Bonani, the Italian editor to whom Welles had trusted a great deal of the material, never agreed to hand it over to the producers.

Thus in the landscape of contemporary Spain Welles shakes hands with Cervantes but as the director observes the rhythms of the changing country, he grows much more disillusioned than the author was sceptical. «Oddly enough, with the liberation of Spain, the fragile democracy and the advent of tourism, Don Quixote and Sancho Panza have almost evaporated, this is my sad conclusion. Spain is about to lose its character. A country which has always been separated from the rest of the world by the Pyrenees will surely alter when it is flooded by five million tourists. You now have to travel a very long way in order to encounter those two heroes who once were very clearly distinct in the horizon». With these words Welles explained inderictely how in the end his project was imprisoned in its own Utopia.

*From this great enterprise which had succumbed to Welles's exaggerated ambition, until 1989 only a 40-minute extract had been preserved, supervised by Costa-Gavras for the Cinemathèque Française. It had been screened at a Cannes Festival long ago. Many people had tried to trace the missing footage to no avail. Finally the production company El Silencio and the producers Patxi Irigoyen and Juan Pedrosa succeeded to locate the material in its entirety through Oja Codar who held the legal rights. Over thirty thousand meters of film were discovered in various sources. One third of this footage was left undeveloped in a Munich studio. Jess Franco, Welles's old friend and collaborator throughout the **Don Quixote** saga, was responsible for the selection and editing of the shots. The complete version of a masterpiece which had been unfinished for so many years was finally shown at Cannes at the 1992 Director's Fortinight.*

«We didn't invent anything and tried to remain a hundred per cent faithful to Welles's intentions», states Jess Franco. «Certainly I am not trying to maintain that Welles himself would have found our version totally satisfactory. However, there's no doubt that this is one of the definitive versions. If its creator were alive today, he would have changed many things even in the scenes he had edited himself. Anyhow we worked as humbly as possible - like Dullin interpreting Moliere, unlike Stanislafski recreating Shakespeare.

There was no additional filming. The two leading actors are present on screen for the unusual time of 91 minutes, because both had died before Welles's death.

*«In order to rescue as many scenes as we could we re-filmed the material with the most up to date equipment. Some of those scenes had been shot thirty years ago and, naturally, were not in good condition. But even towards them we were more respectful than Welles would have been, had he known the new possibilities of audio-visual technology. Our only task was to preserve, edit and present to the public **DON QUIXOTE by ORSON WELLES**».*

*Every posthumous restoration violates to some degree its creator's will. However in **Don Quixote's** case the enthusiasm, dedication and love of all the people involved resolve the creative doubts of Orson Welles and complete one of his most personal works.*

Nikos Savatis

Orson Ουέλς Γιος του διευθυντή ξενοδοχείου, εφευρέτη και πλειμπόι Ρίτσαρντ Χεντ Ουέλς και της ταλαντούχου πιανίστας κλασικής μουσικής Μπίτρινς Άιβς Ουέλς, ο Τζόρτζ Όρσον Ουέλς γεννήθηκε στις 6 Μαΐου 1915 στην Κενόσα του Γουισκόνσιν, μεγάλωσε όμως κυρίως στο Σικάγο, λίγα μίλια πιο μακριά. Μετά το διαζύγιο των δικών του, το 1921, ζει για τρία χρόνια με τη μητέρα του ως το θάνατό της. Πριν γίνει δέκα ετών, η μεγαλοφυΐα του ήταν ήδη αναγνωρισμένη από τις τοπικές εφημερίδες («Σκιτσογράφος, ποιητής, ηθοποιός και μόνο 10 χρόνων», έλεγε μια από αυτές). Όταν τον αναλαμβάνει ο πατέρας του, ταξιδεύει μαζί του στην Καραϊβική, την Ευρώπη και την Κίνα. Παρακολουθεί διάφορα πειραματικά σχολεία και το 1926 μπαίνει στη σχολή Τοντ του Ρότζερ Χιλ όπου σκηνοθετεί έργα κι ερμηνεύει ρόλους. Το 1930, ο πατέρας του πεθαίνει και την κηδεμονία του παίρνει ο οικογενειακός γιατρός και φίλος Μόρις Μπέρνστιν. Οι απώλειες της παιδικής του ηλικίας τον κάνουν κινητικό και απομονωμένο και καθρεφτίζονται στα δύο πρώτα του φιλμ.

Δεκαέξι ετών τελειώνει τη σχολή Τοντ, ταξιδεύει με χρήματα από την κληρονομιά του πατέρα του στην Ιρλανδία, όπου εξαπατά το διευθυντή του Γκέιτ Θιάτερ υποστηρίζοντας ότι είναι επαγγελματίας ηθοποιός από τη Νέα Υόρκη. Καταφέρνει να πιάσει δουλειά και όχι μόνο να παίξει πρώτους ρόλους αλλά να σκηνοθετήσει κιόλας. Όταν μεταφέρεται όμως στο Λονδίνο, το παραμύθι του δε λειτουργεί. Χωρίς δουλειά, επιστρέφει στη Νέα Υόρκη, κάνει περιοδείες με διάφορους θιάσους και το 1934 παντρεύεται τη Βιρτζίνια Νικόλσον και σκηνοθετεί την πρώτη του μικρού μήκους ταινία. Στη συνέχεια αρχίζει να εργάζεται στο ραδιόφωνο, γνωρίζει τον Τζόζεφ Κότεν και τον Τζον Χάουσμιν, με τον οποίο ιδρύει το θίασο Μέρικουρι το 1937. Την ίδια χρονιά γεννιέται η πρώτη του κόρη Κρίστοφερ. Στις 30 Οκτωβρίου του 1938, η σκανδαλώδης ραδιοφωνική του εκπομπή με την εισβολή των Αρειανών τρομοκρατεί όλη την Αμερική και τον κάνει διάσημο. Ο δρόμος για το Χόλιγουντ έχει ανοίξει και τον επόμενο χρόνο, μετά το διαζύγιο του, υπογράφει με την RKO ένα συμβόλαιο για έξι ταινίες με πλήρη καλλιτεχνικό έλεγχο. Ύστερα από δυο-τρία σχέδια που δεν ξεκινούν, σκηνοθετεί τον **Πολίτη Κέιν** (1941) μια από τις δέκα καλύτερες ταινίες όλων των εποχών. Η θαυμαστή καριέρα μιας κινηματογραφικής ιδιοφυΐας αρχίζει θριαμβευτικά. Καθώς όμως η

Working on a shoe-string budget, in 21 days Orson Welles directs the extremely dark and barbaric **Macbeth** with a less than brilliant cast. Shakespeare becomes his long term refuge. Self exiled in Europe, he takes three years to complete **Othello** which wins an award at the 1952 Cannes Festival. In the meantime he continues to act in various films such as **The Third May** (1949) and Sacha Guitry's **Napoleon** (1954). He directs his novel **Mr Arkadin** in Spain and France, starring the Italian countess Paola Mori who later becomes his third wife. He starts filming **Don Quixote** in 1955 and 1956 sees the birth of his third daughter Beatrice. Nine years later, he goes back to America to star in his production of **King Lear**. Unfortunately, he has an accident during the rehearsals and has to act from a wheelchair. In 1957 Universal Pictures trusts him with **Touch of Evil**, due to another misunderstanding and the pressure put upon them by Charlton Heston, the film's lead. Not surprisingly, this too fails to fulfill the studio's expectations of a routine sensational thriller. It grows into a critically acclaimed work of art especially in Europe.

For the last eighteen years of his life his career becomes more and more fragmented. He films his own version of Kafka's **The Trial**, a cold impressive movie which even his biggest fans dislike. Two years later he directs his masterpiece **Chimes at Midnight**. Filmed in Spain it is a combination of all Shakespearean plays where Falstaff appears. It wins an award at Cannes. His next offering is **The Immortal Story** from Karen Blixen's novel a one hour TV film. It was shown on the 30th of September 1968 on French television and screened almost simultaneously at the New York Film Festival. Its general release comes much later.

Between 1967 and 1972 his two projects are ill fated. His thriller **The Deep**, filmed in Yugoslavia, was never released. **The Other Side of the Wind**, his satire of an old director's birthday where all his friends celebrate with thousands of amateur films, is shot in Arizona and Spain, starring John Huston. Being an Iranian/French co-production the footage was confiscated after the Shah was overthrown by the new regime. Thus his last two films were rather essays produced by the television.

F for Fake is a display of sheer cinematic magic, made of documentary material edited by Welles and presented as a reflection on the essence of art. **Filming Othello** shows some of the difficulties the director had to overcome to make his own movie and protect his integrity.

In the last seven years of his life he is less active. Still even on his 70th birthday, on May 6, 1985, he was full of plans, discussing the possibility of filming **King Lear**. He had almost found the budget for **The Dreamers**, another work by Karen Blixen. But in early October 1985 he died peacefully at his home in Los Angeles.

Seven years later **Don Quixote** was completed and shown.

1934	<i>The Hearts of Age</i>	(μικ.μικ./short)
1938	<i>Too Much Johnson</i>	(μικ.μικ./short)
1940-41	<i>Citizen Kane</i>	
1941-42	<i>The Magnificent Ambersons</i>	
1942-43	<i>Journey Into Fear</i>	(συν-σκηνη./co-dir.)
1945	<i>The Stranger</i>	
1946-48	<i>Lady from Shanghai</i>	
1947	<i>Macbeth</i>	
1942-52	<i>Othello</i>	
1954-55	<i>Mr Arkadin</i>	
1957	<i>Touch of Evil</i>	
1958	<i>The Fountain of Youth</i>	
1964-66	<i>Chimes at Midnight</i>	
1966-68	<i>The Immortal Story</i>	
1973	<i>F for Fake</i>	
1978	<i>Filming Othello</i>	
1992	<i>Don Quijote de Orson Welles</i>	

DAPHNIS KE CHLOE
GREECE

Ελλάδα 1930
Σκηνοθ-Σεν: Οράτσης Λάσκος (διασκευή από το ομώνυμο Ειδύλλιο του Λόγγου). Φωτογραφία: Δημήτρης Μερσίλης. Μουσική: Άγης Ασπεριδάκης. Τεχνικός Σύμβουλος: Γάσος Μελετιόπουλος. Παραγωγή: ΑΣΤΡΑ ΦΙΑΜ Γιάννης Κορατζιόπουλος - Γ. Ραπιθής. Παιζουν: Απόλλων Μαρσίας (Έντισον Βήγος), Λούση Ματλή, Γ. Παυλόπουλος, Γ. Αωλιανής, Κορίνα, Τίμος Βιτωριάς, Μαιρή Ραυτοπούλου, Γ. Γεωργιάδης, Κώστας Παλασιολός, Βαγγέλης Μεντζής, Γ. Λαμπάκης.

Βρισκόμαστε στα 1930 και ο Λάσκος έχει επιβληθεί πια ως σεναριογράφος, ποιητής και ηθοποιός του Ελληνικού κιν/φου. Μελετώντας λοιπόν τους αρχαίους συγγραφείς, γοητεύεται από το **Ειδύλλιο του Λόγγου** και γράφει με μεγάλο κέφι το σενάριο του **Δάφνης και Χλόη** κάνοντας συνάμα και τη σκηνοθεσία.

Εδώ η λυρική αίσθηση της εικόνας δημιουργεί ένα υποβλητικό κλίμα νεανικού έρωτα με την αριστορεχνική χρησιμοποίηση της πλαστικής ομορφιάς της Λέσβου, καθώς και των 2 νεαρών πρωταγωνιστών του: της Λούση Ματλή, μιας φιλόλογης ελληνο-αμερικάνας χορεύτριας και του Απόλλωνα Μαρσία, καλλιτεχνικό ψευδώνυμο του Έντισον Βήγος.

Το μέτρο, ο ρυθμός, η φωτογραφία και τα φωτογραφικά «ερεθίσματα» του Λάσκου στο **Δάφνης και Χλόη** δίνουν στην ταινία μια ξεχωριστή θέση στην κινηματογραφική παραγωγή της εποχής, αλλά και μια θέση στις Ταινιοθήκες όλου του κόσμου, γιατί η σκηνη στη Λίμνη της Βουλιαγμένης είναι, τεχνικά, από τις σημαντικότερες της εποχής και, ακόμη, γιατί ο Λάσκος, πρώτος απ' όλους τους ευρωπαίους σκηνοθέτες, δείχνει την πρωταγωνίστρια του τελείως γυμνή, τρία ολόκληρα χρόνια πριν από τον Γκούσταβ Μαχάτι, που δείχνει γυμνή την Χέντι Λαμάρο στο **Εξτάς**.

Η ταινία προβάλλεται το Φεβρουάριο του 1931 στο «Αττικόν» και σε μια βδομάδα κάνει 25.000 εισιτήρια, παίζεται σε όλη την Ελλάδα με καταπληκτική επιτυχία, προβάλλεται στην Πολωνία (Βαρσοβία και Ουτς), στη Ρουμανία, στη Γερμανία και φυσικά στην Αμερική.

Αυτό το έργο δείχνει ακόμη μια φορά πως μόλο που ο κινηματογράφος είναι πρώτα απ' όλα βιομηχανία που για να προοδεύσει χρειάζεται χρήματα, οργάνωση και μεγάλα τεχνικά μέσα, αρκεί η πίστη ενός ποιητή για να γεννηθεί ένα έργο τέχνης.

Αγλαΐα Μητροπούλου

ΔΑΦΝΙΣ ΚΑΙ ΧΛΟΗ

DAPHNIS & CHLOE

In the year of 1930 Laskos has gained a reputation as a screenwriter, poet and actor of Greek cinema. While studying the ancient Greek writers he becomes enchanted by Idyll by Loggos which inspires him to write the script of «**Daphne and Chloe**». He also directs the film.

Here the lyrical effect of the image creates a haunting sense of young love. He masterly combines the natural beauty of Lesbos with the physical beauty of his two young stars: Lucy Batli, a lean Greek-American dancer - and Apollo Marcia - a pseudonym for Edison Vihos.

The pacing, the rhythm, the photography and the cinematic «tricks» of **Daphne and Chloe** give the film a special place in the film production of the time and in the world film archives, because the scene in the Lake of Vouliagmeni is one of the most important of its time technically, and because Laskos, first, of all European directors, shows his leading lady completely naked. Three years before Gustav Mahati shows Heddy Lamar naked in **Ecstase**.

The film opens in cine Attikon in February 1931 selling 25.000 tickets in the first week. It becomes a great commercial success all over Greece and is also screened in Poland (Warsaw, Utz), Romania, Germany and of course America.

This film once again shows that although cinematic art needs above all money, organization and great technical means to progress (being an industrial product), you only need the faith of a poet to create a work of art.

Aglia Mitropoulou

ΟΡΕΣΤΗΣ ΛΑΣΚΟΣ

Ο Ορέστης Λάσκος, ο δημιουργός του **Δάφνης και Χλόη**, που σκηνοθέτησε αργότερα περισσότερες από πενήντα ταινίες του εμπορικού κινηματογράφου, γεννήθηκε στην Ελευσίνα στις 11 Νοεμβρίου 1907 και πέθανε λιγότερο από ένα μήνα πριν, στις 17 Οκτωβρίου 1992. Αδελφός του Βασίλη Λάσκου, πλοίαρχου του υποβρυχίου «Κατσώνης» που βυθίστηκε κατά τον Ελληνοϊταλικό πόλεμο, η ζωή και το έργο του ανήκει στην εποχή που έσβησε για πάντα όχι μόνο για τον ελληνικό κινηματογράφο, αλλά και για την ελληνική κοινωνία γενικότερα.

Ο Ορέστης Λάσκος φοίτησε στην αρχή για δύο χρόνια στην Ιατρική Σχολή, ύστερα στη Σχολή Ευελπίδων, τις εγκατέλειψε όμως και τις δύο για το θέατρο. Στη Σχολή Θεάτρου Ροντήρη θα τον ανακαλύψει ο Δημήτρης Γαζιάδης και θα του προτείνει να παίξει στις ταινίες του. Παράλληλα ο Λάσκος θ' αρχίσει να γράφει σενάρια. «Μαθήτευσε» δίπλα στον Παύλο Νιρβάνα και χρησιμοποίησε το ψευδώνυμο Βερν Σλόβε. Μαζί με δύο φίλους του ιδρύουν αργότερα την εταιρία «Άστρα Φιλμ», για λογαριασμό της οποίας ο Λάσκος σκηνοθετεί το 1931 το **Δάφνης και Χλόη**, την ιστορική, ποιητική, βουβή ταινία του ελληνικού κινηματογράφου, που ξαναγύρισε 35 χρόνια μετά.

Παρά τη μεγάλη καλλιτεχνική και εμπορική επιτυχία της ταινίας, ο Λάσκος εγκαταλείπει για ένα μεγάλο διάστημα τον κινηματογράφο για ν' ασχοληθεί με την ποίηση και το μουσικό θέατρο. «Πάνω απ' όλα υπήρξα ποιητής. Αυτό ήταν το μεράκι μου. Τ' άλλα τα έκανα για να ζήσω», είχε δηλώσει το 1986 στην εφημερίδα **Ελευθεροτυπία**. Έγραφε ποιήματα, κατά πρότιμηση ειδήλεια, και δεν εγκατέλειψε την ποίηση ως το τέλος της ζωής του.

Απήγγελλε τα ποιήματά του στη Μάντρα του Αττίκ, πήγαινε στο καφενείο «Παργαίων». Η πρώτη του ποιητική συλλογή ήταν **Το φιλμ της ζωής**. Ακολουθούν **Οι αγριόχηνες**, **Η Αλεξάνδρεια**, **Ταοράα**, **Φρεγάτα**, **Άφρिका**, **Γυμνή Μούσα...** Σ' ένα από τα πιο γνωστά του ποιήματα, το «Παρίσι», ένας νέος ονειρεύεται να πάει στο Παρίσι, όταν όμως το τρένο πλησιάζει την πόλη των ονείρων του αυτός κατεβαίνει γιατί «τι όνειρο θα έχει μετά;».

Στη δεκαετία του '40, ο Ορέστης Λάσκος εμφανίζεται στο «Αλκαζάρ». Εκεί γνωρίζεται και συνεργάζεται με πάρα πολλούς ηθοποιούς του μουσικού θεάτρου, αστέρια όπως η Λίνα Άλμα, ο Μανέλης, η Καίτη Ντιριντάουα, η Μάγια Μελάγια. Το 1947 σκηνοθετεί την πρώτη μεταπολεμική ταινία (**Ραγιμένες Καρδιές**, ένα ερωτικό μελό με φόντο τον πόλεμο της Αλβανίας), επιστρέφει όμως οριστικά και αφιερώνεται αποκλειστικά στον κινηματογράφο το 1953.

Τότε γυρίζει την ταινία **Η ωραία του Πέραν** ένα ερωτικό μελό που η επιτυχία του ανοίγει το δρόμο για πολλές παρόμοιες ταινίες, όχι μόνο του Λάσκου αλλά και του Σακελλάριου ή του Ντίνου Δημόπουλου. Όμως το πιο πετυχημένο του μελόδραμα παραμένει **Η άγνωστος** του 1956. Βασίζεται στο σενάριο μιας αμερικανικής ταινίας που έχει γυριστεί τουλάχιστον εφτά φορές στην Αμερική από το 1906 ως το 1981. Στην ελληνική εκδοχή του Λάσκου, η Κυβέλη παίζει το ρόλο που έχει υποδυθεί και η Λάνα Τάρνερ. Μια γυναίκα κατηγορείται για φόνο, στο δικαστήριο την υπερασπίζεται ο γιος της χωρίς να ξέρει την πραγματική της ταυτότητα...

Μέχρι το 1971 που ο Λάσκος τελειώσει την κινηματογραφική του καριέρα με την κωμωδία **Της ζήλιας τα καμώματα**, εκτός από μελό, γύρισε και αμέτρητες φαρσοκωμωδίες με πρωταγωνιστές πολύ γνωστούς κωμικούς, όπως ο Μίμης Φωτόπουλος, ο Βασίλης Αυλωνίτης, ο Θανάσης Βέγγος, ο Γιάννης Γκιωνάκης, ο Νίκος Σταυρίδης κ.ά. (**Η φτώχεια θέλει καλοπέραση** 1958, **Να ζήσουν τα φτωχόπαιδα** 1959, **Το έξυπνο πουλί** 1961, **Μην είδατε τον Παναή** 1962, **Μικροί και μεγάλοι εν δράσει** 1963, **Ο εαυτούλης μου** 1964, **Ο μωδίστρος** 1967, **Το στραβόξυλο** 1969 κ.ά.)

Τον περασμένο Απρίλιο, ο δημιουργός είχε την ευχαρίστηση να παρακολουθήσει στο Μέγαρο Μουσικής μια προβολή της αναπαλαιωμένης κόπιας του **Δάφνης και Χλόη**, με ζωντανή μουσική, μαζί με δυο χιλιάδες θεατές. Για την αναπαλαίωση της κλασικής πια ταινίας του φρόντισαν η Ελληνική Ταινιοθήκη και το Μέγαρο Μουσικής. Το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης την συμπεριέλαβε στο πρόγραμμά του.

ORESTIS LASKOS

*The creator of **Daphnis and Chloe**, Orestis Laskos, who later directed more than fifty commercial films was born in Elefsina on November 11, 1907 and died less than one month ago, on October 17, 1992. He was the brother of Vassilis Laskos, the commander of the «Katsonis» submarine that was sunk in the Greek-Italian war. His life and his work belongs to an era of Greek society and Greek film industry that is gone forever.*

In the beginning, Orestis Laskos attended Medical School for two years, then the Military Academy, but he quit both for the theater. Dimitris Gaziadis discovered him in Rondiris' School of Drama and offered him to act in his films. Laskos began also to write

screenplays. He was a great admirer and scholar of Pavlos Nirvanas and he used the pseudonym Vern Slove. Later on, along with two of his friends founded a company, «Astra Film» for which Laskos directed in 1931 the historical, poetic, silent film **Daphnis and Chloe**. Thirty-five years later he will re-make the film.

In spite of his first film's great artistic and commercial success, Laskos leaves his cinematic career to write poetry and work in the musical theater. «Most of all, I was a poet. This was my real love. I did everything else to support myself» he had said in 1986. He wrote poetry, idylls in particular, and he never stopped till the end of his life. He recited his poems in Attic's cafe-theater «Mantra» and was an habitu e of the famous cafe «Paggaion». His first collection of poems was **The Film of My Life**. Later on he published: **Wild Geese, Alexandria, Taoroa, Frigate, Africa, Naked Muse...** In Paris, the best known of his poems, a young man dreams of travelling to Paris but when the train approaches the city of his dreams he gets off. Because «what will then become of his dream?»

In the forties Orestis Laskos is one of the stars who appear in the show of «Alkazar» music theater. There he meets and works with many famous showmen and showwomen such as Linda Alma, Manelis, Kaiti Diridaoua, Mayia Melayia... In 1947 he directs the first Greek post-war film (**Broken Hearts**, a melodrama of love set in the Albanian war). He definitely comes back and dedicates himself to cinema in 1953, when he makes another very successful melodrama **The Beauty of Peran** which opens the way to a series of such films. Many other directors follow his example (Sakellarios, Dimopoulos etc.)

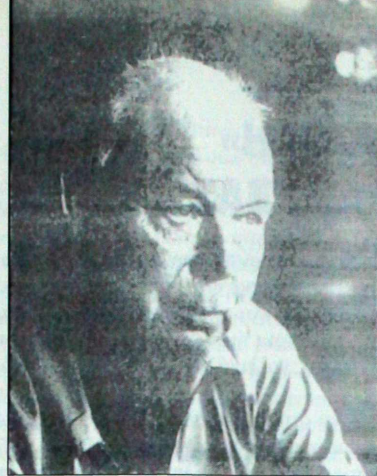
In 1956 Laskos directs his most successful melodrama **The Unknown Woman**. Based on the script of an American film (with more than seven Hollywood remakes from 1906-1981) Laskos' version has Kyveli acting the same part as Lana Turner. A woman is accused of murder, the lawyer who defends her in court is her son, but he doesn't know her real identity...

Laskos ended his cinematic career in 1971 with the comedy **Jealousy's Doing's**. Until then he directed apart from melodramas, many comedies starring famous comics such as Mimis Photopoulos, Vassilis Avlonitis, Thanassis Vegos, Yiannis Gionakis, Nikos Stavridis etc. (**Poverty Needs Comfort** 1958, **Long Live the Poor Guys** 1959, **The Bright Bird** 1961, **Have you Seen Panai?** 1962, **Children and Grown-ups in Action**, 1963, **My Own Little-Self** 1964, **The Tailor** 1967, **The Thick-Headed** 1969 etc.)

Last April, along with two thousand viewers the director attended a screening of a restored print of **Daphnis and Chloe** with a live orchestra accompaniment. The Palace of Music and the Greek Cinemat eque undertook the restoration of the classic film and the same restored print will be shown in the Thessaloniki Film Festival.

LE CAROSSE D'OR
FRANCE

Γαλλία 35χιλ. χρώμα 100' 1953
France 35mm color 100' 1953
Σκηνοθεσία/Director: Jean Renoir, **Σενάριο/Screenplay:** Jean Renoir, Renzo Avenzo, Giulio Macchi, Jack Kirkland, Ginette Doynel, **Φωτογραφία/Cinematography:** Claude Renoir, Ronald Hill, **Σκηνογραφία/Art Direction:** Mario Chiari, **Κοστούμια/Costumes:** Mario de Matteis, **Ήχος/Sound:** Joseph de Bretagne, Ovidio del Grande, **Μοντάζ/Editing:** Mario Serandrei, David Hawkins, **Μουσική/Music:** Antonio Vivaldi, Archangelo Corelli, Olivier Metra, **Διανομή/Cast:** Anna Magnani, Duncan Lamont, Paul Cambell, Riccardo Rioli, Odoardo Spadaro, Ralph Truman, George Higgins, Raf de la Torre, Elena Altieri, Nada Fiorelli, Jean Debucourt, **Διεύθυνση παραγωγής/Production Managers:** Valentino Brosio, Giuseppe Bardogni, **Εμπόλεψη/Distribution:** Corona.

Στην αυλή του βασιλιά μιας ισπανικής αποικίας στη Λατινική Αμερική τον 18ο αιώνα, καταφθάνει από την Ιταλία ένας θιάσος της Κομέντια ντελ Άρτε και αναστατώνει την πολύ τακτοποιημένη ζωή της. Η πρωταγωνίστρια του θιάσου είναι η όμορφη Καμίλα που στη σκηνή παίζει την Κολομπίνα. Ο επίσημος αγαπημένος της είναι ο Φελίπε, ένας όμορφος Ιταλός όμως εκεί θα παρουσιαστούν δυο ισχυροί αντίζηλοί του: ο διάσημος ταυρομάχος Ραμόν και ο αντιβασιλιάς της αποικίας αυτοπροσώπως. Η καρδιά της Καμίλα δισταίνει να διαλέξει κάποιον από τους τρεις άντρες. Παρουσιάζεται και ένας πρόσθετος πειρασμός, μια επιβλητική χρυσή άμαξα (σύμβολο εξουσίας στη μίζερη αυτή Ισπανία) που ο αντιβασιλιάς φέρνει ειδικά από την Ιταλία παρά τα έξοδα του πολέμου εναντίον των Ινδιάνων. Όλος ο κόσμος εποφθαλμιά το θησαυρό. Για να σταματήσει αυτές τις ίντριγκες ο αντιβασιλιάς δωρίζει την άμαξα στην Καμίλα. Στο παλάτι όμως απειλείται εξέγερση κόντρα στα καπρίτσια του ηγεμόνα. Ο Ραμόν και ο Φελίπε, που μονομάχησαν, φυλακίζονται. Μια γενναίοδωρη χειρονομία της Καμίλα λύνει τα προβλήματα. Θυσιάζοντας το μοναδικό της πολύτιμο απόκτημα δωρίζει την άμαξα στην εκκλησία και ξεχνώντας τους περαστικούς της έρωτες επιστρέφει στο θέατρο, το μόνο της πάθος, την αληθινή ζωή της.

Η ΧΡΥΣΗ ΑΜΑΞΑ

THE GOLDEN COACH

A Commedia dell'Arte group arrives from Italy to the Royal Court of a Spanish colony in 18th century Latin America and upsets their ordered life. The group's leading lady is the beautiful Camilla, who plays the columbine on stage. Her official beau is Felipe, a handsome Italian, but there he will have to face two strong rivals: the famous matador Ramon and the colony's Vice-roy himself. Camilla's heart is torn between the three men. There is an additional temptation in the shape of a spectacular golden coach (a symbol of power, in this miserable Spain) invited especially by the vice-roy from Italy despite the tremendous cost of war he fights against the Indians. The entire court gloats over the treasure. To give an end to this intrigue the Vice-roy offers the golden coach to Camilla as a present. But the court is threatened by the possibility of a revolt against the sovereign's caprices. Ramon and Felipe who had a duel are imprisoned. Camilla's generous gesture solves the problems: sacrificing her only precious possession, she donates the coach to the church and forgetting her fleeting affairs she goes back to the theater, her only passion, her real life.

Η «ΑΝΑΠΑΛΑΙΩΣΗ» ΤΗΣ ΧΡΥΣΗΣ ΑΜΑΞΑΣ

Μετά την ινδική περιπέτεια του **Ποταμιού** ο Ζαν Ρενουάρ βρίσκει την ευκαιρία να ξαναγυρίσει στην Ευρώπη μιά απόλυτα ευρωπαϊκή ταινία. Ιταλοί παραγωγοί του είχαν προτείνει να σκηνοθετήσει στα αγγλικά για την αγγλοαμερικάνικη αγορά ένα φίλμ βασισμένο στην Άμαξα της θεάς μετάληψης του Προσπέρ Μεριμέ. Πρωταγωνίστρια ήταν η Άννα Μανιάνι και η παραγωγή ξεκίνησε ταυτόχρονα σε τρεις γλώσσες (αγγλικά, γαλλικά και ιταλικά) και πρωτοπαίχτηκε στο Παρίσι στις 27 Φεβρουαρίου του 1953.

Η **Χρυσή Άμαξα** έδωσε στο Ρενουάρ την ευκαιρία να στήσει ένα πλούσιο και εξαιρετικό εικαστικό θέαμα που διασκευάζοντας αρκετά το πνεύμα και του διαλόγου του Μεριμέ εξέφρασε την τριπλή αγάπη του δημιουργού για το θέατρο (την Κομέντια ντελ Άρτε ειδικά), τη μουσική του Βιβάλντι και κυρίως για την Άννα Μανιάνι. Μακριά από τα πρόσωπα των παθιασμένων γυναικών του λαού που συνήθως έπαιξε, η μεγάλη ιταλίδα ηθοποιός με την εμπιστοσύνη και την άνεση που της προσφέρει ο Ρενουάρ ερμηνεύει το ρόλο της Καμίλα με τέτοια δύναμη που επισκιάζει οτιδήποτε άλλο στην ταινία. Το θαυμασμό του για τη δουλειά της πρωταγωνίστριας του εξέφραζε πάντα ο Ρενουάρ χωρίς να παραλείπει τις δυσκολίες της συνεργασίας τους από τους βεντετισμούς, τα καπρίτσια της και κυρίως τις ατέλειωτες νυχτερινές διασκεδάσεις της.

Όμως η ταινία εκτός από τη Μανιάνι στηρίχτηκε στη δουλειά στο χρώμα. «Είναι μιά ταινία στην οποία ο Κλώντ (Ρενουάρ, ο ανηψιός και φωτογράφος του σκηνοθέτη) κι εγώ καταφέραμε να μελετήσουμε τα χρωματικά κοντράστ με πολύ μεγάλη φροντίδα. Για παράδειγμα μερικές φορές δεν κάναμε γύρισμα γιατί τα κουστούμια δεν έδεναν χρωματικά με το φόντο των σκηνών. Μας συνέβη ακόμα να αλλάξουμε τελείως τα ντεκόρ, τις περούκες, τους τόνους του μακιγιάζ. Νομίζω ότι το αποτέλεσμα, στο χρωματικό επίπεδο είναι πολύ ενδιαφέρον» έλεγε ο Ζαν Ρενουάρ τον Αύγουστο του 1961 σε μιά τηλεοπτική εκπομπή όπου παρουσίαζε τις ταινίες του.

Η τεχνική που χρησιμοποίησαν ο σκηνοθέτης και ο φωτογράφος (για άλλη μιά φορά μετά το **Ποτάμι**) ήταν η περίπλοκη διαδικασία του Τεχνικόλογ, που εκείνη την εποχή ήταν είκοσι ετών. Σήμερα όταν χρειάζεται να τυπωθούν κόπιες ταινιών που γυρίστηκαν σε αυθεντικό Τεχνικόλογ (σε τρεις μπάντες) όπως η **Χρυσή Άμαξα**, χρειάζεται μια περίπλοκη δουλειά εργαστηρίου για να αποφευχθεί η καταστροφή των χρωμάτων από τη συνηθισμένη μέθοδο του Κοτρεττίβ.

Με χρηματική υποστήριξη του Ιδρύματος GAN για τον κινηματογράφο και με την έγκριση της αντιπροσώπου της γερμανικής εταιρίας Taurus Film κυρίας Μπρωτινιάμ το εργαστήριο L.T.C. ανέλαβε την αποκατάσταση της **Χρυσής Άμαξας**. Οι εργασίες δυσκολεύτηκαν πολύ από τον όγκο του φίλμ που είχε τραβηχτεί για τις τρεις γλωσσικές εκδοχές της ταινίας. Και παρόλο που όλο το οπτικό υλικό υπήρχε σε διάφορες μορφές (θετικό, αρνητικό ή κοντρετύπ) οι υπεύθυνοι συνάντησαν και θλιβερές ελλείψεις, όπως στην περίπτωση της μμπομπίνας 2B. Επειδή το εντερνεγκατίφ που είχε διατηρηθεί σε καλή κατάσταση έδινε ένα εντερποζιτίφ που δεν ήταν όμοιο με τα υπόλοιπα ολόκληρη η μμπομπίνα τυπώθηκε από μια έγχρωμη κόπια.

Το αποτέλεσμα της εργασίας αυτής έδωσε μια καινούρια κόπια της **Χρυσής Άμαξας** με όλη την αρχική γοητεία των χρωμάτων - που πολλοί θεωρούν ότι απαγοόλησε το Ρενουάρ υπερβολικά, σε βάρος των υπολοίπων στοιχείων της ταινίας. Ήταν λοιπόν απόλυτα λογικό να ξαναβρούμε τις προθέσεις και τα χρωματικά επιτεύγματα του Ζαν Ρενουάρ με τη χρήση του Τεχνικόλογ.

THE RESTORATION OF THE GOLDEN COACH

*Following the Indian adventure of **The River** Jean Renoir had the opportunity to reshoot in Europe after thirteen years. He accepted the proposition of his Italian producers to direct a totally European picture based on the play by Prosper Merimée, **The Coach of holy Communion**. Starring Anna Magnani it was targeted to the anglo-american market and was to be filmed in English. Production started at Cinécitta in February 1952. **The Golden Coach** shot simultaneously in three versions (French, English, Italian) premiered in Paris on February 27, 1953.*

The Golden Coach was a rich and visually exquisite film which departed considerably from both the structure and the spirit of Merimée's play. In it Renoir expressed his love for the theater (the *Commedia dell'Arte* in particular) Vivaldi's music and (naturally) Anna Magnani. Far from her image of a passionate woman of the people she usually incarnated, the great Italian actress interprets here the part of Camilla with great intensity and overshadows every other actor in the film. Renoir's admiration for her work is reflected in the space and support he offers her performance. Whenever he spoke about *The Golden Coach* he would lovingly recall their collaboration without failing to mention its comic complications - her caprices, changing moods and endless partying at night.

Equally important for *The Golden Coach* was the use of Technicolor. «In this film Claude (the director's cinematographer and nephew) and I managed to study hues and contrasts with great care. For instance sometimes we stopped shooting because the costumes did not blend nicely with the sets and background. We even changed the sets, the wigs, the shades of the make-up. I believe that chromatically, this is a very interesting picture» said Renoir in a TV presentation of his work in 1961.

This was the second time (after *The River*) Renoir and his cinematographer used the complex system of Technicolor which in 1952 was twenty years old. Today for the printing of copies of films shot in authentic Technicolor a delicate laboratory process is required to avoid the damage of color due to the usual process of printing.

Through the financial support of the GAN Foundation for the Cinema and with the authorization of Mrs. Brautignam, representative of the German company Taurus Film, L.T.C. laboratories undertook the restoration of *The Golden Coach*. The unbelievable bulk of the material of the three versions of the film rendered the work very difficult. For though the entire Footage existed in different forms (negative, positive etc.) there were missing parts, i.e. reel 2B. Since the intermediate negative that had been preserved in good condition gave an intermediate positive that did not match the rest of the material, the whole reel was printed from an existing color of the film.

The result of this dedicated work produced a new version of the *Golden Coach* which is as close as possible to the original charm of the colors. Since the film was at the time criticized for its unusual preoccupation with the visuals, it was only logical to rediscover the director's real intentions and accomplishment with Technicolor.

ΖΑΝ ΡΕΝΟΥΑΡ Γιος του μεγάλου ζωγράφου Ογκύστ Ρενουάρ γεννήθηκε στο Παρίσι στις 15 Σεπτεμβρίου του 1894 και πέθανε στο Μπίμπερλυ Χιλς των ΗΠΑ στις 12 Φεβρουαρίου 1969. Σπούδασε φιλοσοφία και μαθηματικά και, πριν αφοσιωθεί στον κινηματογράφο, ασχολήθηκε με την αγειοπλαστική. Από την πρώτη του ταινία το *Κορίτσι του νερού* (1924) ως την τελευταία του *Το μικρό Θέατρο του Ζαν Ρενουάρ* (1969) το πλούσιο, εξαιρετικά πολύμορφο και αντιφατικό έργο του τον τοποθετεί ανάμεσα στους μεγαλύτερους δημιουργούς του κινηματογράφου. Περνώντας από τον ποιητικό στον κοινωνικό ρεαλισμό και μεταπολεμικά σε έναν ανθρωπιστικό κλασικισμό, ο Ρενουάρ σκηνοθέτησε πολλά αριστουργήματα και το 1939 τον *Κανόνα του παιγνιδιού* μία από τις δέκα καλύτερες ταινίες όλων των εποχών. Αμέσως μετά από το 1941 ως το 1947 γυρίζει στο Χόλυγουντ πέντε ταινίες. Η τρίτη από αυτές *Το ζήτημα του σκλάβου* τιμήθηκε με το Χρυσό Λιοντάρι στο φεστιβάλ Βενετίας του 1946. Μετά τη Χολυγουντιανή παρένθεση στην Ινδία γυρίζει το *Ποτάμι* (το 1951) μια αριστουργηματική αφήγηση μιας ιστορίας ωρίμανσης και μια από τις καλύτερες ταινίες για την ινδική κουλτούρα από δυτικό σκηνοθέτη. Η γενναιοδορία των παραγωγών του, του επιτρέπει να προβληματιστεί για τη χρήση του Τεχνικόχρω στην επόμενη ταινία του τη Χρυσή Άμαξα. Μετά όμως από άλλες τρεις εξαιρετικές χρωματικά ταινίες επιστρέφει στο ασπρόμαυρο με τη *Διαθήκη του Δρ. Κορντελιέ* του 1960. Στις ταινίες του συχνά εμφανιζόταν ως ηθοποιός και έχει γράψει ακόμα άρθρα, μυθιστορήματα, θεατρικά έργα και τα απομνημονεύματά του *Η ζωή και οι ταινίες μου*.

JEAN RENOIR Son of the great painter August Renoir, he was born in Paris on September 15, 1894, and died in Beverly Hills, U.S.A., on February 12, 1969. He studied philosophy and mathematics and before starting his career in films he was into pottery. From his first film, *La Fille de l'eau* in 1924 till his last, *Le Petit Théâtre de Jean Renoir* in 1969, his extremely rich, multi-faceted and contrasted body of work places him among the greatest cinematic auteurs. Moving from poetic to social realism and then after the war into a humanist classicism, Renoir has directed many uncontested masterpieces and among them, in 1939, *La Règle du Jeu* one of the ten best films of all time. From 1941 to 1947 he directed five pictures in Hollywood. *The Southerner* won the Golden Lion at Venice in 1946. After the American parenthesis in India he shoots *The River* (1951) a masterful story of a girl's coming-of-age and one of the most successful observations of Indian culture by a western artist. His producers' generosity allows him to experiment with Technicolor in *The Golden Coach* but after directing three more exquisitely colored films he returns to black and white *Le Testament du docteur Cordelier*. In his films he often played unforgettable parts. He has published articles, novels, plays and his memoirs *Ma Vie et mes Films*.

- 1924 *La Fille de l'eau*
- 1926 *Nana*
- 1927 *Marquitta*
- 1928 *La petite marchande des allumettes*
- 1929 *Tire au Flanc*
Le Tournoi
Le Bled

- 1930 *On purge Bebel*
1931 *La Chienne*
1932 *La nuit de carrefour*
Boudou sauvé des eaux
1933 *Chotard et compagnie*
1934 *Madame Bovary*
1935 *Toni*
1936 *Le crime de Monsieur Lange*
La vie est à nous
Une partie de campagne (μικ. μνη./short)
Les Bas-Fonds
1937 *La Grande Illusion*
1938 *La Marseillaise*
La Bête Humaine
1939 *La Règle du Jeu*
1941 *Swamp Water*
1943 *This Land is Mine*
1945 *The Southerner*
1946 *Diary of a Chambermaid*
1947 *The Woman on the Beach*
1951 *The River*
1953 *Le Carosse d'or*
1955 *French Can Can*
1956 *Elena et les hommes*
1959 *Le Déjeuner sur l'herbe*
1960 *Le Testament du docteur Cordelier*
1962 *Le Caporal épinglé*
1969 *Le Petit Théâtre de Jean Renoir (μικ.μνη./Short)*

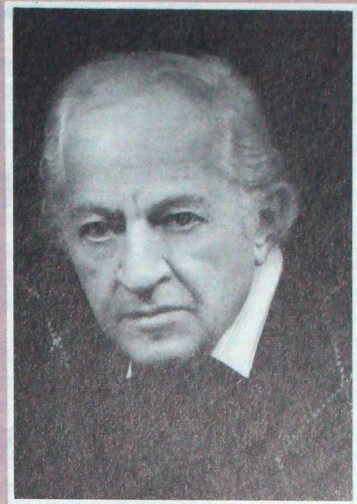
HONORED TO HAVE BEEN SELECTED BY
« CENTRE POMPIDOU, PARIS »

SOFTITLER®
CLASSIC TITLES SYSTEM
U.S. PAT. 4,673,266 EUR. PAT. 0132234

VIA DELLE CALDAIE 9A - 50125 FLORENCE ITALY - TEL. 39 55 281154 - LAB. 211781 - FAX 216044
145, BD. DAVOUT - TOUR SAINT BLAISE - 75020 PARIS - TEL. FAX 331 40310265
P.O.BOX 62 - PRINCE ST. STATION - NEW YORK, NY 10012 - TEL. 212 4317091
GRAN VIA 415, S. ATICO - 08015 BARCELONA - TEL. FAX 34 3 4232365 - TEL. FAX 34 6 3950501

ΕΙΔΙΚΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ
SPECIAL TRIBUTE

**AN AMERICAN GREEK
JULES DASSIN
ΕΝΑΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ ΕΛΛΗΝΑΣ
JULES DASSIN**

**ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΣΤΟ ΘΑΝΑΣΗ ΒΕΓΓΟ
Α TRIBUTE TO THANASSIS VEGOS**

NIGHT AND THE CITY

Σκηνοθεσία/Director: Jules Dassin, **Σενάριο/Screenplay:** Jo Eisinger (από το μυθιστόρημα του/based on the novel by Gerald Kersh), **Φωτογραφία/Cinematography:** Max Greene, **Μοντάζ/Editor:** Nick De Maggio, **Μουσική/Music:** Franz Waxman, **Ήχος/Sound:** Peter Handford, **Διανομή/Cast:** Richard Widmark, Gene Tierney, Goodie Withers, Hugh Marlowe, Francis L. Sullivan, Herbert Lom.

Η ΝΥΧΤΑ ΚΑΙ Η ΠΟΛΙΣ

Ένας φιλόδοξος πορτιέρης λονδρέζικου καμπαρέ ονειρεύεται να κάνει λεφτά και αρχίζει να οργανώνει αγώνες πάλης. Οι ανταγωνιστές, ο υπόκοσμος και η σκληρή του μοίρα θα τον οδηγήσουν στην καταστροφή και το θάνατο.

NIGHT AND THE CITY

The Night and the City, shot in 1950, remains Jules Dassin's masterpiece and a typical film noir. It is a visual poem celebrating the town of London as a dream as well as a harsh reality.

Richard Widmark (in his best role) pursues, breathlessly, the illusion of success through extravagant combinations made convincing by his mere enthusiasm. The drama, totally nightly, develops in sinister places, a glass cage where the enormous Francis L. Sullivan reigns on a corrupted world, the arena where two fighters embrace one another to death. Then, there is a moving and prophetic character, an old champion faithful to the Greek-Roman conflict: Dassin is tempted by the antiquity.

Προσφορά στον Θανάση Βέγγο

Προβολή μιας ωριαίας ταινίας, μοντάζ των καλύτερων σκηνών από πέντε φιλμ που παρήγαγε και σκηνοθέτησε ο Θανάσης Βέγγος, και τιμητική εκδήλωση με την παρουσία του δημοφιλούς κωμικού και δημιουργού.

Θανάσης ο Ρωμιός, «ο καλός άνθρωπος», «που έτρεχε πολύ», ο καθημερινός ήρωας, ο Καραγκιόζης, ο κλόουν, ο κωμικός, ο τραγικός. Κάτι περισσότερο. Η θαυμαστή σύμπτωση μιας προσωπικότητας στη ζωή και στην οθόνη. Η οθόνη συμπυκνώνει και ανάγει σε σύμβολο τον τύπο, την ουσία του κ. Βέγγου που περπατάει δίπλα μας. Ο Θανάσης μας, «δημοψηφισμένος» από εκατομμύρια θεατές, από τη γενική αναγνώριση του λαού και των «ειδημόνων».

Τελευταίος κρίκος μιας αλυσίδας λαμπρών κωμικών του ελληνικού κινηματογράφου, ο Βέγγος προέρχεται από μια παράδοση, στην οποία ο κωμικός αναλαμβάνει τα κοινά βάρη, παθαίνει, με σκοπό να μάθει ο θεατής, να ταυτιστεί μαζί του κι ύστερα να λυτρωθεί... Ο Βέγγος διέτρεξε με απίστευτη ταχύτητα το κινηματογραφικό θέαμα, καταρρίπτοντας κάθε μυθολογία που του προσφέρθηκε και σκηνοθετώντας ένα γιγάντιο σουρεαλιστικό ντοκιμαντέρ, χιλιάδες μέτρα «επικαιρών» για το ελαφρό θέαμα.

Όταν τον βλέπεις να διασχίζει τρέχοντας το πανί από τη μια άκρη στην άλλη, σε χρόνο μηδέν, όταν βλέπεις το χαμόγελό του εκείνο και το βλέμμα το παράξενο, δεν μπορείς ν' αποφασίσεις τι θέλεις πρώτα: Να γελάσεις ή να τον συμπονέσεις. Είναι η μόνιμη κατάσταση του θεατή όταν βλέπει τον αγώνα και την αγωνία του Βέγγου, τόσα χρόνια τώρα. Μια αγωνία που τον διακατέχει και στην ίδια του τη ζωή... Ο Βέγγος πέτυχε να ενσαρκώσει την πεμπουσία του Έλληνα Ανθρωπάκου, που συνεχώς υποφέρει και βασανίζεται, που τον κατατρέπει η μοίρα του, που τον τυρανούν οι δικοί του, που τον εκμεταλλεύονται και τον ταπεινώνουν οι πάντες, που τον καταδιώκουν οι εκάστοτε κραταιοί, αλλά που πάντα προσπαθεί να βγει από την αφάνεια, να ξεφύγει από τη μιζέρια, να φτιάξει το σπιτικό του και να ορθοποδήσει, δίχως να πάψει να φιλοσοφεί, δίχως να σιγήσει το χαμόγελο από τα χείλη του. Άκακος και μειλίσιος, τίμιος, αγνός, ευαίσθητος, φιλόνητος, συμπονετικός, παλεύει απγνωσμένα μέσα σε αντιξοές συνθήκες, τρέχει ακατάπαυστα, χωρίς να κουράζεται και χωρίς να κακολογεί, έστω κι αν η κάθε νίκη του συνοδεύεται από μια ήττα. Μικρό, ελάχιστο αφιέρωμα, στον άνθρωπο που μας κάνει τόσα χρόνια να δακρύζουμε (έστω κι από τα γέλια, δάκρυα είναι κι εκείνα) η εκδήλωση αυτή και ένα μικρό βιβλίο, που ετοίμασαν με αγάπη η Πανελλήνια Ένωση Κριτικών Κινηματογράφου και το 33ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

Βέβαια, μεγάλες ταινίες του, η μορφή του, το συνολικό φαινόμενο Βέγγος στον κινηματογράφο «υπάρχει» χάρι και στη δημιουργικότητα των σκηνοθετών και των σεναριογράφων του, του Νίκου Κατσουρίδη, του Πάνου Γλυκοφρύδη, του Ερρίκου Θελασινού, του Γιώργου Λαζαρίδη και άλλων. Όμως, αυτή η τιμητική εκδήλωση εστίαστηκε στον ίδιο τον Βέγγο, ως κωμικό και ως σκηνοθέτη του εαυτού του. Και, φυσικά, ο ακάματος και μανιακός Θανάσης θέλησε να ετοιμάσει μόνος του, «τρέχοντας» πάντα, το απάνθισμα σκηνών από πέντε κλασικές ταινίες του, που παρήγαγε, σκηνοθέτησε και ερμήνευσε ο ίδιος, στα χρόνια 1967-1969. Μια αντιπροσφορά δική του, η αγάπη του απέναντι στην αγάπη των Ελλήνων.

TRIBUTE TO THANASSIS VEGOS

The screening of a sixty minute film made-up of the best scenes from five films, Thanassis Vegos produced and directed and an honorary event attended by the popular comedian and creator.

Thanassis the Greek, the «good man», «who ran all the time», the everyday hero, Karangiozis, the clown, the comic, the tragic actor. And something more. The rare coincidence of the real life personality matching the one on screen. The screen image concentrates and turns into a symbol the type and essence of Mr Vegos who's walking beside us. Our Thanassis «voted by referendum» by millions of viewers and by the general recognition of the people and the «experts».

The final link in the chain of outstanding Greek cinema comics, Vegos comes from a tradition in which the comedian undertakes to carry the weight of the world, to suffer, in order to teach the spectator and through identification in the end release him... Vegos sprinted through the film medium swallowing any fiction he was offered and composing a gigantic surrealist documentary, thousands of meters of «newsreels» for light entertainment.

When you see him running across the screen in seconds flat, when you see that smile of his and that strange look you can't make up your mind what you want the most: to laugh

at or feel for him. This is the permanent situation the viewer is in while watching Vengo's struggle and anxiety through the years. The same anxiety through the years. The same anxiety he experiences in his own life... T. Vegos succeeded to embody the quintessence of the Greek Little Man who although is always in trouble and suffers constantly, persecuted by fate, tormented by his family, used and humiliated by everybody, chased by those in power, he still tries to become somebody, to escape misery to set up a home and do well, without ever stopping to philosophize or lose his smile. Harmless and good humored, honest, pure, sensitive, compassionate and humane he desperately struggles against adversity, he's always running without ever getting tired or complaining even when each one of his victories is followed by a defeat. This is a small, a tiny homage to the man who brings tears to our eyes all those years (even if they are tears of laughter): an event and an accompanying small publication that was compiled with love by the Greek Association of Film Critics and the 33rd Thessaloniki Film Festival.

Undoubtedly his great films, his image, the Vegos phenomenon in Greek cinema «exists» because of his directors' and scriptwriters' creativity as well (Dinos Katsouridis, Panos Glikofridis, Ericos Thalassinos, Giorgos Lazaridis etc.). But this honorary event focuses on Vegos himself as an actor and director of his films. And naturally the tireless, and manic Thanassis wanted to prepare himself, still always «running», the compilation of the scenes from his five classic films which he produced, directed and acted in during 1967-1969. A counter offer: his own love, for the love of the Greeks.

ΤΟ ΦΙΛΜ: ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΞΗΣ ΤΑΙΝΙΕΣ

THE FILM: EXTRACTS FROM THE FOLLOWING MOVIES

ΤΡΕΛΟΣ, ΠΑΛΑΒΟΣ ΚΑΙ ΒΕΓΓΟΣ IT'S A MAD, MAD VEGOS

Ελλάς 35χιλ. ασπρόμαυρο 125' 1967
Greece 35mm, black & white 125' 1967

Παραγωγή, Σκηνοθεσία/Producer, Director: Θαν. Βέγγος/Thanassis. Vegos, **Σενάριο/Screenplay:** Ναπολέων Ελευθερίου/Napoleon Eleftheriou, **Φωτογραφία/Cinematography:** Παύλος Φιλίππου/Pavlos Filippou, **Διανομή/Cast:** Θαν. Βέγγος/Thanassis Vegos, Ελένη ανουσάκη/Eleni Anousaki, Τάκης Μηλιάδης/Takis Miliadis.

ΔΟΚΤΩΡ ΖΙ-ΒΕΓΓΟΣ DOCTOR ZI-VEGOS

Ελλάς 35χιλ. ασπρόμαυρο 80' 1968
Greece 35mm black & white 80' 1968

Παραγωγή, Σκηνοθεσία/Producer, Director: Θαν. Βέγγος/Thanassis Vegos, **Σενάριο/Screenplay:** Νίκος Τσιφόρος/Nikos Tsiforos, **Φωτογραφία/Cinematography:** Ντίνος Κατσοριδής/Dinos Katsouridis, **Διανομή/Cast:** Θαν. Βέγγος/Thanassis Vegos, Διονύσης Παπαγιαννόπουλος/Dionisis Papagiannopoulos.

ΠΟΙΟΣ ΘΑΝΑΣΗΣ; THANASSIS WHO?

Ελλάς 35χιλ. ασπρόμαυρο 90' 1969
Greece 35mm black & white 90' 1969

Παραγωγή, Σκηνοθεσία/Producer, Director: Θαν. Βέγγος/Thanassis Vegos, **Σενάριο/Screenplay:** Γιώργος Λαζαριδής/Giorgos Lazaridis, **Φωτογραφία/Cinematography:** Δημήτρης Παπακωνσταντής/Dimitris Papakonstantis, **Διανομή/Cast:** Θαν. Βέγγος/Thanassis Vegos, Άννα Φόνσου/Anna Fonsou, Τάκης Μηλιάδης/Takis Miliadis.

ΕΝΑ ΑΣΥΛΛΗΠΤΟ ΚΟΡΟΪΔΟ AN UNBELIEVABLE FOOL

Ελλάς 35χιλ. ασπρόμαυρο 90' 1969
Greece 35mm black & white 90' 1969

Παραγωγή, Σκηνοθεσία/Producer, Director: Θαν. Βέγγος/Thanasi. Vegos, **Σενάριο/Screenplay:** Γιώργος Λαζαρίδης/Giorgos Lazaridis, **Φωτογραφία/Cinematography:** Νίκος Δημόπουλος/Nikos Dimopoulos, **Διανομή/Cast:** Θαν. Βέγγος/Thanassis Vegos, Διονύσης Παπαγιαννόπουλος/Dionisis Papagianopoulos, Τάκης Μηλιάδης/Takis Miliadis.

ΘΟΥ-ΒΟΥ ΦΑΛΑΚΡΟΣ ΠΡΑΚΤΩΡ, ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ ΓΗΣ ΜΑΔΙΑΜ TH-V BALD AGENT, OPERATION MADIAM

Ελλάς 35χιλ. ασπρόμαυρο 105' 1969
Greece 35mm black & white 105' 1969

Παραγωγή, Σκηνοθεσία/Producer, Director: Θαν. Βέγγος/Thanassis Vegos, **Σενάριο/Screenplay:** Θαν. Βέγγος/Thanassis Vegos, Γιώργος Λαζαρίδης/Giorgos Lazaridis, Ναπολέων Ελευθερίου/Napoleon Eleftheriou, **Φωτογραφία/Cinematography:** Ντίνος Κατσουρίδης/Dinos Katsouridis, Δημήτρης Παπακωσταντής/Dimitris Papakostantis, Παύλος Φιλίππου/Pavlos Filirou, **Διανομή/Cast:** Θανάσης Βέγγος/Thanassis Vegos, Αντώνης Παπαδόπουλος/Antonis Papadopoulos, Τάκης Μηλιάδης/Takis Miliadis.

ARTOON

STUDIO

156, 3rd SEPTEMBER Str., 112 51 ATHENS, GREECE
Tel.: (301) 86.10.242, FAX: (301) 86.56.442

**ΕΤΣΙ ΞΕΚΙΝΗΣΑΝ
THE FIRST STEP**

ΕΤΣΙ ΞΕΚΙΝΗΣΑΝ

Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης φιλοδοξεί με το νέο του πρόσωπο να καταστεί διεθνής τόπος ανάδειξης νέων κινηματογραφιστών από όλο τον κόσμο και ταυτόχρονα χώρος προβολής και προώθησης της εθνικής μας κινηματογραφίας.

Συνδυάζοντας τους δύο αυτούς στόχους διοργανώνουμε αυτό το αφιέρωμα στον Ελληνικό Κινηματογράφο, με θέμα τα πρώτα έργα ελλήνων σκηνοθετών.

Στο πρόγραμμα συμπεριλήφθηκαν σκηνοθέτες που έχουν να επιδείξουν τουλάχιστον δύο ταινίες μεγάλου μήκους, είτε με ταινία τους μικρού μήκους, είτε με την πρώτη τους ταινία μεγάλου μήκους.

Λόγω του όγκου του, το αφιέρωμα θα παρουσιαστεί σε δύο μέρη: το πρώτο, εφέτος, στο 33ο Φεστιβάλ και το δεύτερο στην επόμενη 34η διοργάνωση.

Πρώτη ταινία, μικρού ή μεγάλου μήκους —αδιάφορο. Τι σημαίνει άραγε; Όνειρα που δεν πραγματοποιήθηκαν; Φιλοδοξίες που δε βρήκαν το δρόμο τους; Υπέρμετρη αισιοδοξία που σκόνταψε πάνω στη δυσκαμψία της ελληνικής πραγματικότητας και τσακίστηκε; Ή, μήπως, απαρχή ενός οράματος και μιας θεματολογίας; μιας σειράς ερωτημάτων, που βασανίζουν το νέο σκηνοθέτη και τίθενται σταδιακά, για να βρουν πληρέστερη έκφραση στη δεύτερη και τρίτη ταινία του;

Στην πρώτη ταινία (του κάθε έλληνα σκηνοθέτη) υπάρχουν όλα αυτά μαζί —άλλο σε μεγαλύτερο και άλλο σε μικρότερο βαθμό. Υπάρχουν επειδή ο δημιουργός της ήρθε σπουδαγμένος από το εξωτερικό και αναγκάστηκε να προσαρμοστεί σε συνθήκες που δε φανταζόταν ότι θα συναντήσει. Υπάρχουν επειδή, παρασυρμένος από τα διεθνή κινηματογραφικά ρεύματα και τάσεις, πίστεψε ότι θα μπορούσε να αναπαράγει μια πολυδιάστατη πραγματικότητα και να της δώσει υπόσταση θεματολογικά, αισθητικά και ιδεολογικά. Υπάρχουν επειδή οι ιστορικές και κοινωνικές συγκυρίες (έξοδος από τον Εμφύλιο, εσωτερική και εξωτερική μετανάστευση, ανασυγκρότηση της χώρας, δικτατορία, μεταπολίτευση, οικονομική κρίση) τον εμπόδισαν να δώσει αυτά που τον έκαιγαν και να πει αυτό που φλεγόταν να εκφράσει. Υπάρχουν επειδή δεν μπόρεσε να καταλάβει το πραγματικό μέγεθος και τις διαστάσεις της χώρας στην οποία ζει και δημιουργεί: της Ελλάδας —μιας χώρας με μικρή αγορά και περιορισμένης εμβέλειας γλώσσα, που επιμένει να διεκδικεί το δικαίωμά της να εκφραστεί στο χώρο του κινηματογράφου και να καταγράψει τον πολιτισμικό της πλούτο πάνω στο σελλυλόιντ.

Συχνά, στην πρώτη ταινία συναντούμε δύο λίγο-πολύ απροσδιόριστους παράγοντες: το φόβο και την ατολμία αφενός, τον υπέρμετρο ενθουσιασμό και την υπερέκθεση του εαυτού αφετέρου. Ο πρώτος δεν επιτρέπει στο δημιουργό την ενδοσκόπηση, του απαγορεύει να στρέψει το φακό του στα βάθη του εγώ του και να αυτογνωσθεί. Ο δεύτερος, λόγω της τάσης να ειπωθούν τα πάντα εδώ και τώρα, τον οδηγεί στην υπερβολή, που με τη δική της σειρά οδηγεί σε εξανεμισμό των προθέσεων - επιδιώξεων. Και ακόμα, σε μια χώρα σαν τη δική μας, όπου οι πάντες φαίνεται να έχουν πειστεί ότι ο κάθε νέος σκηνοθέτης πρέπει να δοκιμάζεται για το ταλέντο του, την παιδεία του και τις ικανότητές του από μια κάποια ηλικία και πάνω, είναι εξαιρετικά δύσκολο γι' αυτόν να βρει τα απαιτούμενα χρήματα για να δώσει αυτό που θέλει. Άρα, στην πρώτη ταινία ενός έλληνα σκηνοθέτη πρέπει να παραδεχτούμε και την ύπαρξη μιας πρόσθετης διάστασης: αυτή της ηρωικής πράξεως. Βλέποντας, λοιπόν, ή ξαναβλέποντας, τις πρώτες ταινίες, η άποψη που εκφράζουμε γι' αυτές πρέπει καταρχήν να έχει μια μεγαλοθυμία. Και, όταν αυτές ανήκουν σε σκηνοθέτες που έχουν διαγράψει μια κάποια πορεία στο χώρο του κινηματογράφου, έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον να διακρίνουμε τα όνειρα και τις φιλοδοξίες που ενυπήρχαν σ' αυτές σπερματικά. Η θέαση των έργων αυτών επιβάλλει να αναρωτηθούμε πόσα από τα οράματα αυτά πραγματοποιήθηκαν και πόσα απ' αυτά εμποδίστηκαν (από υποκειμενικούς και/ή αντικειμενικούς παράγοντες). Επιβάλλει, όμως, και να αναλογιστούμε πού βρίσκονται σήμερα αυτοί οι άνθρωποι και τι αντιπροσωπεύουν —στο πλαίσιο της κινηματογραφίας μας, αλλά και στο ευρύτερο του παγκόσμιου κινηματογράφου.

THE FIRST STEP

The ambition of the newly reformed Thessaloniki Film Festival is to become an international showcase for new filmmakers from all over the world and at the same time a place of exhibition and promotion of our national film industry. This tribute to the first films of Greek directors combines those two objectives.

Included in the programme are directors who have completed at least two features, either with one of their shorts or their first feature.

Because of its volume we have divided the tribute in two parts: the first one will take place in this year's 33rd Festival, the second one next year.

First short or feature film - it doesn't make any difference. What could it mean?

Dreams that were never realised? Ambitions that never came true? Immeasurable optimism which stumbled upon the rigid Greek reality and crashed? Or maybe the first appearance of a vision and a series of themes and questions which trouble the young director and become clearer in his second or third film?

In every first film (by a Greek director) we find all those elements to a greater or lesser extent. It's because the filmmaker, having studied abroad is compelled to adapt to situations he'd never thought he'd come across. It's because the director, influenced by international trends and tendencies believed he could reproduce a multiple reality and give it a strong aesthetic, thematic and ideological substance.

It's also because the historical and social situation (end of the civil war, immigration and emmigration, the country's recovery, dictatorship, political reform, economic crisis) prevented him from expressing what he was aching to say and saying what he was dying to express. It is because he couldn't understand the full measure of the country he lives and works in: Greece - a country with a limited market and a language which isn't at all widespread, a country which insists on its right to express its cultural wealth on film.

Often, in a first film we come across two, more or less undefinable factors: fear and timidity on the one hand and on the other immeasurable enthusiasm and over self-exposure. The first is the obstacle of the filmmaker's road to self discovery (it's the reason why he can't turn the camera towards the inner depths of his ego and reveal himself).

The second, because of the tendency to cover everything here and now leads him to exaggerations that ruin his intentions. More so in a country like ours where everybody seems to be convinced that every young director should have the opportunity to show his talent, culture and ability not before he reaches a certain age, it's extremely difficult for him to find the desirable amount of money.

Therefore we have to admit that there is another dimension in a Greek director's first film: the dimension of a heroic act.

That's why we have to be generous while watching for the first time or watching again, first films. And if the director's work has since flourished, it is particularly interesting to acknowledge his first dreams and ambitions.

Seeing those films makes it imperative to wonder how many of these visions have come true, how many of them have been hindered (due to subjective or objective factors). We should also reconsider where those people are today and what they represent in terms of our cinema or the international world of film.

DIMITRIS KOLIODIMOS

Α΄ ΜΕΡΟΣ

- ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ: «ΕΚΠΟΜΠΗ» (Μ.Μ.) (1968)
 ANGELOPOULOS THEO: "BROADCAST" (S.F.)
- ΒΑΦΕΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ: «ΑΠΟΡΡΟΦΗΣΗ ΣΤΑ 257» (Μ.Μ.) (1973)
 VAFEAS VASSILIS: "ABSORPTION AT 257" (S.F.)
- ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ: «Ο ΚΛΕΦΤΗΣ» (Μ.Μ.) (1965)
 VOULGARIS PANTELIS: "THE THIEF" (S.F.)
- ΚΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ: «ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΟ ΞΥΠΝΗΜΑ» (1954)
 CASOYANNIS MICHAEL: "WINDFALL IN ATHENS"
- ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΤΑΚΗΣ: «ΟΥΡΑΝΟΣ» (1962)
 KANELLOPOULOS TAKIS: "SKY"
- ΚΑΡΥΠΙΔΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ: «ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΚΡΟΪΤΣΜΠΕΡΓΚ» (Μ.Μ.) (1975)
 KARIPIDIS GEORGE: "LAST STATION KREUTZBERG" (S.F.)
- ΚΟΛΛΑΤΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ: «ΑΘΗΝΑ ΧΨΙ» (Μ.Μ.) (1962) CR
 COLLATOS DIMITRIS: "ATHENS KHI PSI XI" (S.F.)
- ΚΟΥΝΔΟΥΡΟΣ ΝΙΚΟΣ: «ΜΑΓΙΚΗ ΠΟΛΗ» (1953)
 KOUNDOUROUS NIKOS: "THE MAGIC CITY"
- ΛΙΑΠΠΑ ΦΡΙΝΤΑ: «ΜΙΑ ΖΩΗ ΣΕ ΘΥΜΑΜΑΙ ΝΑ ΦΕΥΓΕΙΣ (Μ.Μ.) (1977)»
 LIAPPA FRIDA: "I REMEMBER YOU LEAVING ALL THE TIME" (S.F.)
- ΜΑΚΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ: «ΚΑΓΚΕΛΟΠΟΡΤΑ» (1978)
 MAKRIS DIMITRIS: "THE IRON GATE"
- ΜΑΡΚΕΤΑΚΗ ΤΩΝΙΑ: «ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΙΑΙΟΣ» (1973)
 MARKETAKI TONIA: "VIOLENT JOHN"
- ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΝΙΚΟΣ: «LACRIME RERUM» (Μ.Μ.) (1962)
 NIKOLAIDIS NIKOS: "LACRIME RERUM" (S.F.)
- ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΣ: «ΤΑ ΧΡΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΙΡΙΔΑΣ» (197)
 PANAYOTOPOULOS NIKOS: "THE COLOUR OF THE IRIS"
- ΠΑΝΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ: «ΤΑΞΙΔΙ ΤΟΥ ΜΕΛΙΤΟΣ» (1978)
 PANOUSSOPOULOS GEORGE: "HONEYMOON"
- ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ ΤΑΚΗΣ: «ΣΤΗΝ ΤΑΒΕΡΝΑ» (Μ.Μ.) (1975)
 PAPAYANNIDIS TAKIS: "IN THE TAVERN" (S.F.)
- ΠΑΠΑΣΤΑΘΗΣ ΛΑΚΗΣ: «ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΟΥ «ΟΧΙ»» (Μ.Μ.) (1965)
 PARASTATHIS LAKIS: "CASES OF NO" (S.F.)
- ΡΕΝΤΖΗΣ ΘΑΝΑΣΗΣ - ΖΕΡΒΟΣ ΝΙΚΟΣ: «ΑΣΠΡΟ - ΜΑΥΡΟ» (1973)
 RENTZIS THANASSIS - ZERVOS NIKOS: "BLACK - WHITE"
- ΣΦΗΚΑΣ ΚΩΣΤΑΣ - ΤΟΡΝΕΣ ΣΤΑΥΡΟΣ: «ΘΗΡΑΪΚΟΣ ΟΡΘΡΟΣ» (Μ.Μ.) (1968) (1967)
 SFIKAS COSTAS - TORNES STAVROS: "THERAIC DAWN" (S.F.)

M.M.: Μικρού Μήκους
 S.F.: (Short Film)

ΨΑΡΡΑΣ ΤΑΣΟΣ: «ΔΙ΄ ΑΣΗΜΑΝΤΟΝ ΑΦΟΡΜΗΝ» (1974)
 PSARRAS TASSOS: "FOR TRIVIAL REASONS"

Β' ΜΕΡΟΣ

- ΑΒΔΕΛΙΩΔΗΣ ΔΗΜΟΣ: «ΑΘΕΜΙΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΣ» (1985)
AVDELIODIS DIMOS: "UNFAIR COMPETITION"
- ΑΓΓΕΛΙΔΗ ΑΝΤΟΥΑΝΕΤΤΑ: «ΠΑΡΑΛΛΑΓΗ ΣΤΟ ΙΔΙΟ ΘΕΜΑ» (1987)
ANGELIDI ANTOINETTA: "IDEEES FIXES IDIES IRAL"
- ΑΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΣΤΑΣ: «ΟΙ ΔΡΑΚΟΙ» (1974)
ARISTOPOULOS COSTAS: "THE DRAGONS"
- ΒΕΡΓΙΤΣΗΣ ΝΙΚΟΣ: «ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΜΙΑΣ ΚΕΡΥΘΡΑΣ» (1981)
VERGITSIS NIKOS: "TALES OF A HONEYCOMB"
- ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΗΣ: «ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΒΡΑΧΟΣ» (1949)
GRIGORIOU GRIGORIS: "RED ROCK"
- ΔΑΜΙΑΝΟΣ ΑΛΕΞΗΣ: «ΜΕΧΡΙ ΤΟ ΠΛΟΙΟ» (1966)
DAMIANOS ALEXIS: "TO THE BOAT"
- ΔΟΞΙΑΔΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ: «ΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΗΜΑ» (1968)
DOXIADIS APOSTOLOS: "THE CALL"
- ΖΩΗΣ ΚΩΣΤΑΣ: «Ο ΔΡΑΠΙΕΤΗΣ» (1968)
ZOIS COSTAS: "THE RUNAWAY"
- ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ: «ΑΛΔΕΒΑΡΑΝ» (1976)
THOMOPOULOS ANDREAS: "ALDEBARAN"
- ΚΑΤΑΚΟΥΖΗΝΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ: «ΟΙ ΝΥΧΤΕΣ» (1976)
KATAKOYZINOS GEORGE: "NIGHTS"
- ΚΟΡΡΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ: «ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΟ ΜΙΑΣ ΕΚΔΡΟΜΗΣ» (1972)
KORRAS GEORGE: "A SNAPSHOT FROM AN EXCURSION"
- ΛΑΜΠΡΙΝΟΣ ΦΩΤΟΣ - ΘΕΟΣ ΔΗΜΟΣ: «100 ΩΡΕΣ ΤΟΥ ΜΑΗ» (1964)
LAMBRINOS FOTOS - THEOS DINOS: "100 HOURS IN MAY"
- ΛΥΚΟΥΡΕΣΗΣ ΤΩΝΗΣ: «ΧΡΥΣΟΜΑΛΛΟΥΣΑ» (1978)
LYKOURESIS TONY: "CHRYSOMALLOUSA"
- ΜΑΝΟΥΣΑΚΗΣ ΜΑΝΟΥΣΟΣ: «ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ» (1971)
MANOUSAKIS MANOUSOS: "BARTOLOMEO"
- ΜΑΥΡΟΕΙΔΗΣ ΝΤΙΝΟΣ: «ΔΙΑΦΩΝΙΑ» (1968)
MAVROIDIS DINOS: "DISAGREEMENT"
- ΜΠΟΥΝΤΟΥΡΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ: «ΑΡΧΙΛΟΧΟΣ» (1976)
BOUDOURIS VASILIS: "ARCHILOCHOS"
- ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ ΛΕΥΤΕΡΗΣ: «Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΠ' ΤΑ ΣΩΤΗΡΙΑΝΙΚΑ» (1978)
XANTHOPOULOS LEFTERIS: "YORGOS FROM SOTIRIANIKA"
- ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ: «Η ΝΥΧΤΑ ΜΕ ΤΗ ΣΙΛΕΝΑ» (1986)
PANAYOTATOS DIMITRIS: "THE NIGHT WITH SILENA"
- ΠΑΠΑΤΑΚΗΣ ΝΙΚΟΣ: «ΟΙ ΑΒΥΣΣΟΙ» (1963)
PAPATAKIS NIKOS: "LES ABYSSES"

- ΠΕΡΡΑΚΗΣ ΝΙΚΟΣ:** «ΣΥΝΤΡΟΦΙΣΣΑ - ΣΥΓΚΑΤΟΙΚΟΣ» (1971)
PERAKIS NIKOS: "DIE WOHNGENOSSIN"
- ΣΤΑΜΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ:** «ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ» (1968)
STAMBOULOROULOS GEORGE: "OPEN LETTER"
- ΤΣΕΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ:** «ΞΑΦΝΙΚΟΣ ΕΡΩΤΑΣ» (1984)
TSEBEROROULOS GEORGE: "TALGO"
- ΤΣΙΩΛΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ:** «Ο ΜΙΚΡΟΣ ΔΡΑΠΕΤΗΣ» (1968)
TSIOLIS STAVROS: "THE RUNAWAY KID"
- ΦΕΡΡΗΣ ΚΩΣΤΑΣ:** «ΤΑ ΜΑΤΟΚΛΑΔΑ ΣΟΥ ΛΑΜΠΟΥΝ» (1961)
FERRIS COSTAS: "YOUR EYELIDS SHINE"
- ΧΡΙΣΤΟΦΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ:** «ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΗ» (1979)
CHRISTOFIS CHRISTOFOROS: "WANDERING"

**ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ
ALTERNATIVE DIMENSIONS**

**ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΝ ΚΩΣΤΑ ΣΦΗΚΑ
A TRIBUTE TO KOSTAS SFIKAS**

**CINEMATONS:
ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΣΕ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΦΙΛΜ
ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΑΠΟ ΤΟΝ GERARD COURANT**

**CINEMATONS:
THE LONGEST FEATURE FILM
IN THE CINEMA HISTORY
BY GERARD COURANT**

**ΣΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΟ
IN COLLABORATION WITH "MYLOS"**

ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΚΩΣΤΑ ΣΦΗΚΑ

KOSTAS SFIKAS' TV WORK

Φωνές και στέκια του Ρεμπέτικου/Voices and Places of Rembetiko 18', εκτ. Παρασκήνιο/Paraskinio TV series, Παραγωγή/Production: Cinetik 30/1/80.

Απ' τη σημειογραφία της σύγχρονης μουσικής - Θρήνος για τον Γιάννη Χρήστου/About Modern Music Simiography - Lament for Yiannis Christou.

20', εκτ. Παρασκήνιο/Paraskinio T.V. series, Παραγωγή/Production: Cinetik 6/12/78.

Ο αινιγματικός κύριος Ιούλιος Βερν-Νέμο/The Enigmatic Mr Julius Vern-Nemo

50', εκτ. Παρασκήνιο/Paraskinio T.V. series, Παραγωγή/Production: Cinetik Απρίλιος 1992/April 1992.

Ποίησης Ανδρέα Εμπειρικού/The Poetry of Andreas Empirikos

24', εκτ. Οι ποιητές μας/Our Poets T.V. series

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ ΣΕ ΤΑΙΝΙΕΣ

ΤΟΥ ΚΩΣΤΑ ΣΦΗΚΑ

ΤΟ ΜΟΝΤΕΡΝΟ ΩΣ ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ

Του Σάββα Μιχαήλ

1. Ο κινηματογράφος του Κώστα Σφήκα συγκροτεί έναν στοχασμό για το Μοντέρνο ως Ιστορία και ως Τέχνη, με τα μέσα της κατ' εξοχήν Τέχνης της Μοντέρνας εποχής. Κατά συνέπεια αποτελεί ένα πολύτιμο αντίδοτο τώρα, που με τις εκρήξεις των τελευταίων χρόνων ο κοινότοπος του «Μεταμοντέρνου κοιμορμισμού», κατακαθίζει.
2. Η τελευταία ταινία του Κώστα Σφήκα, «Ο αινιγματικός κύριος Ιούλιος Βέρν- Νέμο - Αλληγορία II» (1992) συνοψίζει και υπερβαίνει μιαν οδύσσεια στο βυθό του Μοντέρνου. Δείχνεται σαφέστατα: οι νέοι Καιροί, το μοντέρνο ως Ιστορία, είναι μια Ιστορία δραπέτευσης ή, ορθότερα, μια Ιστορία αλληπάλληλων δραπετεύσεων. Η δραπέτευση αρχίζει απ' την κλειστή φυλακή της φυσικής οικονομίας κι ενός εγωκεντρικού κόσμου που έγινε ασφυκτικός. Οι Νέοι Καιροί επιτελούν το άνοιγμα στην Καθολικότητα και τη διάρκεια της Ιστορίας, την Έξοδο προς στο ανοικτό σύμπαν.

MODERNITY AS HISTORY AND ART

The cinema of Kostas Sfikas constitutes a meditation on Modernity as History and Art, through the use of the of the means of the pre-eminently Art of Modern Times. Consequently it can be viewed as a priceless antidote in these times, when after the most recent eruptions, the dust of Meta-modern conformism settles back.

*His latest film **The Enigmatic Mr Jules Verne-Nemo-Allegory II** (1992) epitomizes and transcends an odyssey in the depths of Modernity.*

This is what it clearly shows: New Times, Modernity as history is a history of escapes or rather of successive escapes. Escape begins from the closed confinement of natural economy and the boundaries of a geocentric world which has become asphyxiating. The New Times achieve the opening to universality and historical time, the Exodus to the open Universe.

In its turn, New Art, Modernity of Art follows an inward course.

CINÉMATONS TOY GERARD COURANT

Από το Φεβρουάριο του 1978 σκηνοθετώ κινηματογραφικά πορτρέτα που ονομάζω Cinématon (εις μνήμη των photomaton, των αυτόματων φωτογραφικών μηχανών). Είναι πορτρέτα κατά χρονολογική σειρά της τέχνης και του πολιτισμού (σκηνοθετών, δημοσιογράφων, ηθοποιών, συγγραφέων, φιλοσόφων κλπ.)

Προσωπικότητες τόσο διαφορετικές όσο ο Ζαν Λυκ Γκοντάρ, ο Βιμ Βέντερς, ο Τζόζεφ Λόουζυ, η Κατρίν Μπονέρ, η Ζιλίετ Μπερτό, ο Φίλιπ Σολέρες, ο Φερνάντο Αραμπάλ, ο Ζακ Μονορί, ο Φρεντερίκ Μιτεράν, η Σάπφο, ο Σάμουελ Φούλερ, ο Τερί Γκίλιαμ, η Γκαμπριέλ Λαζιό και ο Ζαν-Φρανσουά Λιοτάρ δέχτηκαν να παίξουν αυτό το παιχνίδι.

Κάθε πορτρέτο είναι βουβό και διαρκεί τριάντισι λεπτά. Καδράρω μόνο το πρόσωπο του ανθρώπου που φιμάρω, που αυτοσκηνοθετείται μπροστά στη μηχανή.

Ο σκοπός του Cinématon είναι να αποτελέσει αρχείο της τέχνης και ειδικά του κόσμου του θεάματος, να διαιωνίσει μια σειρά από μεγάλες στιγμές αλήθειας της ύπαρξης αυτών των ανθρώπων.

Πριν από κάθε πορτρέτο υπάρχουν τρεις εισαγωγικές κάρτες με τον αριθμό του γυρίσματος κατά χρονολογική σειρά, το όνομα της προσωπικότητας που φιμάρει, την εθνικότητα και την επαγγελματική ταυτότητα, την ημερομηνία, την ώρα και τον τόπο του γυρίσματος.

CINÉMATONS BY GERARD COURANT

Since February 1978, I've been directing cinematic portraits which I call Cinématon (in the memory photomaton, the automatic camera). They are portraits of intellectuals and artists (directors, journalists, actors, writers, philosophers etc.).

Personalities as diverse as Jean-Luc Godard, Wim Wenders, Joseph Losey, Sandrine Bonnaire, Juliet Berto, Philippe Sollers, Fernando Arrabal, Jacques Monory, Frédéric Mitterrand, Sapho, Samuel Fuller, Terry Gilliam, Gabrielle Lazure and Jean-François Lyotard all agreed to take part in this game.

Each portrait lasts three and a half minutes and it's silent. I only frame the face of the person filmed which directs itself in front of the camera.

Cinématon's purpose is to form an art archive especially of the visual world, to eternalize a series of great moments of truth in those people's existence.

There are three preliminary cards before each portrait with the number of the take in chronological order, the name of the personality filmed, his/her nationality and profession, the date, the time and filming location.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

Γεννήθηκε στη Λιόν την πόλη Φως, στις 4 του Δεκέμβρη

την ίδια μέρα με τη Μαρία Κάλλας και τον Ζεραρ Φιλίπ, μια μέρα μετά τον Ζαν Λυκ Γκοντάρ... Ουφ!

Το 1951, τη χρονιά που γυρίστηκε η **Ευρώπη 51** του Ρομπέρτο Ροσελίνι το **On Dangerous Ground** του Νίκολας Ρέι και το **Μακάο** του Τζόζεφ φον Στέρνμπεργκ.

Από το 1976 ζει στο Παρίσι, το ωραιότερο υπαίθριο κινηματογραφικό στούντιο του κόσμου.

Έχει γράψει μονογραφίες για τους ποιητές-σκηνοθέτες Βέρνερ Σρέτερ (1982) και Φίλιπ Γκαρέλ (1983).

Ευκαιριακά έχει παίξει σε ταινίες (των Μακι, Οσάν, Ρομέρ, Ανούν, Μοντέρ, Μπόκοβα...)

Από το 1976 έχει σκηνοθετήσει καμιά τριανταριά ταινίες μικρού μήκους ανάμεσα στις οποίες είναι το **Μέριλιν**, **Ο Γκυ Λυξ** και οι **Καλόγριες** (1976) και **Ένα ματωμένο σύμβολο** (1979).

Είναι δημιουργός, εφευρέτης και σκηνοθέτης του πιο φτηνού, του πιο μεγάλου σε διάρκεια και του πιο εντυπωσιακού σε διανομή φιλμ της ιστορίας του κινηματογράφου του Cinématons.

BIOGRAPHY

Born in Lyon, the city of light, on December 4th, same day as Maria Kallas, Gérard Philippe, a day after Jean-Luc Godard... Phew!

In 1951, the year that Roberto Rossellini's **Europe 51**, Nick Ray's **On Dangerous Ground** and Joseph Von Sternberg's **Macao** were made. He's been living in Paris, the most beautiful open air film studio in the world, since 1976. He has written monographies for the poet-directors Werner Schrorter (1982) and Philippe Garrel (1983). He has acted occasionally (in films by Mocky, Ossang, Rohmer, Hanoun, Morder, Bokova...). He has directed about 30 short length films since 1976 including **Marilyn**, **Guy Lux et les Nonnes** (1976) and **Un sanglant symbole** (1979). He is the creator, inventor and director of the cheapest, longest in duration and with the most impressive casting film in the history of cinema: **Cinématons**.

Ταινίες μεγάλου μήκους/Feature Films

1977	Urgent ou à quoi bon exécuter des projets puisque le projet est en lui-même une jouissance suffisante	(16mm, 90')
1979	Je meurs de soif, j'étouffe, je ne puis crier.	(16mm, 90')
1980	Aditya	(Super 8mm, 65')
	Coeur Bleu	(16mm, 85')
	Vivre est une solution	(Super 8mm, 77')
1981	Spoonfull	(Super 8mm, 90')
	La neige tremblait sur les arbres	(Super 8mm, 90')
1982	She's a Very Nice Lady	(16mm, 90')
1983/85	A propos de la Grèce	(Super 8mm, 90æ)
1987	Les aventures d'Eddie Turley	(35mm, 85')

Σειρά κινηματογραφικών πορτρέτων/Series of filmed portraits

1978/...	Cinématon	(Super 8mm, 1000 portraits, 70 hours).
1985/...	Portraits de Groupe	(Super 8, 38 portraits, 2hours)
	Couples	(Super 8mm, 38 portraits, 2hours.)
1986/...	Trios	(Super 8mm, 2 portraits)
	Lire	(Super 8mm, 17 portraits, 1hour.)
	Avec MariolaS	(Super 8mm, 8 portraits).

**ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ
SPECIAL SCREENINGS**

**ΧΡΥΣΑ ΚΑΡΤΟΥΝ:
ΤΑ ΕΝΤΕΚΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ
ΚΙΝΟΥΜΕΝΑ ΣΧΕΔΙΑ 1991-1992
GOLDEN CARTOON
BEST EUROPEAN CARTOONS 1991-1992**

**ΤΟΤΟ Ο ΗΡΩΑΣ:
ΜΙΑ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΙΚΗ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ
ΤΟΤΟ THE HERO:
AN EXEMPLARY EUROPEAN PRODUCTION**

**Η ΝΙΚΗ ΤΗΣ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ
NICE OF SAMOTHRACE**

**ΒΡΑΒΕΥΜΕΝΕΣ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ
ΜΙΚΡΟΥ ΜΗΚΟΥΣ 1992
AWARDED GREEK
SHORT FILMS 1992**

**ΣΑΝ ΠΑΙΔΙ ΤΟΥ ΑΝΕΜΟΥ
LIKE A CHILD OF THE WIND**

ΧΡΥΣΟ ΚΑΡΤΟΥΝ 91-92

Το ΚΑΡΤΟΥΝ (Ευρωπαϊκή Ένωση Κινουμένων Σχεδίων) είναι πεπεισμένο για την ανάγκη μιας συνεχούς ανταλλαγής ταλέντου και τεχνικών γνώσεων ανάμεσα στον καλλιτέχνη-δημιουργό και τη βιομηχανία, και αυτό γιατί, αν πρέπει να είναι ανταγωνιστική η ευρωπαϊκή βιομηχανία κινουμένων σχεδίων, πρέπει να δώσει βάρος στο ποιοτικό γράψιμο για την πρωτοτυπία. Γι' αυτό το λόγο το ΚΑΡΤΟΥΝ επιδιώκει να αναδειξεί τα ταλέντα των σεναριογράφων-σκηνοθετών ταινιών μικρού μήκους βοηθώντας τους όχι μόνο με υλικά μέσα αλλά και να γίνουν γνωστοί και να αναγνωρισθεί το έργο τους. Έχοντας αυτό υπόψη, το ΚΑΡΤΟΥΝ βρήκε έναν ακόμα τρόπο που έχει σκοπό να φέρει σε επαφή τους καλύτερους ευρωπαίους δημιουργούς με όσο το δυνατό πιο ευρύ κοινό. Το ΧΡΥΣΟ ΚΑΡΤΟΥΝ, που πρόκειται να απονεμηθεί για δεύτερη φορά.

Η διάκριση αυτή απονέμεται σε έναν ευρωπαϊκό καλλιτέχνη σε ένα από τα σημαντικά Ευρωπαϊκά Φεστιβάλ Κινουμένων Σχεδίων μαζί με τη χρηματική υποστήριξη των 35.000 Ecu. Αυτό το χρηματικό ποσό προορίζεται να βοηθήσει σημαντικά στην υλοποίηση ενός μεγαλύτερου σχεδίου, μιας ταινίας μεγάλου μήκους.

Το πρόγραμμα θα παρουσιάσει:

Όσα προτάθηκαν για το βραβείο του 1991

– **A Grand Day Out**

– **Balance**

– **Body Beautiful**

και τα δύο βραβευμένα

– **Creature Comforts**

– **The Hill Farm**

Όσα προτάθηκαν για το βραβείο του 1992

– **La Guerre des poils**

– **Adam**

– **Hammam**

– **La Pista**

και το βραβευμένο

– **Manipulation**

GOLDEN CARTOON 91-92

CARTOON is convinced of the need for a constant exchange of talent and know-how between the creative artist and the industry, and that, if it is to be competitive, the European Animation Industry must bank on quality writing and originality. For this reason, CARTOON is seeking to highlight the talents of writer-directors of short films by helping them to become both known and recognised, in addition to providing them with material aid. With this in view, CARTOON has set up an additional instrument designed to bring the best European authors to the attention of the widest possible public. Known as the GOLDEN CARTOON, it is soon to be awarded for the second time.

This distinction is awarded to a European prizewinner at one of Europe's main animation festivals and is accompanied by a grant of 35,000 ecus. This substantial sum is intended to assist with the rapid realization of a major project, such as a feature film.

CARTOON (European Association of Animation Film).

The program will present the nominated of 91:

– **A Grand Day Out**

– **Balance**

– **Body Beautiful**

and the two winners:

– **Creature Comforts**

– **The Hill Farm**

the nominated of 92:

– **La Guerre des poils**

– **Adam**

– **Hammam**

– **La Pista**

and the winner:

– **Manipulation.**

ZAKO BAN NTOPMEΛ Γεννήθηκε το 1957 στο Βέλγιο. Έχει δουλέψει σαν κλόουν και παραγωγός θεαμάτων για παιδιά. Σπούδασε οπερατέρ στη Σχολή Vaugirard στο Παρίσι και σκηνοθέτης στο Ινστιτούτο INSAS στις Βρυξέλλες. Σκηνοθέτησε πολλές βραβευμένες μικρού μήκους ταινίες, ντοκιμανταίρ και διαφημιστικά. Η πρώτη του ταινία μεγάλου μήκους **Τοτό ο Ήρωας** υπήρξε μια από τις πιο εντυπωσιακές πρώτες εμφανίσεις των τελευταίων χρόνων. Κέρδισε τη Χρυσή Κάμερα στις Κάννες το 1991 και παίχτηκε σ' όλο τον κόσμο με μεγάλη επιτυχία.

JACO VAN DORMAEL Born in Belgium, 1957. He has worked as a circus clown and a producer of children's shows. He studied cinematography at the Vaugirard school in Paris and directing at the INSAS institute in Brussels. He has directed many award-winning short films, documentaries and commercials. His first feature **Toto le Héros**, one of the most impressive debuts recently, won the Golden Camera in Cannes Festival (1991) and enjoyed a very successful run the worldover.

TOTO LE HEROS
BELGIUM

1980	<i>Maedi la brèche</i>	short
1981	<i>Stade 1981</i>	short
1981	<i>Les Voisius</i>	short
1982	<i>L'Imitateur</i>	short
1983	<i>Sortie de secours</i>	short
1984	<i>E Pericoloso Sporgersi</i>	short
1985	<i>De Boot</i>	short
1991	<i>Toto le Héros</i>	

Βέλγιο 35 χιλ., χρώμα, 90' 1991
Belgium 35 mm, color, 90' 1991

Σκηνοθεσία, Σενάριο/Director, Screenplay: Jaco Van Dormael, **Φωτογραφία/Cinematography:** Walther Van Den Ende, **Ήχος/Sound:** Dominique Warnier, Jean-Paul Loublrier, **Μοντάζ/Editing:** Susana Rossberg, **Μουσική/Music:** Pierre Van Dormael, **Διανομή/Cast:** Michel Bouquet, Jo De Vacker, Mireille Pierré, Sandrine Blancke, Thomas Godet, **Παραγωγή/Production:** Iblis Films, Les Productions Ph. Dussart, Metropolis Film-Produktion, RTBF, J. Pierreux, FR3 Films Production. **Εταιρία Διανομής/Distribution:** Pan Européenne.

Ο Τομά πίστευε πάντα ότι έγινε λάθος στο μαιευτήριο και ο συνομήλικος γείτονάς του Αλφρέντ του έκλεψε τη θέση του στη ζωή. Γέρος πια ταξιδεύει στο παρελθόν του ανακαλώντας τα γεγονότα, τους πόθους, τις λύπες και τα όνειρά του. Προσπαθώντας να ζήσει επιτέλους πραγματικά, ζωντανεύει το μυστικό παιδικό του ήρωα τον Τοτό, παίρνει τη θέση του και αρχίζει να ψάχνει τον Αλφρέντ...

TOTO O HPΩAS

TOTO THE HERO

It has been Thomas's belief that due to a mix up at the maternity hospital, Alfred - a neighbor of the same age - stole his place in life. An old man now Thomas recalls past his longings, sorrows and dreams, in an unusuel journey to his past. Trying to live what's left of his «wasted» life he masquerades as Toto le Héros, the secret hero of his childhood, and goes off in search of Alfred...

«Ο **Toto** ο ήρωας είναι μια συμπαράγωγή ανάμεσα στο Βέλγιο, τη Γαλλία και τη Γερμανία, γυρισμένη στα γαλλικά. Όσον αφορά στο Βέλγιο, τα πάντα εξελέγησαν γρήγορα και απλά με μια συμπαράγωγή των δύο κοινοτήτων (της γαλλικής και της φλαμανδικής), αφού ήμουν αρκετά γνωστός από τις μικρού μήκους ταινίες μου και το φιλμ ήταν αναμενόμενο. Αντίθετα, στο εξωτερικό δεν ήταν καθόλου... Υπήρξε αρχικά ένας γάλλος παραγωγός για δυο χρόνια, αλλά δεν έγινε τίποτα τελικά μ' αυτόν. Τον πρώτο καιρό δεν είχαμε βρει κανέναν που θα μπορούσε να ενδιαφερθεί για το σχέδιο, ούτε στο CNC ούτε στην τηλεόραση. Αντιμετωπίσαμε το ενδεχόμενο να γυρίσουμε την ταινία στη Γερμανία, αλλά δεν καταφέραμε να επωφεληθούμε από την προκαταβολή επί των εισπράξεων (avance sur recettes). Μόνο η ZDF μας υποστήριξε. Τελικά δυο μήνες πριν το γύρισμα, ήρθε ο Φιλίπ Ντυσάρ με τη FR3 και μας έσωσε. Χωρίς αυτούς η παραγωγή κινδύνευε... Πραγματικά, για τρία χρόνια ο **Toto** ακολούθησε το συνηθισμένο δρόμο των πρώτων μεγάλου μήκους ταινιών, μια διαδρομή ανάμεσα στο «γίνεται, δε γίνεται»: Θα κάνουμε γύρισμα στο Βέλγιο, δε θα κάνουμε γύρισμα στο Βέλγιο, θα το γυρίσουμε σ' αγγλικά, αλλιώς δε θα έχουμε λεφτά, μετά, όχι θέλω να το γυρίσουμε στα γαλλικά. Θ' αρχίσουμε τότε γύρισμα στη Γερμανία, τελικά, όχι δε γίνεται στη Γερμανία, προσπάθησα να βρω μέχρι και μια καναδική συμπαράγωγή, που στο τέλος δε λειτούργησε, και έτσι συνεχίστηκε η ιστορία... Γιατί πρόκειται για ένα φιλμ από το Βέλγιο, κι όλος ο κόσμος δε δίνει δεκάρα για τις ταινίες από το Βέλγιο...

«Δεν ξέρω τι είναι ακριβώς ο ευρωπαϊκός κινηματογράφος. Παρ' όλ' αυτά πιστεύω ότι θα υπάρξει ευρωπαϊκός κινηματογράφος όταν θα παθιάζονται στην Κόστα Ντελ Σολ για ένα σκοτσέζικο φιλμ, όταν θα κάνουν ουρές στην Ελλάδα για μια ιρλανδική ταινία και στο Παρίσι θα σπρώχνονται για να παρακολουθήσουν την προβολή ταινιών της περιοχής του Μονάχου. Μ' άλλα λόγια, οι Ευρωπαίοι δεν ενδιαφέρονται ειλικρινά για τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Και, συχνά, ο Έλληνας ή ο Ιταλός αναγνωρίζει περισσότερο την κουλτούρα του σε μια αμερικανική ταινία παρά σε μια γαλλική ή ιρλανδική... Οι Αμερικανοί έχουν αυτή τη δύναμη, ο κινηματογράφος τους είναι ένας κοινός παρονομαστής που έχει επιβληθεί. Μόλις υπάρξει περιέργεια για την ποικιλία των ευρωπαϊκών ταυτοτήτων, μόλις αποδεχτούμε ένα είδος πολιτιστικού χάους, το δικαίωμα στην ποικιλία, ίσως τότε να μπορούμε να μιλήσουμε για ευρωπαϊκό κινηματογράφο. Χωρίς το χάος, θα υπάρχει κάτι που θα μοιάζει με την Αμερική.»

«Toto Le Héros, is a Belgian, French, German co-production, filmed in French. In Belgium, the co-production between the French and Flemish communities ran quickly and smoothly because I was already quite well known there through my short films, and the film was expected. In contrast, abroad it came unexpected... There was a French producer involved for two years but nothing came of it. Initially, we couldn't find anyone interested in the project neither from CNC nor from television. We considered shooting the film in Germany but we didn't manage to take advantage of 'avance sur recettes' (the French system of advance on Box-office receipt). We only had ZDF's support. In the end we were saved by Philippe Dussart and FR3, two months before filming. Without them the production was threatened... For three years Toto had in fact followed the usual path of every 'first' feature. One minute it would be happening, the next it wouldn't: We'll film in Belgium we won't film in Belgium, it will be in English (otherwise we won't have a budget) and then, no, I want it to be in French; we'll begin shooting in Germany then, no we can't film in Germany. I even attempted a Canadian co-production (it too didn't work out in the end) and so the story went... It is because it is a Belgian film and the world doesn't give a damn about Belgian films...

«I'm not exactly sure what European cinema is. However, I believe there will be a European cinema when people in Costa Del Sol start becoming passionate about a Scottish film or when, in Greece, they start queueing up to see an Irish film and when, in Paris, they're pushing their way into a screening of films from Munich. In other words, the Europeans are not sincerely interested in other European countries. Very often it happens that the Greeks or the Italians identify culturally more with an American film than with a French or an Irish one... The Americans have that power. Their cinema has become a sort of common denominator, which has been imposed. As soon as people become interested in the diversity of European identities and when we accept a kind of cultural chaos, the right to be different, only then might we be in a position to talk about European cinema. Without this 'chaos' we'll only have something resembling America.»

Exact from Jaco Van Dormael's text «Toto l'Euro», published in Cahiers du Cinéma 455/6, May 1992..

ΔΗΜΟΣ ΑΒΔΕΛΙΩΙΔΗΣ Γεννήθηκε στη Χίο (1952). Σπούδασε στη Φιλοσοφική σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών και σε σχολή θεάτρου. Η πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία **Το δέντρο που πληγώναμε** κέρδισε το Κρατικό Βραβείο το 1986. Βραβεύτηκε επίσης στο Φεστιβάλ Βερολίνου του 1987 (Βραβείο καλύτερης ταινίας απο το Διεθνές Κέντρο του Κινηματογράφου για τα παιδιά και τη Νεότητα) και στο Διεθνές Φεστιβάλ Παιδικού Κινηματογράφου της Ινδίας του 1989 (Χρυσός Ελέφαντας καλύτερης ταινίας και Αργυρός Ελέφαντας καλύτερης σκηνοθεσίας). Συμμετείχε επίσης στη Διεθνή Εβδομάδα της Γαλλικής Κριτικής στο Φεστιβάλ των Καννών του 1987.

DIMOS AVDELIODIS He was born in the island of Chios (1952). He studied Philosophy and Theater in Athens. His first feature **The Tree We Hurt** won the Ministry of Culture Quality award (1986). It was also awarded in Berlin Film Festival (Best Film by the Centre International du Film pour les Enfants et la Jeunesse, C.I.F.E.J.) and in the International Children's Film Festival of India (Golden Elephant for Best Film and Silver Elephant for Best Direction). It was also selected to participate in the «Semaine Internationale de la Critique Française» (International Week of the French Critics), in Cannes International Film Festival in 1987.

- 1982 *Αθέμιτος ανταγωνισμός*
Unfair Competitio Short.
- 1986 *Το δέντρο που πληγώναμε*
The Tree we Hurt
- 1990-1992 *Νίκη της Σαμοθράκης*
Nike of Samothrace

I NIKI TIS SAMOTHRAKIS

GREECE

ΕΛΛΑΔΑ 35mm, χρώμα
GREECE 35mm, color

Σενάριο, Σκηνοθεσία/Screenplay, Director: Δήμος Αβδελιώδης/Dimos Avdelioidis, **Φωτογραφία/Cinematography:** Οδυσσέας Παυλόπουλος/Odisseas Pavloroulos, **Ήχος/Sound:** Κώστας Πουλαντζάς/Kostas Poulantzas, Ντίνος Κίττου/Dinos Kittou, **Μοντάζ/Editing:** Ηλέκτρα Βενάκη/Electra Venaki, **Μουσική/Music:** Δημήτρης Παπαδημητρίου/Dimitris Papadimitriou, **Σκηνοκρά/ Sets:** Φαίδρα Οικονόμου/Phaedra Economidou, Δημήτρης Παππάς/Dimitris Pappas, **Κοστούμια/Costumes:** Σοφία Παπαχρήστου/Sofia Papachristou, **διανομή/Cast:** Θανάσης Δενδρής/Thanassis Dendris, Σταύρος Σακκάς/Spyros Sakkas, Δήμος Αβδελιώδης/Dimos Avdelioidis, Δημήτρης Πρίφτης/Dimitris Pritis, Βίκη Ιακώβου/Vicky Iacovou, Αλέξανδρος Ξανθοπούλος/Alexandros Xanthopoulos, **Διεύθυνση Παραγωγής/Production Management:** Σταύρος Μελέας/Stavros Meleas, **Παραγωγή/Production:** Νίκος Τσαγκάρης/Nikos Tsangaris, Δ.Ρ.Μ. Αβδελιώδης/D. & M. Avdelioidis, **Παγκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales:** Dimos Avdelioidis, 61, Themidost street, 151 24 Maroussi, Athens Greece, Tel.: (00301) 3628722, Fax: 8064004 - 3622957.

Ο φαναριτζής Σεβαστιανός Παγώνας χρωστάει λεφτά στους δύο γείτονές του σιδεράδες Γρηγόρη και Δαρείο Πέρδικα από ενοίκια και μεροκάματα. Επί ένα χρόνο περίπου τους αναβάλλει την πληρωμή καθησυχάζοντάς τους με λόγια και παραμύθια. Όταν φεύγει τη Μεγάλη Εβδομάδα για να τους φέρει τα λεφτά, οι δύο Πέρδικες είναι αποφασισμένοι να μη δεχθούν άλλη αναβολή και να πληρωθούν με οποιοδήποτε τρόπο. Μια ιστορία αιώνιου ανταγωνισμού ανάμεσα σε δύο οικογένειες που τους χωρίζουν τα πάντα - η καταγωγή, ο χαρακτήρας, το επάγγελμα ακόμη και η ποδοσφαιρική ομάδα. Η πρώτη εκδοχή της ταινίας παρουσιάστηκε στο 31ο φεστιβάλ κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Η εκδοχή που παρουσιάζεται στο φετινό φεστιβάλ είναι καινούρια ύστερα από δύο χρόνια μοντάζ.

Η ΝΙΚΗ ΤΗΣ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ

NIKE OF SAMOTHRACE

The Tin-smith Sebastian Pagonas owes the money for rent and wages to his neighbors and Black-smiths Gregory and Dareu Perdikas. For almost one year he postpones payment with reassuring lies and stories. The week before Easter he leaves and promises them to bring the money. The two Perdikas are determined to refuse any other delay and to get their money at any cost.

It is a story of a perpetual family feud between two families separated by everything - origin, character, profession, even football team. The first version of the film was presented in the 31st Thessaloniki Film Festival. The version presented this year was made by the filmmaker himself who has been reediting the film for the past two years.

ΒΡΑΒΕΥΜΕΝΕΣ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΜΙΚΡΟΥ ΜΗΚΟΥΣ 1992 AWARDED GREEK SHORT FILMS 1992

ΠΥΡΓΟΣ - ΤΑΚΗΣ ΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ PYRGOS - TAKIS SINOPOULOS

26', 16mm, έγχρωμο/color

Σκηνοθεσία/Director: Αχιλλέας Κυριακίδης / Achilles Kyriakidis, **Παραγωγή/Production:** ET1 - Γιάννης Σμαραγδής / ET1 - Yannis Smaragdis, **Σενάριο/Script:** Αχιλλέας Κυριακίδης / Achilles Kyriakidis, **Φωτογραφία/Cinematography:** Νίκος Σμαραγδής / Nicos Smaragdis, **Μοντάζ/Editing:** Τάκης Κουμουندούρος/Takis Koumoundouros, **Σκηνογράφος/Art director:** Γιούλα Ζωϊσποπούλου/Youla Zoïspoulou, **Αφήγηση/Narrator:** Δημήτρης Μαρωνίτης - Δημήτρης Μαυρίκιος / Dimitris Maronitis - Dimitris Mavrikios.

«Είμαι ένας άνθρωπος που έρχεται συνέχεια από τον Πύργο»
Τάκης Σινόπουλος

Μια ελληνική ταινία για έναν Έλληνα ποιητή και μια ελληνική πόλη.
A greek film about a greek poet and a greek city.

Ο **Αχιλλέας Κυριακίδης** γεννήθηκε το 1946. Πεζογράφος και μεταφραστής. Μέλος της Εταιρείας Συγγραφέων και της Πα-
νελληνικής Ένωσης Κριτικών Κινηματογράφου.

Achileas Kyriakidis was born in 1946. He is a novelist and a translator. Member of the Writers Society and of the Film Critics
Association of Greece.

ΣΤΑΔΙΑΚΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ GRADUAL IMPROVEMENT IN THE WEATHER

18', 35mm, A/M / B & W

Σκηνοθεσία/Director: Γιάννης Οικονομίδης/Yannis Iconomidis, **Παραγωγή/Production:** Νίκος Τσαγκάρης - Icon Film/Nikos Tsagaris - Icon Film, **Σενάριο/Script:** Αχιλλέας Κυριακίδης/Achilleas Kyriakidis, **Φωτογραφία/Cinematography:** Δημήτρης Μπακαμπάσης/Dimitris Bakabassiss, **Μοντάζ/Editing:** Σπύρος Κόκκας/Spyros Kokkas, **Σκηνογράφος/Art director:** Ιουλίτσα Σταυρίδου/Ioulia Stavridou, **Ήχος/Sound:** Ντίνος Κίττου/Dinos Kittou., **Μακιγιάζ/Make-up:** Άννα Κωνσταντινίδη/Anna Constantinidi, **Ερμηνευτές/Cast:** Μαρί Κωνσταντάτου - Γεράσιμος Σκιαδαρέσης - Αλέξης Γκόλφης/Mari Constandatou - Gerasimos Skiadaressis - Alexis Golfis

Ένα σύντομο ταξίδι στην άκρη της καρδιάς ή αλλιώς η μικρή ιστορία μιας ναρκοθετημένης μέρας, μιας μέρας όπου η ζωή βγάζει περιπαιχτικά τη γλώσσα στον εαυτό της κι όλα ξαφνικά τελειώνουν, έτσι απλά, μ' ένα λυγμό. Στο μεταξύ, ο καιρός συνεχίζει ατάραχος τη σταδιακή του βελτίωση πάνω από ζωντανούς και νεκρούς.

A short journey deep down the heart, or, to put it otherwise, the little story of a trap-laid day, a day when life sticks out the tongue miscievously to itself. Suddenly, everything comes to an end, in a simple way, with a sob. Meanwhile, the weather keeps improving, imperturbable, over the dead and the living.

Ο **Γιάννης Οικονομίδης** γεννήθηκε στην Κύπρο το 1967. Το 1989 παίρνει το πτυχίο του από τη Σχολή κινηματογράφου Χατζίκου. Πριν από τη **Σταδιακή Βελτίωση του Καιρού** έχει γυρίσει τη μικρού μήκους ταινία **Επεισόδιο** και το οικολογικό ντοκιμαντέρ **Καλημέρα Νύχτα** που πήρε το 3ο βραβείο στο Φεστιβάλ: Κινηματογράφος και πραγματικότητα (1990).

Yannis Iconomidis was born in Cyprus in 1967. In 1989 he graduated from the Hatzikou Film School of Cinema. Before the **Gradual Improvement in the Weather** he made the short film **Episode** and the ecological documentary **Goodmorning Night** which won the 3rd prize at the Cinema and Reality Festival (1990).

RUNAWAY

9'15", 35mm, έγχρωμο/colour

Σκηνοθεσία/Director: Σπύρος Ταραβήρας/Spyros Taraviras **Παραγωγή/Production:** Atalante Pictures & Ανώτατη Σχολή Κινηματογράφου και Τηλεόρασης του Μονάχου/Atalante Pictures & Munich Television & Film Academy **Σενάριο/Script:** Karin Bernard - Σπύρος Ταραβήρας/Spyros Taraviras. **Φωτογραφία/Cinematography:** Klaus Naumann **Μοντάζ/Editing:** Andreas Treske **Σκηνογράφος/Art director:** Tanja Nерger. **Ήχος/Sound:** Ulrike Kloss **Μακιγιάζ/Make-up:** Tatjana Lucdorf - Demise Marx., **Μουσική/Music:** Martin Grassl **Ερμηνευτές/Cast:** Benedikt Volkmer - Volker Schmidt - Andre Eisermann - Willy Beck etc.

Ο Πάτρικ το σκάει από το αναμορφωτήριο για να πραγματοποιήσει το όνειρό του να πάει στην Φλώριδα και να συμμετάσχει σε αγώνες μοτοσυκλέτας. Ο Πάτρικ μπορεί να προμηθευτεί τα απαραίτητα χρήματα για το ταξίδι από τον Φράνκ, ένα παλιό φίλο, αλλά θα πρέπει να «δουλέψει» για αυτόν: μέχρι το Σάββατο ο Φράνκ πρέπει να παραδώσει ένα φορτηγό με ποδήλατα σε μια μάντρα. Έτσι ο Πάτρικ έρχεται την κατάλληλη στιγμή. Αλλά ο Πάτρικ δεν είναι τόσο κοροϊδο για να τακτοποιήσει ένα - ένα τα ποδήλατα - πρέπει να υπάρχει κι άλλη λύση! Μέσα από μια επαγγελματική σχέση αναπτύσσεται μια φιλία. Πολλές φορές όμως η φιλία μας υποβάλλει σε δοκιμασία.

Patrick runs away from the reformatory in order to fulfil his dream to go to Florida to take part in a motorcycle meeting. Patrick can get the necessary money for the trip from Frank, an old acquaintance, but he will have to "work" for him. Until Saturday, Frank has to deliver a truck full of mountain bikes. So Patrick comes at exactly the right moment. Patrick, however is clever enough to search a different solution than to arrange the mountain bikes one by one. Out of business relation a friendship develops. But sometimes a friendship really puts one to the test.

Ο Σπύρος Ταραβήρας γεννήθηκε στην Αθήνα το 1960. Το 1982 εγκαταστάθηκε στη Γερμανία όπου σπούδασε θέατρο, κινηματογράφο και τηλεόραση στο Johann Wolfgang Goethe Universität στη Φραγκφούρτη. Το 1986 εκπαιδεύτηκε ως κάμεραμαν και το 1988 άρχισε τις σπουδές του στην Ανώτατη Σχολή Κινηματογράφου και Τηλεόρασης του Μονάχου (HFF).

Spyros Taraviras was born in Athens in 1960. In 1982 he moved to Germany and studied theater, film and television sciences at the Johann Wolfgang Goethe University in Frankfurt. In 1986 he received and education as camera-man at the German Broadcasting Corporation in Frankfurt. In 1988 he began his studies at the Munich Film and Television Academy (HFF).

1986	<i>The just got married</i>	Νιόπαντροι κινούμενο σχέδιο/animation
1989	<i>Copyright</i>	(ταινία μικρού μήκους/Short film)
1990	<i>Doppelspiel</i>	(Double Game/Διπλό παιχνίδι) (μικρού μήκους/Short film)
1990	<i>Du darfst</i>	(You have to/Oφείλεις) (μικρού μήκους/short film)

ΑΪΜΑΝ AIMAN

25', 16mm έγχρωμο/color

Σκηνοθεσία/Director: Γιάννης Λάμπρου/Yannis Lambrou **Παραγωγή/Production:** Γιάννης Λάμπρου/Yannis Lambrou **Σενάριο/Script:** Γιάννης Λάμπρου/Yannis Lambrou **Φωτογραφία/Cinematography:** Γιώργος Παπανικολάου/Giorgos Papanikolaou **Μοντάζ/Editing:** Τάκης Δάφνης/Takis Dafnis **Ήχος/Sound:** Ανδρέας Τσέκος/Andreas Tsekos.

Ανδραβίδα 1992. Μια ανοιξιατίνη μέρα. Ο Αϊμαν μαζί με τα αδέρφια του και κάποιους άλλους φροντίζουν 250 άλογα ενός ιπποφορβείου. Το ντοκιμαντέρ με θέμα τη ζωή του παιδιού αυτού μας ξεναγεί στον κόσμο του αλόγου σε διάφορες στιγμές όπως έρωτας, γέννηση, παιχνίδι κλπ.

Andravida 1992. A spring day. Aiman together with his brothers and some other people breed the 250 horses of a stud - farm. The documentary focusing on a day of this child's life guides us through the world of the horse at various moments just as love, birth, game, etc.

Ο Γιάννης Λάμπρου τελείωσε τη σχολή Χατζίκου και σπούδασε στο Παρίσι στην Ecole Pratique με τον Jean Roux. Προηγούμενη δουλειά του το ντοκιμαντέρ **Μεταξύ κόμικς και άλλων**. Δούλεψε σε διάφορες κινηματογραφικές και τηλεοπτικές παραγωγές.

Yannis Lambrou is a Hatzikou Film School graduate. He studied in Paris at the Ecole Pratique and had Jean Roux for a teacher. Previous work: **Between comics and other things** (documentary) He has worked in several cinema & T.V. productions.

KAZE NO KODOMO NO YONI

112' 1992 Color

Σκηνοθεσία /Director: Iwao Seto, Σενάριο/ Screenplay: Isaoa Seki, Iwao Seto από μια ιστορία του/from a story by Peter Hartling, Φωτογραφία /Photography: Akie Sudo, Μοντάζ /Editing Mitsuo Kondo, Μουσική /Music: Haruhiko Maruya

ΣΑΝ ΠΑΙΔΙ ΤΟΥ ΑΝΕΜΟΥ

Ο παππούς επιστρέφει στο νησί Σοντοσίμα, στην Ιαπωνική λιμνοθάλασσα, για να ζήσει με την οικογένεια της κόρης του μετά από μακρά παραμονή στην Ελλάδα. Ωστόσο, παρά την ηλικία του, συμπεριφέρεται σαν παιδί, προξενώντας ανησυχία στους γύρω του. Μεταξύ άλλων μαθαίνει τους ντόπιους ελληνικούς χορούς, ενώ φτάνει στο σημείο να κλεφτεί με μια νεαρή και να φύγει για μήνα του μέλιτος στην Ελλάδα. Η ταινία παρακολουθεί τη λάμψη ενός ανθρώπου ως το θάνατο — μέσα από τα μάτια της εγγονής του — σαν ένα γενναιόδωρο ύμνο στη ζωή και τον έρωτα.

LIKE A CHILD OF THE WIND

This is a story involving the modern Japanese family, where the main character is a grandfather who comes home to Shodoshima Island after a long stay in Greece. The old man does exactly what he wants by all means challenging the order of things. Finally he elopes with a young woman and they leave for Greece. After a while the grandfather passes away peacefully like a setting sun. The film describes his route in life through his granddaughter's eyes.

Ο **Ιγυούα Σέτο** γεννήθηκε στο Τόκιο το 1930 και εργάστηκε αρχικά ως βοηθός του Σατσούο Γιαμαμότο, του Χιντέο Σεκιβάβα και του Μιγιόζι Γιασίρο. Μετά από μια σειρά ταινίες μορφωτικού περιεχομένου, παιδικές ταινίες και ταινίες μικρού μήκους, ίδρυσε την κινηματογραφική εταιρία Fudoshia για τη δημιουργία ταινιών μικρού μήκους με υπήθεση. Ο Ιγυούα Σέτο περιγράφει στις ταινίες του την αλλοτρίωση και τη μοναξιά μέσα στο σύγχρονο κόσμο.

Iwao Seto was born in Tokyo in 1930 and worked as an assistant to Satsuo Yamamoto, Hideo Sekikawa and Miyoji Yashiro. After many years directing and producing educational films, he made children films as a freelancer and then founded the film company Fudoshia for the creation of short dramatic films. Seto is a social-minded director who depicts the alienation and loneliness in modern society.

Taka to shonen / A Hawk and a Boy / Ένα γεράκι κι ένα αγόρι, 60', 1967

Umino ashita / New Day at the Sea / Καινούργια μέρα στη θάλασσα, 60', 1973

Kaasan wa utatayo / Mother's Song / Το τραγούδι της μητέρας, 60', 1979

Kazeno iroga mietayo / I See the Colors of the Wind / Βλέπω τα χρώματα του ανέμου, 30', 1989

Chiisana Kazoku / A Small Family / Μια μικρή οικογένεια, 62', 1990

**ΠΡΩΤΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ
AVANT PREMIERES**

L. 627

1992, 145' 35mm, color

Σκηνοθεσία/Director: Bertrand Tavernier, **Σενάριο/Screenplay:** Michel Alexandre, Bertrand Tavernier, **Μοντάζ/Editing:** Ariane Boeglin, **Μουσική/Music:** Philippe Szadé, **Ηθοποιοί/Cast:** Didier Bezace, Jean-Paul Comart, Charlotte Kady, Jean-Roger Milo

1974	L'horloger de Saint-Paul	Ο ορολογιοποιός του Αγίου Παύλου
1975	Que la fête commence	Η γιορτή αρχίζει.
1976	Le juge et l'assassin	Ο δικαστής και ο δολοφόνος.
1977	Des enfants gâtés.	
1979	La mort en direct.	
1980	Une semaine de vacances	Μια εβδομάδα διακοπών.
1981	Coup de torchon	Το ξεκαθάρισμα.
1984	Un dimanche à la campagne	Μια Κυριακή στην εξοχή.
1986	Antour de minouit	Μεσάνυχτα και κάτι
1987	La passion Béatrice	
1989	La vie et rien d'autre	Η ζωή και τίποτ' άλλο.
1990	Daddy Nostalgie	
1991	Madame San Suu Kyi	
1991	Contre l'oubli	
1991	La guerre sans nous	
1992	L 627	

Ο Λουλού είναι ένας αστυνομικός που παρά τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει εξ αιτίας της γραφειοκρατικής ατηριοσκλήρωσης στην αστυνομία, κηρύσσει ένα παθιασμένο πόλεμο στους εμπόρους ναρκωτικών. Ενώ οι συνάδελφοί του βλέπουν τηλεόραση, ο Λουλού διακινδυνεύει τα πάντα στους λαβύρινθους της πόλης, γνωρίζοντας τον υπόκοσμο και τα θύματά του.

Lulu is an impassioned police inspector, constantly out collecting information from police squealers. After 13 years he goes on working zealously but he is soon demoted to mere typist of police statements because of the fossilised police bureaucracy; Nevertheless Lulu joins the war against drugs to which his close environment has succumbed. When he is asked what his job is, Lulu replies: "I enjoy myself to death" and leads a life of staking out squats, chasing dealers in the metro and interrogating members of the underworld.

Ο Μπερτράν Ταβερνιέ γεννήθηκε στη Λυόν και σπούδασε νομικά αλλά στράφηκε σύντομα στην κριτική και τη δημοσιογραφία. Πριν γυρίσει την πρώτη του ταινία μεγάλου μήκους, Ο Ορολογιοποιός του Αγίου Παύλου, έκανε δύο σκέτες για τις σπονδυλωτές ταινίες *La chance et l'amour* και *Les Baisers*.

Bertrand Tavernier was born in 1941 and lived for years near Lyon. He studied Law but spent most of his time in movie theatres. He made his first feature film in 1974 after working near Jean - Pierre Melville and Claude Sautet.

ΤΟ ΜΑΤΙ ΤΟΥ ΡΕΠΟΡΤΕΡ THE PUBLIC EYE

Σκηνοθεσία/Director: Howard Franklin **Σενάριο/Screenplay:** Howard Franklin **Φωτογραφία/Photography:** Peter Suschitzky **Μοντάζ/Editor:** Conrad Gonzales **Παραγωγή/Executive Producer:** Robert Zemeckis **Κοστούμια/Costumes:** Jane Robinson **Ηθοποιοί/Cast:** Barbara Hershey, Joe Pesci, Jerry Adler, Stanley Tucci

Ο Λεόν είναι φωτογράφος σε λαϊκή εφημερίδα με ψυχή καλλιτέχνη και μάτι ερευνητή του υποκόσμου. Η ταινία τοποθετείται στη Νέα Υόρκη του 1942, όπου ο Λεόν αιχμαλωτίζει τις καταστροφές της καθημερινής ζωής, προσπαθώντας να δημιουργήσει «Τέχνη». Μέσα από τη σχέση του με μιά ιδιοκτήτρια νυχτερινού κέντρου, ο Λεόν θα ανακαλύψει στο τέλος ένα κυβερνητικό σκάνδαλο που θα επηρεάσει βαθειά τη ζωή και την τέχνη του.

Academy Award winner Joe Pesci stars as the brilliant, eccentric Leon "Bernzy" Bernstein, a tabloid photographer with an eye for the underside of life - but the soul of an artist. Barbara Hershey also stars as a seemingly vulnerable nightclub owner in this bittersweet love story - of a man's love for his work and his growing love for an unattainable woman. The film, steeped in the society world and the underworld of the 1940's, depicts an emotionally isolated loner and his romance with a glamorous woman that leads to the discovery of a wartime scandal. This discovery will change Leon's life and art.

Ο Χάουαρντ Φράνκλιν έγραψε και σκηνοθέτησε μαζί με τον Μπιλ Μάρεϊ την κωμωδία «Quick Change» (1991). Προηγουμένως είχε γράψει το σενάριο «Κάποιος να με προσέχει» του Ρίντλεϊ Σκότ ενώ είχε συνεργαστεί στη διασκευή του «Το Όνομα του Ρόδου».

Writer and director **Howard Franklin** makes his solo directorial debut with the **Public Eye** from his original screenplay. He wrote and codirected, with star **Bill Murray**, 1991's hit comedy "Quick Change." **Franklin** also wrote the screenplay for "Someone to Watch Over Me" for director **Ridley Scott** and co-wrote the film adaptation of "The Name Of The Rose" which starred **Sean Connery** and **Christian Slater**.

JAMON, JAMON

Σκηνοθεσία/Director: Bigas Luna, **Σενάριο/Screenplay:** Cuca Canals - Bigas Luna, **Φωτογραφία/Photography:** J. L. Alcaine, **Μοντάζ/Editor:** Teresa Font, **Σκηνογραφία/Art Director:** Julio Esteban, **Παραγωγή/Production:** Andres Vicente Gomez, **Ηθοποιοί/Cast:** Pelope Cruz, Joedi Molla, Anna Galiena, Stefania Sandrelli, Juan Diego.

Το **Jamon, Jamon** είναι μιά ερωτική ιστορία, γεμάτη πάθος, σύγκρουση και έλλειψη στοργής. Η δράση τοποθετείται σ' ένα χωριό, ένα πορνείο, μιά αποθήκη άλλαντικών και ένα εργοστάσιο εσωρούχων. Έξι χαρακτήρες αλληλοσυμπλέκονται διασχίζοντας δυο γενιές δημιουργώντας μιά μεγάλη πολιτική αλληγορία. Η νεαρή Σίλβια συμβολίζει την επιθυμία, η μητέρα του Χοσέ, Κοντοίτα, την λανθάνουσα πορνεία, ο Ραούλ το αιώνιο ισπανικό αρσενικό κι ο Μανουέλ την ισχύ και το μέλλον, την Ευρώπη.

This is the story of Silvia who lives in a village and goes out with José, the son of an underwear factory owner. Silvia's mother is a whore, that's why Jose's mother objects to his son's marriage to her and hires Raul, who works in a ham (jamon) warehouse to win Silvia's heart. Nevertheless, it is Jose's mother who falls for Raul.

Ο **Μπίγκας Λούνα** γεννήθηκε στη Βαρκελώνη το 1946. Ξεκίνησε ως σχεδιαστής και αφοσιώθηκε στον κινηματογράφο από το 1976.

Bigas Luna was born in Sarria, Barcelona, in 1946. He started his professional career by founding, along with **Carlos Riart**, the **Estudi Gris**, which soon established itself in the vanguard of the industrial and interior design being produced in Barcelona with an international projection. At the same time, between 1973 and 1975, in individual and group exhibitions, he produced different artistic creations with a constant investigations into diverse representative means and codes, which led him to fluctuate between objectual art and the purest conceptual art. This intense activity led him on to cinema, which he saw as a possibility for the most totalizing form of art. From 1976 onwards he dedicated himself almost exclusively to film.

1990	Las Edades de Lulu	The Ages of Lulu
1986	Angustia	Anguish
1985	Lola	
1981	Renacer	Reborn
1978	Caniche	
1978	Bilbao	
1976	Tatuaje	

A MIDNIGHT CLEAR ΣΥΝΕΒΗ ΤΑ ΜΕΣΑΝΥΧΤΑ

Σκηνοθεσία/Director: Keith Gordon **Σενάριο/Screenplay:** Keith Gordon από το μυθιστόρημα του William Wharton **Παραγωγή/Production:** Dane Pollock **Φωτογραφία/Photography:** William Borden Tom Richmond **Μοντάζ/Editor:** Don Brochu **Ηθοποιοί/Cast:** Ethan Hawke, Peter Berg, Kevin Dillon, Arye Gross, Gary Sinise, Frank Whaley.

Το **A Midnight Clear** διηγείται την ιστορία δύο ομάδων στρατιωτών από αντίπαλα στρατόπεδα, στην προσπάθειά τους να βρουν κοινά μεταξύ τους σημεία για να μπορέσουν να επιβιώσουν στην τρέλα του πολέμου.

Η δράση τοποθετείται στις Αρδέννες το 1944. Ήρωας είναι ο «Μάμα Γουίλκινς» που μιά μέρα γυμνώνεται και πετάει τα ρούχα του στο χιόνι. Μέσα στη φρίκη του πολέμου και καθώς ο Μά-

μα βρίσκεται σε απόγνωση, οι Αμερικανοί πληροφορούνται ότι οι Γερμανοί θα εξαπολύσουν επίθεση από στιγμή σε στιγμή, το ηθικό τους επηρεάζεται. Ο ταγματάρχης του λόχου, δίνει αμέσως διαταγή στους έξι στρατιώτες που απομένουν, να βγούν περιπολία για να εξακριβώσουν τη δραστηριότητα των Γερμανών. Την πρώτη εκείνη νύχτα ακούγονται φωνές Γερμανών. Όλοι βρίσκονται σε επιφυλακή, όμως οι Γερμανοί τους φωνάζουν να κοιμηθούν ήσυχοι. Οι Αμερικανοί δεν ξέρουν τι να υποθέσουν.

Στο τέλος οι δύο λόχοι συγκεντρώνονται γύρω από ένα αυτοσχέδιο χριστουγεννιάτικο δέντρο ψάλλοντας τον ύμνο των Χριστουγέννων.

*Seen through the eyes of Will "Won't" Knott (Ethan Hawke), **AMidnight Clear** recounts the traumatic experience of a young World War II platoon sergeant and his troops sent to the front line at Christmas 1944.*

The night before an "ambush", the two enemy platoons meet around a Christmas tree decorated, not with crystal balls but with grenades, apples and potatoes. They join in unexpected harmony to feast and, ironically, sing Christmas carols including "Silent Night" in German.

The events which follow are both heart-warming and heart-wrenching. The undying love and support demonstrated by these men under the most adverse conditions makes for one of the most moving stories ever told.

Ο **Κηθ Κόρντον** μεγάλωσε στη Νέα Υόρκη και εργάστηκε ως ηθοποιός στο θέατρο και τον κινηματογράφο. Το **Midnight Clear** είναι η δεύτερη ταινία του μεγάλου μήκους μετά το **Chocolate War** από το μυθιστόρημα του **Ρόμπερτ Κόρμιερ**.

Growing up in New York, **Gordon** started acting professionally at age 15 with a guest appearance on **Medical Centre**. His most notable theatre performances include being in the original cast of **Album** directed by **Joan Micklin Silver** and on Broadway in **Richard III** starring **Al Pacino**.

Gordon has over 10 feature film credits including **Dressed to kill**, **All That Jazz**, **Christine** and **Back to School**.

Static led to Gordon's first directorial project, **The chocolate War**, a story about a Catholic boys' school that is divided by a power struggle between the headmaster and the students. In addition to directing he also adapted **Robert Cormier's** best-selling novel **The Chocolate War** which was a critical success, drawing rave reviews throughout the U.S.

BLADE RUNNER

USA, 122' Color, 35mm.

Σκηνοθεσία/Director: Ridley Scott **Σενάριο/Screenplay:** Hampton Fancher, David Peoples, βασισμένο στην ιστορία του Philip K. Dick "Do Androids Dream of Electric Sheep?" **Φωτογραφία/Cinematography:** Johan Cronenwith **Μοντάζ/Editor:** Terry Rowlings **Σκηνογραφία/Art Director:** David Snyder **Μουσική/Music:** Vangelis **Ηθοποιοί/Principal Cast:** Harrison Ford, Rutger Hauer, Sean Young, Edward James Olmos, Daryl Hannah, Joanna Cassidy.

Η φουτουριστική αυτή, κλασική πιά, ταινία του **Ρίντλεϊ Σκότ** προβάλλεται σε νέα εκδοχή με αναθεωρημένο τέλος και σηνές που δεν έχουμε δει ως τώρα. Η δράση τοποθετείται σ' ένα μελαγχολικό όχι και τόσο μακρινό μέλλον όπου ο πρώην αστυνομικός Ρικ Ντέκαρντ αναζητεί τέσσερα ανθρωποειδή που έχουν στραφεί κατά των δημιουργών τους. Η πόλη του Λος Άντζελες, πόλη χωρίς ήλιο και χιόρο, παρουσιάζεται ως το θέατρο του έρωτα και του θανάτου, σαν μιά σκοτεινή προφητεία.

Ridley Scott's acclaimed futuristic classic returns to the motion picture screen in a new version cut by the director - which includes never - before - seen footage and a revised ending. It is a darringly stylish look at what seems to be a not - to - distance future. The story of ex-detective Rick Deckard (Harrison Ford) in a sunless Los Angeles ends in a human tragedy, a tale of love and death.

Ο **Ρίντλεϊ Σκοτ** γεννήθηκε στη Βόρεια Αγγλία το 1939 και σπούδασε στο Royal College of Art στο Λονδίνο. Δούλεψε σαν σκηνογράφος στο θέατρο, τον κινηματογράφο και την τηλεόραση, ενώ υπηρέξε παραγωγός διαφημιστικών ταινιών. Στις ταινίες του περιλαμβάνονται: **Οι μονομάχοι** (1977), **Άλιεν, ο Επιβάτης του διαστήματος** (1979), **Blade Runners** (1982), **Θρύλος** (1985), **Κάποιος να με προσέχει** (1987), **Black Rain** (1989), **Θέλα και Λουίζ** (1991), **Χριστόφορος Κολόμβος** (1992).

Ridley Scott was born in Northumberland, England in 1939. He studied at the Royal College of Art in London and was a stage and set designer for television. He then set up a production company to make commercials. Films include: **The Duellists** (78), **Alien** (79), **Blade Runner** (82), **Legend** (86) **Someone To Watch Over Me** (87), **Black Rain**(89), **Thelma & Luise** (91), **1492** (92).

**ΕΚΘΕΣΕΙΣ
EXHIBITIONS**

Η ΜΑΤΙΑ ΤΟΥ ΣΑΜ

Εδώ και τρία χρόνια ταξιδεύω και εκθέτω σε κινηματογραφικά φεστιβάλ τις φωτογραφίες μου με θέμα τον Τζων Κασσαβέτη. Τον δείχνουν στη δουλειά, να παίζει ή να σκηνοθετεί ταινίες, να διασκεδάζει, να τρώει, να πίνει, να ανακαλύπτει μέρη, τη Ρώμη, την Αγγλία, το Λος Άντζελες, όλες τις γωνιές της Νέας Υόρκης, την Καλιφόρνια και το Μεξικό. Τον δείχνουν να βρίσκει καινούργια μέρη και πρόσωπα σε κυριακάτικα γεύματα με τις οικογένειές μας, τον Πίτερ Φοκ και τον Μπεν Γκαζάρα.

Ξέροντας κάθε σκηνή που έχει γραφτεί ή παιχτεί, με τις στιγμές της προπαραγωγής το ίδιο ερεθιστικές όσο κι εκείνες που είχαν γυριστεί — δημιουργώντας ιστορίες για ταινίες που δε γυρίστηκαν ποτέ — ενώ αυτές που έγιναν ξανά δημιουργούνται από τον Τζων στη μουβιόλα. Τα κάδρα των σκηνών, σαν μωσαϊκά ενωμένα από το μοντάζ, γίνονται ζωή όταν προβληθούν...

Ήμασταν πάντα ερωτευμένοι και ενθουσιασμένοι από ό,τι γινόταν, όταν διαλέγαμε ανθρώπους για μια ταινία. Ήταν στιγμές πόνου, διασκέδασης και ονείρων.

Σήμερα πολλές από αυτές τις ταινίες έχουν συγκεντρωθεί και βλέπονται σε μια ενότητα... Από μέσα τους ένα καινούργιο όραμα αναδύεται. Όλες αυτές οι ταινίες μας δίνουν τώρα μια καινούργια άποψη, μια βαθιά γνώση για τον άνθρωπο, ένα δημιουργικό καλλιτέχνη, και για μια αισθητική καλλιτεχνική μορφή που είναι μόνον εκατό ετών. Καλλιτέχνες έχουν ζωγραφίσει βουβάλια, άλογα, αντιλόπες, κυνηγούς μέσα σε σπηλιές πριν από χιλιάδες χρόνια. Ο Όμηρος, ο Φύλντινγκ, ο Θερβάντες έγραψαν ιστορίες πριν από αιώνες. Οι μεγάλοι δραματουργοί της αρχαίας Ελλάδας έγραψαν έργα για το θέατρο πριν 3.000 ή 2.000 χρόνια. Ο κινηματογράφος και οι ταινίες είναι η νέα μορφή τέχνης, ηλικίας εκατό ετών.

Ο Τζων Κασσαβέτης, ένας νέος άνθρωπος αυτού του αιώνα, αναγνωρίζεται τώρα ως μάστορας αυτής της καινούργιας τέχνης.

Σαμ Σω

I have been travelling and exhibiting my photos of John Cassavetes for 3 years at Film Festivals. Pictures of John at work, acting and directing films, having fun, eating, drinking, discovering places, Rome, England, Los Angeles, all the corners of New York City, California, Mexico, always discovering faces and places. Sunday lunches with our families and Peter Falk and Ben Gazzara.

Knowing every scene written, talked, acted, the preproduction moments as exciting as those shot - creating stories for movies never made - those made were seen, recreated by John at the movieola. The frames of scenes, like mosaics, assembled in a montage become life when projected...

We were always enamored and elated by what was being made, selecting people for a cast. Those were the moments of pain, fun and dreams.

Today many of those films have been assembled and are being seen in continuity... A different vision has emerged - all these films a new vision, a deep insight into a man, a creative artist, of an aesthetic art form - only 100 years old, artists have painted bisons, horses, antelopes, hunters on the walls of caves thousands of years ago; Homer, Fielding, Cervantes wrote stories centuries ago. The great dramatists in Greece wrote theatrical dramas 3,000, 2,000 years ago. Film and movies are the new art form, 100 years old.

John Cassavetes a young man of this century, is now being acclaimed the master of this new young art form.

Sam Shaw

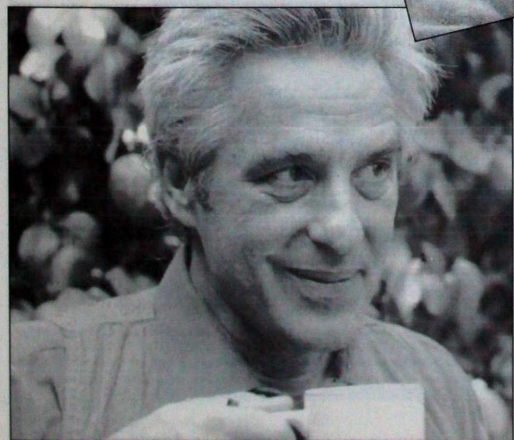
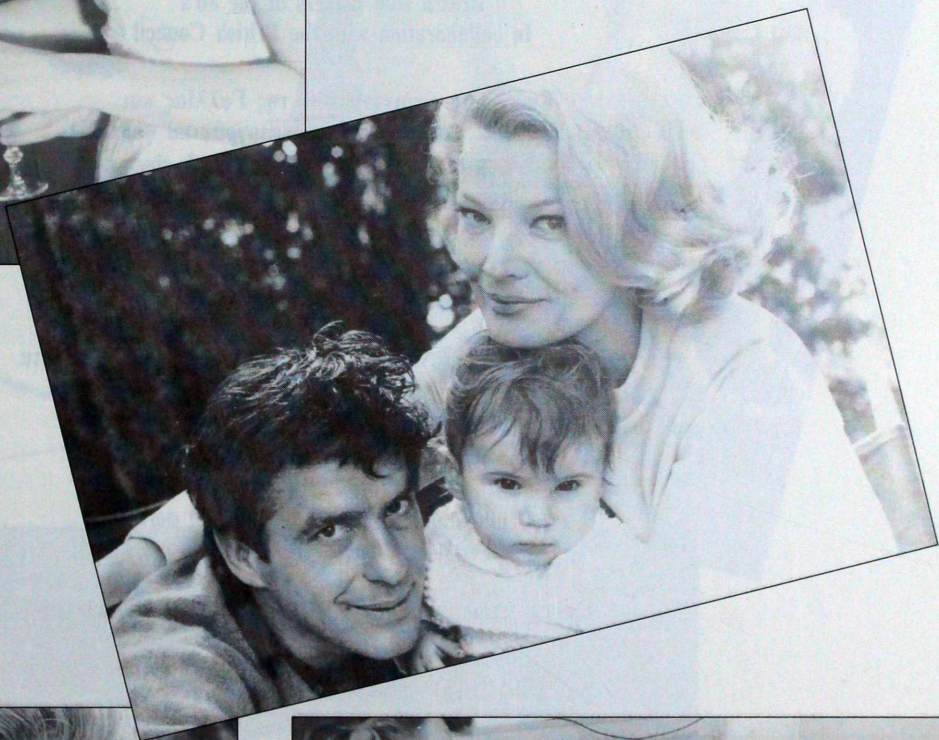
ΣΑΜ ΣΩ Παραγωγός σε 3 και συμπαραγωγός σε 2 ταινίες του Κασσαβέτη, φωτογράφος πλαττώ και σχεδιαστής παραγωγής σε 4 ταινίες του, ο Σαμ Σω ήταν πάνω απ' όλα στενός φίλος του σκηνοθέτη. Μόνημος σύμβουλος του Τζων, μια ισχυρή πνευματική δύναμη πίσω από το δημιουργό. Είναι βέβαιο ότι οι ιδέες του Σαμ Σω επηρεάζουν βαθιά περισσότερο απ' οποιοδήποτε άλλον τον αξέχαστο κόσμο του Κασσαβέτη.

Πέρα απ' όλα αυτά, ο Σαμ Σω ήταν φωτογράφος των πιο διάσημων αστεριών του Χόλιγουντ. Οι εικόνες της Μέριλιν Μονρόε, του Μάρλον Μπράντο, του Κάρι Γκραντ, του Φρανκ Σινάτρα και πολλών άλλων έγιναν γνωστές μέσα από τη φωτογραφική του μηχανή. Χωρίς αυτόν, το Χόλιγουντ θα είχε χάσει ένα όραμα. Το όραμα της ματιάς του Σαμ.

SAM SHAW Producer of three of his films, co-producer of two of his films, still photographer/production designer on four of his films, Sam Shaw was above all a close friend to John CASSAVETES. More than anyone else he can be considered the spiritual force behind the master. Constantly advising John, and giving him ideas, Sam influenced John's unforgettable universe.

Aside all of this, Sam, as a still photographer, made the most famous pictures of Hollywood stars. Marilyn MONROE, Marlon BRANDO, Cary GRANT, Frank SINATRA are only a few of the names whose images are known through Sam's camera.

Without Sam, Hollywood would have missed a vision; the vision of Sam's eye.

Βρεττανοί κινηματογραφιστές της δεκαετίας του '80
Σε συνεργασία με το Βρεττανικό Συμβούλιο
British film makers of the 80's
In collaboration with the British Council

Έκθεση των ταινιοθηκών της Γαλλίας και
της Ελλάδος. Αφίσες Από κινηματογραφικά φεστιβάλ
Exhibition of the French and the Greek cinema-
theques. Posters from the film festivals

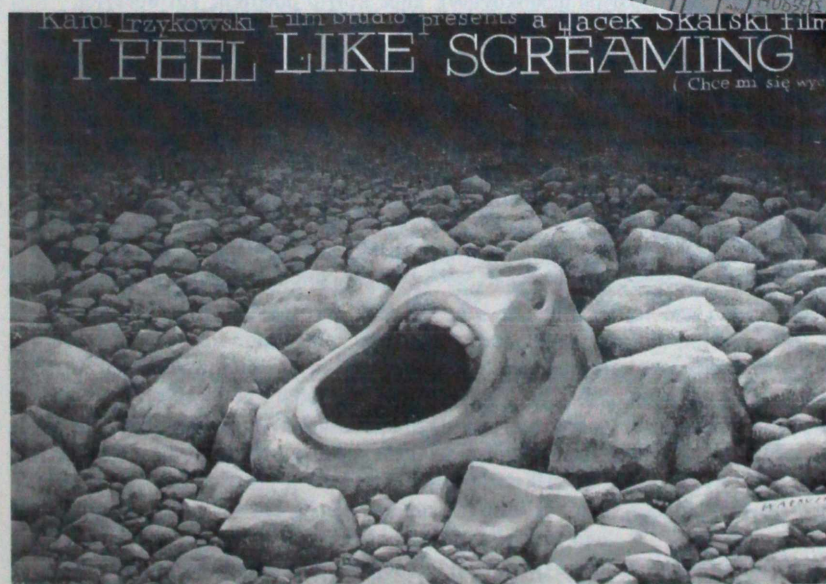
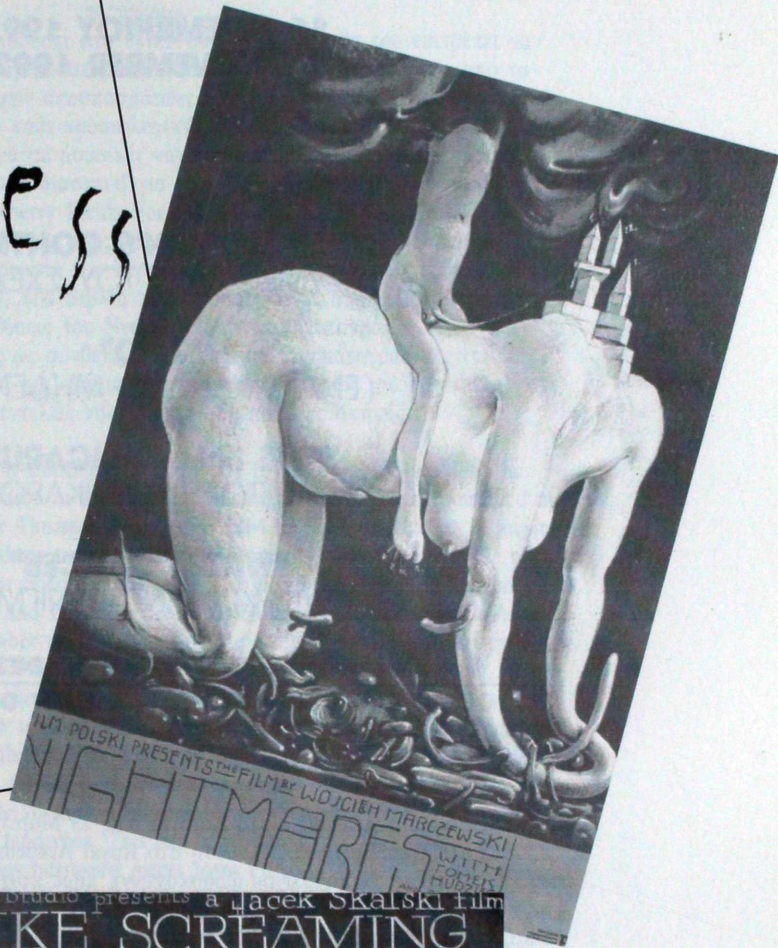
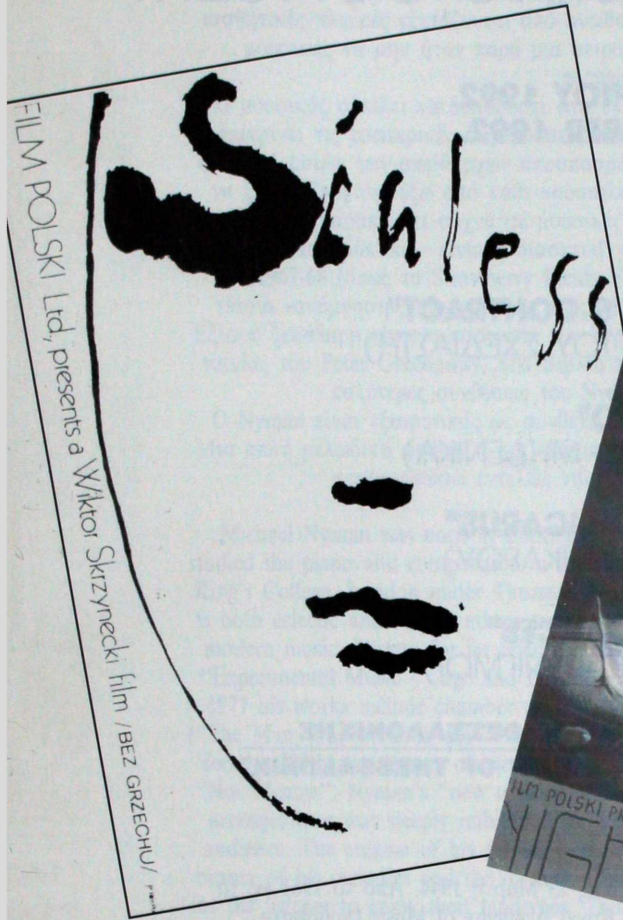
Κινηματογραφικές αφίσες από το φεστιβάλ των Καννών.
Film posters from the Cannes festival.

Γιγαντοαφίσες κινηματογράφου στη Θεσσαλονίκη. Του Κώστα
Αρβανιτίδη.
Movie wall posters at Thessaloniki. By Kostas
Arvanitidis.

Γάλλοι ηθοποιοί στα μουσεία. Έκθεση φωτογρα-
φιών της Carole Bellaiche στο μπαρ
De Facto

French actors in the French museums. An exhibition
of photographs by Carolle Bellaiche, at
"De Facto" bar.

ΕΚΘΕΣΗ ΠΟΛΩΝΕΖΙΚΗΣ ΑΦΙΣΑΣ
FILM POLSKI POSTERS

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΟΥ MICHAEL NYMAN A MICHAEL NYMAN'S CONCERT

**15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1992.
15 NOVEMBER 1992.**

"DRAUGHTMAN'S CONTRACT"
(ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΤΗ)

"ZOO"
(ΕΝΑ Ζ ΚΑΙ ΔΥΟ ΜΗΔΕΝΙΚΑ)

"THE FALL OF ICARUS"
(Η ΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΙΚΑΡΟΥ)

"WATER DANCES"
(ΣΥΝΕΧΟΜΕΝΟΙ ΠΝΙΓΜΟΙ)

**ΣΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΟ ΔΗΜΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
IN COLLABORATION WITH THE CITY OF THESSALONIKI**

Ο Michael Nyman γεννήθηκε στο Λονδίνο στις 23 Μάρτη 1944. Από το 1961 ως το 1965 μελέτησε πιάνο και σύνθεση στο Royal Academy of Music (πρόσφατα εκλέχθηκε μέλος του συλλόγου διδασκόντων), πήρε πτυχίο μουσικής και συνέχισε τις μουσικολογικές του σπουδές στο Kings College του Λονδίνου με τον Thurston Dart, από το 1964 ως το 1967. Η μουσική του καριέρα χαρακτηρίζεται τόσο από εκλεκτικισμό, όσο και από ποικιλία: εθνομουσική έρευνα στη Ρουμανία, ανασκόπηση της μπαρόκ και της σύγχρονης μουσικής, συγγραφή λιμπρέτου όπερα, μουσική κριτική (1968-1978), κονσέρτα και διαλέξεις. Το βιβλίο του Experimental Music - Cage and Beyond (1974) αποτελεί βοήθημα για όποιον θέλει να πληροφορηθεί πάνω στη μοντέρνα μουσική μετά το 1945. Από το 1977 και μετά, ο Michael Nyman έχει συνθέσει έργα μουσικής δωματίου, μουσική για ορχήστρα, για κινηματογράφο και για μπαλέτο, τόσο για τους Michael Nyman Band - σχήμα με το οποίο δουλεύει μόνιμα - όσο και για τους πιο διαφορετικούς εκτελεστές και καλλιτέχνες. Η μία από τις τρεις όπερές του, The Man Who Mistook His Wife for a Hat, παίζεται αδιάκοπα σε ολόκληρο τον κόσμο.

Η «νέα τονικότητα» του Nyman δεν έχει καμμία σχέση με την αναστήλωση κλασικών αξιών στην οποία έχουν σήμερα επιδοθεί τόσοι και τόσοι πρώην ριζοσπαστικοί συνθέτες. Ο τρόπος που χρησιμοποιεί τα παλιά υλικά (αποσπάσματα, ρητορικά σχήματα, ασυνήθιστες ενορχηστρώσεις) είναι βαθιά επηρεασμένος - σε ό,τι αφορά τις καλλιτεχνικές τους κατευθύνσεις - από τον Cage: η μουσική του αποτελεί αναφορά στην ανακάλυψη, στην εκ νέου ανακάλυψη και σε ένα ανοιχτό άκουσμα από πλευράς του ακροατή.

Ο τρόπος που έχει ο Nyman να κοιτάζει την ιστορία της μουσικής μέσα από το μικροσκόπιο είναι ταυτόχρονα πρωτότυπος και βαθιά ειρωνικός. Η μουσική είναι γεμάτη παγίδες και καταπακτές.

Η μουσική του Nyman αποτελεί περιγραφή μιας κατάστασης όπου οι ιστορικές και αισθητικές πλευρές ξετάζονται από αντιθετικές οπτικές γωνίες, σαν η εξέλιξη της μουσικής να μην ήταν παρά μια σειρά κενά, αδιέξοδα και σημειώσεις στο περιθώριο.

Ο μουσικός οφείλει να διεισδύσει στο υλικό σε σημείο που να του επιτρέπει να διακρίνει τις εσωτερικές συγκρούσεις και τα αντιφατικά στοιχεία. Μέσα από το φωτισμό αυτών των απείθαρχων αποσπασμάτων, η μουσική αρχίζει να αναπνέει και να ζει τη ζωή της έξω από κάθε «φυσιολογική» μουσική λογική. Η μουσική του Nyman παραπέμπει συχνά σε μουσικές «αναμνήσεις». Μία από αυτές - που επανέρχεται αδιάκοπα - είναι η διασκευή για έγχορδα των τραγουδιών των Μπητλς του 1967-68 (όπως τα Strawberry Fields Forever, I'm the Walrus, Piggies). Άλλη τέτοια «ανάμνηση», πιο εμφανής ίσως, είναι το στυλ "primitif" του Στραβίνσκυ. Εξίσου ξεκάθαρη είναι η παρουσία του Στραβίνσκυ και στη μουσική της τελευταίας ταινίας του Peter Greenaway, «Τα Βιβλία του Πρόσπερο». Αναμφίβολα μία από τις καλύτερες συνθέσεις του Nyman για τον κινηματογράφο.

Ο Nyman είναι εξαιρετικός ως συνθέτης μουσικής για κινηματογραφικές ταινίες. Μια απλή μελωδική φράση ή μια ελάχιστη αρμονική μετατροπή του αρκούν για να μεταμορφώσει εντελώς την ατμόσφαιρα κάποιας σκηνής.

Michael Nyman was born in London, on 23 March 1944. From 1961 to 1965 he studied the piano and composition at the Royal Academy of Music. He also studied at King's College, London under Thurston Dart, from 1964 to 1967. His career in music is both eclectic and varied: ethnic music research in Rumania, review of baroque and modern music, libretto for an opera, music reviews, concerts and lectures. His book "Experimental Music - Cage and Beyond" is a must on modern music studies. After 1977 his works include chamber music, music for the cinema and the ballet, operas ("The Man Who Mistook His Wife for a Hat" is performed all over the world), music for the 200th anniversary of the French Revolution, and music for the BBC 2 series "Not Mozart". Nyman's "new tonality" stems from his use of old materials which he arranges in a way deeply influenced by Cage, so that music is re-discovered by the audience. The enigma of his music is created by the juxtaposition of the charm and beauty of his melodies and the distortion he imposes on them so that it is impossible for the listener to enjoy their tenderness. This expressive ambiguity and bizarre humour stamp Nyman's style. He has borrowed pieces from Purcell, Mozart, Schoenberg, Schumann, Chopin and John Bull, but their role is only secondary in Nyman's creations. The way Nyman looks at music is both original and ironic. His music is full of traps, intentional mockery, funny and deeply melancholy at the same time. This technique often renders his pieces unusual and disturbingly embarrassing. His music is made up of a series of gaps, dead ends and margin notes and the musician playing it must penetrate the material so deeply that inner conflicts and controversial elements are brought to light. Nyman's music often refers us to recurring "memories", as those of the Beatles' songs or of Stravinsky's primitif style. This can be seen clearly in the music for the film "Prospero's Books", which is, undoubtedly, one of Nyman's best compositions. The cinema has, anyway, been one of Nyman's best fields of expression.

Άρθρο 1: Το φθινόπωρο κάθε χρόνου οργανώνεται στη Θεσσαλονίκη Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου στα πλαίσια του ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ.

Σκοπός του Διεθνούς Φεστιβάλ είναι η προώθηση του νέου κινηματογράφου από όλον τον κόσμο και η ανάδειξη της Θεσσαλονίκης ως τόπου συνάντησης των δημιουργών του με το ελληνικό κοινό.

Εφέτος το Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης θα διεξαχθεί από 6 έως 15 Νοεμβρίου 1992.

Άρθρο 2: Στα πλαίσια του Διεθνούς Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, οργανώνονται οι εξής εκδηλώσεις:

- Επίσημο διαγωνιστικό τμήμα στο οποίο συμμετέχουν πρώτες ή δεύτερες ταινίες μεγάλου μήκους σκηνοθετών από όλο τον κόσμο.
- Πληροφοριακό τμήμα, με την επωνυμία «Νέοι Ορίζοντες», με συμμετοχή ταινιών από όλο τον κόσμο.
- Αναδρομή-αφιέρωμα στο έργο σκηνοθέτη με παγκόσμια ακτινοβολία.
- Παράλληλες κινηματογραφικές εκδηλώσεις.

Άρθρο 3: Οι ταινίες που συμμετέχουν στο διαγωνιστικό τμήμα πρέπει να πληρούν τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- Να είναι η πρώτη ή η δεύτερη ταινία μεγάλου μήκους με υπόθεση του σκηνοθέτη τους.
- Να έχουν ολοκληρωθεί εντός του τελευταίου 18μήνου μέχρι της έναρξης του Διεθνούς Φεστιβάλ.
- Να έχουν πλάτος 35 ή 16 mm.
- Η διάρκειά τους να υπερβαίνει τα 60 λεπτά.

Άρθρο 4: Ο Διευθυντής του Φεστιβάλ Κινηματογράφου επιλέγει και καλεί τις ταινίες που θα συμμετάσχουν στο διαγωνιστικό τμήμα. Επίσης καθορίζει την ημέρα και τη σειρά της προβολής τους. Στο έργο της επιλογής των ταινιών είναι δυνατόν να υποβοηθείται από ειδικούς συνεργάτες που επιλέγει ο ίδιος.

Για το έργο της επιλογής των ταινιών γίνονται δεκτές εκτός από τα θετικά αντίτυπα των ταινιών και βιντεοκασέτες κάθε συστήματος αναπαραγωγής.

Όλες οι ελληνικές ταινίες που πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 3 του παρόντος μπορούν να υποβάλλουν αίτηση συμμετοχής στο διαγωνιστικό τμήμα του Διεθνούς Φεστιβάλ. Η επιλογή των ταινιών εκείνων που θα συμμετέχουν στο διεθνή διαγωνισμό γίνεται από την προκριματική επιτροπή του Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου και δεν μπορεί να υπερβαίνει τις τρεις ταινίες.

Άρθρο 5: Για τη συμμετοχή ταινίας στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης απαιτείται η υποβολή έγγραφης δήλωσης συμμετοχής, συνοδευόμενη από την αναλυτική κατάσταση όλων των συντελεστών της ταινίας, την τεχνική περιγραφή της, όπως επίσης και μία υπεύθυνη δήλωση ότι είναι η πρώτη ή η δεύτερη ταινία του σκηνοθέτη.

Άρθρο 6: Οι ταινίες που συμμετέχουν στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης υποβάλλονται στην πρωτότυπη γλωσσική εκδοχή τους, υποτιτλισμένες στην αγγλική ή στη γαλλική γλώσσα. Κατάλογος των διαλόγων ή των υποτίτλων στην αγγλική ή γαλλική γλώσσα υποβάλλεται στα γραφεία του Φεστιβάλ τουλάχιστον δυο μήνες νωρίτερα από την έναρξή του. Το Φεστιβάλ δικαιούται να προβεί στον ηλεκτρονικό υποτιτλισμό των ταινιών στην ελληνική γλώσσα ή στην ταυτόχρονη μετάφρασή τους.

Άρθρο 7: Η Κριτική Επιτροπή του Διεθνούς Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης αποτελείται από επτά προσωπικότητες του κινηματογραφικού χώρου που διορίζονται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού μετά από πρόταση του Διευθυντή του Φεστιβάλ. Με την ίδια απόφαση του Υπουργού και μετά από πρόταση του διευθυντή του Φεστιβάλ ορίζονται ο πρόεδρος και ο αναπληρωτής πρόεδρος της Κριτικής Επι-

τροπής. Πέντε τουλάχιστον από τα μέλη της Κριτικής Επιτροπής ανήκουν στο διεθνή κινηματογραφικό χώρο.

Ο Διευθυντής του Φεστιβάλ συμμετέχει στις συζητήσεις της Κριτικής Επιτροπής του Διεθνούς Φεστιβάλ Κινηματογράφου χωρίς δικαίωμα ψήφου.

Ο Γραμματέας της Κριτικής Επιτροπής ορίζεται από το Διευθυντή του Φεστιβάλ.

Οι αποφάσεις της Κριτικής Επιτροπής λαμβάνονται μετά από φανερή ψηφοφορία, με σχετική πλειοψηφία.

Απαγορεύεται η συμμετοχή στην Κριτική Επιτροπή προσώπων που με οποιονδήποτε τρόπο έχουν σχέση με την παραγωγή ή την εκμετάλλευση των ταινιών που κρίνονται.

Άρθρο 8: Η Κριτική Επιτροπή απονέμει υποχρεωτικά τα εξής βραβεία:

- Βραβείο Καλύτερης Ταινίας μεγάλου μήκους (Χρυσός Αλέξανδρος)
- Ειδικό Βραβείο της Κριτικής Επιτροπής (Αργυρός Αλέξανδρος)
- Βραβείο καλύτερης σκηνοθεσίας
- Βραβείο καλύτερου σεναρίου
- Βραβείο καλύτερου ανδρικού ρόλου
- Βραβείο καλύτερου γυναικείου ρόλου
- Βραβείο καλύτερης καλλιτεχνικής συμβολής.

Μόνο ένα από τα παραπάνω βραβεία μπορεί να απονεμηθεί εξ-ημισείας. Η Κριτική Επιτροπή δικαιούται επίσης να απονεμίει μέχρι δύο ειδικές τιμητικές διακρίσεις.

Το Βραβείο Καλύτερης Ταινίας και το Ειδικό Βραβείο της κριτικής επιτροπής συνοδεύονται από χρηματικά έπαθλα 12.500.000 και 7.500.000 δραχμών αντιστοίχως, που προσφέρονται από χορηγούς και απονέμονται εξημισείας στο σκηνοθέτη και τον παραγωγό. Τα βραβεία αυτά καταβάλλονται σε ECU εφόσον οι δικαιούχοι είναι κάτοικοι εξωτερικού.

Άρθρο 9: Κατά τη διάρκεια του Φεστιβάλ, καμιά από τις ταινίες που επελέγησαν δεν μπορεί να παρουσιαστεί δημόσια με οποιονδήποτε τρόπο πριν από την προγραμματισμένη προβολή της.

Άρθρο 10: Η προθεσμία υποβολής υποψηφιοτήτων λήγει την 1η Οκτωβρίου 1992. Η προθεσμία αποστολής του υλικού που περιγράφεται στα άρθρα 5 και 6 του παρόντος κανονισμού λήγει την 15η Οκτωβρίου 1992.

Άρθρο 11: Το Φεστιβάλ καλύπτει τις δαπάνες μεταφοράς και ασφάλισης των ταινιών που έχουν επιλεγεί. Το Φεστιβάλ επίσης βαρύνεται με τη φύλαξη και ασφάλιση των ταινιών που επελέγησαν να συμμετέχουν σε ένα από τα προγράμματά του μέχρι της παράδοσής τους στους παραγωγούς.

Η ευθύνη του Φεστιβάλ, σε περίπτωση απώλειας, ολικής ή μερικής καταστροφής ταινίας κατά τη διάρκεια του Φεστιβάλ, δεν μπορεί να υπερβεί το ποσό των 3.000\$.

Άρθρο 12: Ο Διευθυντής του Φεστιβάλ αποφασίζει για οτιδήποτε δε συμπεριλαμβάνεται στον κανονισμό. Ο κανονισμός μεταφράστηκε στη γαλλική και στην αγγλική γλώσσα. Σε περίπτωση διαφωνίας μόνο το ελληνικό κείμενο είναι έγκυρο.

Άρθρο 13: Η συμμετοχή στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης προϋποθέτει αποδοχή αυτού του κανονισμού.

ARTICLE 1: The «Thessaloniki International Film Festival» takes place every year in Thessaloniki. The festival plans to focus on the work of young film directors from all over the world and to put Thessaloniki on the map as a meeting-place between filmmakers and Greek audiences. This year the Festival is to be held from 6 to 15 of November 1992.

ARTICLE 2: The following sections are included within the framework of the festival:

- Official international competition for first and second full length feature films.
- Official competition for Greek films made in 1991-92.
- International Information section incorporating a panorama of films entitled «New Horizons».
- A retrospective devoted to the work of a leading international filmmaker.
- An information section on the Greek cinema.

ARTICLE 3: The films that meet the following conditions can participate in the competition:

- a director's first or second feature film
- having been produced in the 18 months preceding the festival
- not having been released in Greece
- not having won any awards at any international festival
- must be presented in a standard 16 or 35 mm print
- having a running time of over 60 minutes

ARTICLE 4: The director of the festival selects and invites the films participating in the competition. He also decides on screening dates and times. In his selection work the director may be assisted by advisors of his choice. For the selection of the films, apart from the prints all material on tape is acceptable.

All Greek films are automatically entitled to participate in the international competition section on the condition that they have been selected by the National Selection Committee. A maximum of three such films may be selected.

ARTICLE 5: In order to enter a film in the international competition of the festival an entry form should be duly completed containing the names of all the principle contributors to the film, a brief synopsis, technical data and the director's biofilmography as well as a declaration stating that it is a first or second film.

ARTICLE 6: The films participating in the Thessaloniki International Film Festival should be presented in their original version with English or French subtitles. A dialogue list in English or French must also be sent to the festival at least two months before the dates of the festival, together with a VHS tape for the work of subtitling. The festival reserves the right to either use electronic subtitles (not on the print) or simultaneous translation.

ARTICLE 7: At the invitation of the director of the festival the Minister of Culture appoints seven leading figures in the film industry to form the Jury for the international competition.

The president of the Jury, as well as his substitute, are appointed in the same manner by the Ministry at the suggestion of the director of the festival. A minimum of five members of the Jury must be foreign personalities coming from outside Greece.

The director of the festival can participate in International Jury Meetings but without a vote. The secretary of the Jury is selected by the director of the festival. The decisions of the Jury are taken by open ballot, with a simple majority.

Anyone having any connection with the films participating in the competition is barred from being a member of the International Jury.

ARTICLE 8: The Jury must award the following prizes:

- Best Full-length Feature Film Award (Golden Alexander)
- Special Jury Award (Silver Alexander)

- Best Director Award
- Best Screenplay Award
- Best Actor Award
- Best Actress Award
- Best Artistic Achievement Award

Only one of these awards may be given ex aequo.

The Jury may moreover award a maximum of two mentions.

The Best Full-length Feature Film Award and the Special Jury Award are accompanied by a cash prize of \$70.000 and \$30.000 respectively.

These prizes are paid in foreign exchange if the production or the main address of the rights holders is located abroad.

ARTICLE 9: During the festival no public screening of any of the films selected is permitted before the screening organized by the festival.

ARTICLE 10: The deadline for entry forms is 1, October 1992. The deadline for shipment of the material described in articles 5 and 6 of these regulations is 15, October, 1992.

ARTICLE 11: The festival will cover all transportation and insurance expenses of the prints it has selected for presentation. The festival is also responsible for storage and insurance of the prints of the films selected from the moment it received them up until the time they are returned to the producers' transportation agencies.

The festival's liability in case of whole or partial destruction of a print during the festival cannot exceed the value of \$3.000.

ARTICLE 12: The director of the festival will rule on all points not foreseen in these regulations. These regulations are translated into French and English. In case of dispute, only the Greek version is valid.

ARTICLE 13: Participation in the «Thessaloniki International Film Festival» implies acceptance of these regulations.

1917

1917

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Α ΑΓΑΠΗΤΗ ΕΜΜΑ ΓΛΥΚΕΙΑ ΜΠΟΜΠΕ
 ΑΓΕΛΑΔΕΣ
 ΑΘΗΝΑ ΧΨΕ (μ.μ.)
 ΑΛΒΑΝΙΑ ΒΗΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
 ΑΠΟΡΡΟΦΗΣΗ ΣΤΑ 257 (μ.μ.)
 ΑΣΦΥΞΙΑ
Β BACKYARD MOVIE
 ΒΑΛΣ ΤΟΝ ΠΟΤΑΜΟ ΠΕΧΟΡΑ
 ΒΑΡ DES RAILS
 ΒΕΡΥΚΟΚΑ ΣΤΟ ΚΑΛΛΘΙ
 VIDEO BLUES
 BLADE RUNNER
 ΒΟΡΡΑΣ
 ΒΡΑΒΕΥΜΕΝΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΜΙΚΡΟΥ ΜΗΚΟΥΣ '92
 ΒΥΡΩΝ, Η ΜΠΑΛΑΝΤΑ ΓΙΑ ΕΝΑ ΔΑΙΜΟΝΑ
Γ ΓΚΛΟΡΙΑ
 ΓΚΡΟ ΠΛΑΝΟ
 CINEMATONS
Δ ΔΑΦΝΙΣ ΚΑΙ ΧΛΟΗ
 ΔΙ' ΑΣΗΜΑΝΤΟΝ ΑΦΟΡΜΗΝ
 ΔΙΑΒΑΣΜΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ
 ΔΟΝ ΚΙΧΩΤΗΣ
 ΔΟΝΟΥΣΑ
Ε Ε. ΠΑΛΗΚΑΡΙΑ ΚΑΙ ΚΟΠΕΛΙΕΣ
 ΕΚΠΟΜΠΗ (μ.μ.)
 ΕΚΤΟΣ ΕΠΟΧΗΣ
 ΕΛ 627
 ΕΡΩΤΙΚΗ ΘΥΕΛΛΑ
Η Η ΑΝΑΓΚΗ
 Η ΓΑΛΑΖΙΑ ΩΡΑ
 Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΕΝΟΣ ΚΙΝΕΖΟΥ ΜΠΟΥΚΜΕΝΚΕΡ
 Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΜΠΟΕΜ
 Η ΚΑΓΓΕΛΟΠΟΡΤΑ
 Η ΧΟΡΩΔΙΑ (μ.μ.)
 ΗΜΟΥΝ ΣΤΟΝ ΑΡΗ
Θ ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΝΟΣ ΓΕΝΝΗΤΟΡΑ (Ο)
 ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΝΟΣ ΝΑΠΟΛΙΤΑΝΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟΥ (Ο)
 ΘΗΡΑΪΚΟΣ ΟΡΘΡΟΣ (μ.μ.)
Ι ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΙΑΙΟΣ
Κ ΚΑΙ Η ΖΩΗ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΚΑΙΡΑΤ
 ΚΑΜΙΑ ΦΟΡΑ ΠΟΛΥΣ ΕΡΩΤΑΣ
 ΚΟΝΦΟΡΤΟΡΙΟ
 ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΝΕΣ ΝΥΧΤΕΣ ΚΥΝΙΚΟΙ

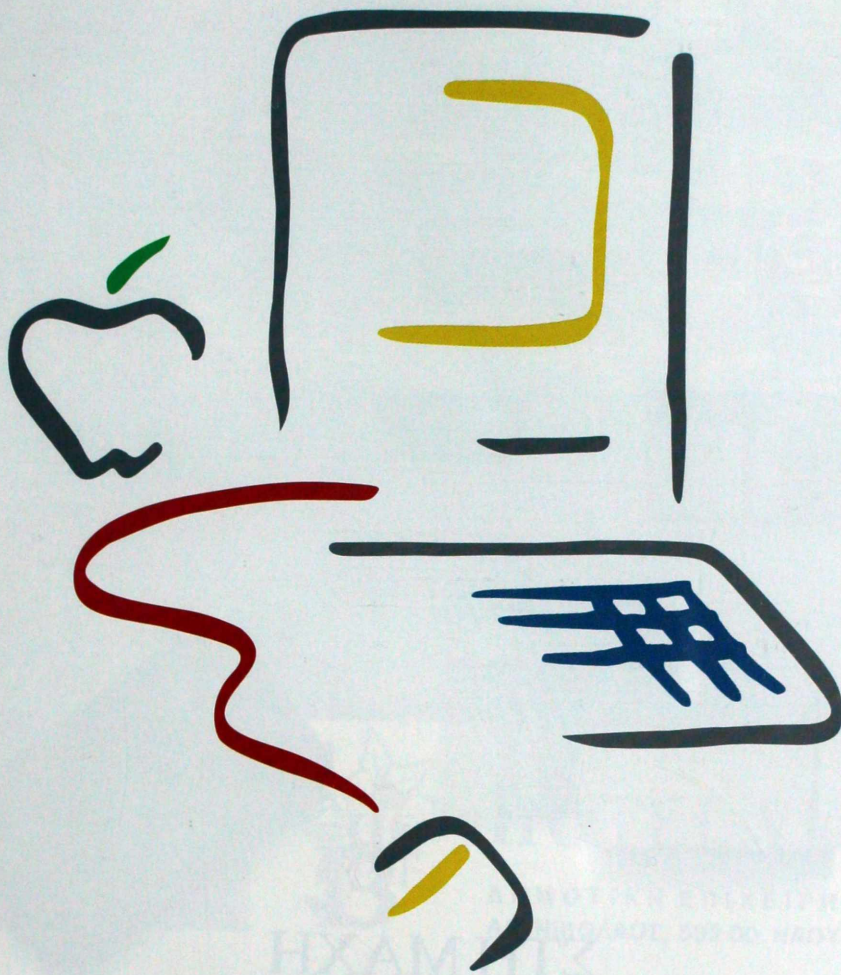
ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΟ ΣΥΠΝΗΜΑ
 ΚΩΣΤΑΣ ΣΦΗΚΑΣ
Λ LACRIMAE RERUM (μ.μ.)
Μ ΜΑΓΙΚΗ ΠΟΛΗ
 ΜΑΟΥ ΜΑΟΥ
 ΜΑΥΡΟ ΑΣΠΡΟ
 ΜΙΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΖΩΗ
 ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ΕΞΟΜΟΛΟΓΕΙΤΑΙ
 ΜΙΑ ΖΩΗ ΣΕ ΘΥΜΑΜΑΙ ΝΑ ΦΕΥΓΕΙΣ (μ.μ.)
 ΜΙΑ ΛΑΘΟΣ ΚΙΝΗΣΗ
 ΜΙΑ ΠΙΟ ΛΑΜΠΡΗ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗ ΜΕΡΑ
 ΜΙΝΝΙ ΚΑΙ ΜΟΣΚΟΒΙΤΣ
 ΜΟΣΧΟΒΙΤΙΚΗ ΠΑΡΕΛΑΣΗ
 ΜΠΟΤΙΛΙΑΡΙΣΜΑ
Ν ΝΙΚΗ ΤΗΣ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ
 ΝΟΕΜΒΡΗΣ
 ΝΥΧΤΑ ΚΑΙ Η ΠΟΛΗ (Η)
 ΝΥΧΤΑ ΠΑΝΩ ΣΤΗ ΓΗ
 ΝΥΧΤΑ ΠΡΕΜΙΕΡΑΣ
 ΝΥΧΤΕΡΙΝΟΣ ΧΟΡΟΣ
Ο Ο ΑΣΦΑΛΙΣΤΗΣ
 Ο ΕΥΑΙΣΘΗΤΟΣ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ
 Ο ΚΛΕΦΤΗΣ (μ.μ.)
 Ο ΜΥΘΟΣ ΤΟΥ ΛΕΟΝΙΝΤ
 Ο ΠΡΩΤΟΜΑΣΤΟΡΑΣ
 Ο ΤΣΕΚΙΣΤΗΣ
 Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ
 ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ
 ΟΝΕΙΡΟ 2
 ΟΡΛΑΝΤΟ
 ΟΤΑΝ Ο ΠΟΘΟΣ ΠΡΟΣΤΑΖΕΙ
 ΟΥΡΑΝΟΣ
Π ΠΑΙΔΙΚΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ
 ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΓΥΝΑΙΚΕΣ, ΜΗ ΚΛΑΙΤΕ
 ΠΕΝΤΕ ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΚΙ ΕΝΑ ΣΧΟΙΝΙ
 ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΟΧΙ (μ.μ.)
 ΠΕΡΝΩΝΤΑΣ (μ.μ.)
 ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΦΙΛΟΥ ΜΟΥ
 ΠΡΟΠΑΤΟΡΙΚΟ ΑΜΑΡΤΗΜΑ
 ΠΡΟΣΩΠΑ

ΣΙΩΠΗΤΗΡΙΟ
 ΣΚΙΕΣ
 ΣΚΙΕΣ ΣΤΟ ΧΙΟΝΙ
 ΣΚΟΝΗ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ
 ΣΤΗ ΣΟΥΠΑ
 ΣΤΗΝ ΑΚΡΗ ΤΗΣ ΧΑΡΑΜΑΔΑΣ
 ΣΥΖΥΓΟΙ
 ΣΥΝΕΒΗ ΤΑ ΜΕΣΑΝΥΧΤΑ
 ΣΥΝΝΕΦΟ - ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ
 ΣΧΕΔΟΝ ΣΥΓΓΕΝΕΙΣ
 SWOON
Τ ΤΑ ΓΑΛΑΖΙΑ ΜΑΤΙΑ ΤΗΣ ΓΙΟΝΤΑ
 ΤΑ ΧΡΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΙΡΙΔΑΣ
 ΤΑΒΕΡΝΑ (μ.μ.)
 ΤΑΝΓΚΟ ΑΡΓΕΝΤΙΝΟ
 ΤΑΞΙΔΙ ΤΟΥ ΜΕΛΙΤΟΣ
 ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΚΡΟΥΣΜΠΕΡΓΚ (μ.μ.)
 ΤΟ ΒΙΝΤΕΟ ΤΟΥ ΜΠΕΝΝΥ
 ΤΟ ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ (μ.μ.)
 ΤΟ ΜΑΤΙ ΤΟΥ ΡΕΠΟΡΤΕΡ
 ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΑΣ ΣΕ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ
 ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ ΣΥΠΝΑ
 ΤΟ ΠΕΘΑΜΕΝΟ ΛΙΚΕΡ
 ΤΟ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ
 ΤΟ ΣΩΜΑ ΟΠΛΟ
 ΤΟ ΨΩΜΙ ΚΙ Ο ΔΡΟΜΟΣ (μ.μ.)
 ΤΟΤΟ Ο ΗΡΩΑΣ
Υ ΥΑΙΝΕΣ
 ΥΠΕΡΟΧΑ ΨΕΜΜΑΤΑ
Φ ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΟ ΦΕΓΓΑΡΙ
Χ ΧΑΜΟΝ ΧΑΜΟΝ
 ΧΡΥΣΗ ΑΜΑΞΑ (Η)

ΟΙ ΤΑΙΝΙΕΣ

THE FILMS

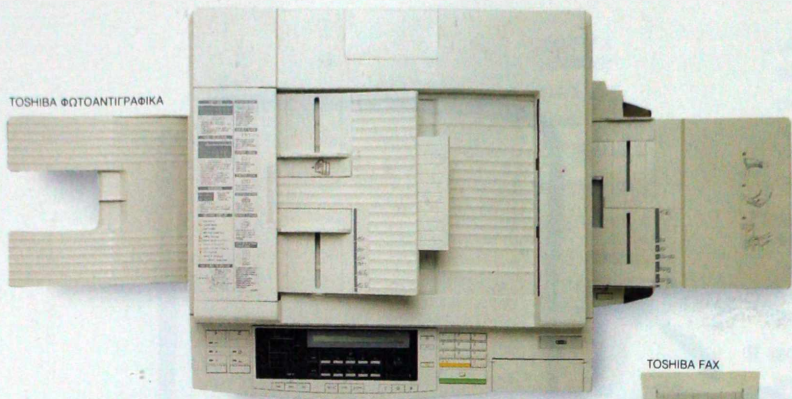
- A** ABSORPTION AT 257 (short)
 ADORABLE LIES
 ALBANIA STEPS INTO FREEDOM
 AN INDEPENDENT LIFE
 AND LIFE GOES ON
 APRICOTS IN THE BASKET
 AT THE LEVEL OF HARAMADA TV
 ATHENS KHI-PSI-XI (short)
 AUTUMN MOON
 AWARDED GREEK SHORT FILMS '92
- B** BACKYARD MOVIE
 BAR DES RAILS
 BENNY'S VIDEO
 BLACK-WHITE
 BLADE RUNNER
 BREAKTIME (short)
 BRIGHTER SUMMER DAY (A)
 BROADCAST (short)
 BYRON, BALLAD FOR A DEMON
- C** CAROSSE D'OR (LE)
 CARTOON D'OR
 CASES OF NO (short)
 CHECKIST
 CHILD IS WAITING (A)
 CHILD'S PLAY
 CINEMATONS
 CLOSE UP
 CONFORTORIO
 COSTAS SFIKAS
 CRYSTAL NIGHTS
 CYNICS
- D** DAPHNIS AND CHLOE
 DEAR EMMA SWEET
 BOBE
- DEATH OF A BABYMAKER
 DON QUIJOTE
 DONUSA
 DUST OF ANGELS
- E** EN PASSANT (short)
- F** FACES
 FAMILY VIEWING
 FIVE GIRLS AND A ROPE
 FOR TRIVIAL REASONS
- G** GLORIA
- H** HEY, YOU WILD CEESE
 HOMEWORK
 HONEYMOON
 HORS SAISON
 HYENES
 HUSBANDS
- I** I LOVE YOU ROSA
 I REMEMBER YOU
 LEAVING ALL THE TIME (short)
 I WAS ON MARS
 IN THE SOUP
 IN THE TAVERN (short)
- J** JAMON JAMON
- K** KAIRAT
 KILLING OF A CHINESE
 BOOKIE
- L** L 627
 L'HEURE BLEUE
 LA VIE DE BOHEME
 LACRIMAE RERUM (short)
 LAST STATION
 KREUTZBERG (short)
 LIKE A CHILD OF THE WIND
 LOVE STREAMS
- M** MAU MAU
 MIDNIGHT CLEAR (A)
 MINNIE AND MOSKOWITZ
 MOSCOW PARADE
 MYTH OF LEONID
- N** NEXT OF KIN
 NIGHT AND THE CITY
 NIGHT DANCE
 NIGHT ON EARTH
 NIKE OF SAMOTHRACE
 NORD
 NOVEMBRE
- O** OBLAKO RAI
 ONE FALSE MOVE
 ONIRO 2
- OPENING NIGHT
 ORIGINAL SIN
 ORLANDO
 OS OLHOS AZUIS DE YONDA
 OXYGEN STARVATION
- P** PARFOIS TROP D'AMOUR
 PARIS S'EVEILLE
 PLEASE, WOMEN, DONT CRY
- R** REQUIEM FOR A MAIDEN
 REQUIEM POUR UN BEAU SANS COEUR
- S** SHADOWS
 SHADOWS ON THE SNOW
 SKY
 SONG OF SILENCE
 SPEAKING PARTS
 SWOON
- T** TANGO ARGENTINO
 TETSUO II
 THE ADJUSTER
 THE BREAD AND THE ALLEY (short)
 THE CHORUS (short)
 THE COLOUR OF IRIS
 THE DEAD LIQUEUR
 THE DEATH OF A MATHEMATICIAN FROM NAPLES
 THE IRON GATE
 THE MAGIC CITY
 THE MASTER CARPENTER
 THE MOST IMPOTANT GAME
 THE NEED
 THE PUBLIC EYE
 THE SENSITIVE MILITIAMAN
 THE THIEF (short)
 THE WALZ ON THE PECHORA
 THE WATERDANCE
 THERAIC DAWN (short)
 TOO LATE BLUES
 TOTO Le HEROS
 TRAFFIC JAM
- V** VACAS
 VIDEO BLUES
 VIOLENT JOHN
- W** WHERE IS THE FRIEND'S HOME
 WINDFALL IN ATHENS
 WOMAN UNDER INFLUENCE

Apple Computer

TOSHIBA FAX TOSHIBA ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΙΚΑ TOSHIBA LAPTOPS TOSHIBA ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ TOSHIBA ΕΚΤΥΠΩΤΕΣ TOSHIBA ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΙΚΑ TOSHIBA LAPTOPS TOSHIBA ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ TOSHIBA ΕΚΤΥΠΩΤΕΣ

NIM

TOSHIBA ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΙΚΑ

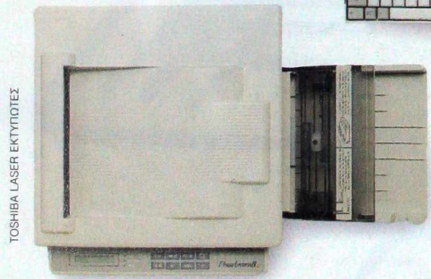
TOSHIBA ΤΗΛ. ΚΕΝΤΡΑ

TOSHIBA LAPTOP

TOSHIBA FAX

TOSHIBA LASER ΕΚΤΥΠΩΤΕΣ

LEOPARD V

ΣΤΗ ΜΑΧΗ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΝΙΚΗΤΗΣ ΒΓΑΙΝΕΙ ΟΠΟΙΟΣ ΕΧΕΙ ΤΗΝ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ

Οι καιροί, ανταγωνιστικοί. Η μάχη, καθημερινή. Ο εξοπλισμός μιας επιχείρησης πρέπει να στοχεύει στην αποδοτικότητα. Στη νίκη. Γι' αυτό, χρειάζεστε τη δύναμη ενός μεγάλου ονόματος. Της TOSHIBA. Χρειάζεστε την αναμφισβήτητη ποιότητα, την Υψηλή Τεχνολογία και τις εναλλακτικές λύσεις που

προσφέρει η μεγάλη σειρά των προϊόντων TOSHIBA. Χρειάζεστε υποστήριξη. Χρειάζεστε την INTEAL ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ. Την εταιρεία που γνωρίζει όσο κανείς άλλος τι σημαίνει ολοκληρωμένες λύσεις σε ό,τι αφορά στον Αυτοματισμό Γραφείου. Γιατί η INTEAL ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ:

- Προσφέρει υψηλού επιπέδου υπηρεσίες, άριστη τεχνογνωσία, έμπειρους αν-

θρώπους.

- Πρωτοπορεί στο σέρβις με την παγκόσμια εφεύρεση Autolink® που διασφαλίζει την καλή λειτουργία του μηχανήματος 24 ώρες το 24ωρο.
- Εξασφαλίζει για σας χρηματοδότηση με όρους που ταιριάζουν στις δικές σας ανάγκες. Ξέρει να είναι πρώτη στην υποστήριξη. Και σας θέλει, νικητές!

 INTEAL ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ
ΠΡΩΤΗ ΣΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ

Σ' επαφή με το Μέλλον
TOSHIBA
OFFICE AUTOMATION

TOSHIBA FAX TOSHIBA ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΙΚΑ TOSHIBA LAPTOPS TOSHIBA ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ TOSHIBA ΕΚΤΥΠΩΤΕΣ TOSHIBA ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΙΚΑ TOSHIBA LAPTOPS TOSHIBA ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ TOSHIBA ΕΚΤΥΠΩΤΕΣ

TOSHIBA FAX TOSHIBA ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΙΚΑ TOSHIBA LAPTOPS TOSHIBA ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ TOSHIBA ΕΚΤΥΠΩΤΕΣ TOSHIBA ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΙΚΑ TOSHIBA LAPTOPS TOSHIBA ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ TOSHIBA ΕΚΤΥΠΩΤΕΣ

ΝΙΩΣΤΕ ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΒΕΡΜΙΟΥ

HOTEL VERMION

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ, 592 00 ΝΑΟΥΣΑ ΤΗΛ. 0332/29311

Σ' ένα πανέμορφο φυσικό περιβάλλον πλατανόδασους και κρυστάλλινων νερών που πηγάζουν μέσα από το άλσος του Αγίου Νικολάου Νάουσας, στους πρόποδες του Βερμίου, βρίσκεται το ξενοδοχείο "ΒΕΡΜΙΟΝ".

Τα 50 δωμάτια του έχουν ατομικό μπάνιο, αυτόματο τηλέφωνο, έγχρωμη τηλεόραση και μπαλκόνια με θέα το ποτάμι.

Το HOTEL "ΒΕΡΜΙΟΝ" λειτουργεί 12 μήνες το χρόνο και είναι ιδανικός τόπος για μεσημεριανό φαγητό μετά από μια ημερήσια επίσκεψη στη Βεργίνα, το Δίον, την Πέλλα, τους Μακεδονικούς Τάφους και την περίφημη Σχολή του Αριστοτέλη όπου διδάχθηκε ο Μέγας Αλέξανδρος και βρίσκεται σε απόσταση μόνο 6 χιλιομέτρων από το ξενοδοχείο.

Τα παιδιά μπορούν να παίξουν σ' ένα όμορφο και ακίνδυνο περιβάλλον (παιδικές χαρές, παιχνίδια).

Αίθουσα για συνέδρια, επιδείξεις, εκθέσεις και διάφορες εκδηλώσεις.

Οι αθλητικές εγκαταστάσεις (γήπεδα τένις, βόλεϋ, μπάσκετ, ποδοσφαίρου), η λίμνη ψαρέματος, οι διαδρομές περιπάτου και τζόκιγκ, τα δύο μεγάλα Χιονοδρομικά Κέντρα 3-5 Πηγαδιών (με τεχνητή χιόνωση και παγοδρόμιο) και Σελίου, σε απόσταση μόλις 17 χιλιομέτρων, δίνουν τη δυνατότητα για πολυήμερες διακοπές γεμάτες δράση, σωματική άσκηση και φυσική ομορφιά χειμώνα - καλοκαίρι.

Καρέκλες,
ψαθιά,
τραπέζακια σ' όλα τα χρώματα
τορναδόροι και μαγαζάτορες
που επιδεικνύουν την αντοχή
της πραμάτειας τους, τα ΒΑΖΑΑΡ.

CAFE BAZAAR

1891

και τσάι,
γλυκά και αλμυρά εδέσματα,
κρύα και ζεστά,
μπύρες, χυμοί,
κρασιά κόκκινα, λευκά και ροζέ,
αλλά και αλκοόλ
από το πρωί μέχρι αργά το βράδυ.

OMAINE CARRAS

"Château Carras is Greece's best red wine."
Charles Metcalfe, Independent Television, London.
(12 March 1990)

"Château Carras does succeed brilliantly in producing a very characterful and wonderful red wine."
The London Wine Society (1990)

"With its warm, velvety nose, authentic, dusty, cedary Cabernet flavour, subtle oak and classic structure, it (Château Carras) could be mistaken for a good-quality Bordeaux."
Guides to Grape Varieties - Cabernet Sauvignon (1991) Harry Eyres.

"The vineyards of Domaine Porto Carras, growing in among the pine trees and olive groves must be some of the loveliest in Europe . . . the wines, most particularly Château Carras, are a testament to his (John Carras') conviction that Greece can, and does, produce fine wine."
Harrods Book of Fine Wine (1990).
(Edit. Joanna Simon, Sunday Times Wine Correspondent) Maggie McNie, Master of Wine.

Distributed in the UK by The Good Wine Company
Victoria Warehouse, 40 Victoria Way, Charlton, London SE7 7QS
Tel: (081) 858 5577 Fax: (081) 293 4925

κινηματογράφος (δ).

Μηχάνημα, δι' οὗ προβάλλονται στιγμότυποι
εἰκόνες κινουμένων ἀντικειμένων, ληφθεῖσαι
δι' εἰδικῆς φωτογραφικῆς συσκευῆς καὶ ἀπο-
τυπωθεῖσαι ἐπὶ διαφανοῦς ταινίας. || Χῶρος,
ἐν ᾧ δίδονται κινηματογραφικαὶ παραστάσεις,
|| Ἡ ἐφεύρεσις καὶ ἡ τέχνη τοῦ φωτογραφεῖν
καὶ ἀποδίδειν τὰς κινήσεις: ὁ κινηματογράφος
διακρίνεται εἰς ἄφωνον καὶ εἰς ἔμφωνον ἢ
ὁμιλοῦντα.

*Πηγή: "Ἐγκυκλοπαιδικόν Λεξικόν Ἐλευθερουδάκη" © 1929

THESSALONIKI 1992

THE GREEK FILM CENTRE PRESENTS

CRYSTAL NIGHTS

by Tonia Marketaki

TWO SUNS IN THE SKY

by George Stambouloulos

DREAM II

by Freddy Vianellis

BYRON

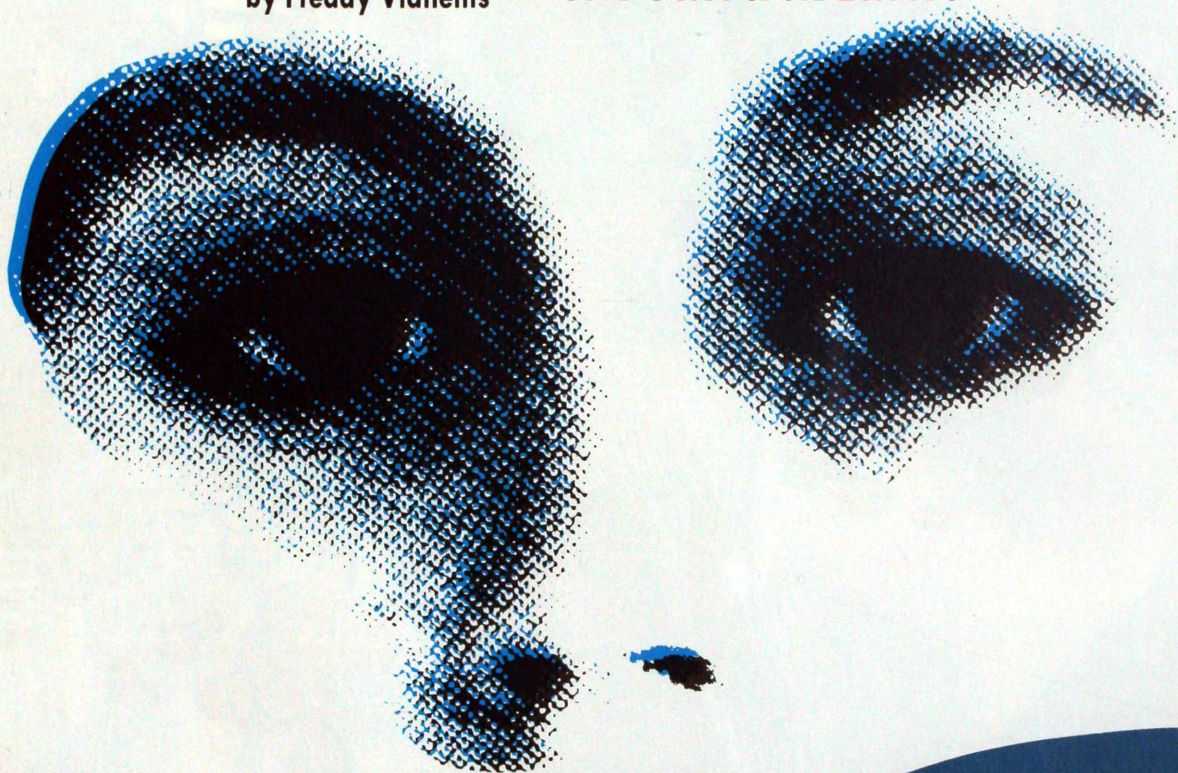
by Nikos Koundouros

PLEASE WOMEN DON'T CRY

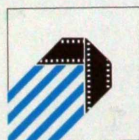
by Stavros Tsiolis

And by arrangement with Michael Cacoyannis

UP DOWN & SIDEWAYS

**GREEK
FILM
CENTRE**

**CENTRE
DU CINEMA
GREC**

GREEK FILM CENTRE,

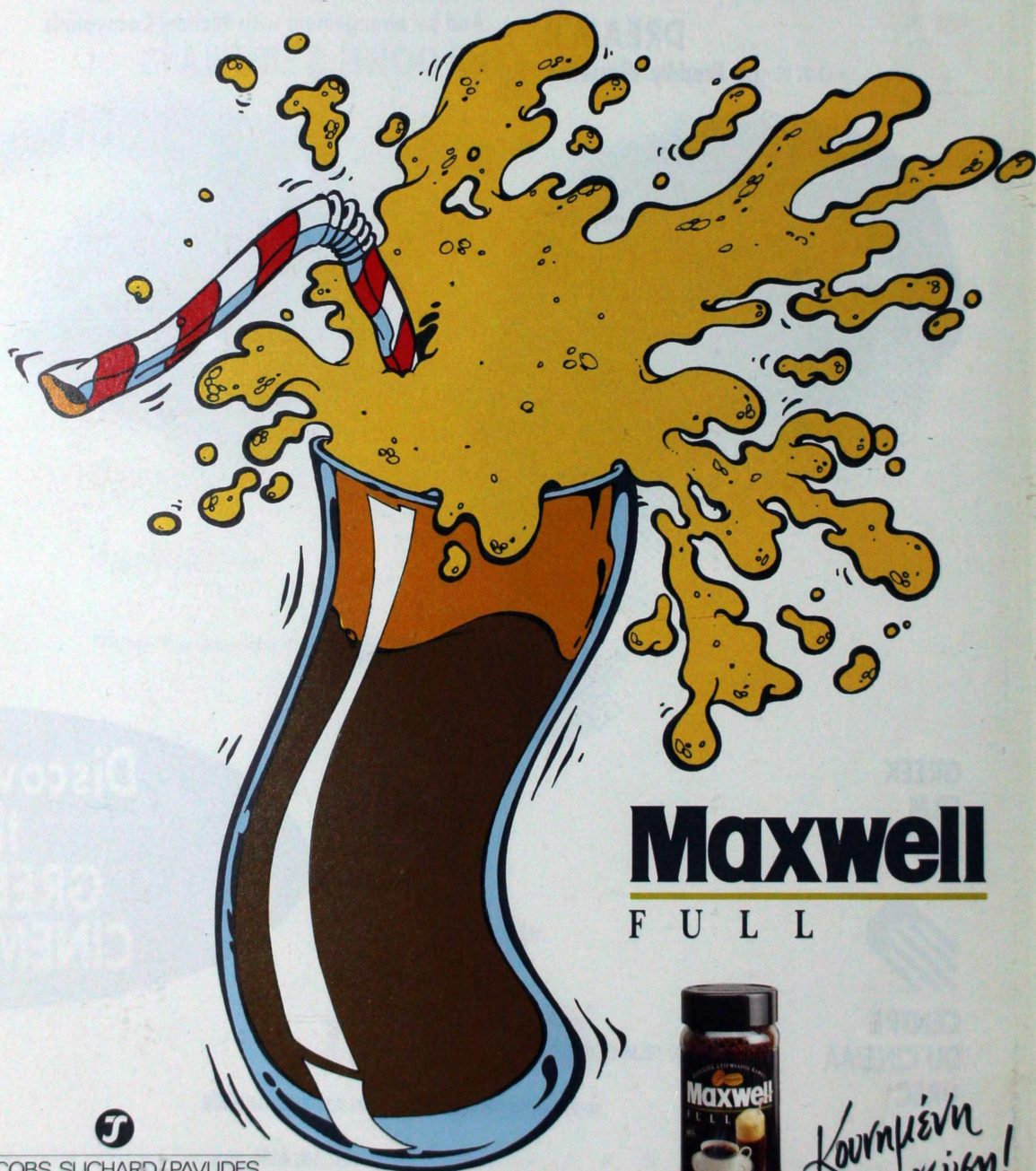
10 PANEPISTIMIYOU AVE., 106 71 ATHENS, GREECE

**Discover
the
GREEK
CINEMA**

TEL. 363.4586 FAX 361.4336 TELEX 222614 GFC GR

Μείνετε ξύπνιοι!

Αν δεν βοηθάει η ταινία,
ας βοηθήσει ένας Maxwell Full Frappé

Maxwell

F U L L

Κουνημένη
γεύση!

JACOBS SUCHARD / PAVLIDES

ΦΙΛΜ... ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ

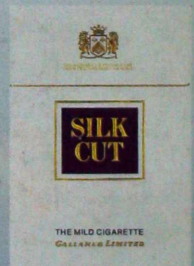
Kodak
Επίσημο
Κινηματογραφικό Φίλμ
των
Ολυμπιακών Αγώνων
του 1992

Eastman
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΦΙΛΜΣ

TRINITRON

Το Υπουργείο Υγείας προειδοποιεί:

**Τ Ο Κ Α Π Ν Ι Σ Μ Α Β Λ Α Π Τ Ε Ι
Σ Ο Β Α Ρ Α Τ Η Ν Υ Γ Ε Ι Α**